

SZKENNELÉS ÉS UTÓMUNKÁK:
HURAM IMRE
2012

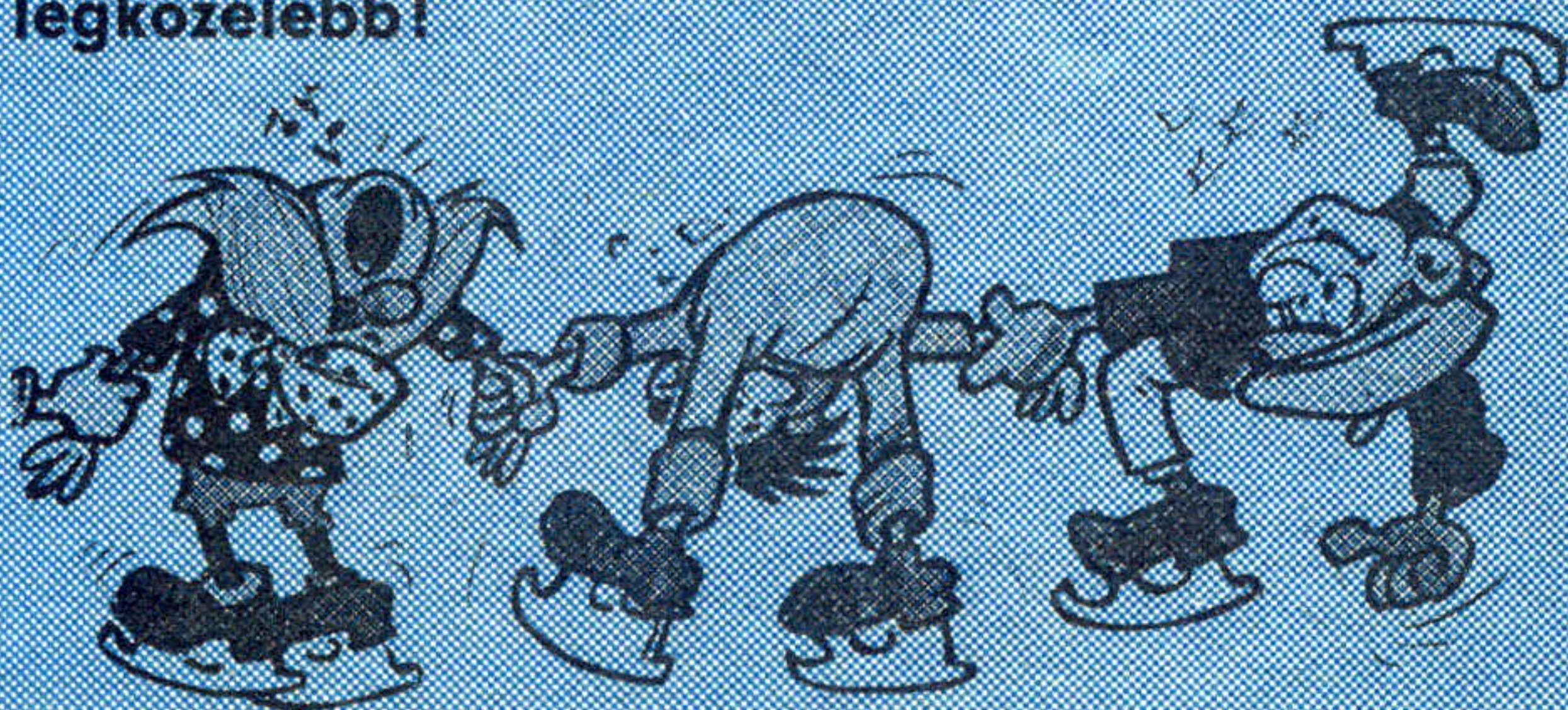
HA-HÓ-TA

HHT = Hahota, hehete, hihető és ehető rakható össze ebből a három mássalhangzóból. Mi a hahota? Harsány, öblös hangú vigyor. Részekre bontva: Ha-hó van, akkor ta is, vagyis ta-lán korcsolyázni, szánkózni is lehet és ez nem éppen komor időtöltés. Lehet vidáman egymásnak haHÓzni, miközben csúszik a szán, s felborul netán. A hóta már nem ilyen mulatságos, mert ez inkább a hótakarítást juttatja eszünkbe, de hát ebbe is befér egy kis hó/csa/ta, ami szintén jó dolog.

Hó-napok óta Ha-hotáztok velünk, segítitek a szerkesztést, s ezután is várjuk leveleiteket, tréfáitokat.

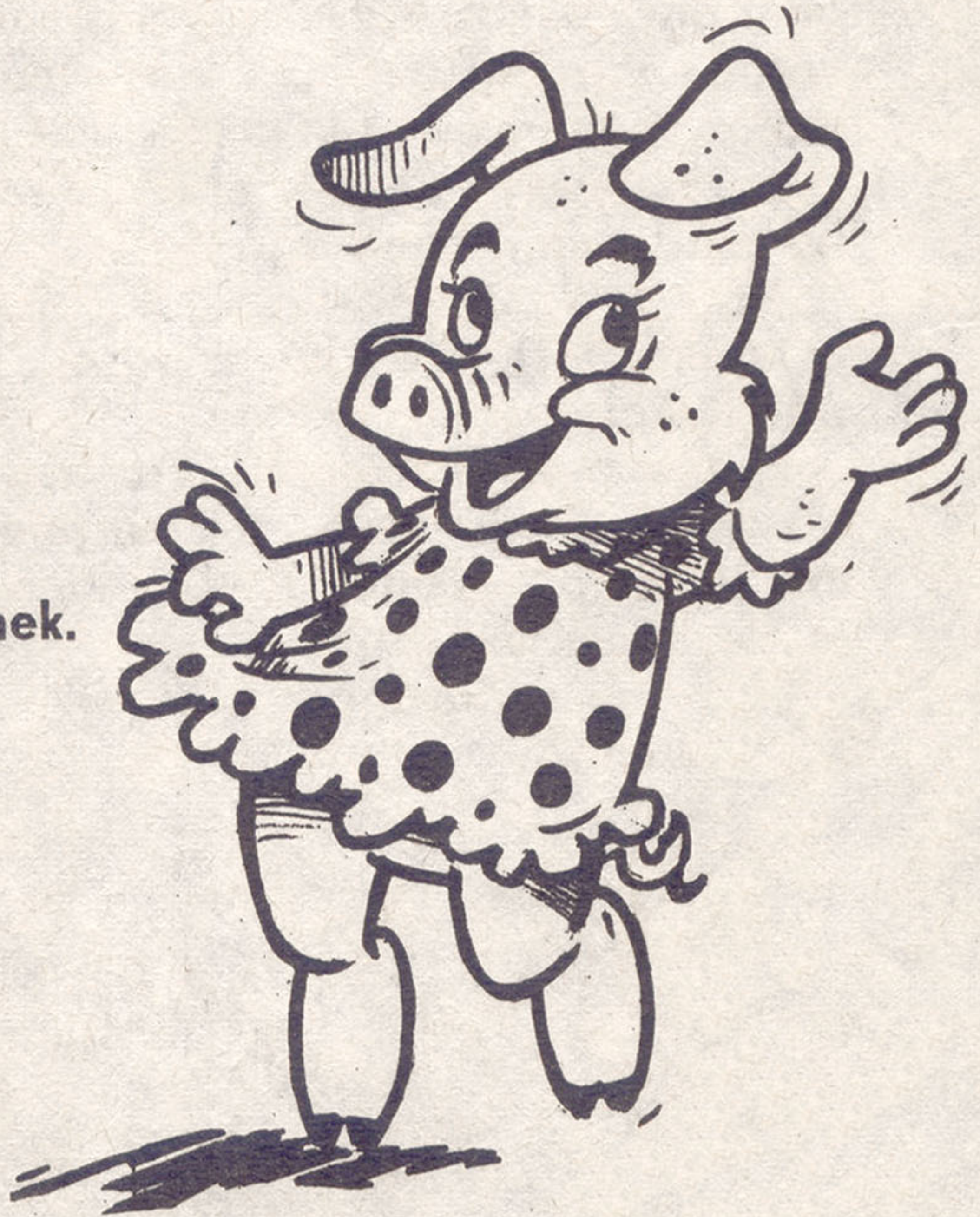
Ebben a HHT-nkban végre tisztázni kívántuk, hogy mit jelent e szó, mit jelent e három mássalhangzó. Hihető? Akár igen, akár nem jó rötyögést kívánunk!

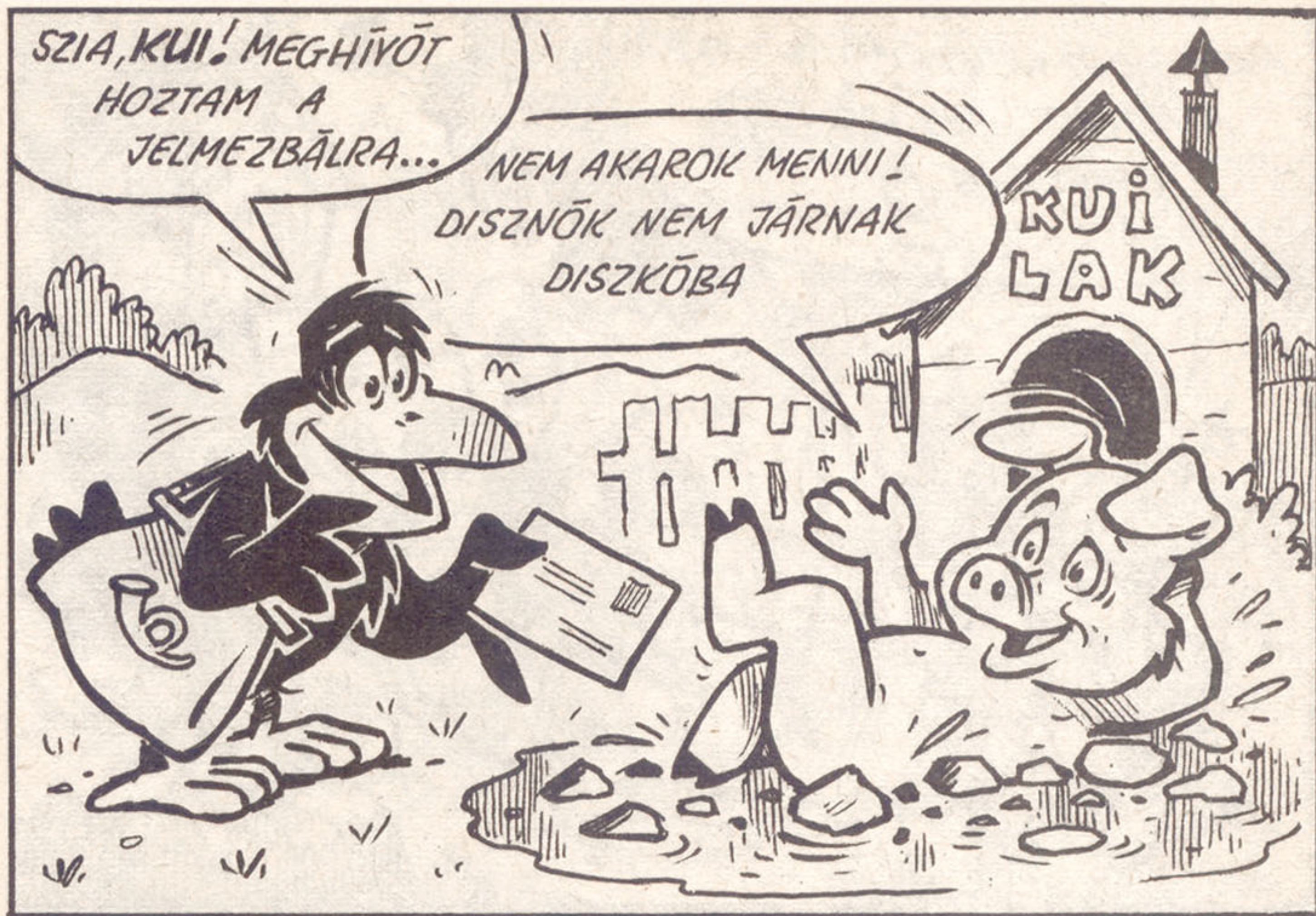
Hogy mi a rötyögés (RTYGS)? — Azt majd legközelebb!

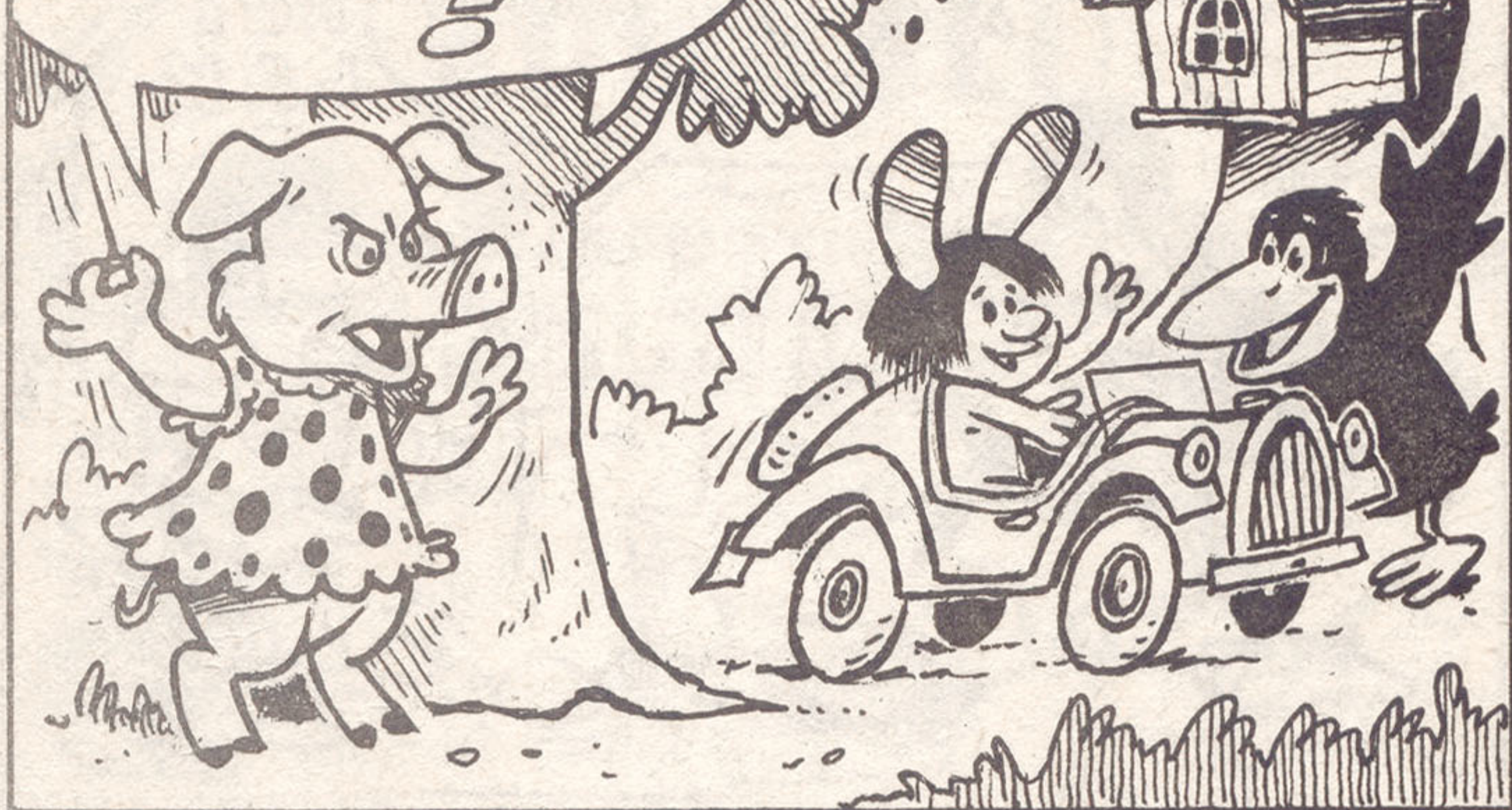
FARSANGI KUI-BULI

— Kui vagyok, a kese családból. Hogy mikor születtem, az teljesen mindegy, hiszen az anyukám úgyis mindig kismalacomnak szólít, akkor is, ha majd megnövök és nagy disznó leszek. No, de hagyjuk a jövőt! Egyelőre meghívtak a Hahotába — szereplőnek.

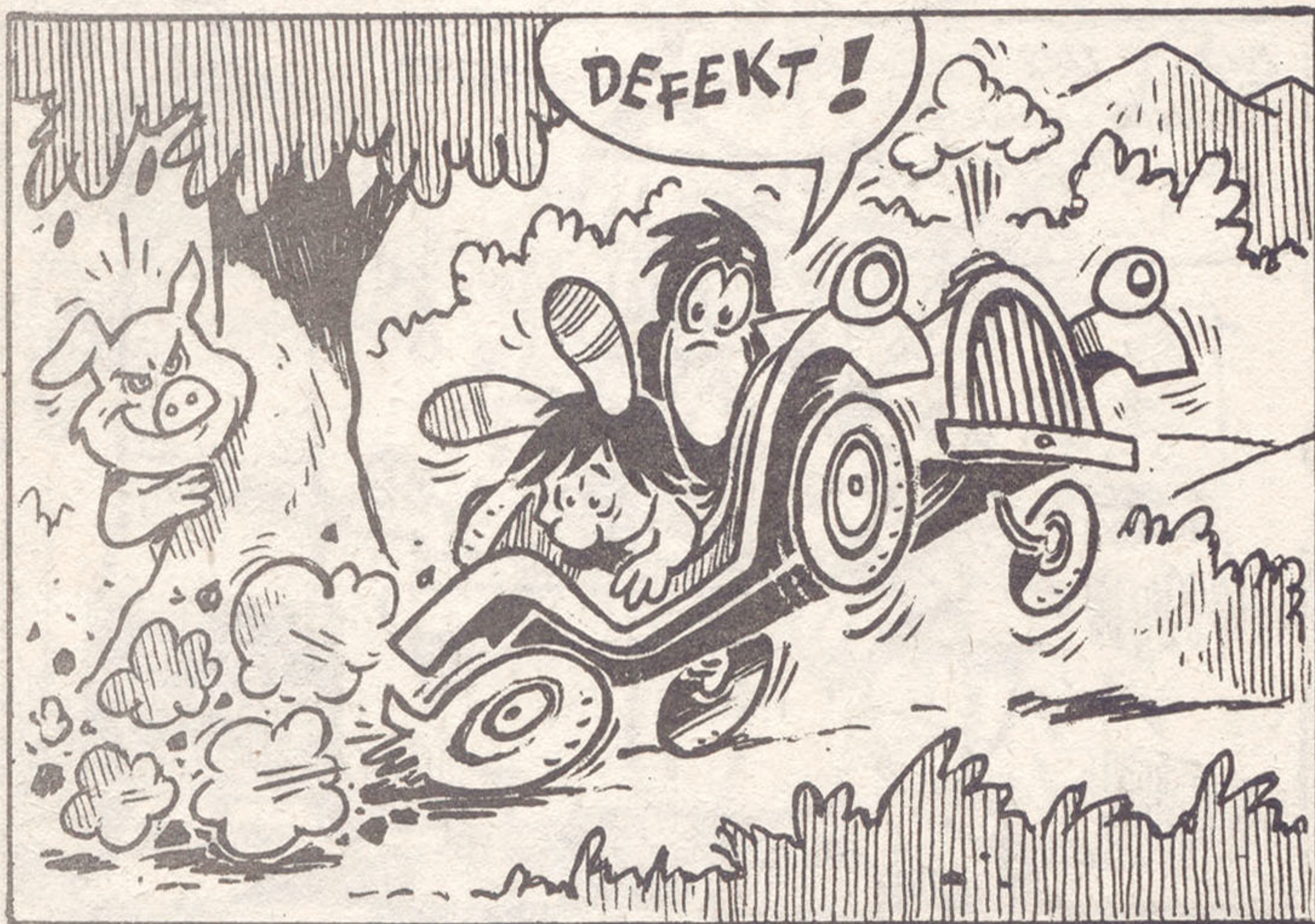

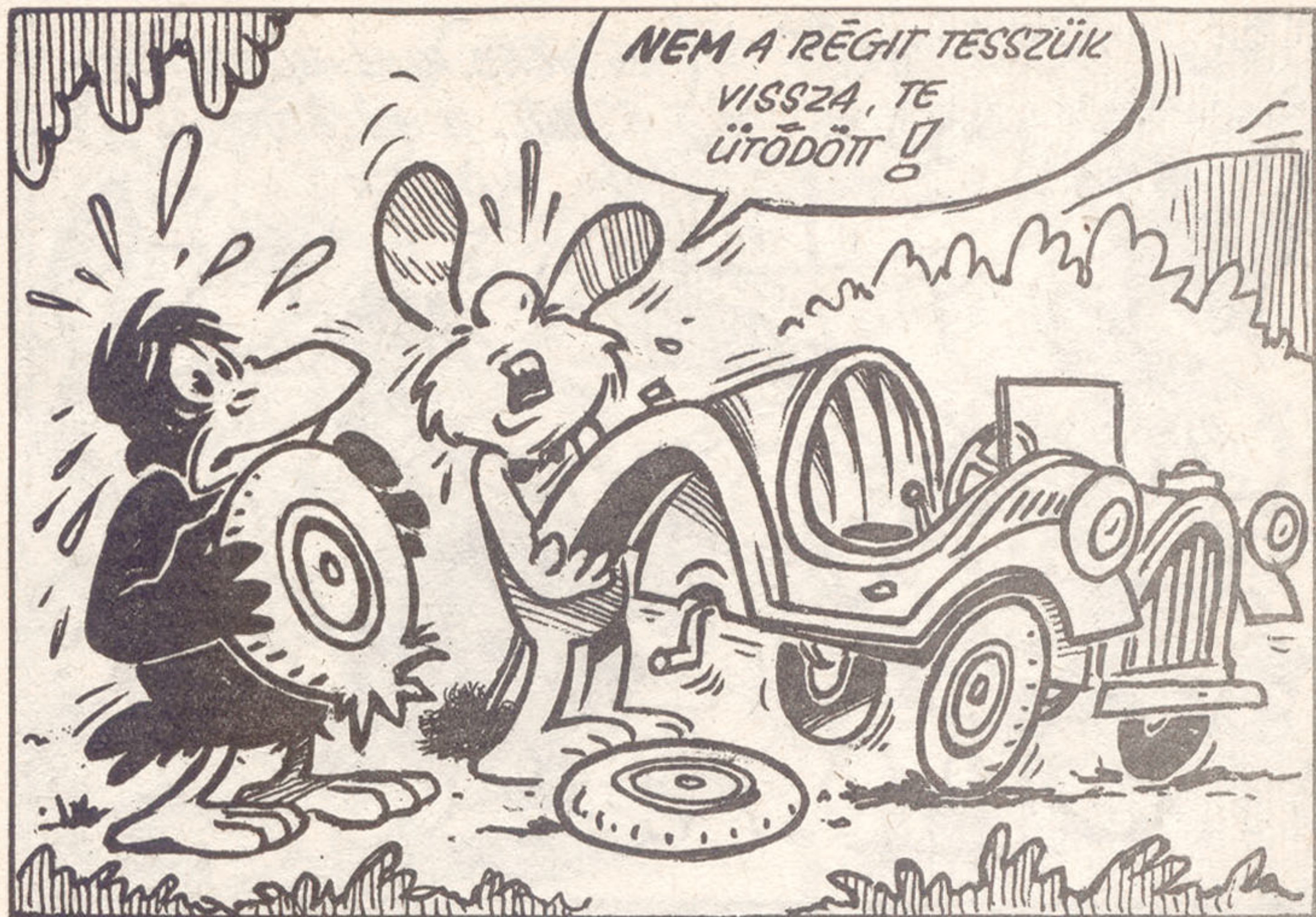

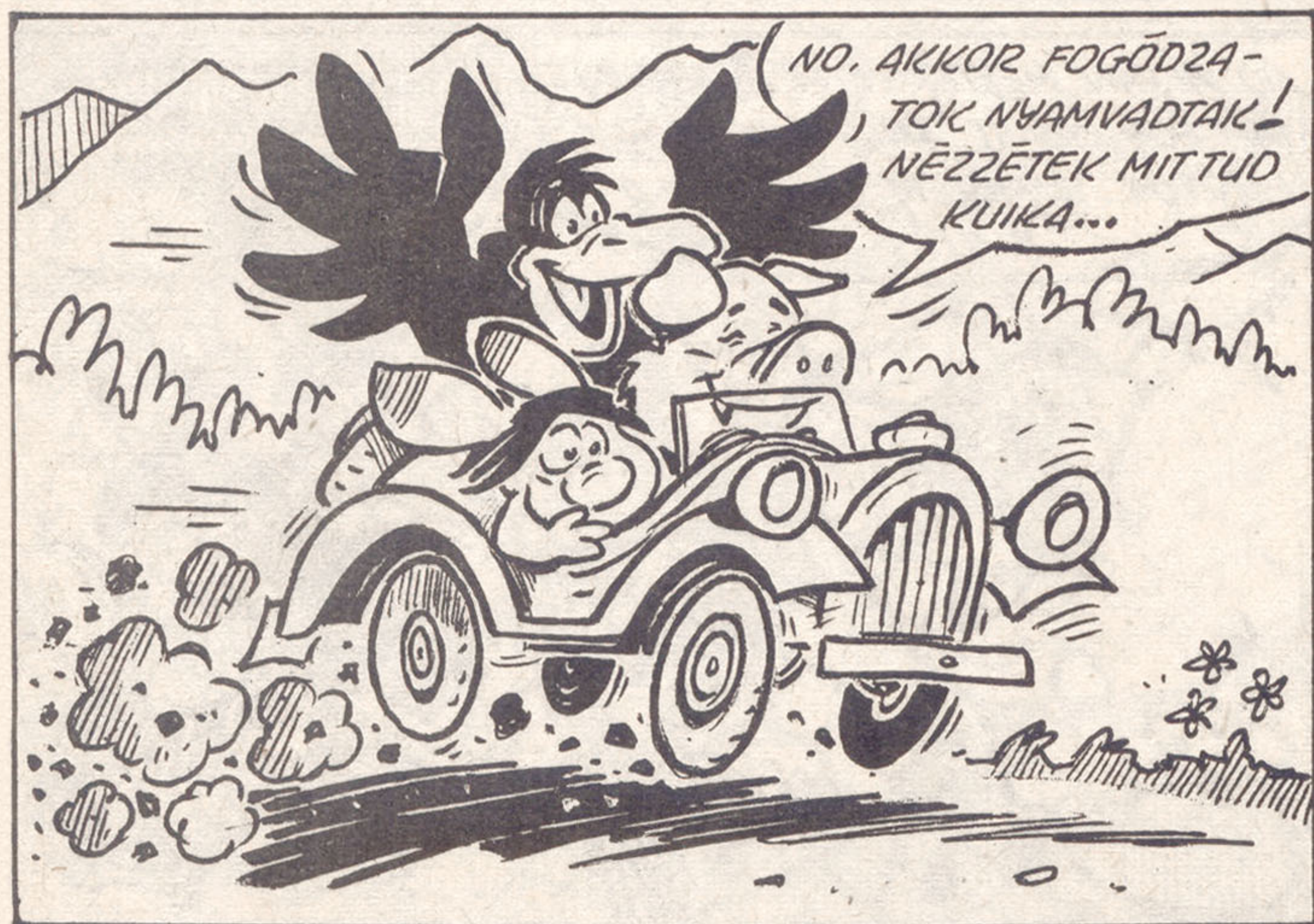
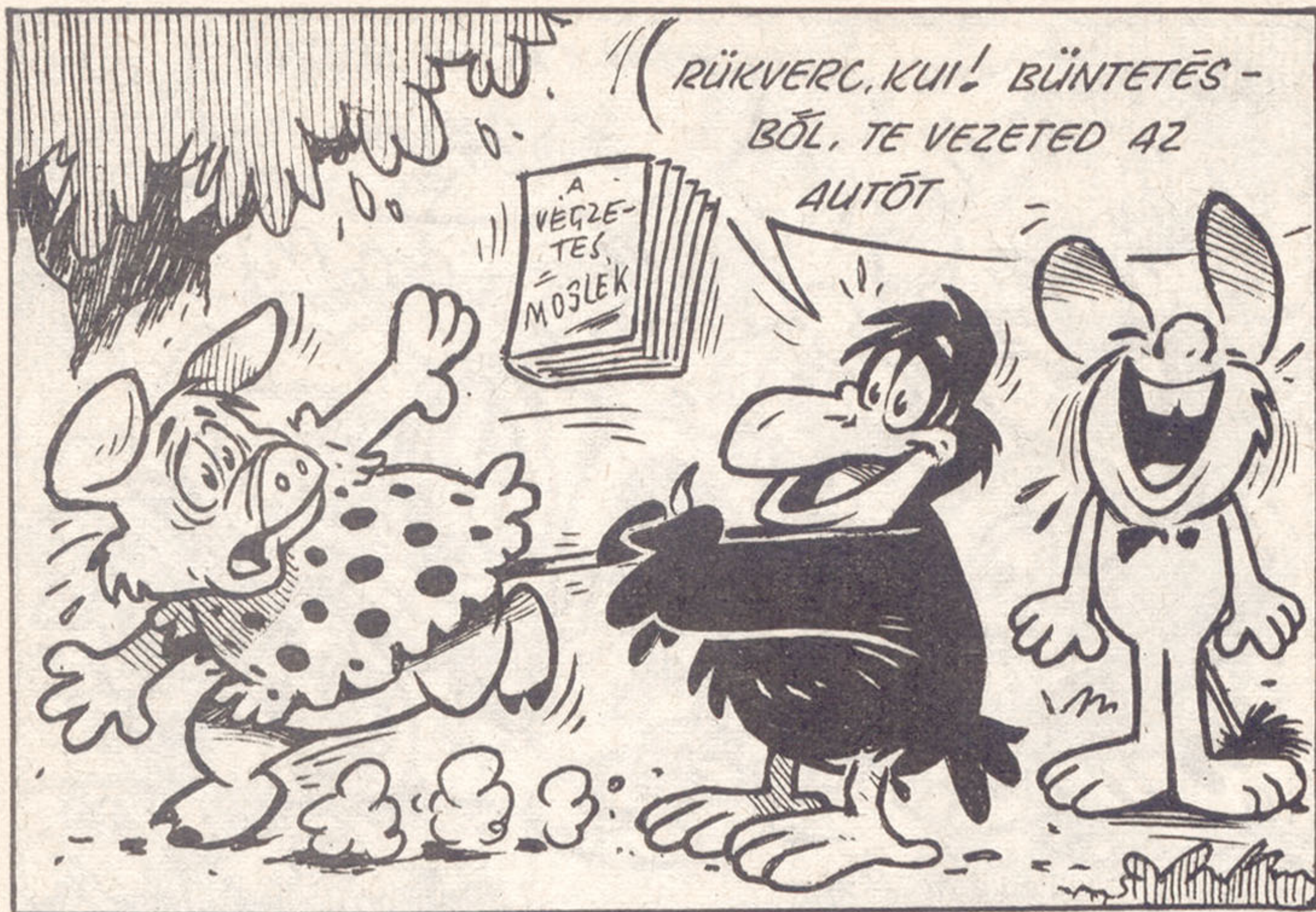
MAJD LESZ NEKTEK
MINDJÁRT EGY KERÉKKEL
KEVESEBB !

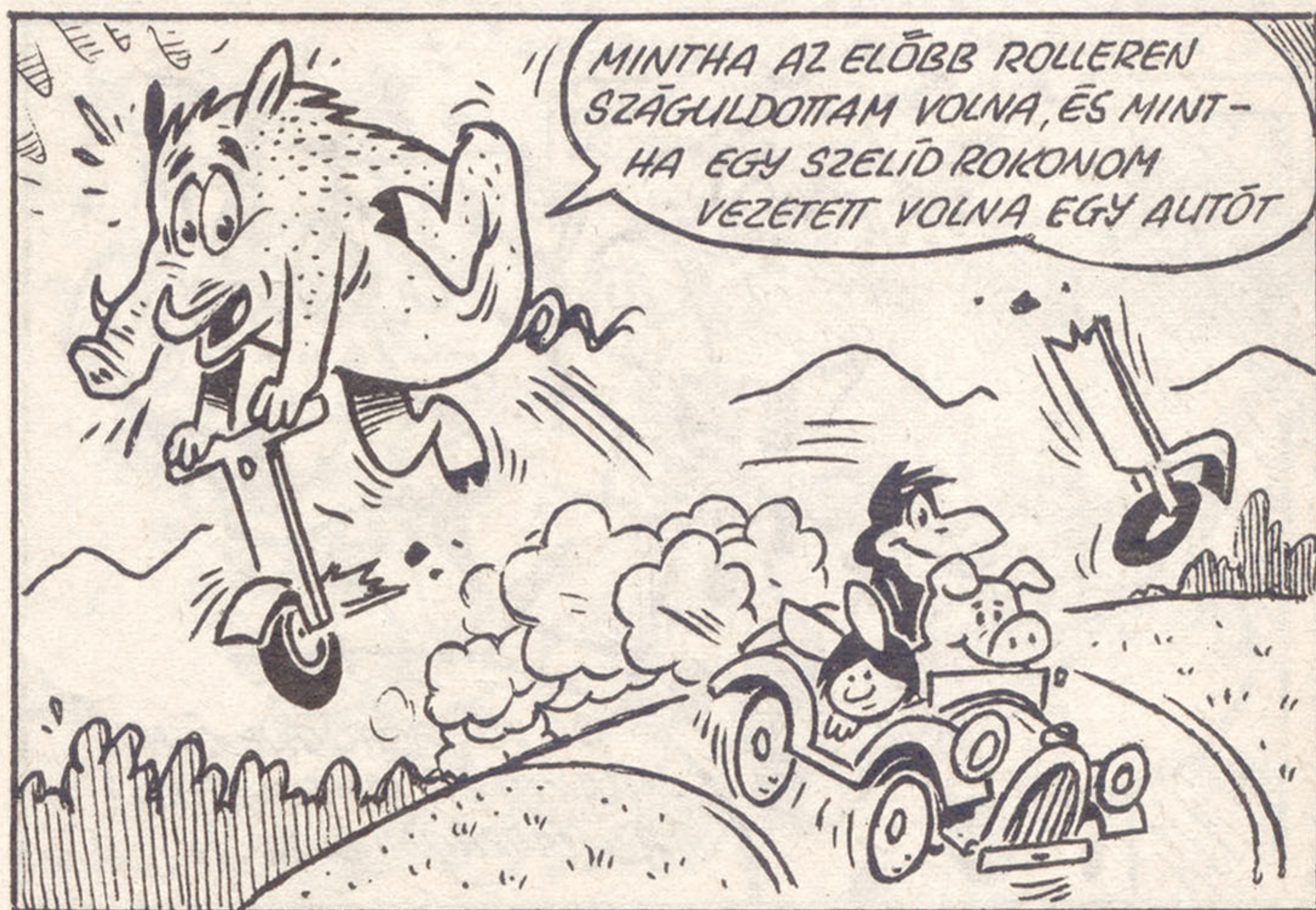

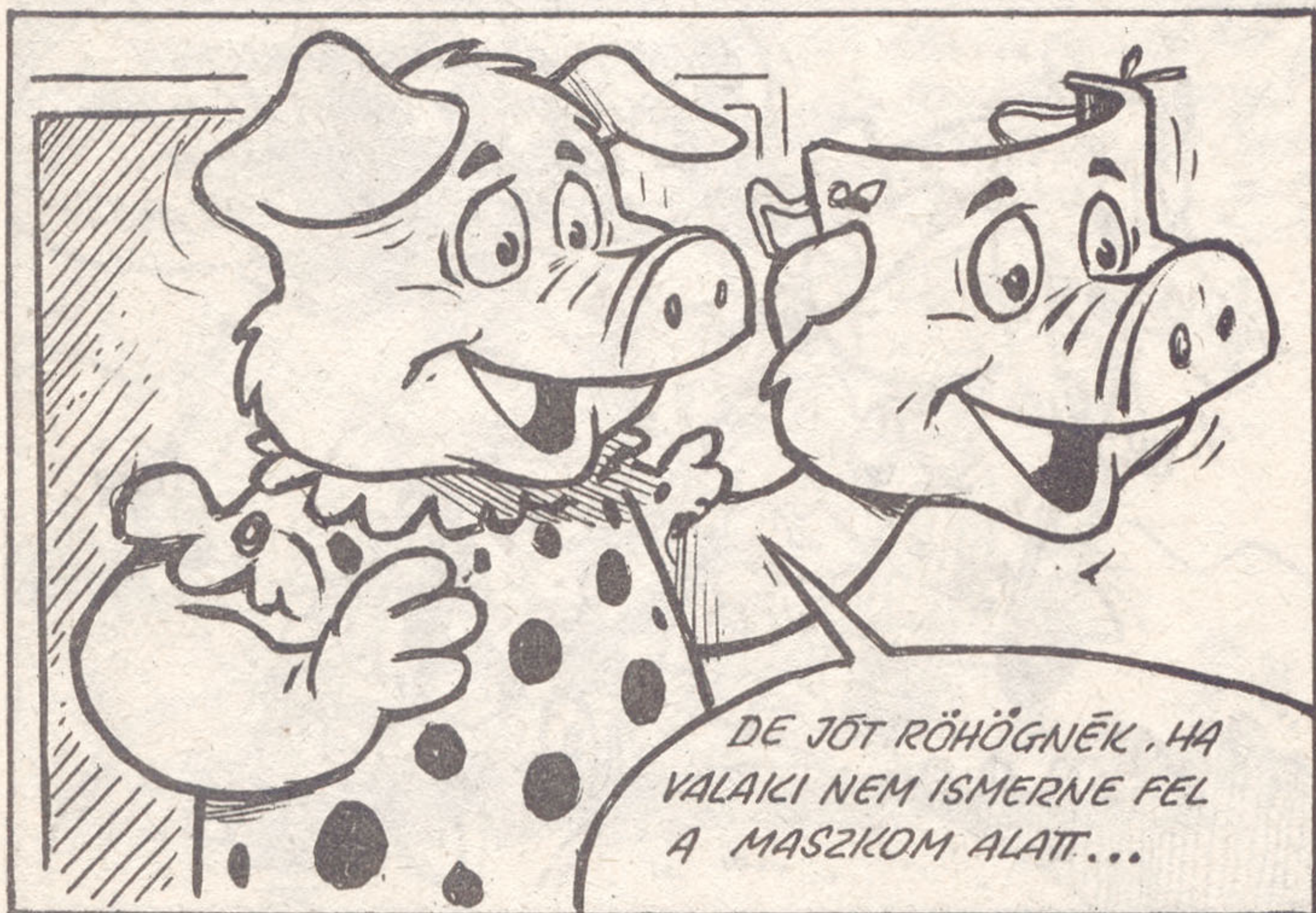
DEFEKT !

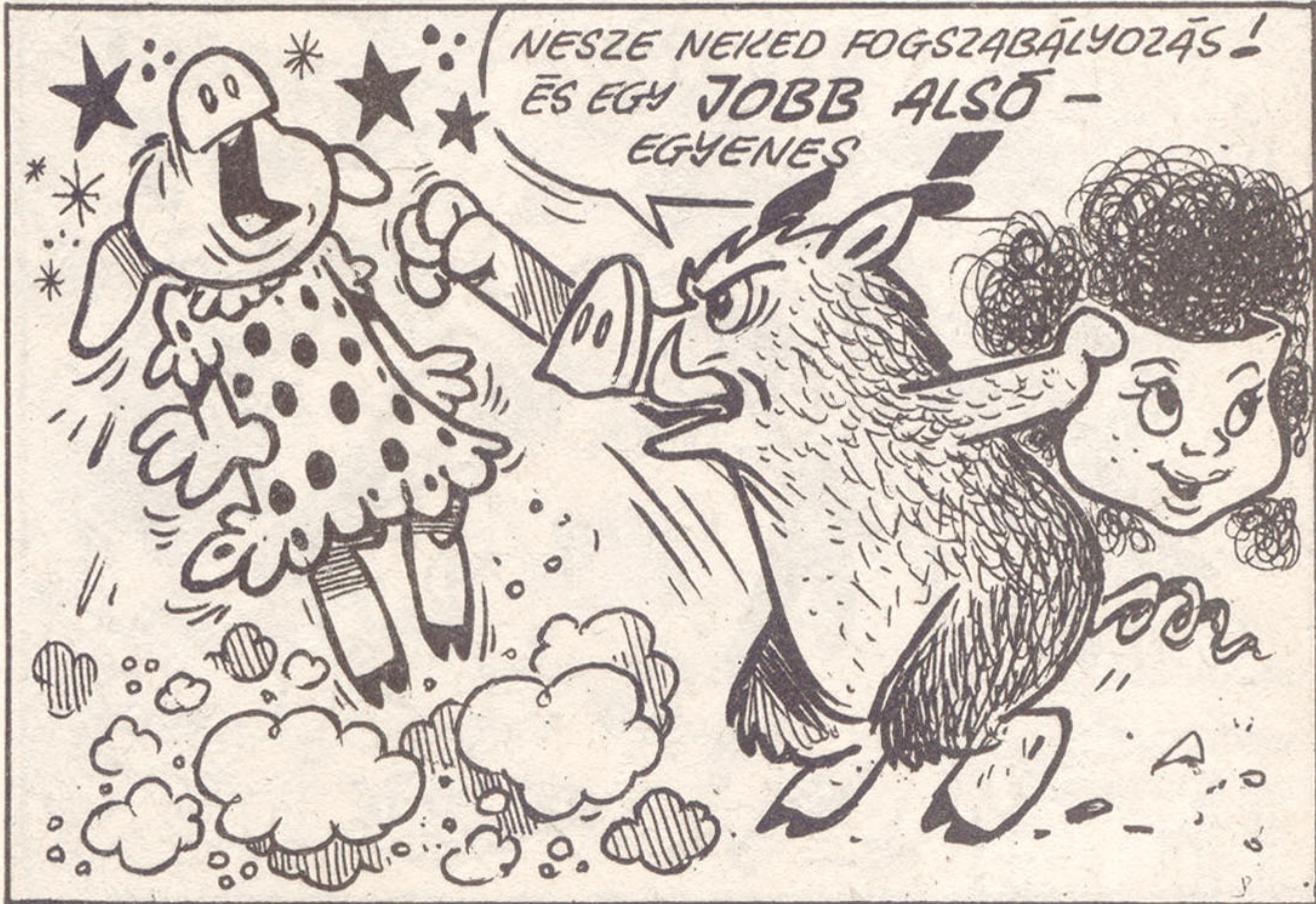

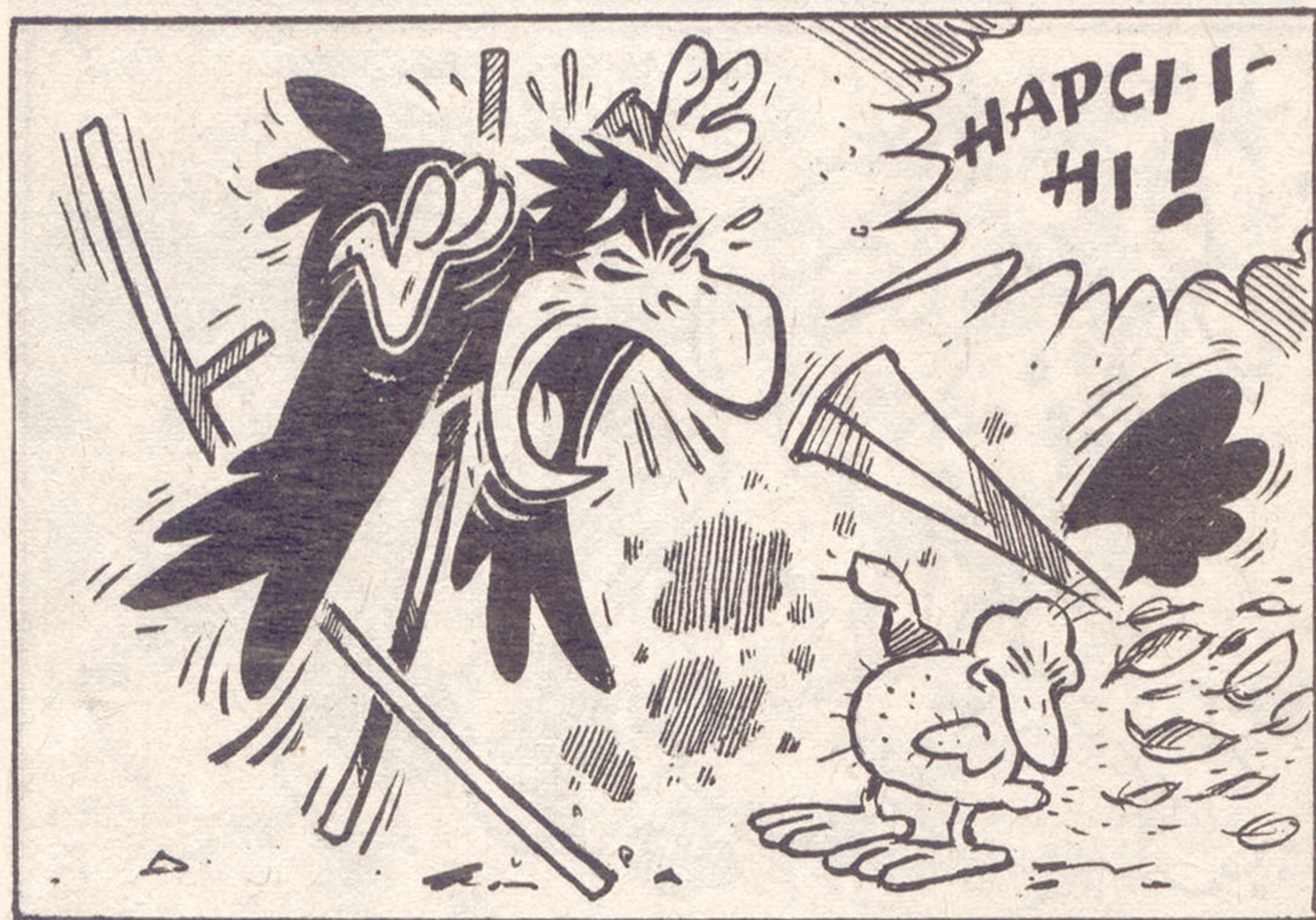
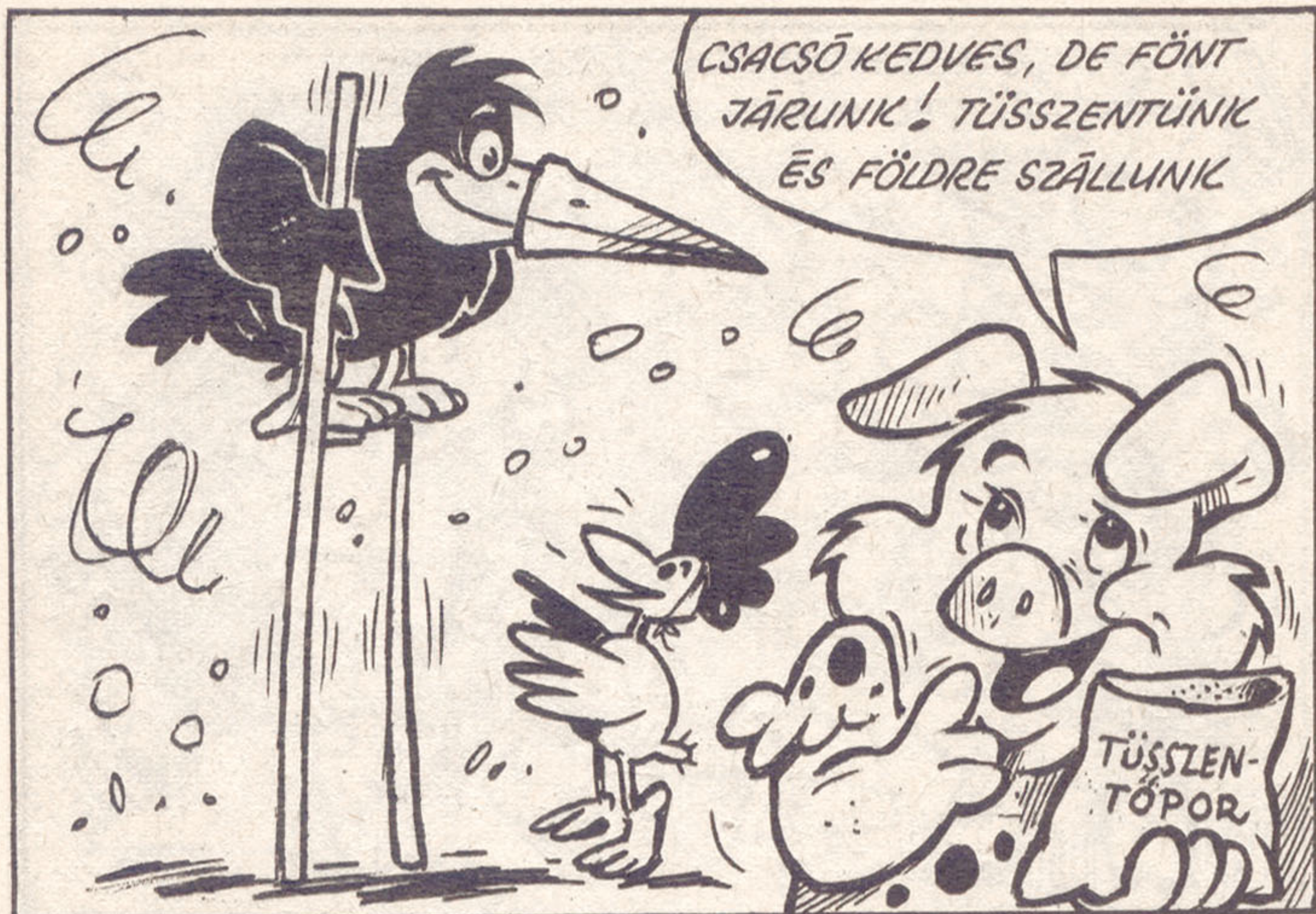

KEDVES HÖLGYEM, SÜRGŐSEN
JELENTKEZZEN FOGSZABÁLYOZÁS-
RA: BP. V. KER. BELOI-
ANNISZ U...

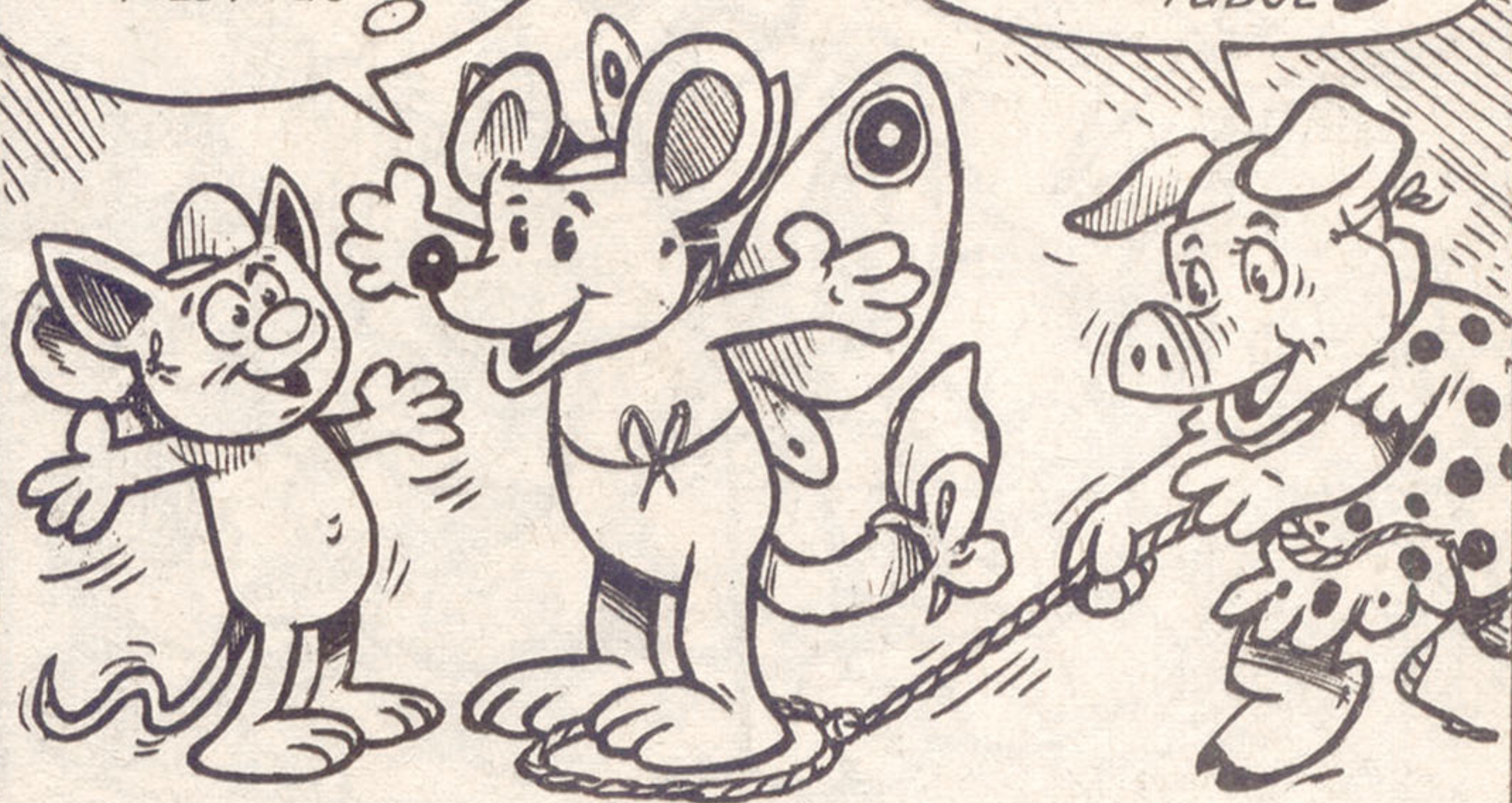
NESZE NEKED FOGSZABÁLYOZÁS!
ÉS EGY JOBB ALSÓ -
EGYENES

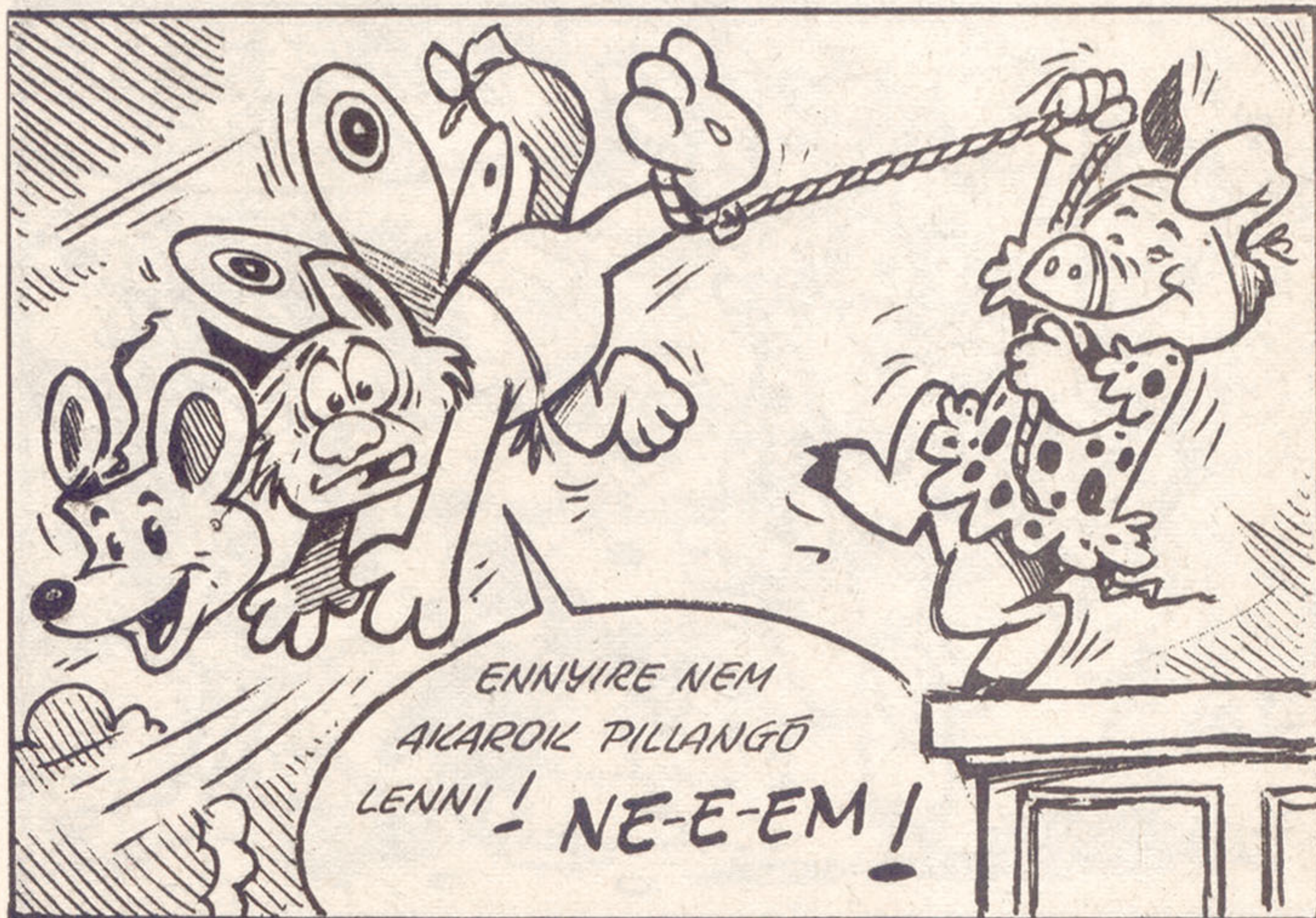

KICA, ÉN VAGYOK A
LEGBOLDOGABB
PILLANGÓ!

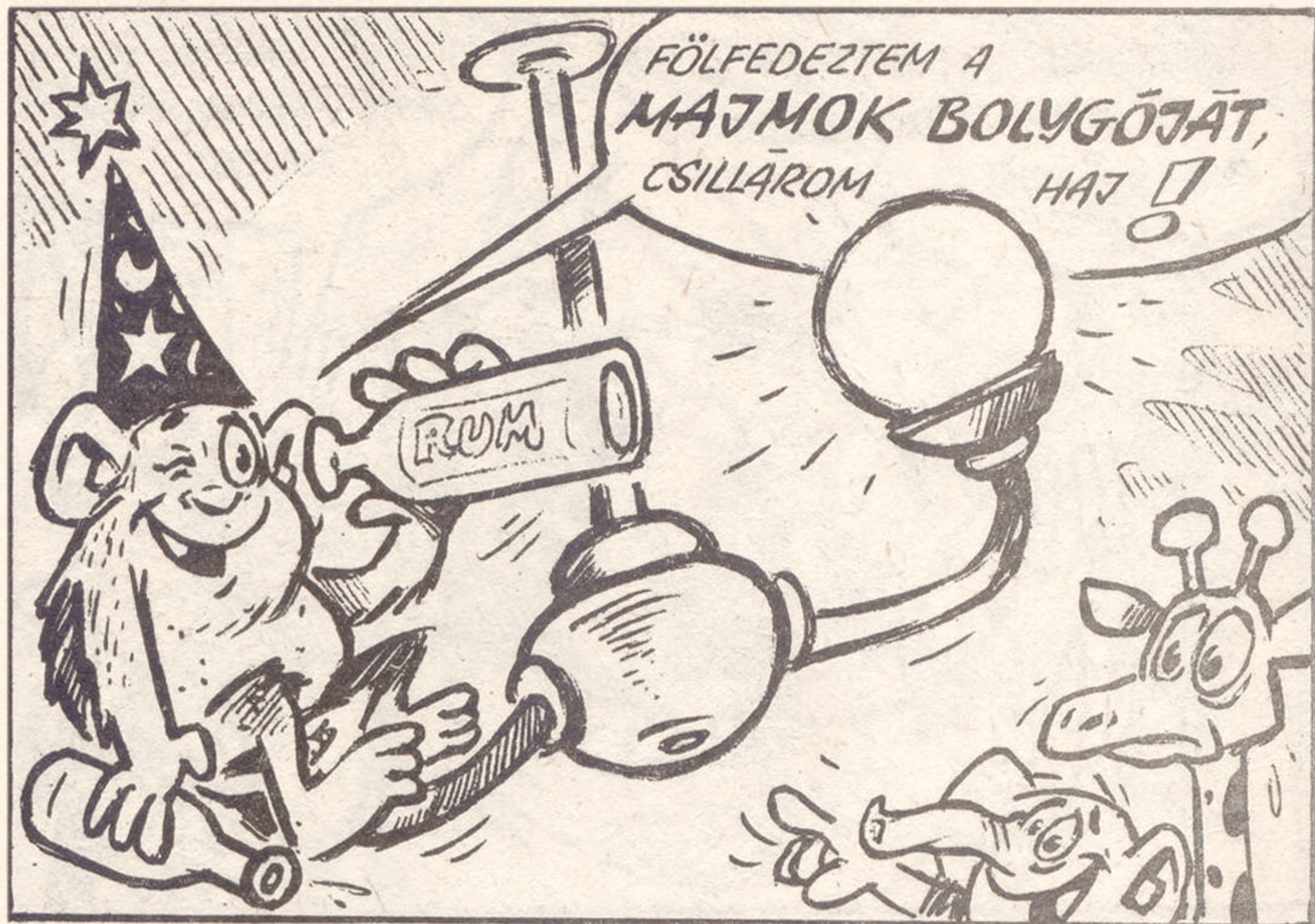
AZ BIZTOS!
ÉS REPÜLNI IS
TUDSZ!

ENNYIRE NEM
AKAROK PILLANGÓ
LENNI! - NE-E-EM!

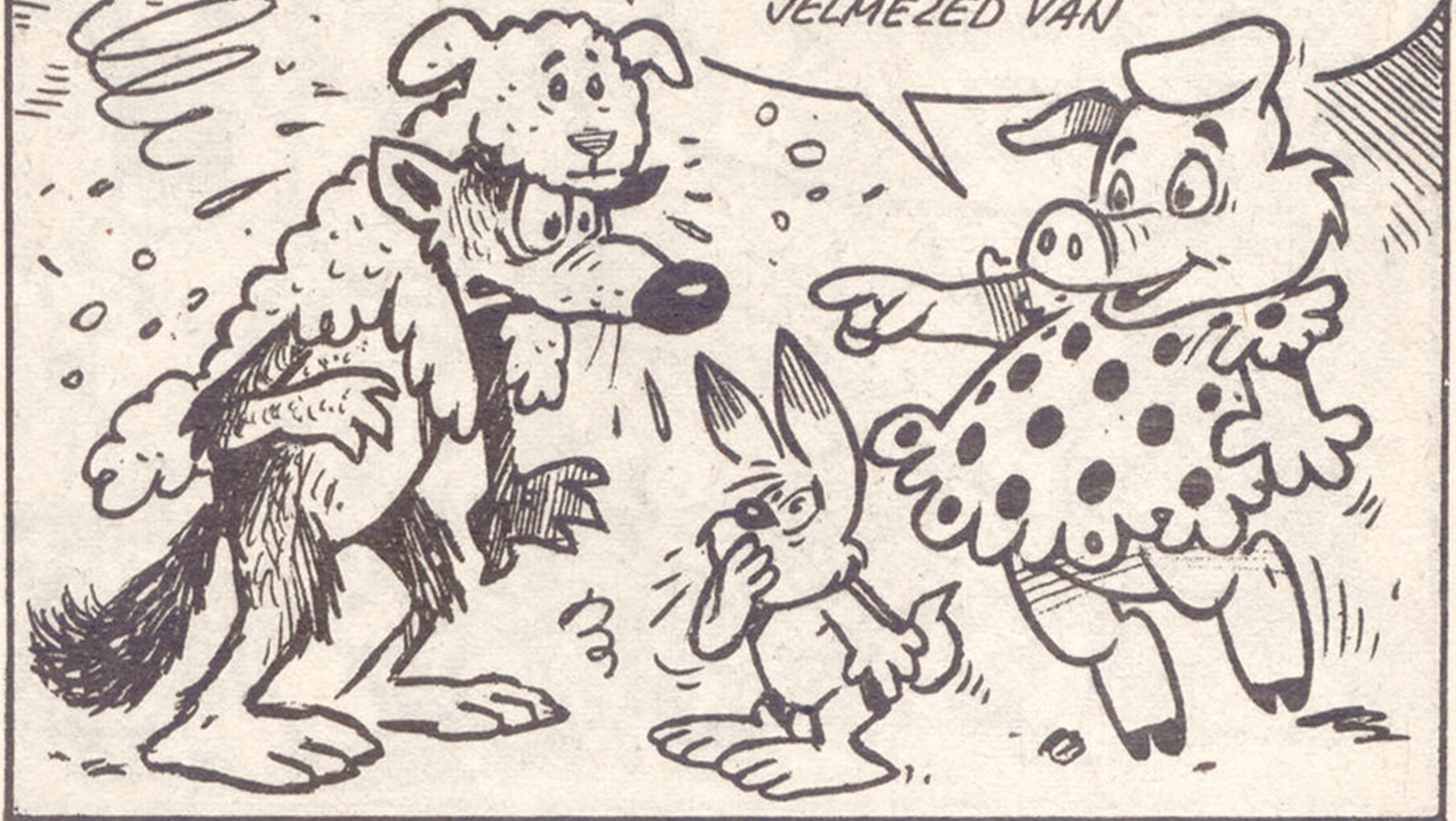

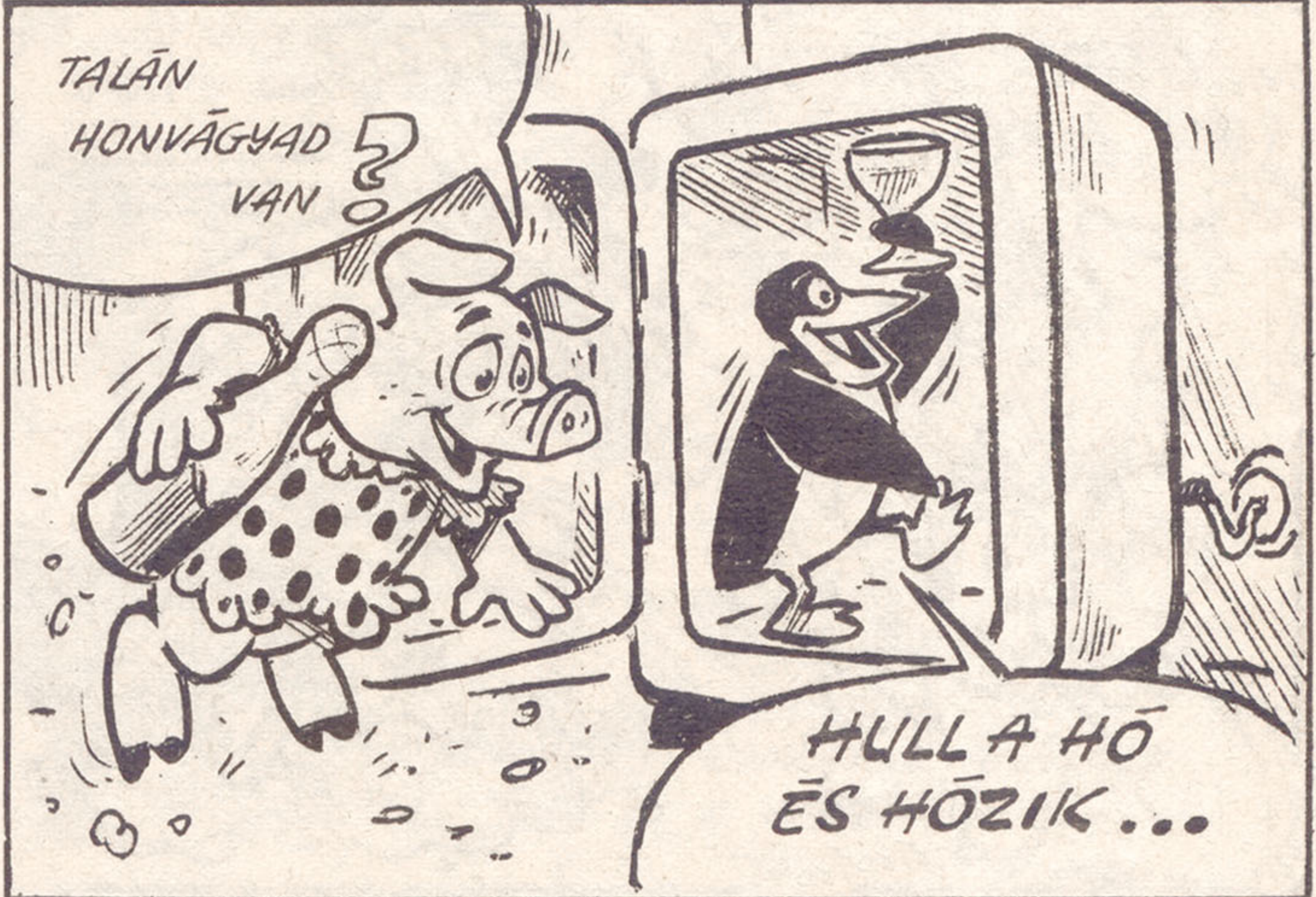

KINN A BĀRĀNY, BENN A FARKASI!
CSALAFINTA
JELMEZED VAN

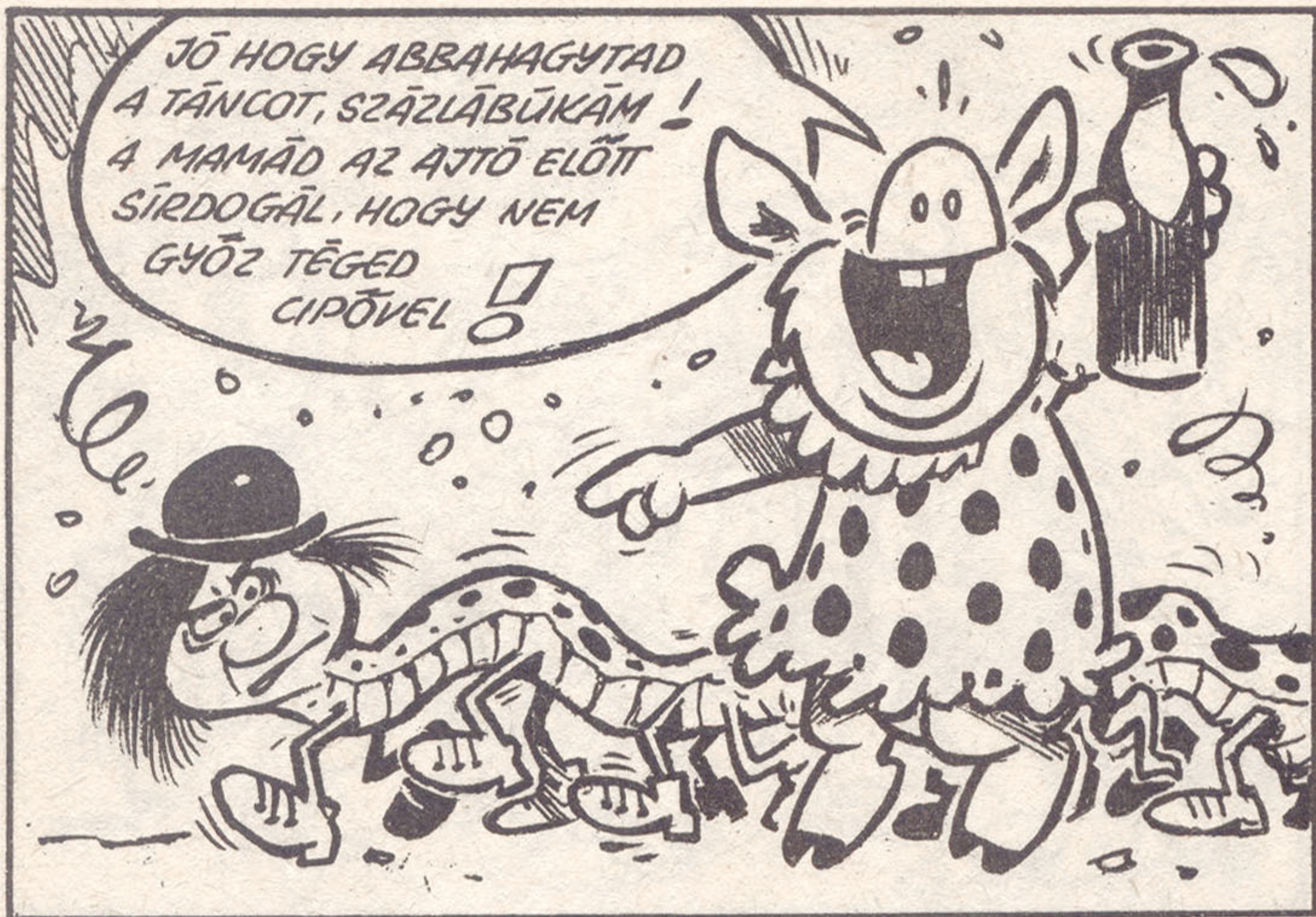

TALĀN
HONVĀGYAD
VAN ?

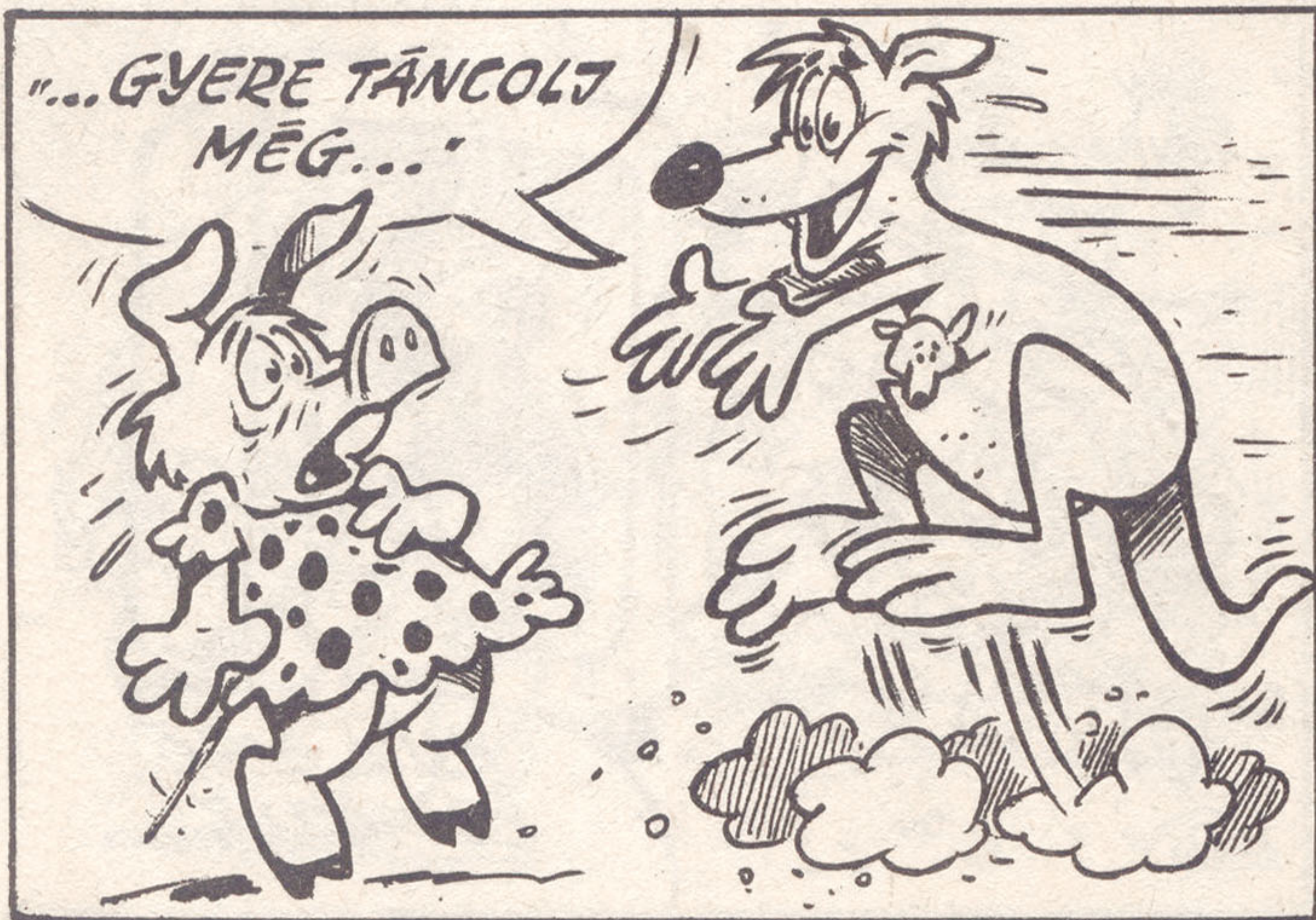

HULLA HŐ
ÉS HŐZIK...

JÓ HOGY ABBAHAGYTAD
A TÁNCOT, SZÁZLÁBŪKÁM!
A MAMÁD AZ AJTÓ ELŐTT
SÍRDOGÁL, HOGY NEM
GYŐZ TÉGED
CIPŐVEL

"...GYERE TÁNCOLT
MÉG..."

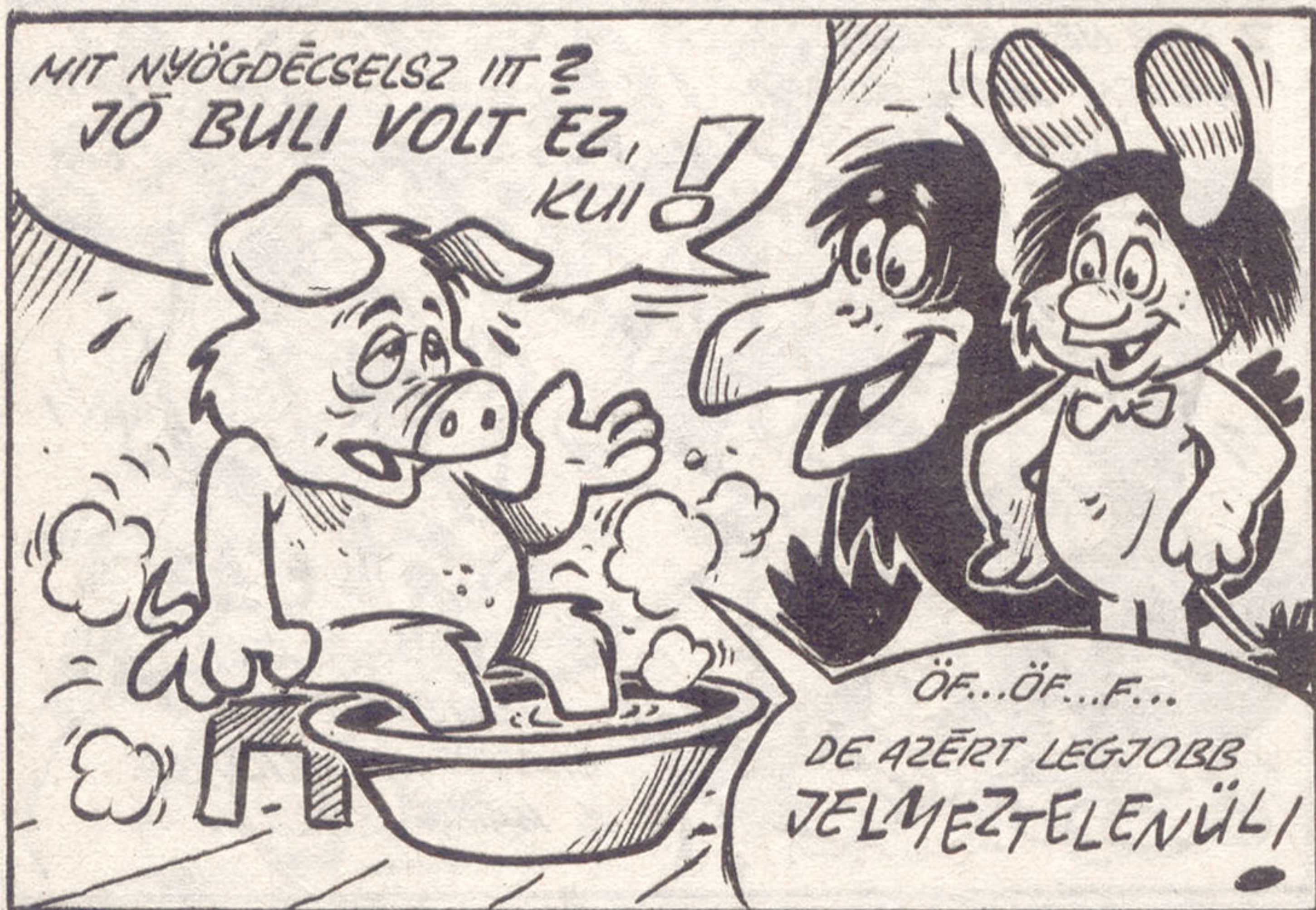
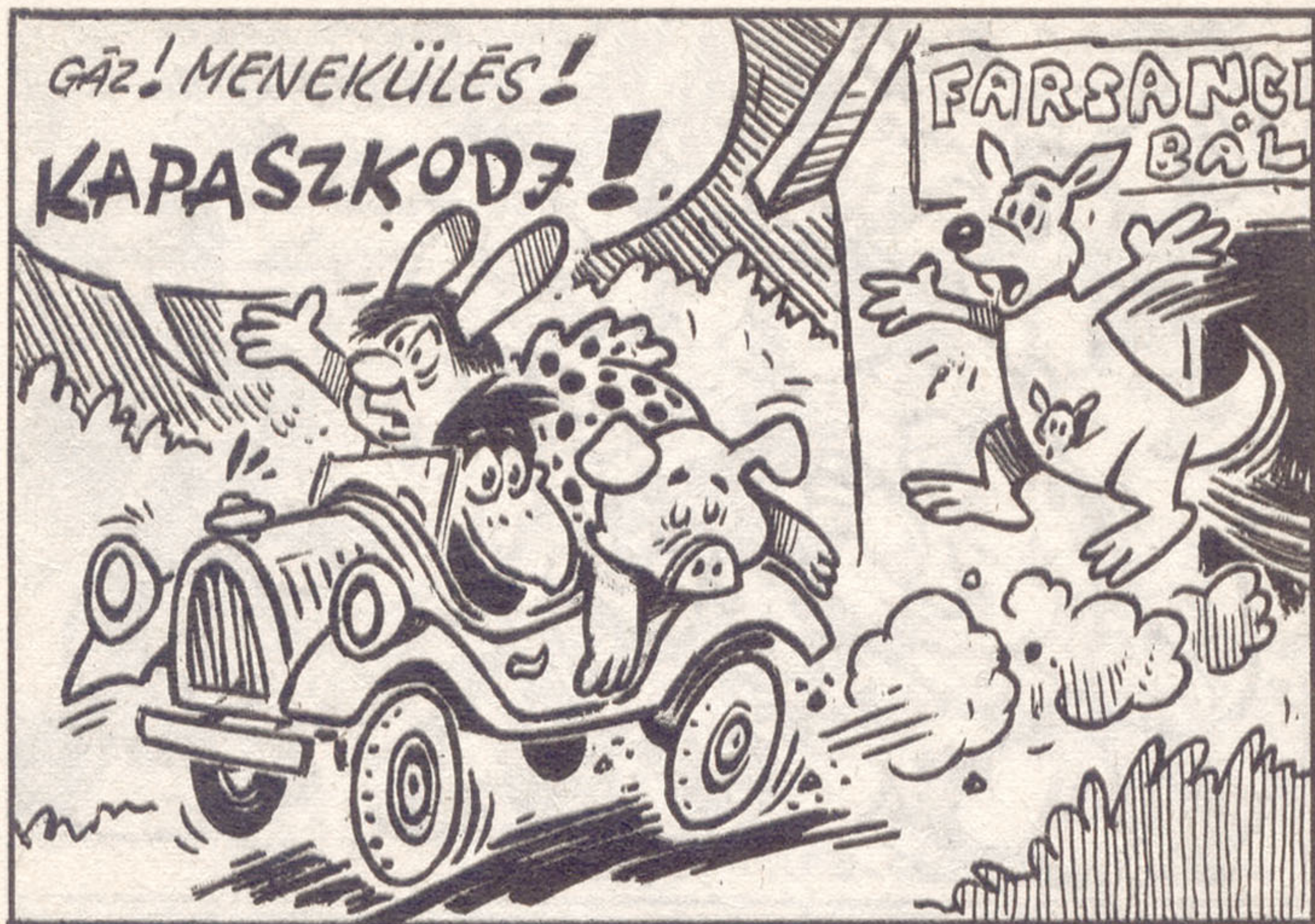

EZ A KERGE KENGURU
TÖNKRETÁNCOLTATJA
KUIT

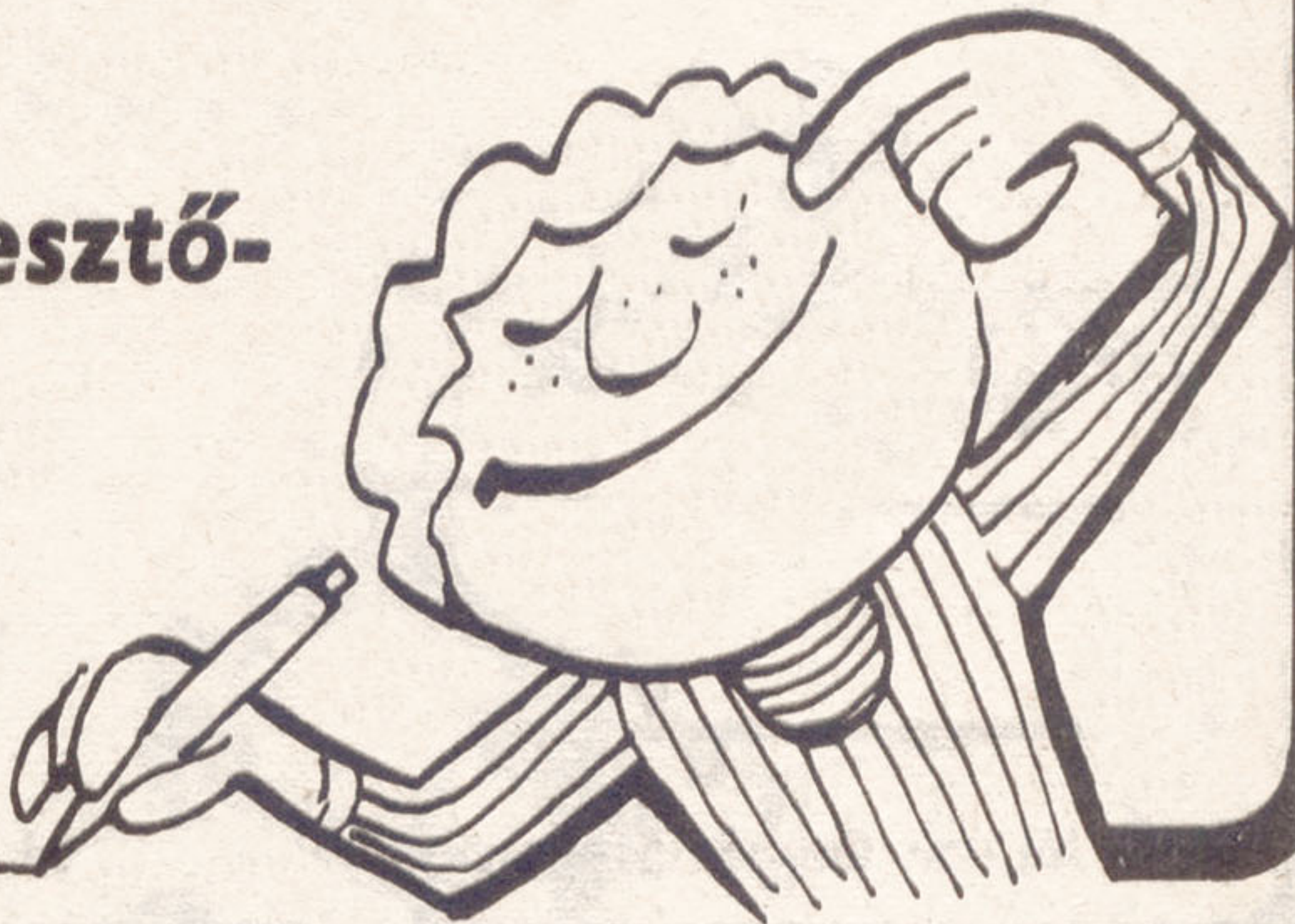

EZ MÁR NEM IS JELMEZBÁL,
HANEM UGRA-BUGRA
VERSENY

MENTSÜK KI KUIT
ENNEK AZ ŐRÜLTNEK
A KARJAIBÓL...

**Szia,
szerkesztő-
társ!**

Á, DEHOGY!

Az autó elgázol egy kakast. A vezető kiszáll és megkérdi az arra haladó kisfiútól:

- Tiétek ez a kakas?
- Nem, a miénk nem ilyen lapos – feleli a fiú.

*Fodor József, Mezőkovács-
háza.*

BOSZORKÁNYOSDI

Egy asszony bemegy a bolt-
ba.

- Jó napot kívánok! Seprűt szeretnék venni.
- Tessék, parancsoljon!
- Ennek túl hosszú a nyele.
- Itt egy másik.

- Ez pedig túl kemény!
- Tessék, még egy!
- Hát legyen! Bár ez sem tökéletes!
- Becsomagoljam, vagy rá méltóztatik ülni?

Varga Andrea, Budapest

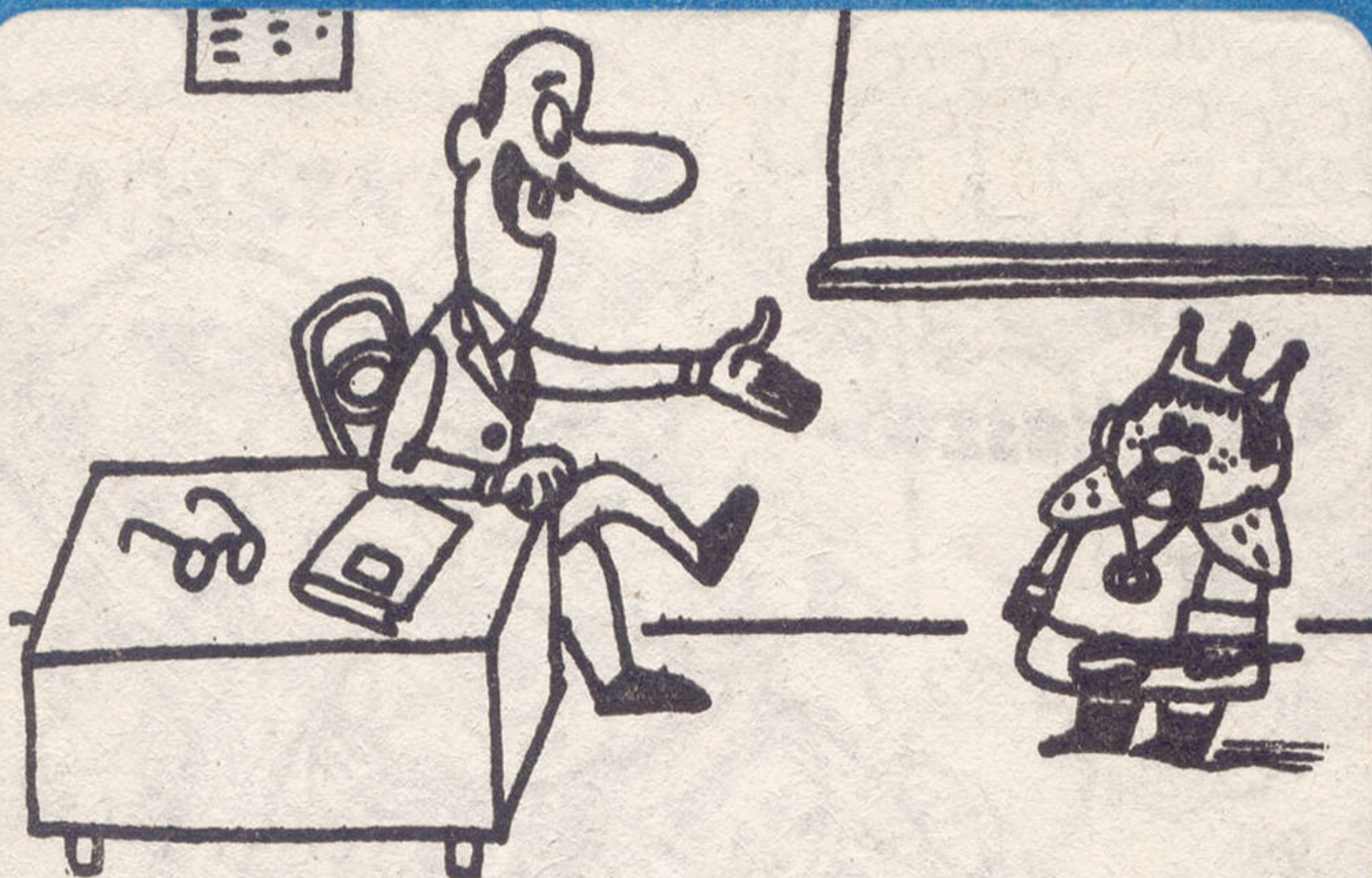
A TÖRVÉNY ELŐTT

– Apa! Hogy lehet az, hogy nem repülünk fel a levegőbe, amikor a Föld a saját tengelye körül forog?

– Ez a földi nehézségi erő törvénye miatt van így.

– És hogy volt akkor, mielőtt ezt a törvényt kiadták?

Bekő Sándor, Várfölde

— Jól van Gergő! Szépen beleéled magad a feleletbel!

TÁJÉKOZOTTSÁG

— Mit tudsz Írországról? — kérdezi a tanár földrajzórán Jancsitol.

— Írország kisebbik része Nagy-Britanniához tartozik. Másik része önálló köztársaság. Ott nincs analfabéta — hangzik Jancsi válasza.

— Ezt miből gondolod? — kérdezi meglepetten a tanár.

— Mert ott mindenki ír — vágja rá Jancsi.

Dajka Andrea, Konyár, Arany J. u. 29/a — 4133.

BALSZERENCSE

Két éhező hajótörött kifog egy doboz konzervet a tengerből.

— Ez aztán a pech — nézegeti az egyik a doboz címkéjét.

— Miért, mi van benne?

— Étvágygerjesztő.

Petkov Ingrid, Budapest, Agancs u. 30. — 1121.

TÖRTÉNELEMÓRÁN

— Miért keltek föl a görög rabszolgák?

— Mert reggel volt.

Szuperjő tanterem

AMI IGAZ, AZ IGAZ

— Hol készítetted a házi feladatodat Kati? — kérdezi a tanárnő.

— Az iskolában.

— És miért nem otthon?!

— Hiszen az iskola a második otthonunk — válaszol Kati.

MŰVÉSZ

Rajzórán virágot kell rajzolnia az osztálynak. Az óra végén a tanár végignézi a munkákat, s meglepődve állapítja meg, hogy Feri rajzlapja teljesen üres.

— Te mit rajzoltál? — kérdezi tőle.

— Futórózsát, de elfutott.

A VÁLASZ

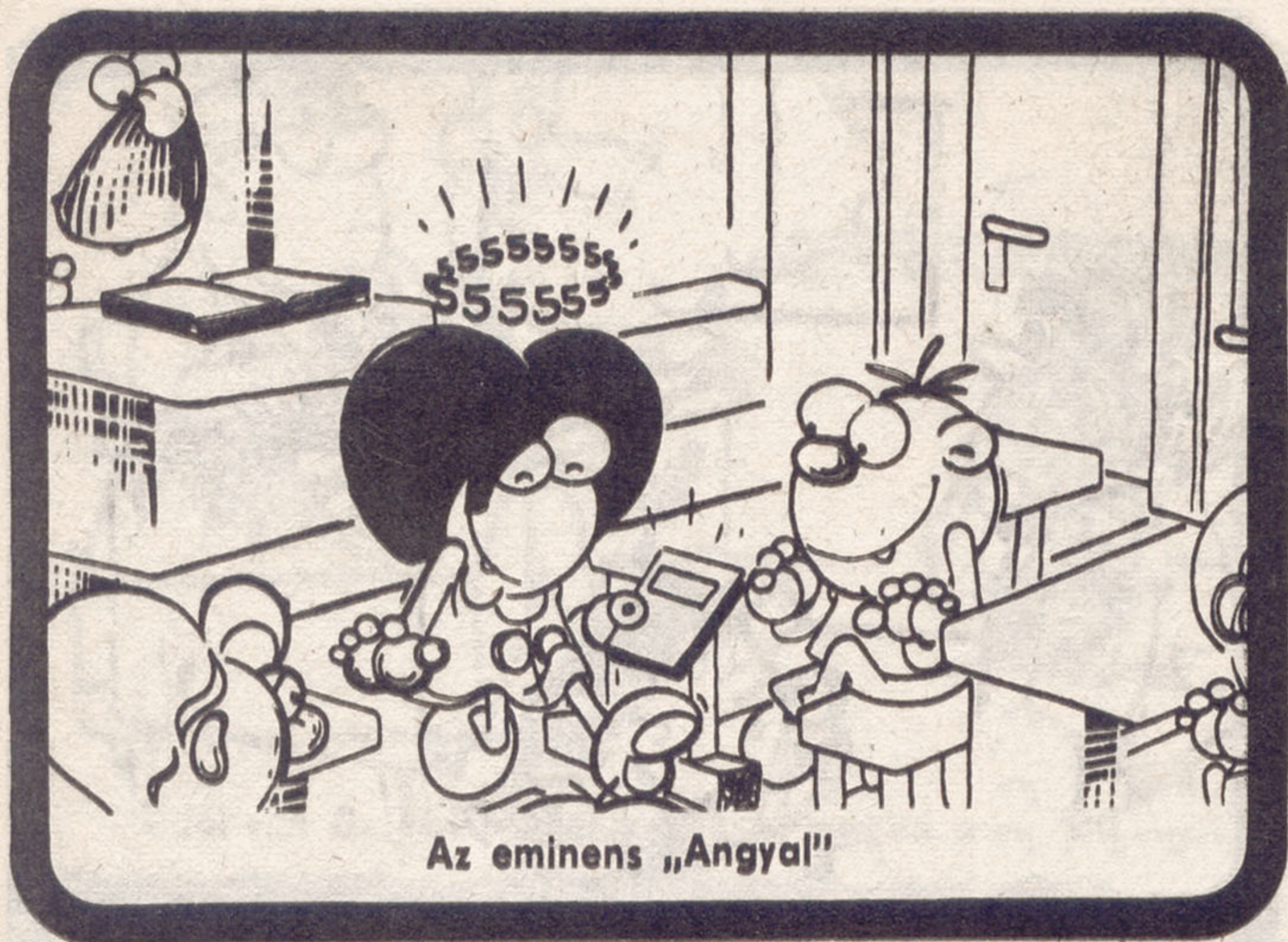
— Éva, mondj egy gyűjtőnevet!

— Szemétkuka...

OROSZLÁNSORS

Az oroszlán egy középkori, páncélos lovaggal találkozik a szavannában.

— Micsoda pechem van — sóhajt fel az oroszlán — már

Az eminens „Angyal”

megint konzerv!

Szüle Zsuzsa, Kaposfő, Csokonai u. 29. – 7523.

SZERELEM

Szerelem, szerelem, szerelem,
Szerelem reggel,
Szerelem este,
Szerelem mindig,
És mégis csepeg a víz.

Horváth Hilda, Miháld

A JAVÍTHATATLAN

Marcika egyest visz haza az iskolából. Bánatosan mutatja.

– Nem baj, kisfiam, majd ki-

javítod! – vigasztalja a papája.

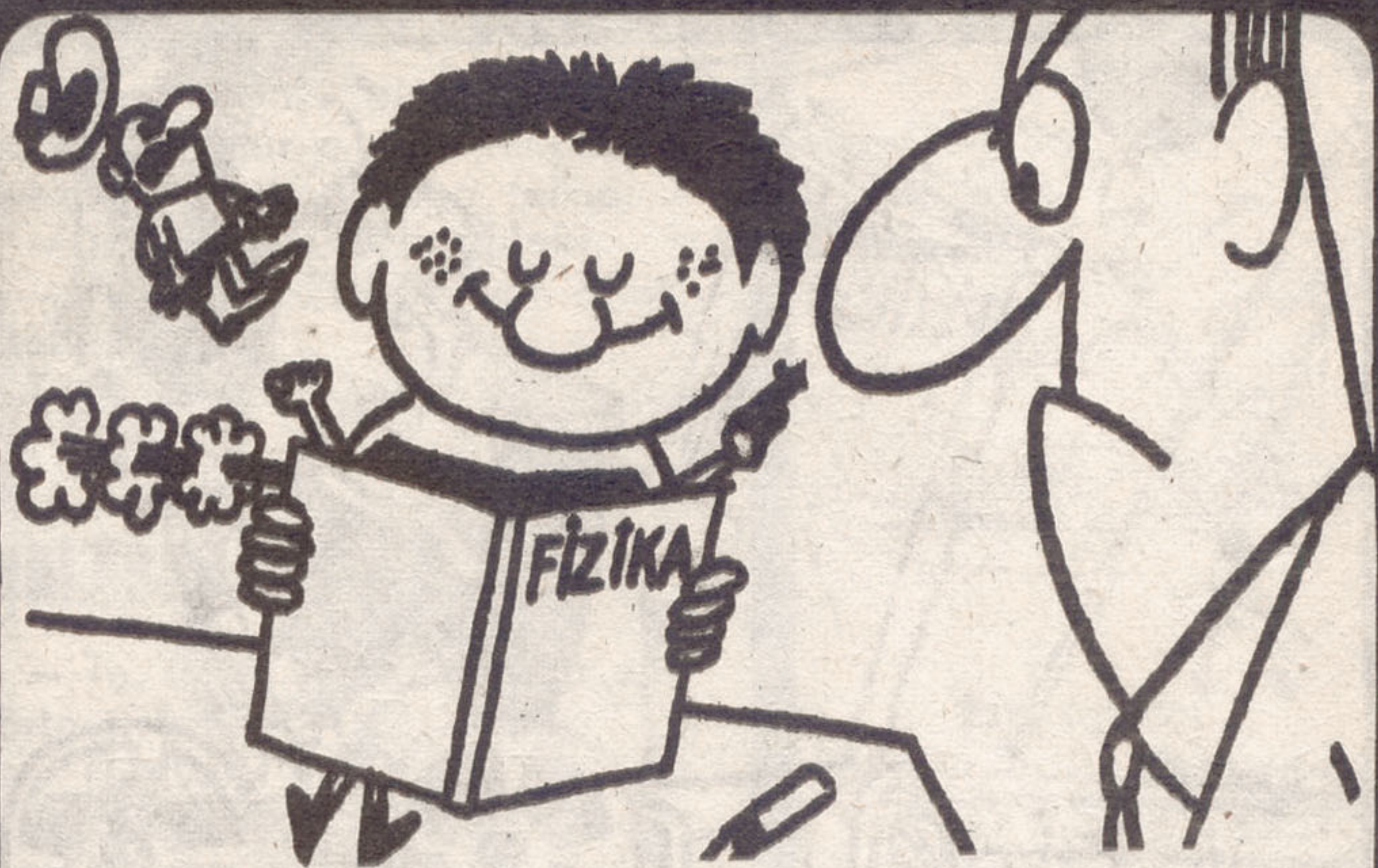
– Már megpróbáltam, de golyóstollal írta be a tanító néni!

Gálfai Ildikó, Salgótarján

GOMBÓCVADÁSZAT

Laciék szilvásgombócot esznek. Laci meddő viadalt folytat a gombócokkal, sehogy sem tudja a villájára tűzni őket. A mama megelégedi Laci ügyetlenkedésével és megmutatja, hogyan kell a villát beleszúrni a gombócba.

– Látod, a mama milyen könnyen elbánik velük?! – szól a papa Lacihoz.

— Ez a gyerek biztosan fizikrimit olvas

— Persze, hogy el, amikor én már kifárasztottam őket.

Pásztor Andrea, Miskolc, Kazinczy u. 223. — 3525.

FŐ AZ ÓVATOSSÁG

Egy ember sétál az utcán és gyönyörködik a csillagokban. Vele szemben jön egy rendőr és így szól hozzá:

— Uram, ha nem oda néz, ahova lép, könnyen odakerülhet, ahova néz.

Kalmár Csaba, Fertőd, József Attila u. 16. — 9432.

ÉN IS

Miki bevallja a tanárnak:

— Elfelejtettem elkészíteni a házi feladatot.

— Rendben van. Én is elfelejttem beírni — az ötöst!

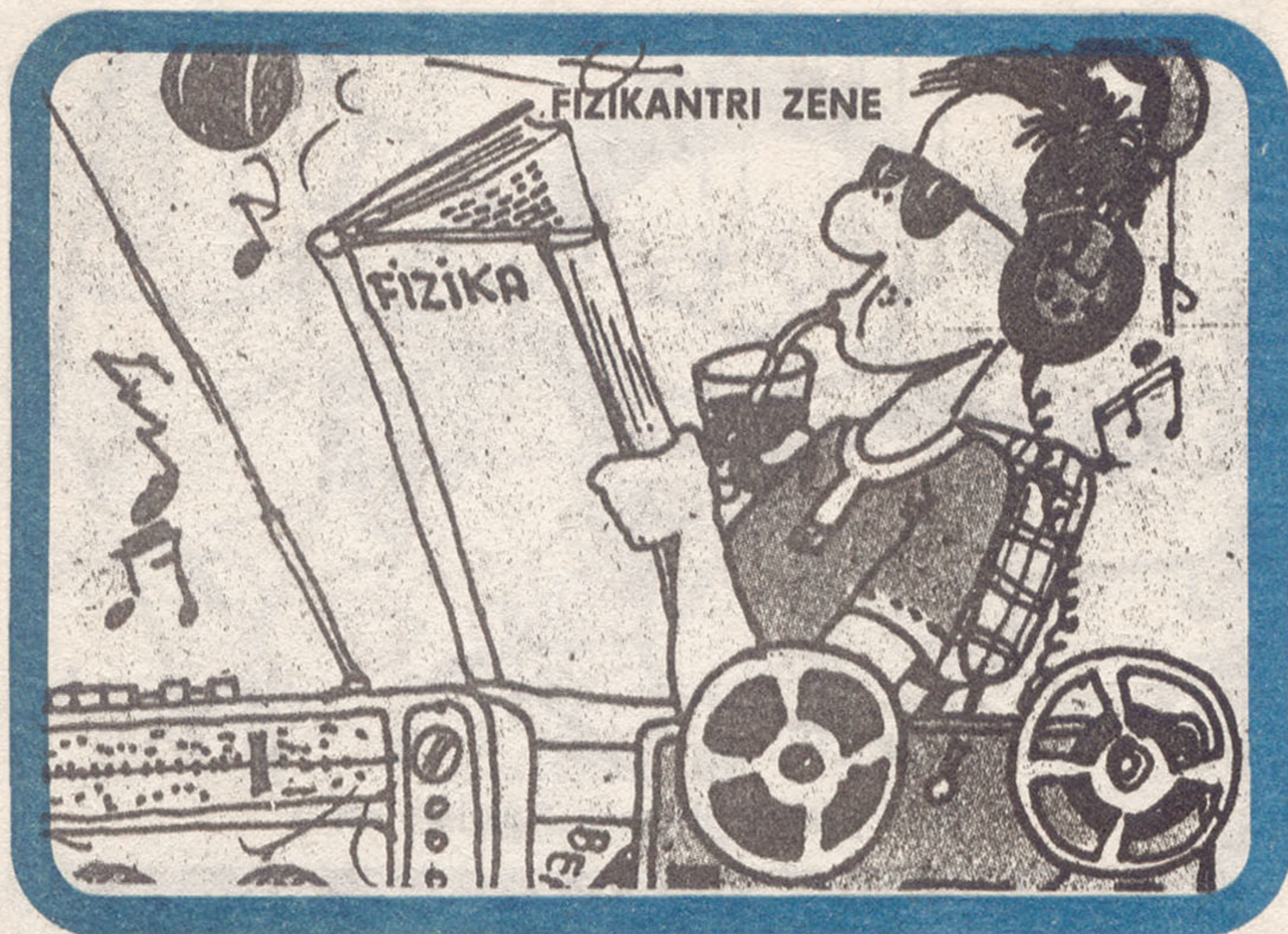
Kiss Zsuzsanna, Belezna

LEBUKÁS

Ferit megkérdezi a mamája:

— Mondd csak, hogyan kerülnek ezek a cigaretták a zsebedbe?

— Anya... én... én... csak el akartam tenni arra az időre, amikor majd nagy leszek.

ERŐFÖLÉNY

Az ökölvívó edző alaposan elveri a fiát, s utána megkérdezi tőle:

— Tudod miért vertelek most el?

— Hát hogyne, feleli a srác — mert én pehely, te pedig nehézsúlyú vagy.

Farkas Erika és Farkas Zoltán, Szeged, Felsőváros u. 131. — 6723.

FELELET

Kati hazamegy az iskolából, édesanyja megkérdezi tőle, milyen osztályzatot kapott.

— Egyest, pedig csak én tudtam a kérdésre a választ az egész osztályból.

— Es mi volt a kérdés?

— Az, hogy ki tette a tanító néni zsebébe a vajaskenyeret.

Gálfi Ildikó, Salgótarján

HAJÓTÖRÉS

Zsiga és Gazsi elcsennek egy csónakot. Már a nyílt tengeren eveznek, amikor Zsiga felkiált:

– Jaj, Gazsi! Süllyedünk!

– Nem baj, Zsiga! Nem a mi csónakunk.

Tóth Zsuzsa, Paks, Vásár u. 28. – 7030.

BALESET

– Te, Péter, Jóska tegnap eltörte a lábát – szól Zoli.

– Hogyan?

– Látod azt a gödröt?

– Nem.

– Ő sem látta.

Göblös Adrienn, Budapest, Aradi u. – 1043.

NAGY ÖTLET

– Mondd, miért csinálod különböző nagyságúra a gombócokat?

– Mert a férjem azt mondta, főzzek változatosan.

Balázs Lőrinc, Budapest, Fény u. 15. – 1024.

FÉLREÉRTÉS

Őreg néni sétáltatja a kutyáját. Jancsi odamegy hozzá:

– Hogy hívják?

– Bodri!

– És a kutyáját?

Neményi Erika, Pilisborosjenő

Eszi-xavátor

Jó fej!

A TANÁR KÉRDEZ...

— Melyik verset vettük a múlt órán?

— A Walesi bádogost.

— Miért szerette Petőfi az Alföldet?

— Mert itt találkozott a délibábbal.

— Mi az a balladai homály?

— Esti szürkületben, villanygyújtás nélkül olvasott ballada.

— Mi az a személyes névmás?

— Amikor a személy másik nevet választ magának.

— Ki volt Marco Polo?

— A pólóing feltalálója.

— Mondjatok olyan nevet, amit th-val írunk!

— Margithíd . . .

— Mi a gyerek szó többesszáma, Feri?

— Ikrek!

LELKIFURDANCS

kapható

a LELKÉRTNÉL

RANDEVÚ
szájvíz

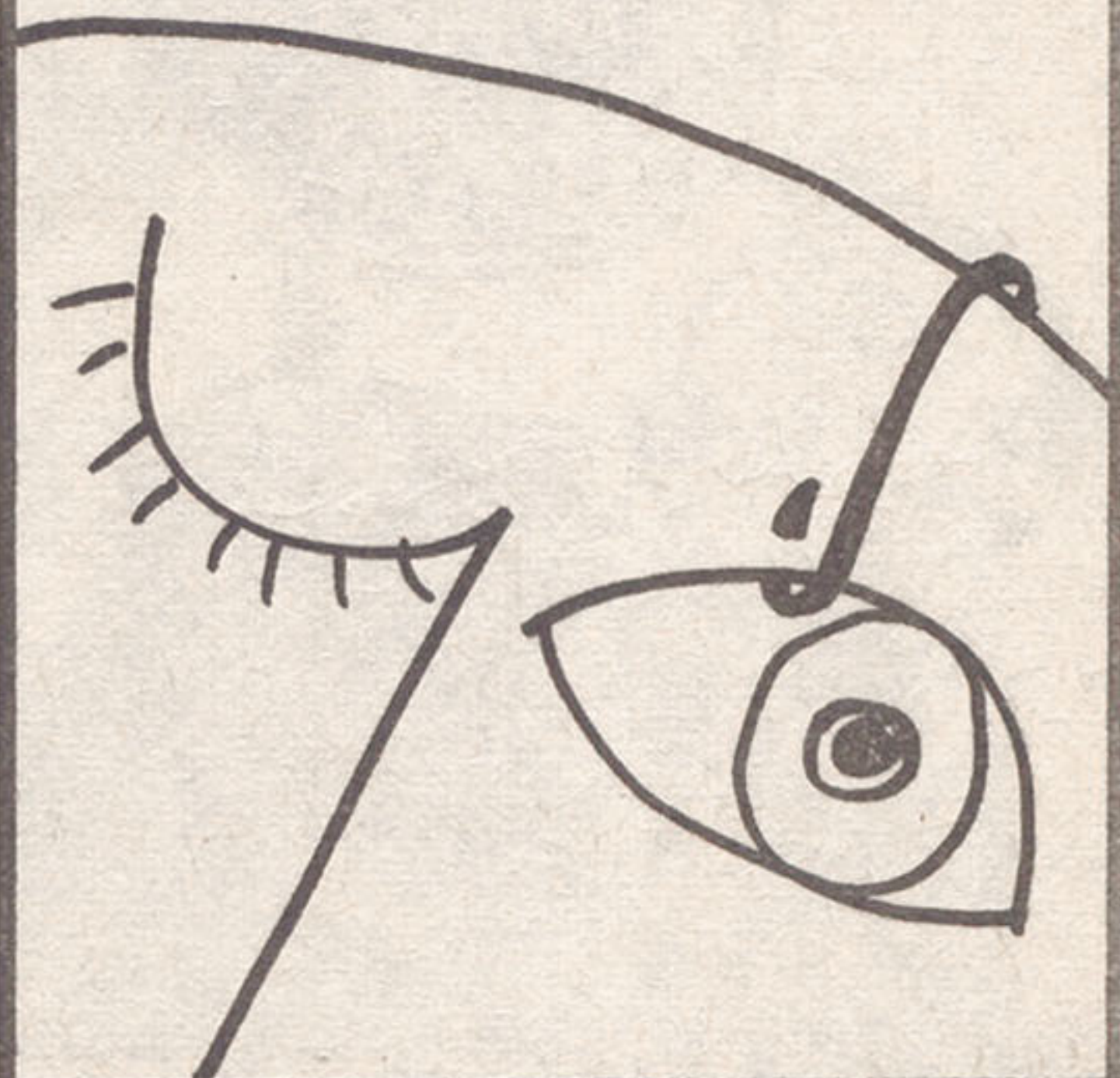
HÜYE VOLT?

HÜ... spray

OKOS LESZ!

álmoság ellen:
SZEMPILLAHOROG!

A FÖLD- RAJZ TANÁR KÍVÁNCSI

Most pedig kijelölöm, hogy hova megyünk nyáron táborozni

PONTOS MÉRÉS

Távolságbecslést, távolságmérést tanulnak a gyerekek a szabadban megtartott órán. A tanár megkérdezi a közeli fára mutatva, vajon milyen távolságban lehet? Laci jelentkezik: ő majd leméri. Kis idő múlva visszajön és közli: a fa 50 méter távolságra van.

— Hogyan mérted le? — kérdezi a tanár.

— Pontosan ötvenet léptem.

— De hiszen egy lépés csak 70 centi.

— Az igaz — mondja —, de ehhez hozzájön még lépésenként 30 centi, mert a bátyám cipője van rajtam.

UTAK

— Milyen utakról tanultunk?

— Hát... hát... műutakról, földutakról, tévutakról...

RAJTÚRA

— Tudod-e, hogy milyen égtáj felé menetelünk?

— Egyre jobban izzadok, tehát délnek — feleli a gyerek.

TÉLI IDŐSZAK

Benő késve érkezik.

— Miért késtél? — kérdezi a földrajztanár.

— Azért, mert olyan síkos volt az út, hogy ha egyet léptem előre, kettőt csúsztam hátra.

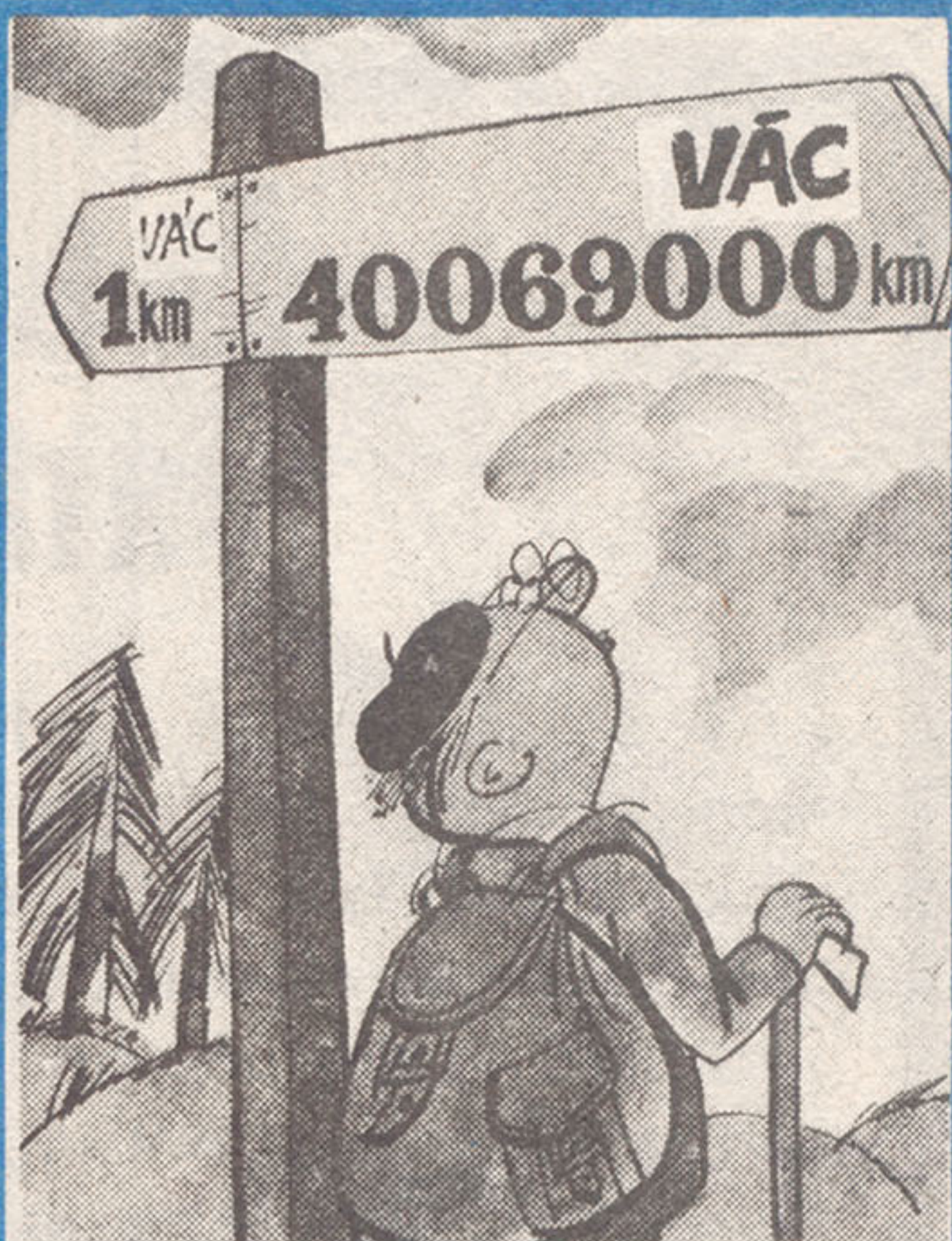
— Akkor hogy értél ide?

— Idejében megfordultam.

TÁJÉKOZÓDÁS

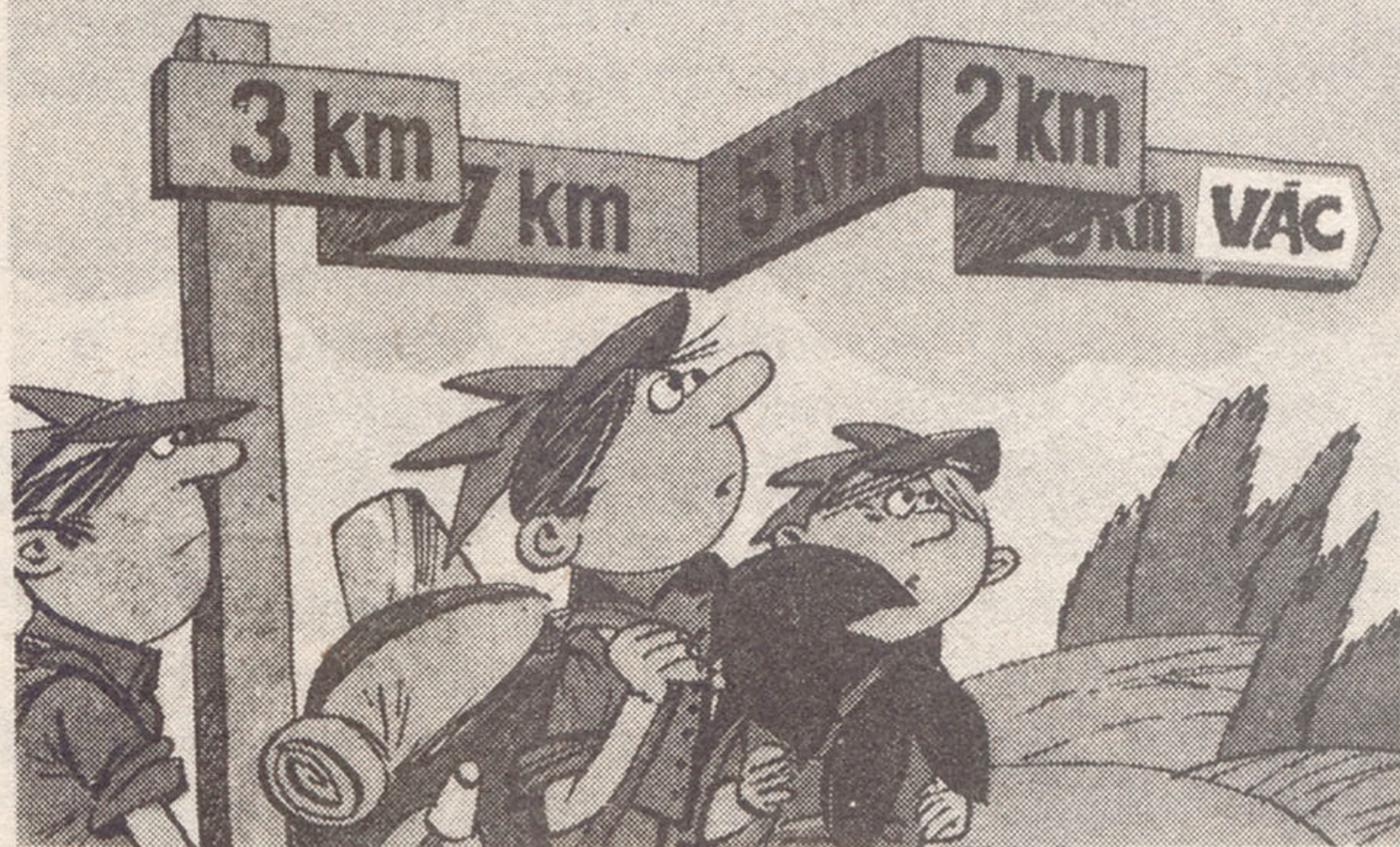
— Mi szükséges a tájékozódáshoz, Rezső?

— Három dolog szükséges. Egy térkép, egy iránytű és egy odavalósi ember, aki elmagyarázza, hogy merre kell menni.

NO, MERRE VAN AZ ARRA?

W. LEUTKES

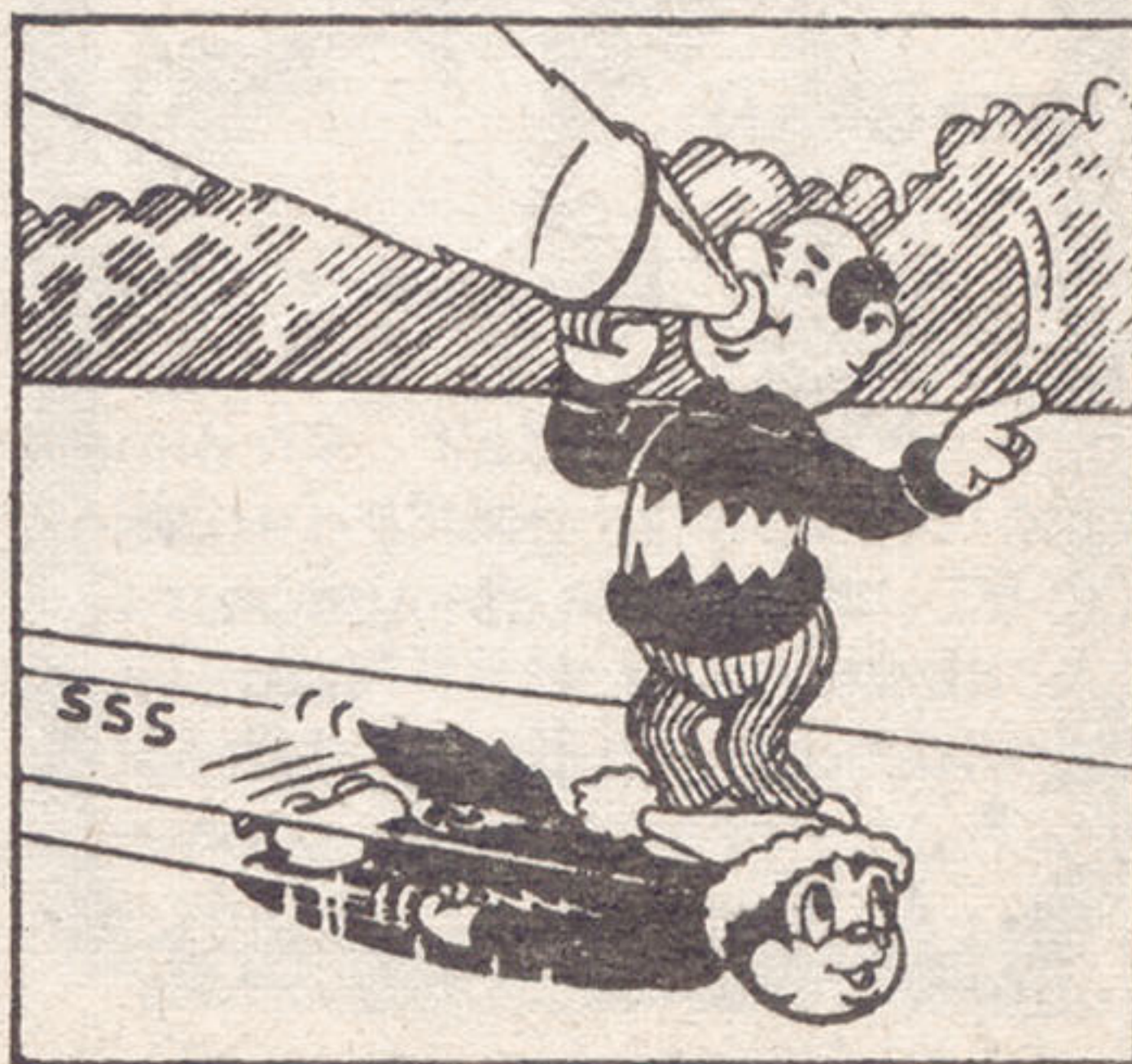
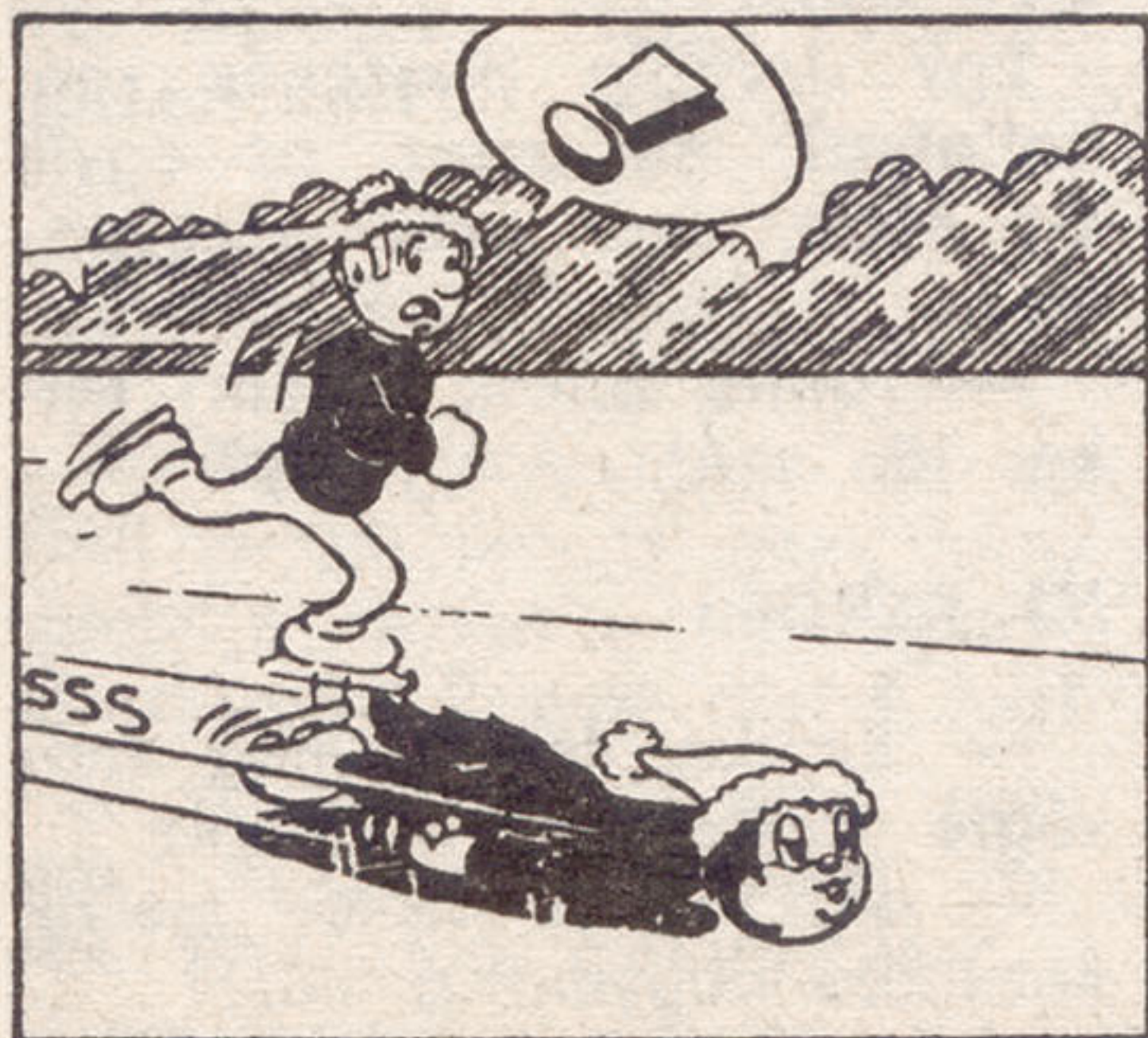
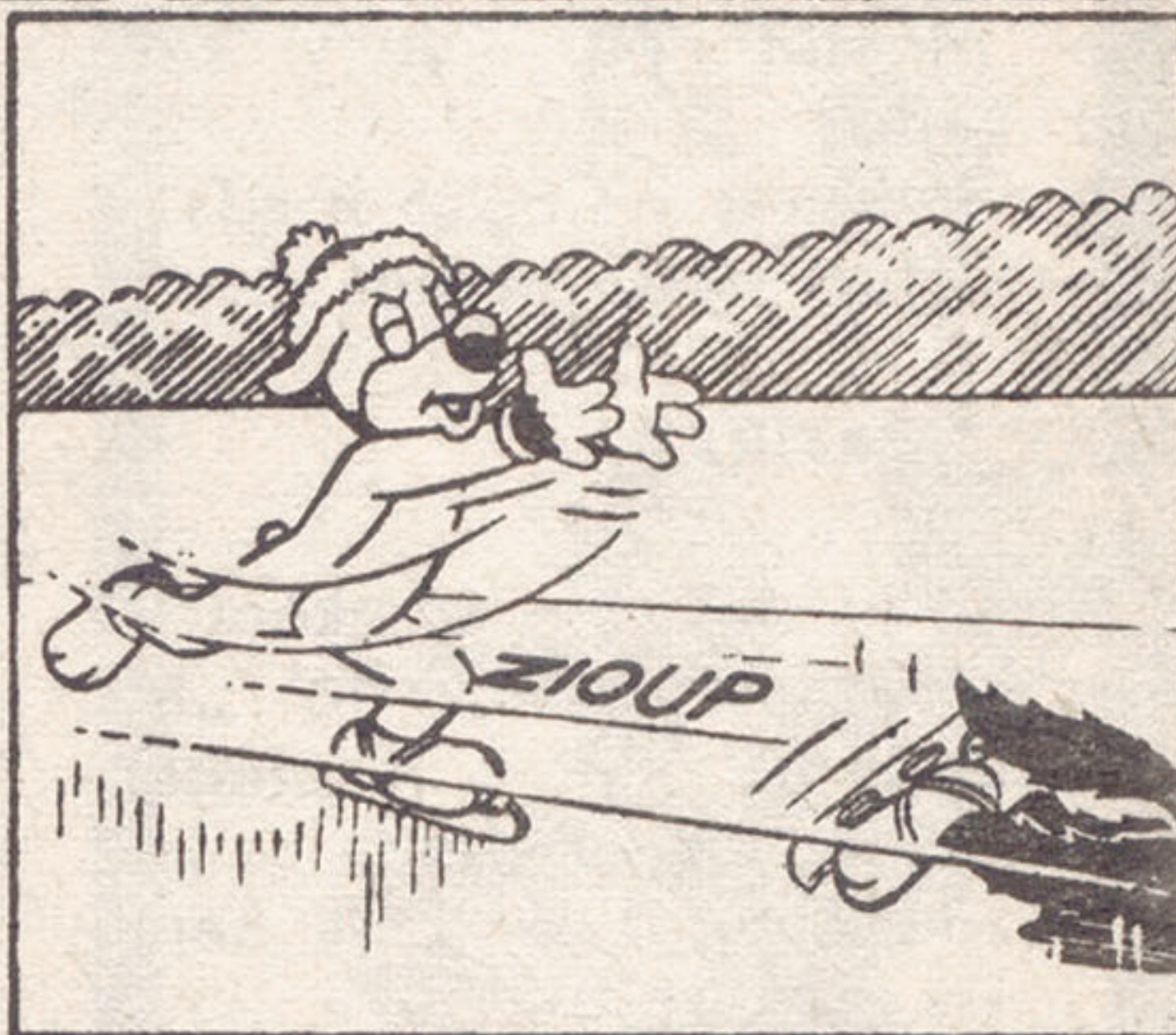
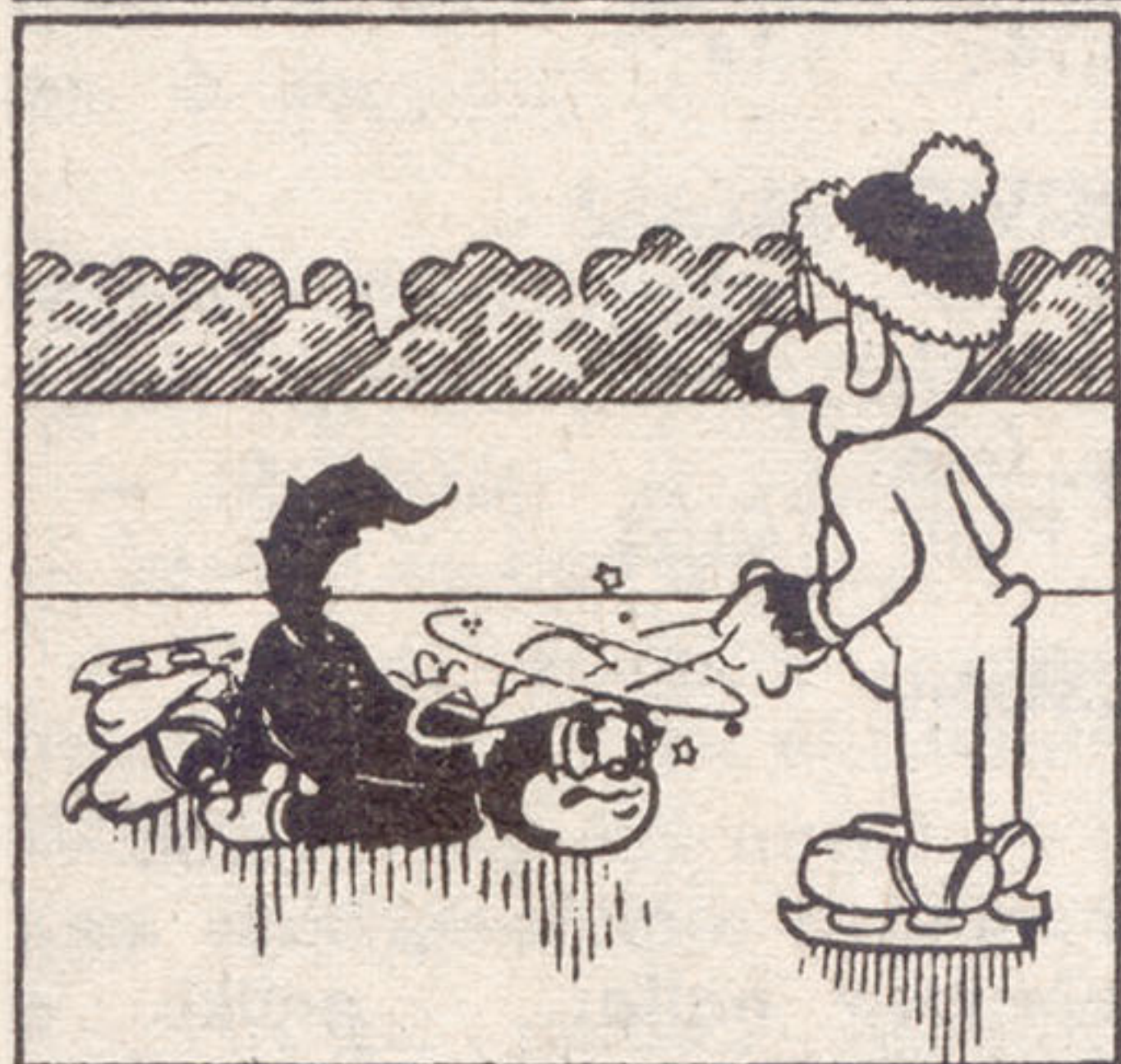
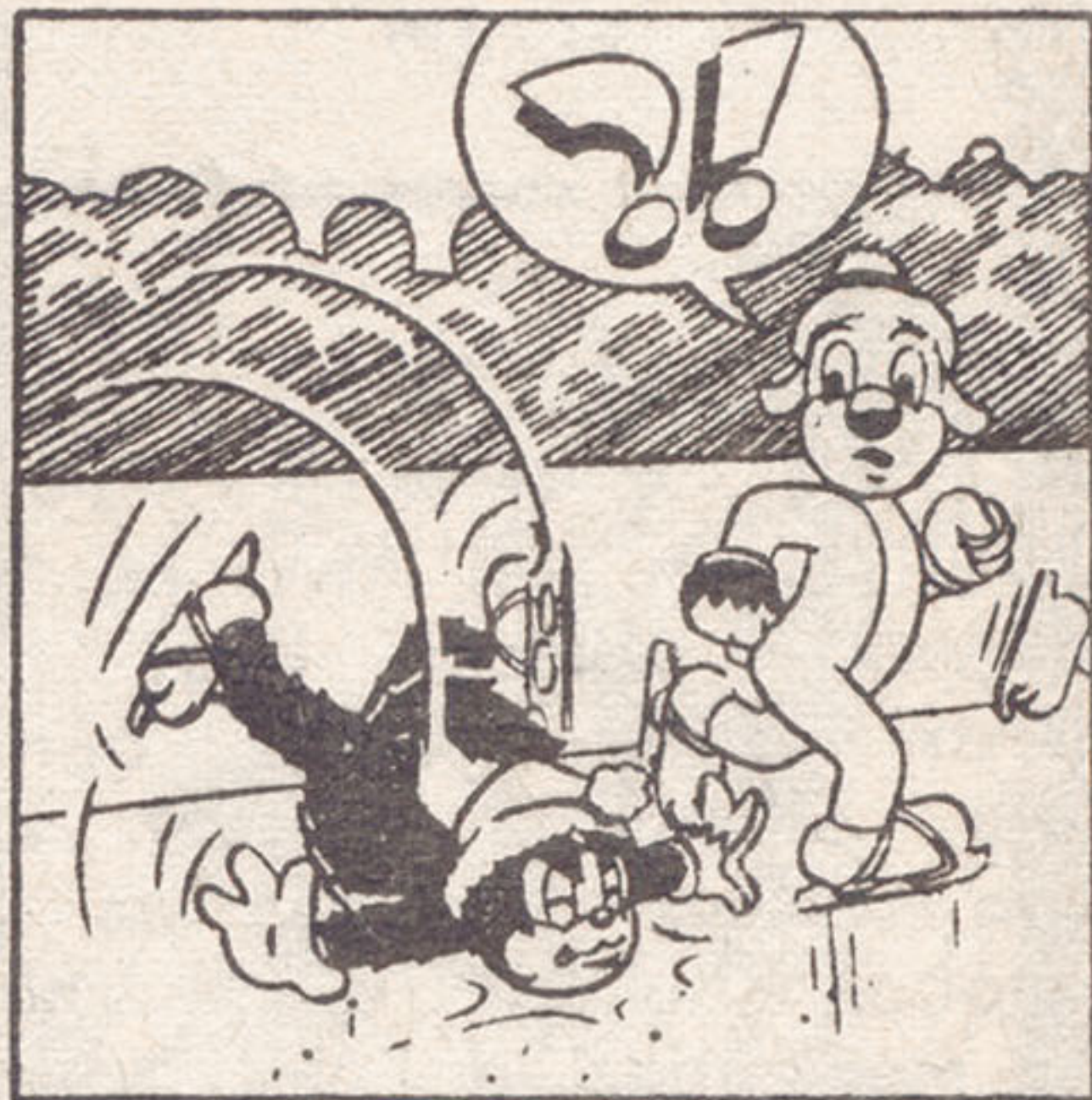
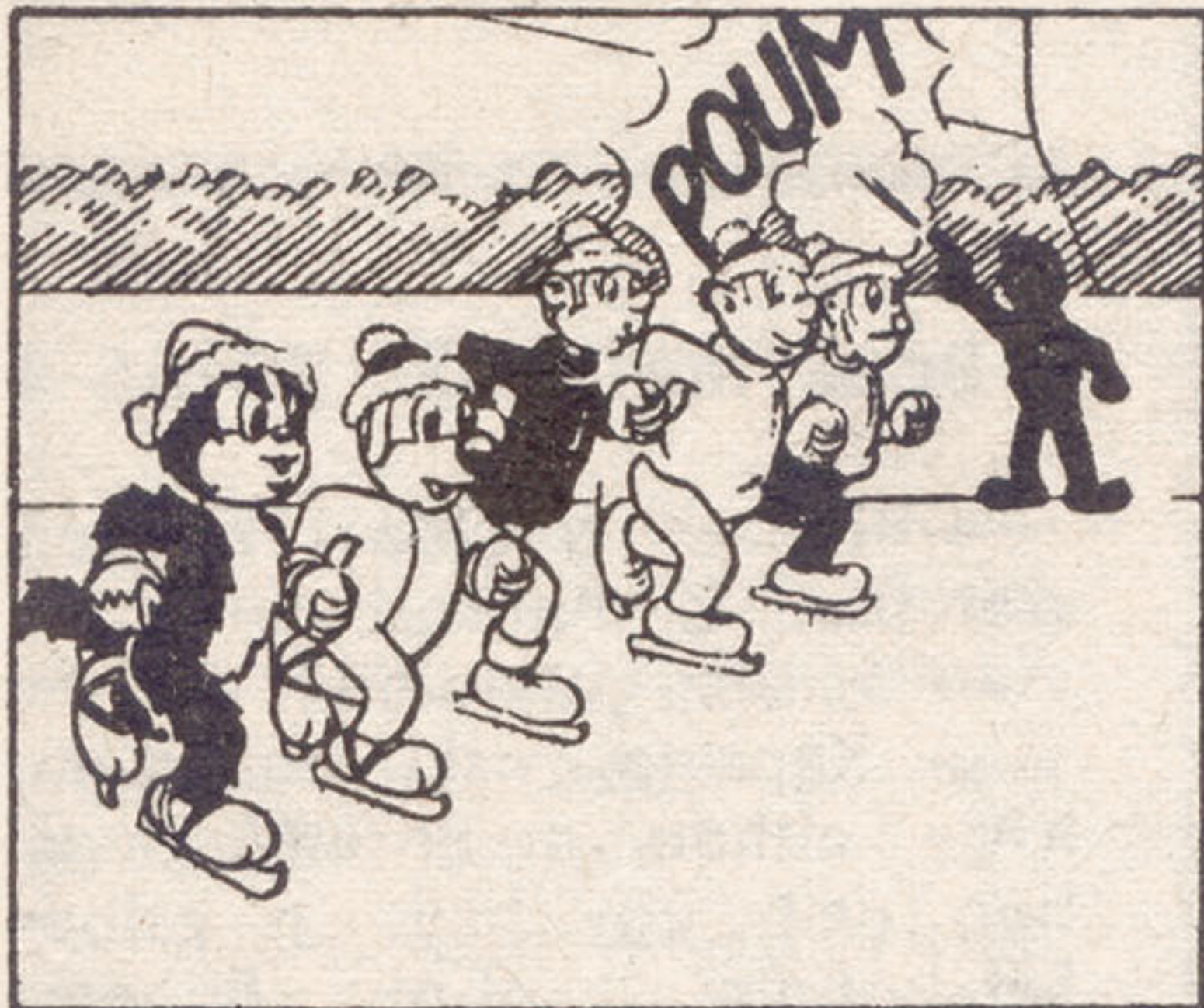

NO, MENNYI AZ ANNYI?

ÖT RECCS TÖRTÉNETE

A szakfelügyelő zord tekintettel hallgatta a magyarórán a Téli örömök című házidolgozatok felolvasását. De ő is nevetni kezdett, amikor Öcsi ezt olvasta: „Voltam síelni, csodálatos volt. Ennél nagyobb öröm már csak akkor ért, amikor négy hét múlva levették lábamról a gipszet!” Ahogy nevében előredűlt, leesett a szemüvege. Lóri, a legudvariasabb gyerek odaugrott, hogy felvegye, de megcsúszott, rálépett a pápaszemre. Reccs!!! A tanár odaugrott, hogy Lórit elrántsa, de a lendülettől a kabátja beakadt a katedrán egy szögbe és reccs, elszakadt.

Laci villámgyorsan lehajolt a táskájában lévő tűért, cérnáért, melyet a gyakorlati órára hozott. Reccs! A nadrágján végigszakadt a varrás. Mindenki dűlt a röhögéstől. Ekkor kinyílt az ajtó, ott állt az igazgató bácsi, de a huzat bevágta az ablakot reccs, reccs, reccs, és betört az üveg. Végül ura lett a helyzetnek a tanár úr és a láncreakciót befejezve, annyi baj okozóját, Öcsi dolgozatát apró darabokra tépte. Reccs! reccs! reccs! reccs!...

NE VICCELJ!

LÁTOD, APA?

Peti sírva jön haza az iskolából, s kijelenti, hogy a tanár nagyon rosszul bánik vele: állandóan beleköt. Az apa másnap bemegy az iskolába, tiltakozik a tanárnál. Az megkérdezi a fiútól:

— Mondd Peti, mennyi kétszer kettő?

A fiú ismét zokogni kezd:

— Látod apa, megint kezdi!

DOLGOZATÍRÁS

A tanár házi feladatként a következő témát adja fel „Mi a lustaság?” Péter füzetében másnap az első oldalon a következő szöveg állt: „EZ!” Semmi mást nem írt.

FIZIKAÓRÁN

A tanár megkérdezi Benctől:

— Mire gondolt Archimedes, amikor kiugrott a fürdőkádból, kiment az utcára, és így kiáltott fel: „Heuréka!” Vagyishogy: „Megtaláltam!” Nos?

— A szappanra, tanár úr kérem.

A BŐSZ MATEKOS

— Te, ez a Dönci nagyon szeretheti a matekot...

— Miből gondolod?

— Képzeld, azt hallottam, hogy otthon a baromfiudvarban nem úgy hívja a csibéket, hogy, pi-pi, hanem: 3,14... 3,14...

RÖVID VÁLASZ

Tanító: Pisti, mennyi tíznek a fele?

Pisti: Féltíz!

CSÖND

— Olyan csöndet akarok — mondja a tanító —, hogy meg lehessen hallani, amikor a légy röpül.

Egy darabig püsszenés sem hallatszik, de aztán az egyik kis elsős nem győzi türelemmel:

— Tanító bácsi, kérem! Mikor jön már az a légy?

JÓ KÉRDÉS

— Emilke, tanulj meg már végre késsel-villával enni!

— Jó, jó, de akkor melyik kezembe vegyem a húst?

A BÁTOR

— Jól megmondtam a véleményemet a matektanárnak — dicsekszik az egyik gyerek.

— Na ne viccelj! S nem lett belőle botrány?

— Nem, mert amikor a nevemet kérdezte, gyorsan letettem a kagylót.

REJTVÉNYES TANÁR

— Mi újság az iskolában?
— kérdezi az apa a fiától.

— Semmi különös, azon kívül, hogy a tanító állandóan rejtvényeket ad fel.

— Rejtvényeket?

— Tőlem például utoljára azt kérdezte, hogy mennyi hatszor hét?

BADARSÁG

— Ha egy kombájn 8 nap alatt kaszál le egy rétet, hány kombájn kaszálja le ugyanazt a rétet 2 nap alatt? Na?

— Ugyanazt a rétet, amit már egyszer lekaszáltak, minek lekaszálni még egyszer?

NÉGY

Négy eltérést találsz a korcsolyázó pár és árnyéka között. Ha csak hármat találsz, fordulj a barátodhoz vigasztalásért...

HERKULES

AZ OLYMPOSZ KÜLDÖTTÉ

ELŐZŐ HAHO TÁNKBAN MÁR MEGFIGYELHETTÜK HERKULES OLIMPIAI SZEREPLÉSÉT. A GÖRÖG ISTENEK KÜLDTÉK A NAGY VERSENYRE, MERT AZT HITTEK, HOGY HERKULES KÖZÜLÜK VALÓ ÓKORI ISTENSÉG.

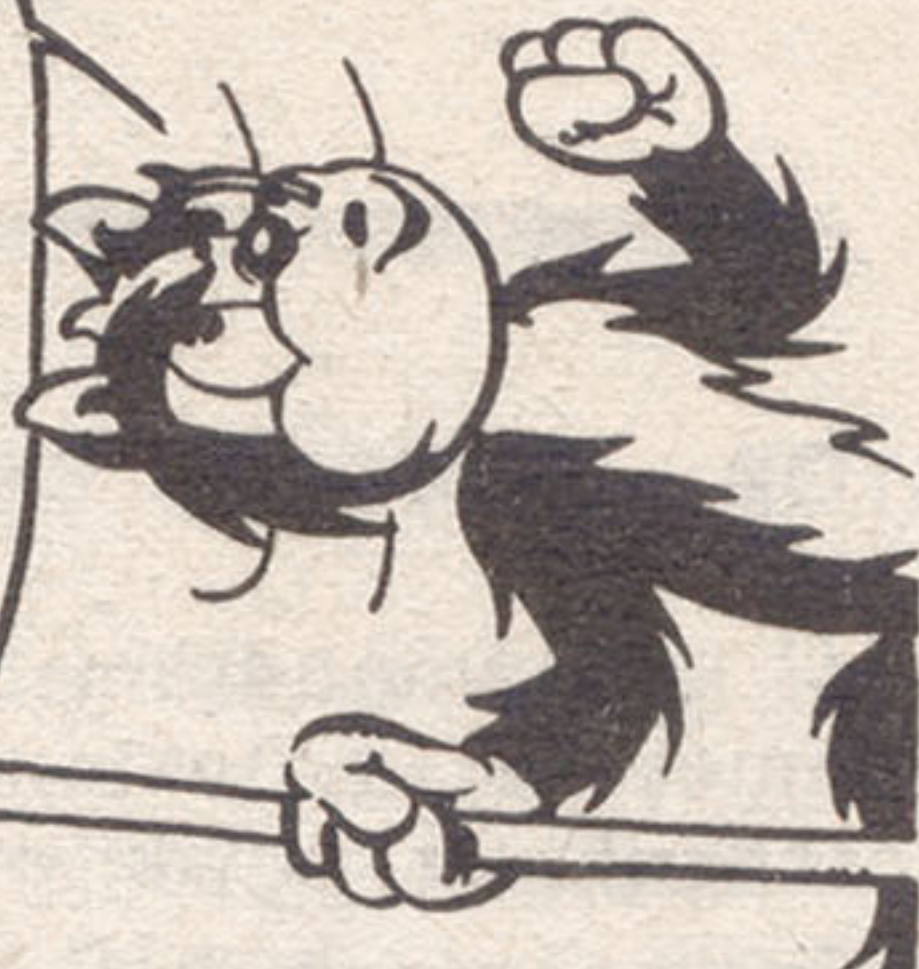
A VERSENYSZÁMOK EGYMÁST KÖVETÉK, HERKULES EGYRE NÉPSZERŰTELENEBB LETT

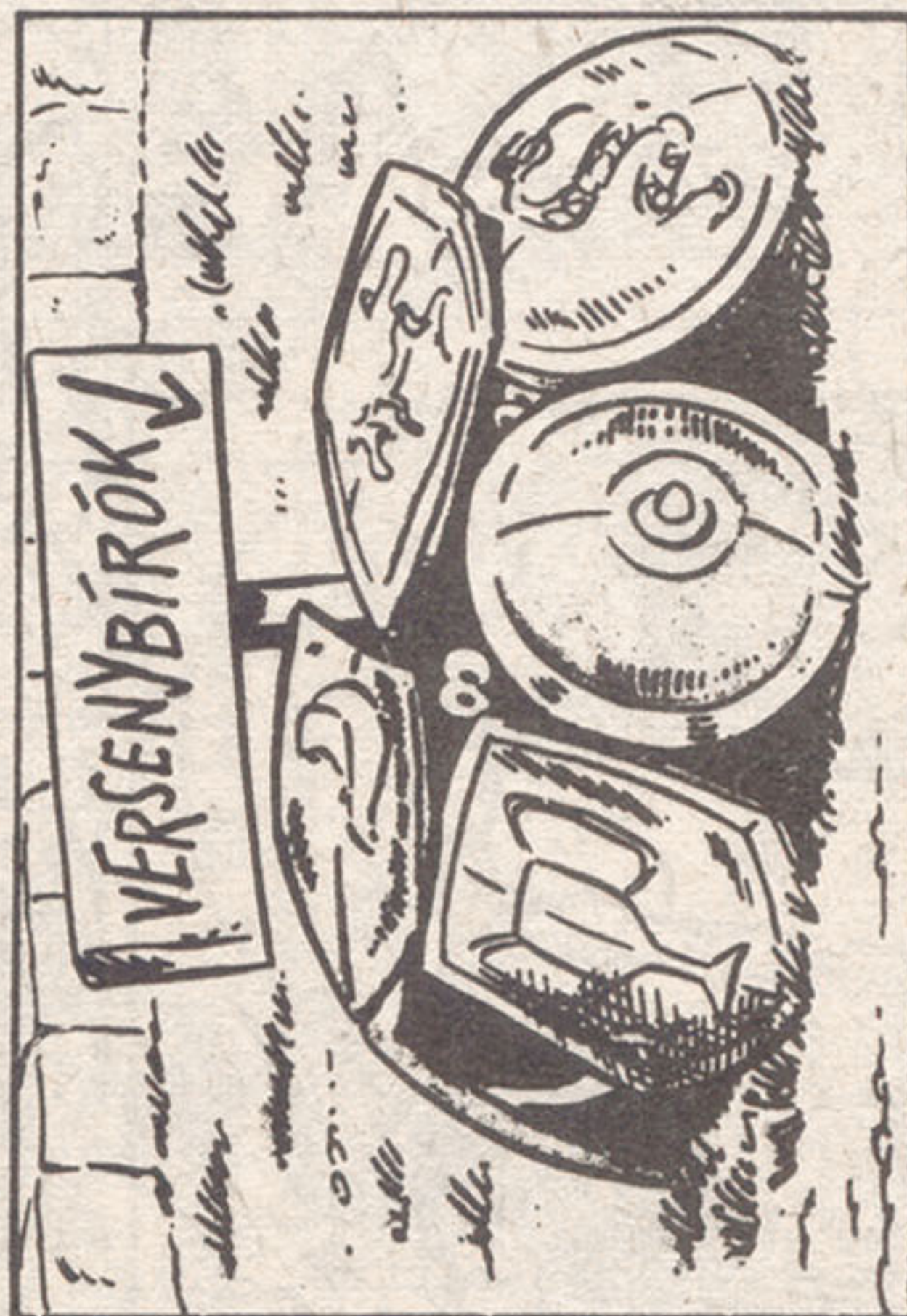
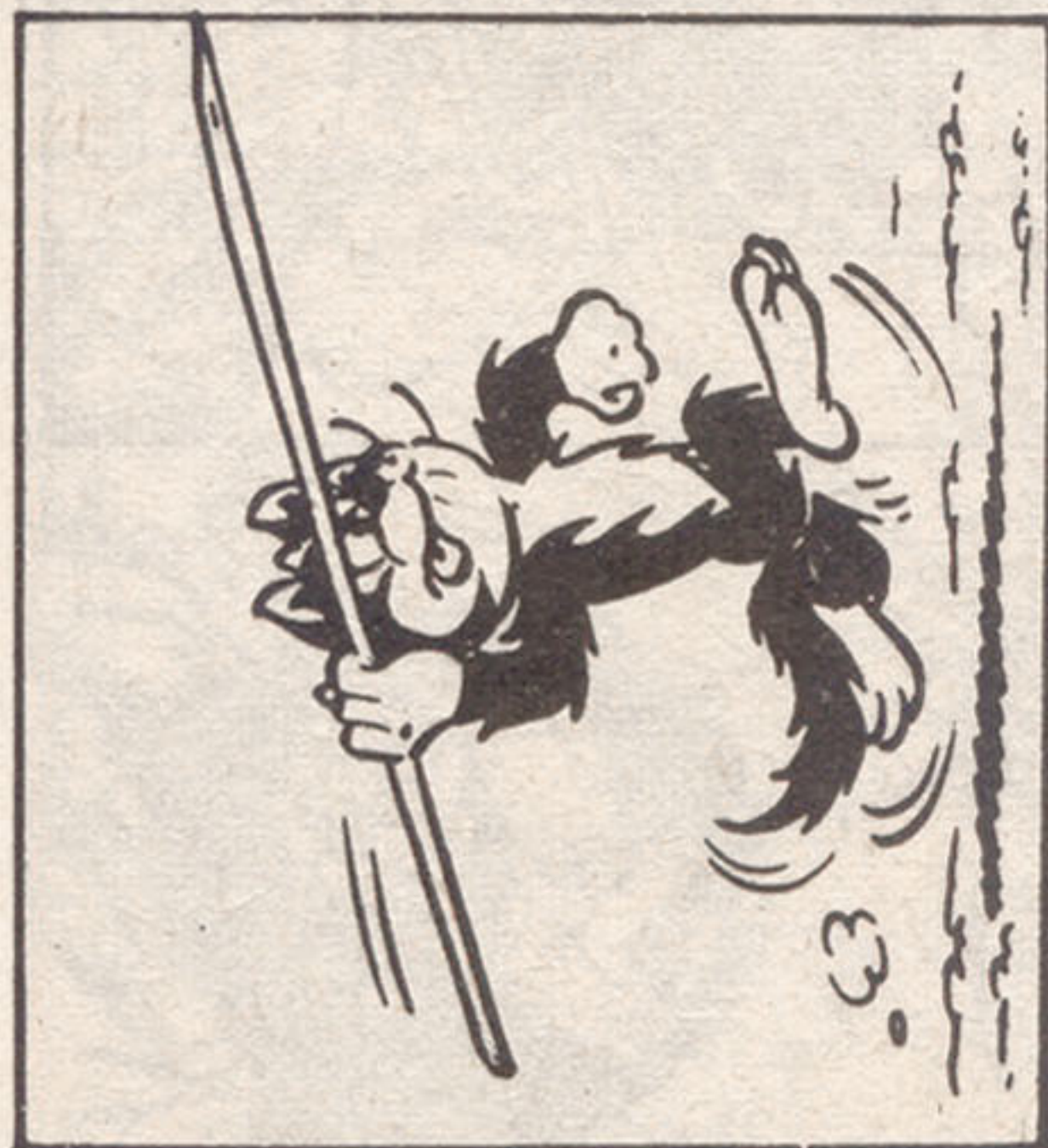
CSALÓK!

VISSZA A PÉNZT!

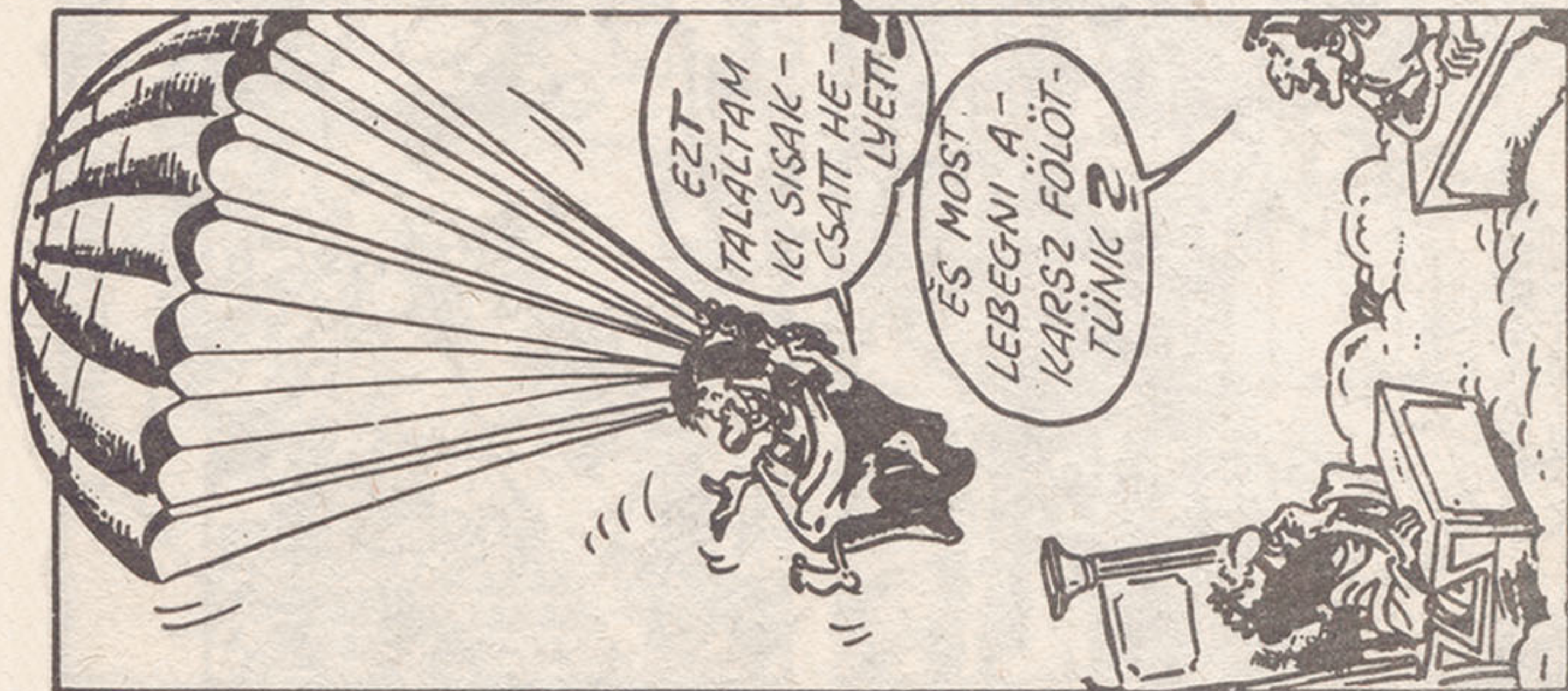

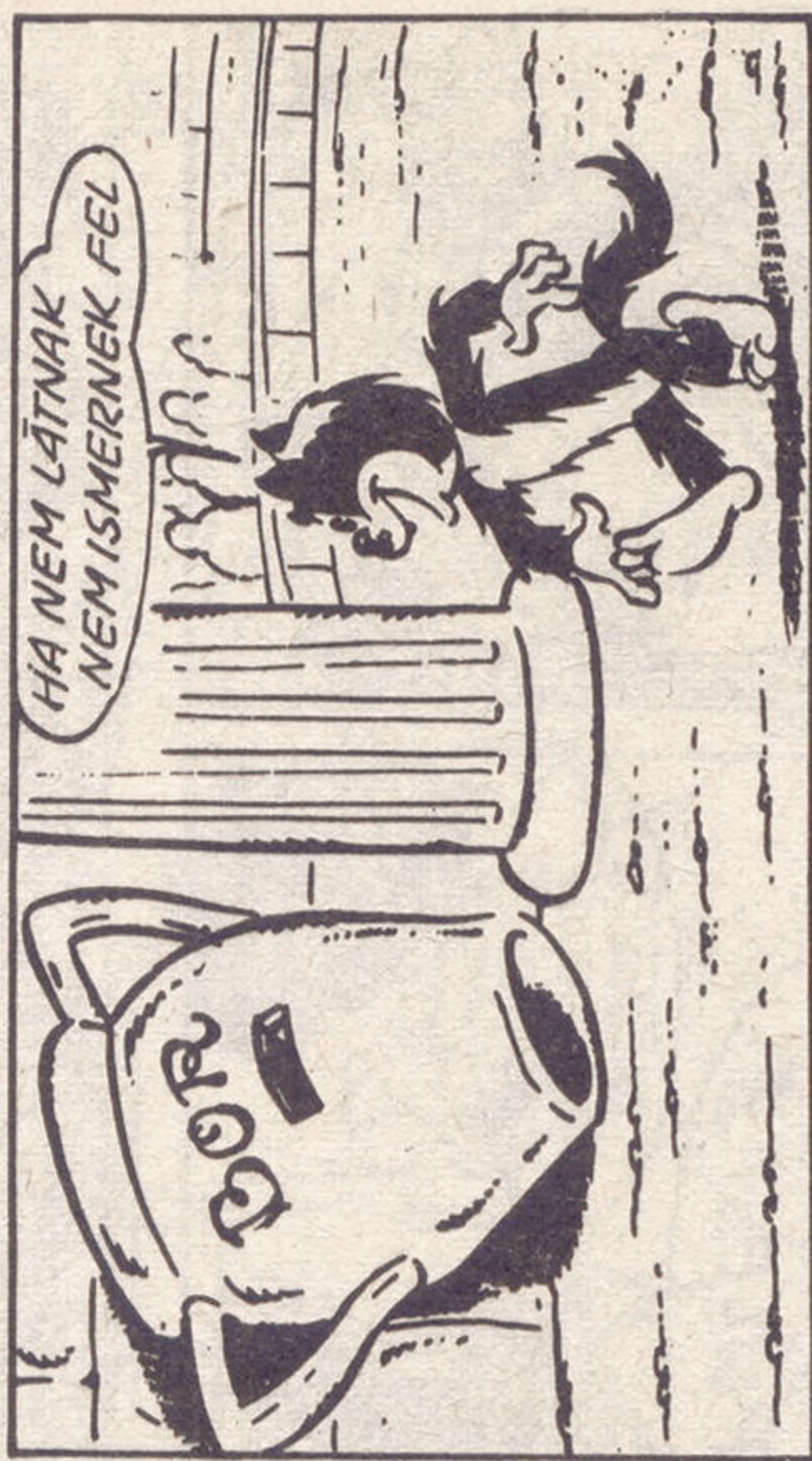
ILYEN ZAJBAN
NEM LEHET KONCENT-
RÁLNI, S GYŐZNI!

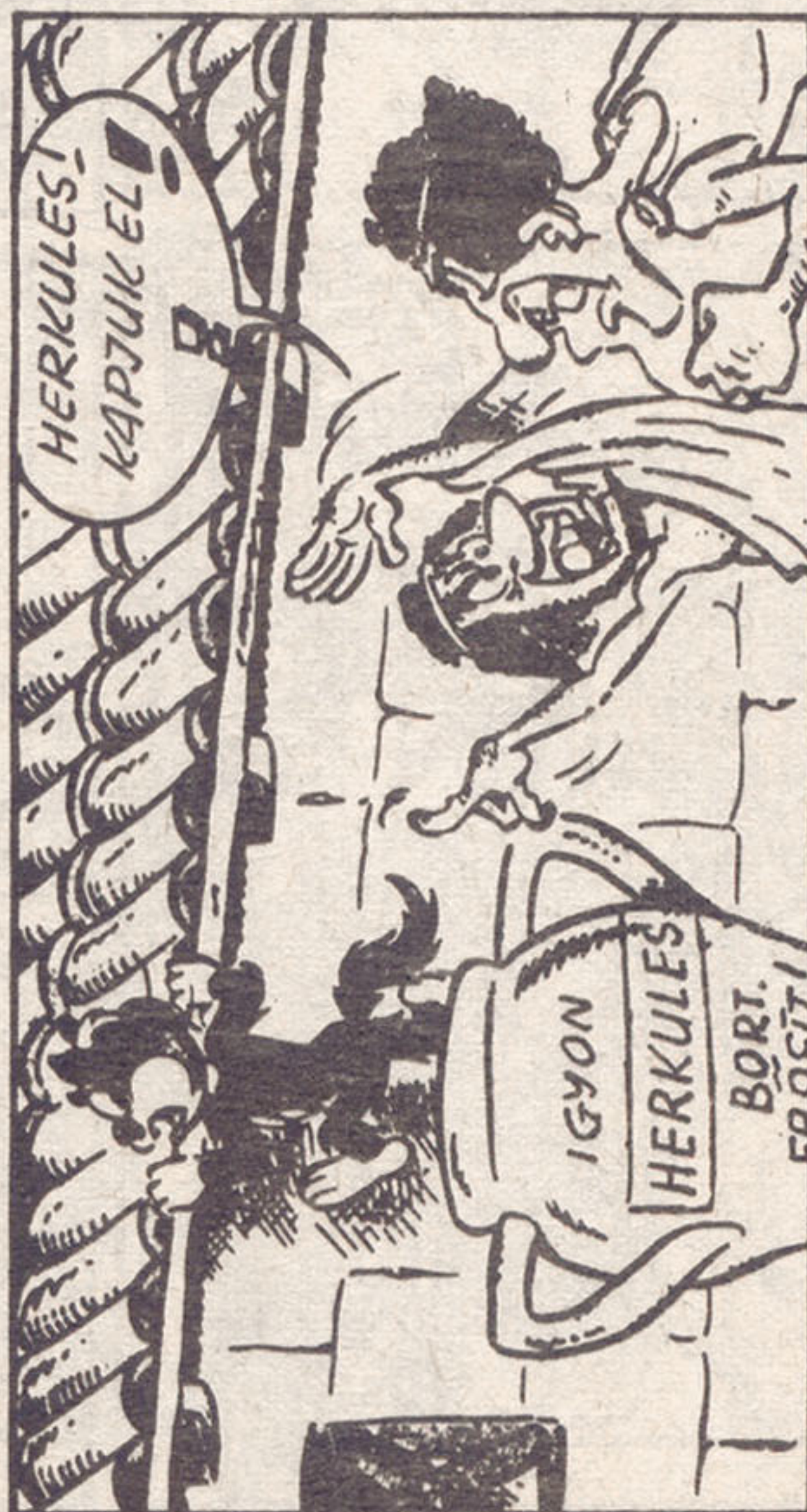
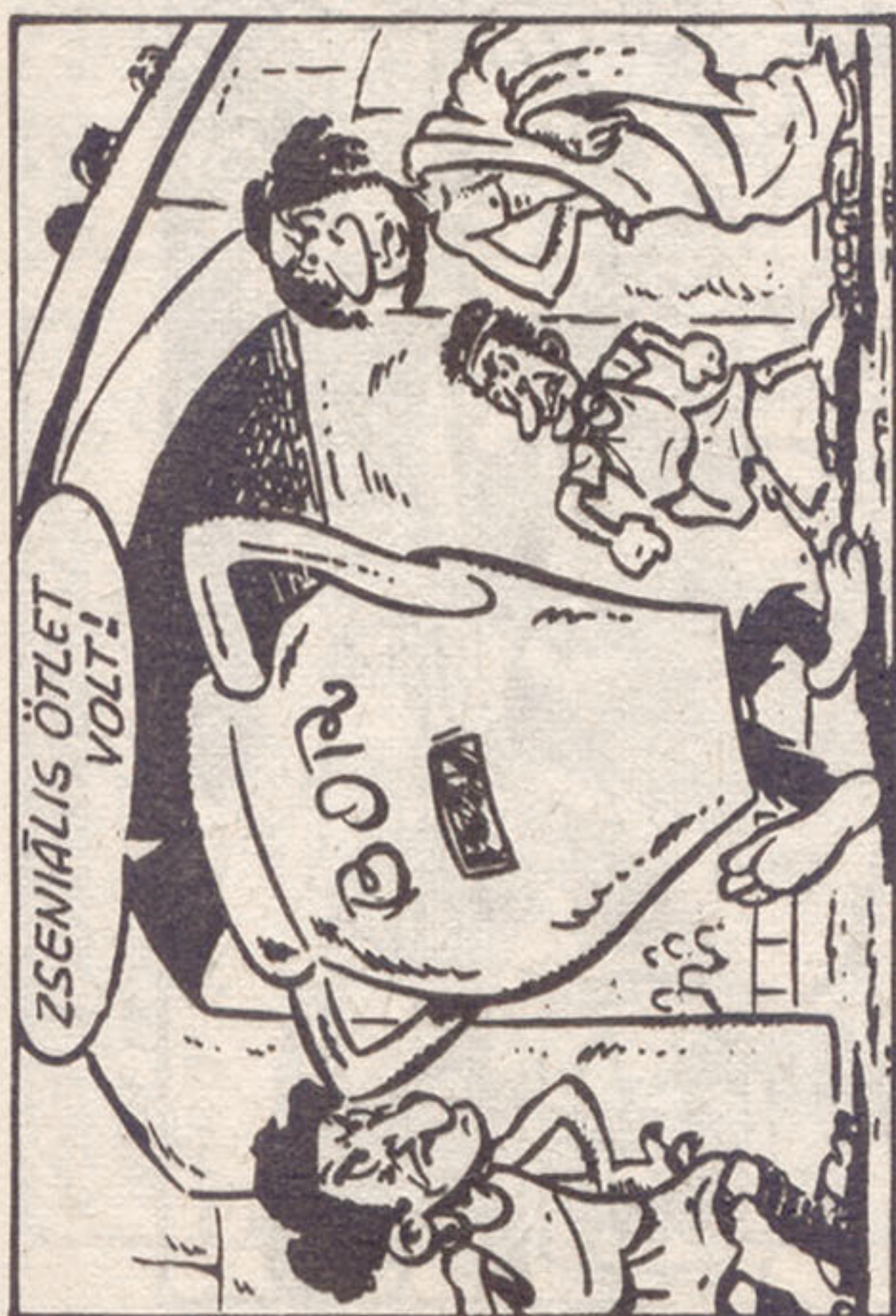

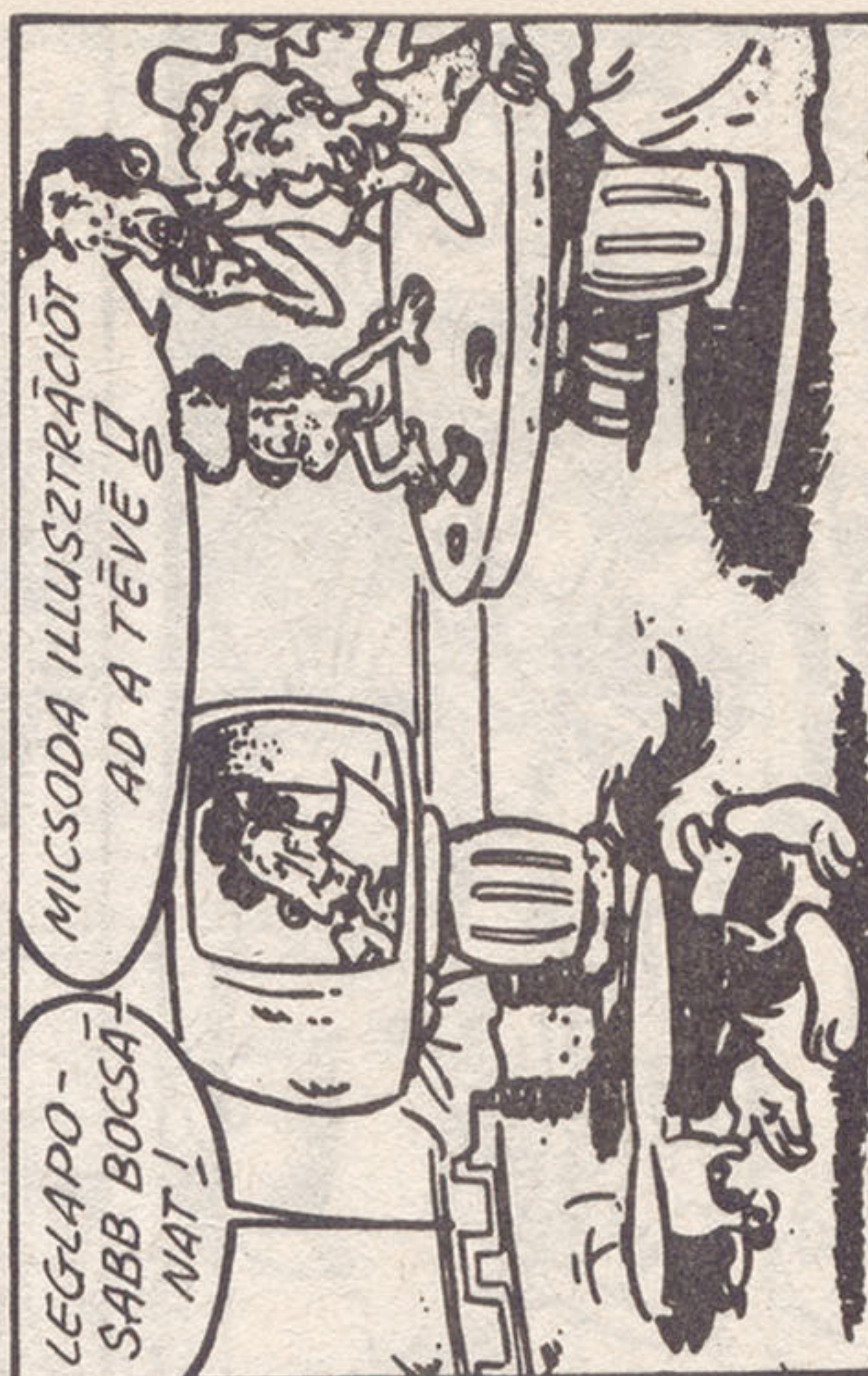
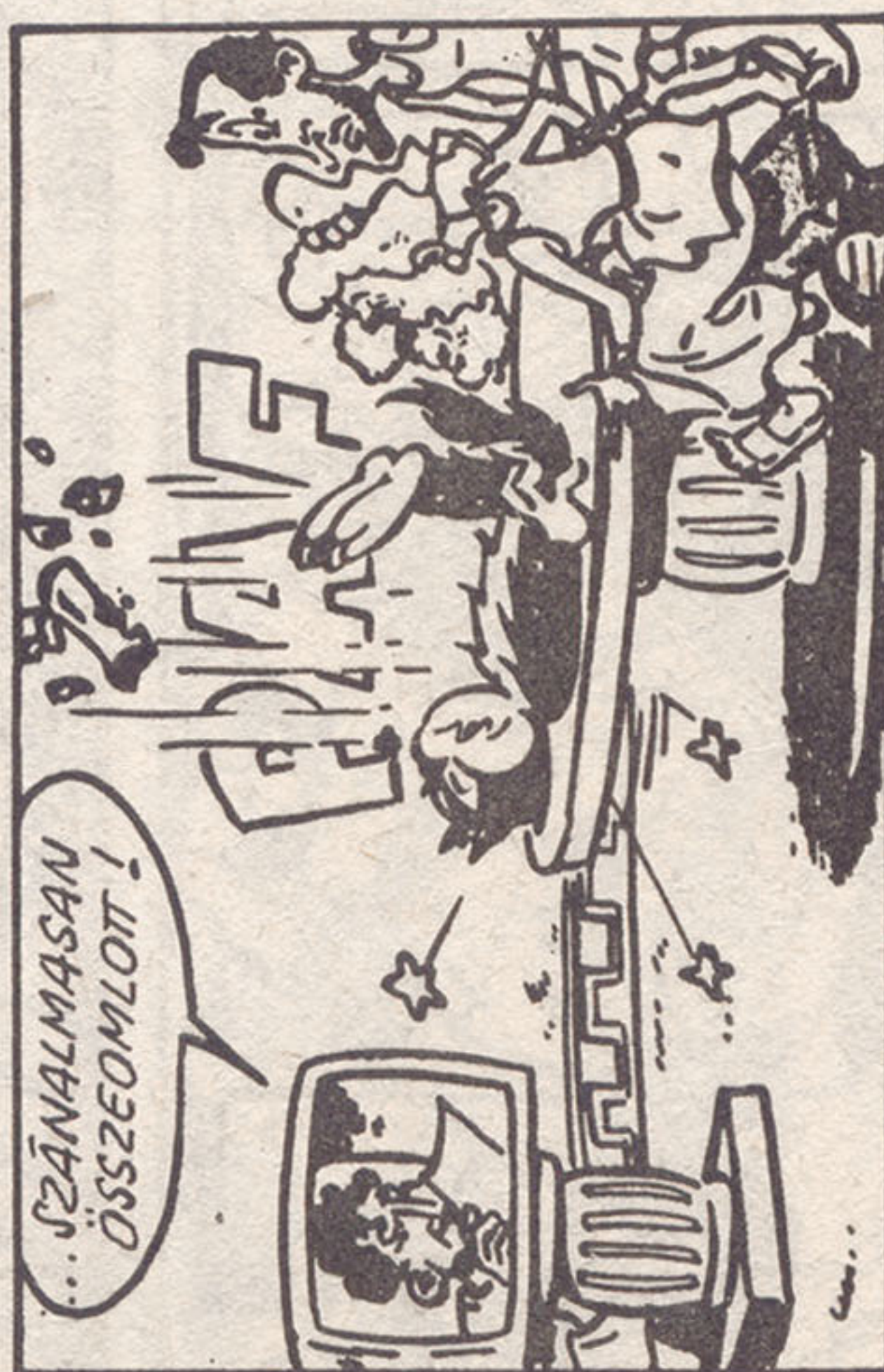

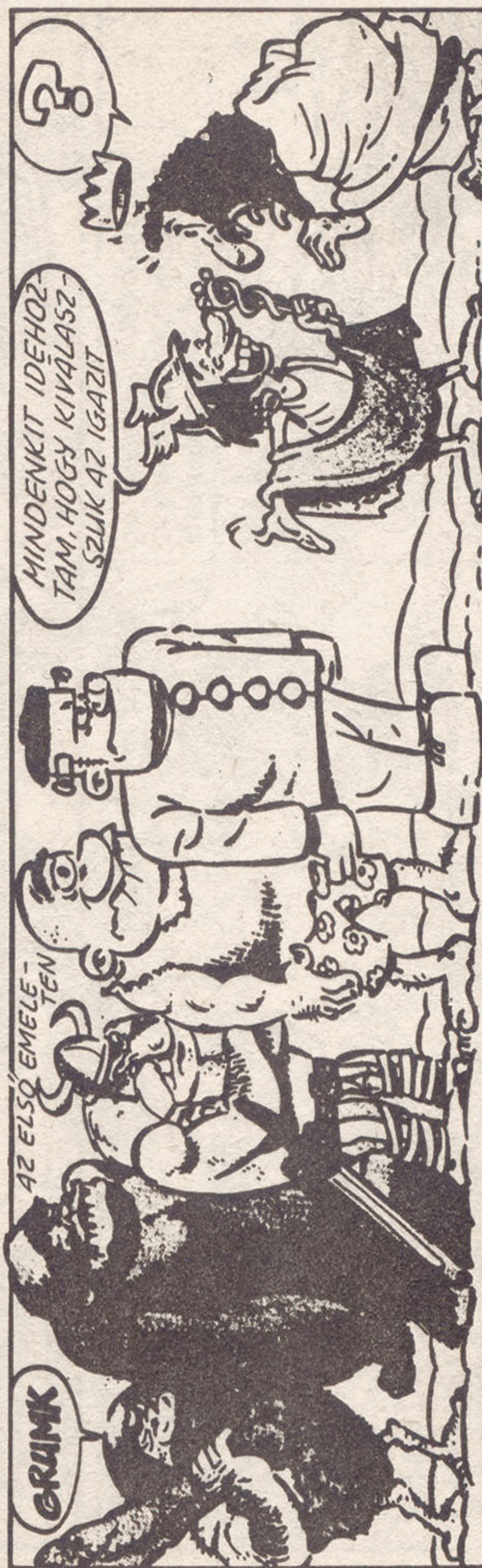

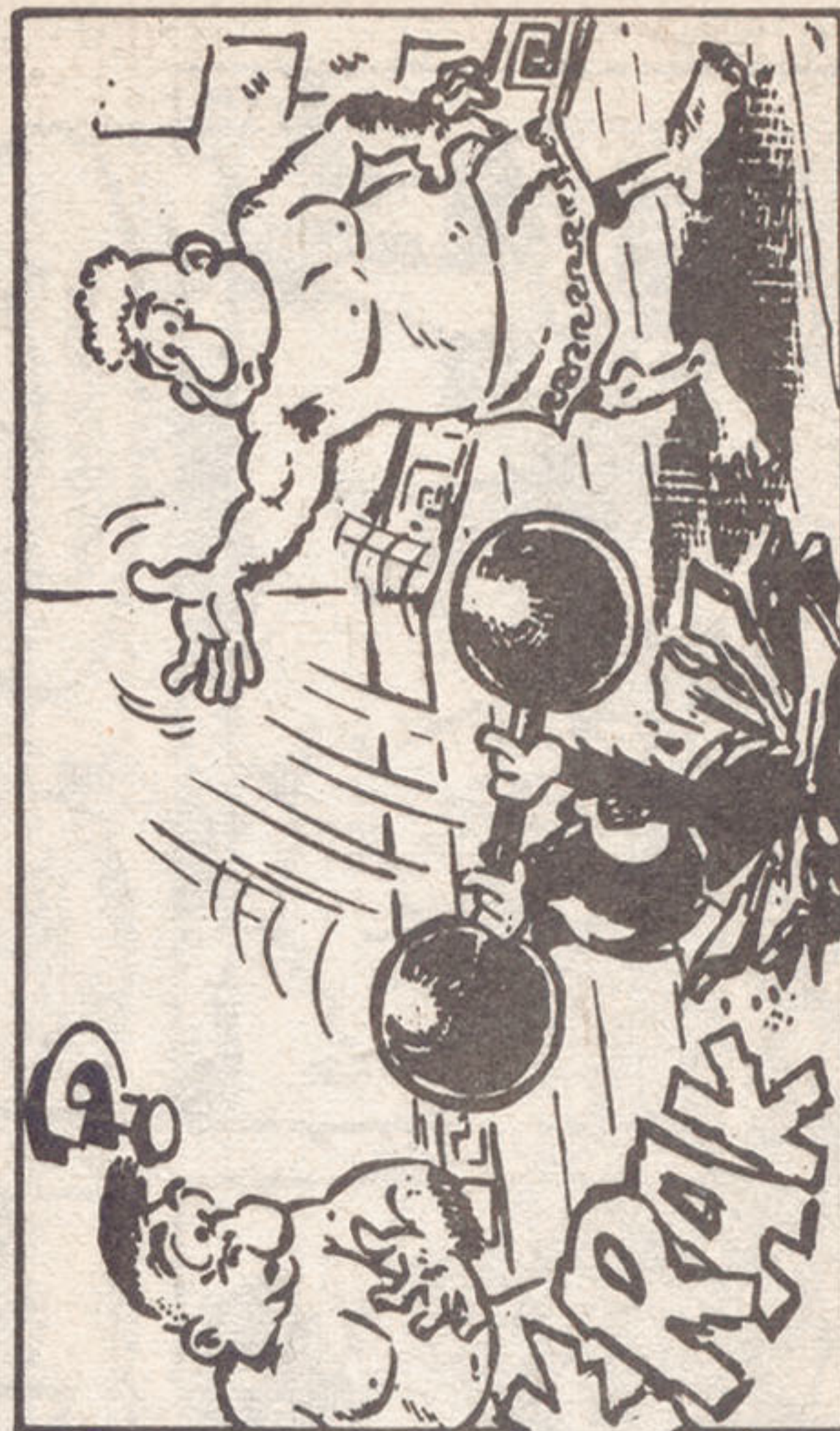

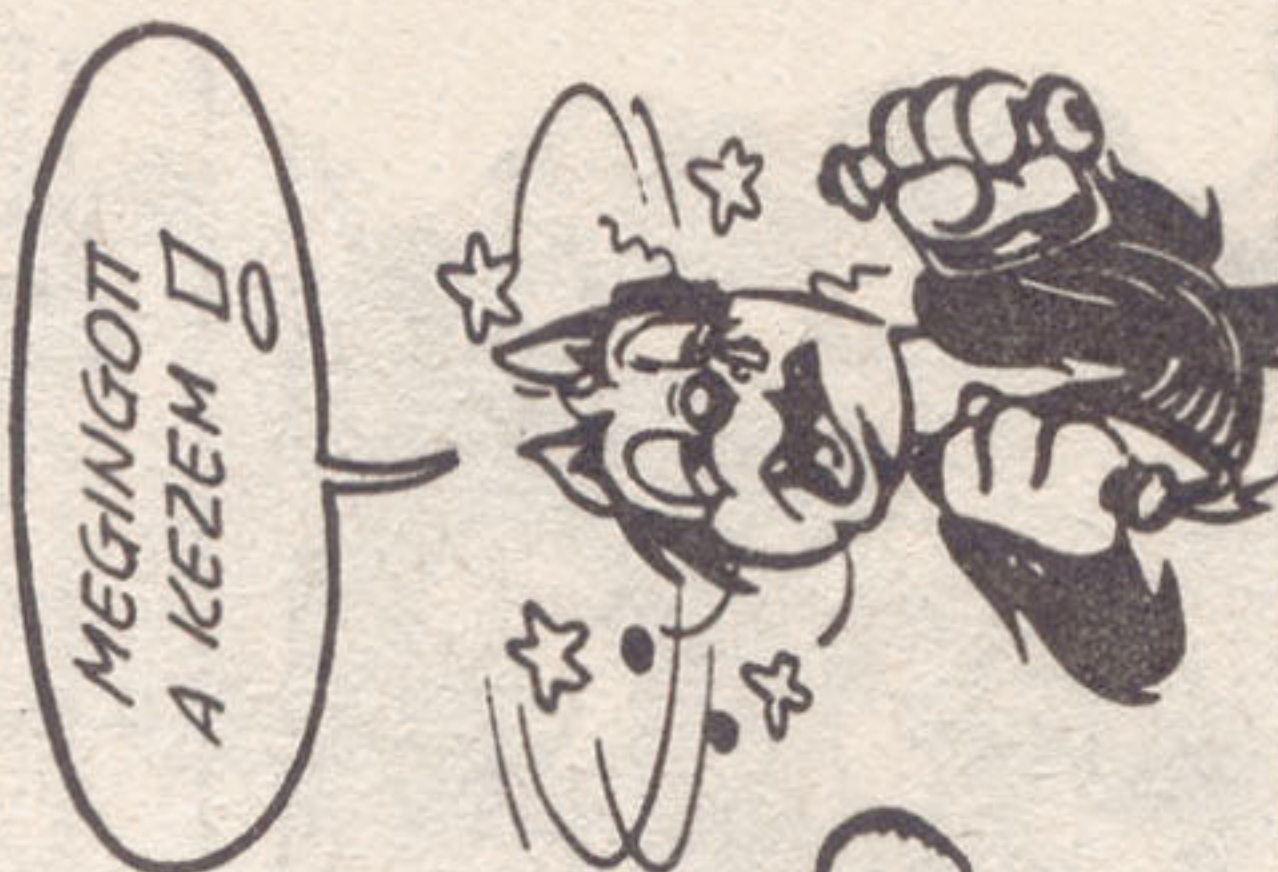
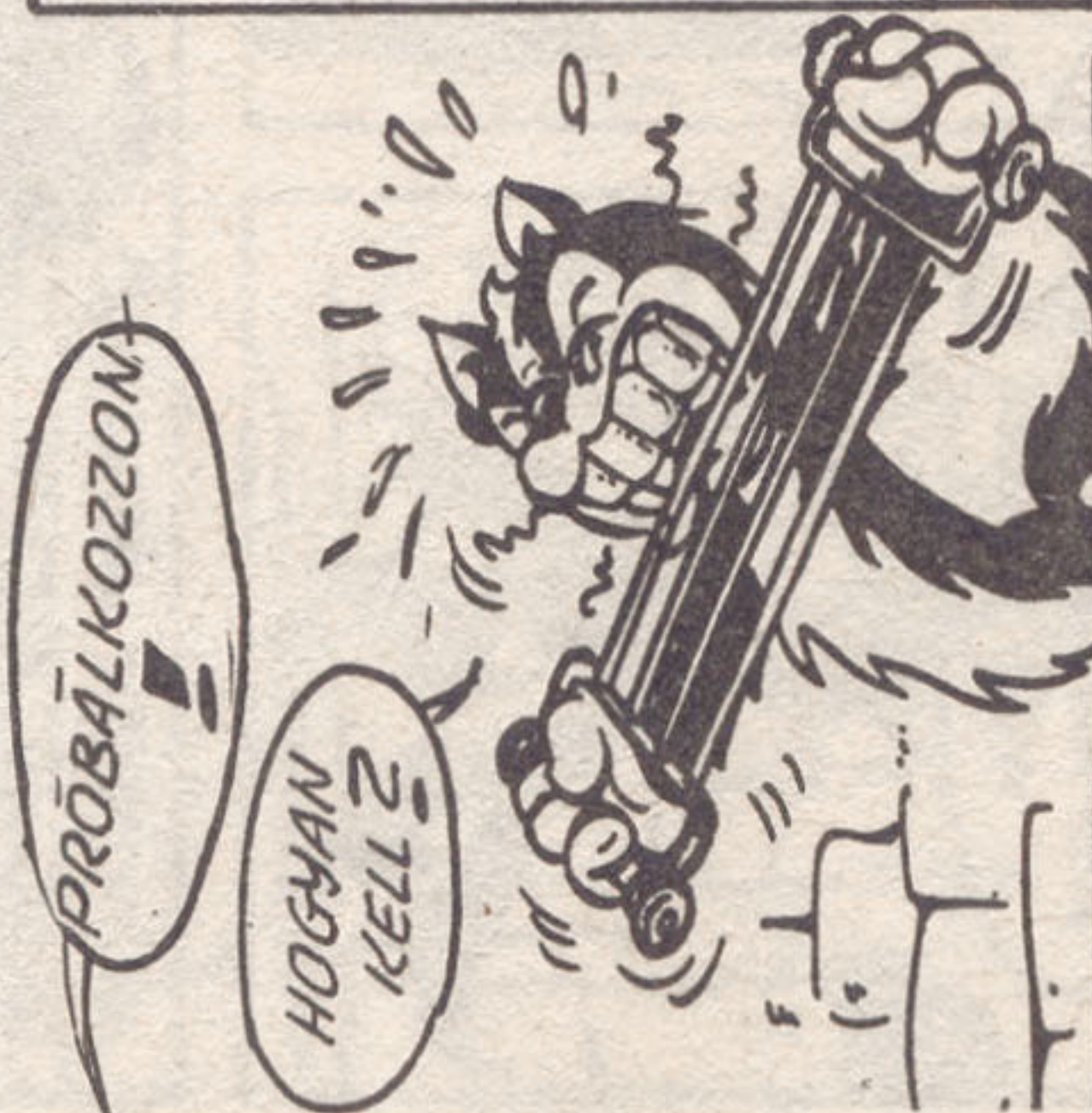

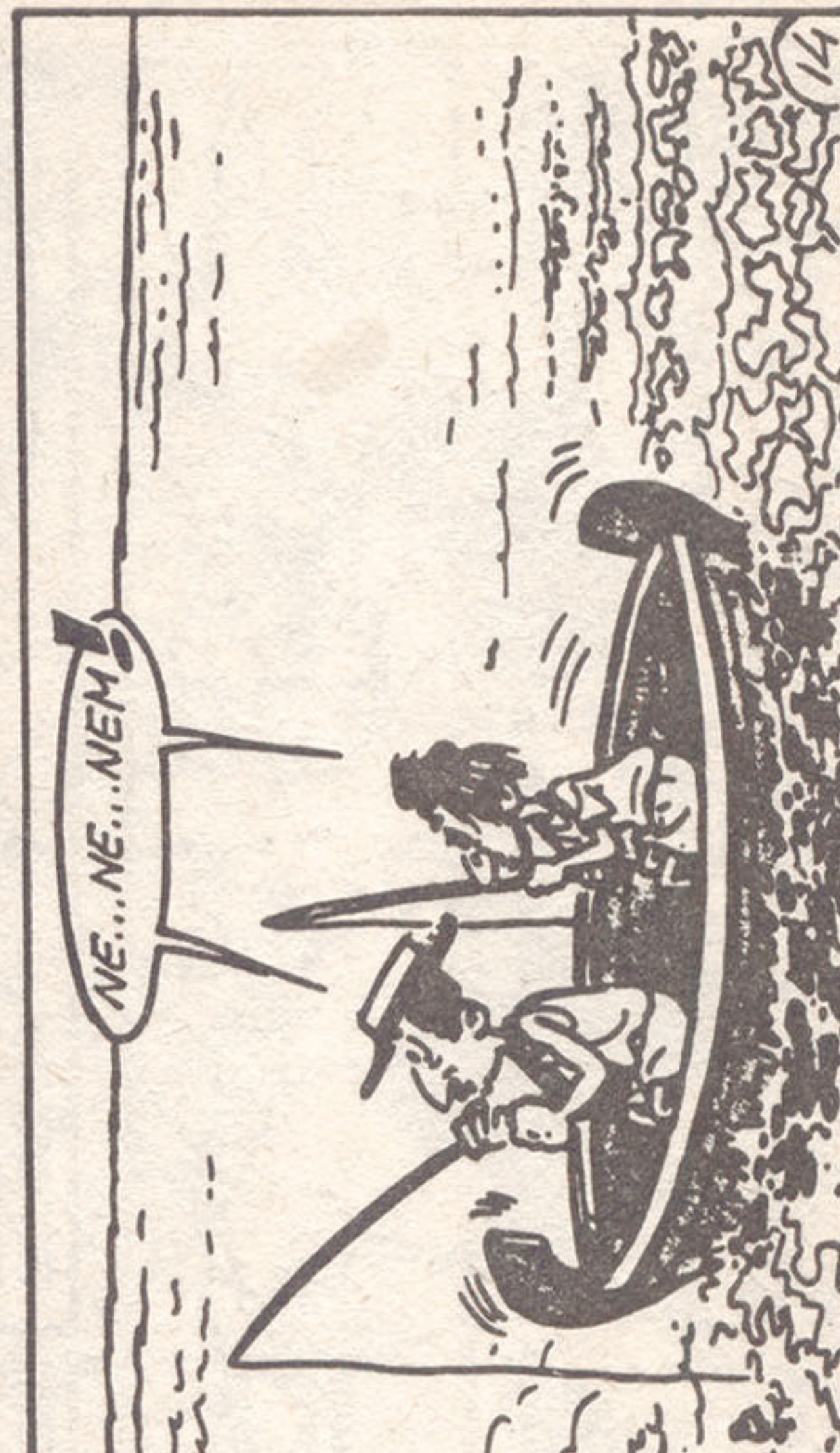
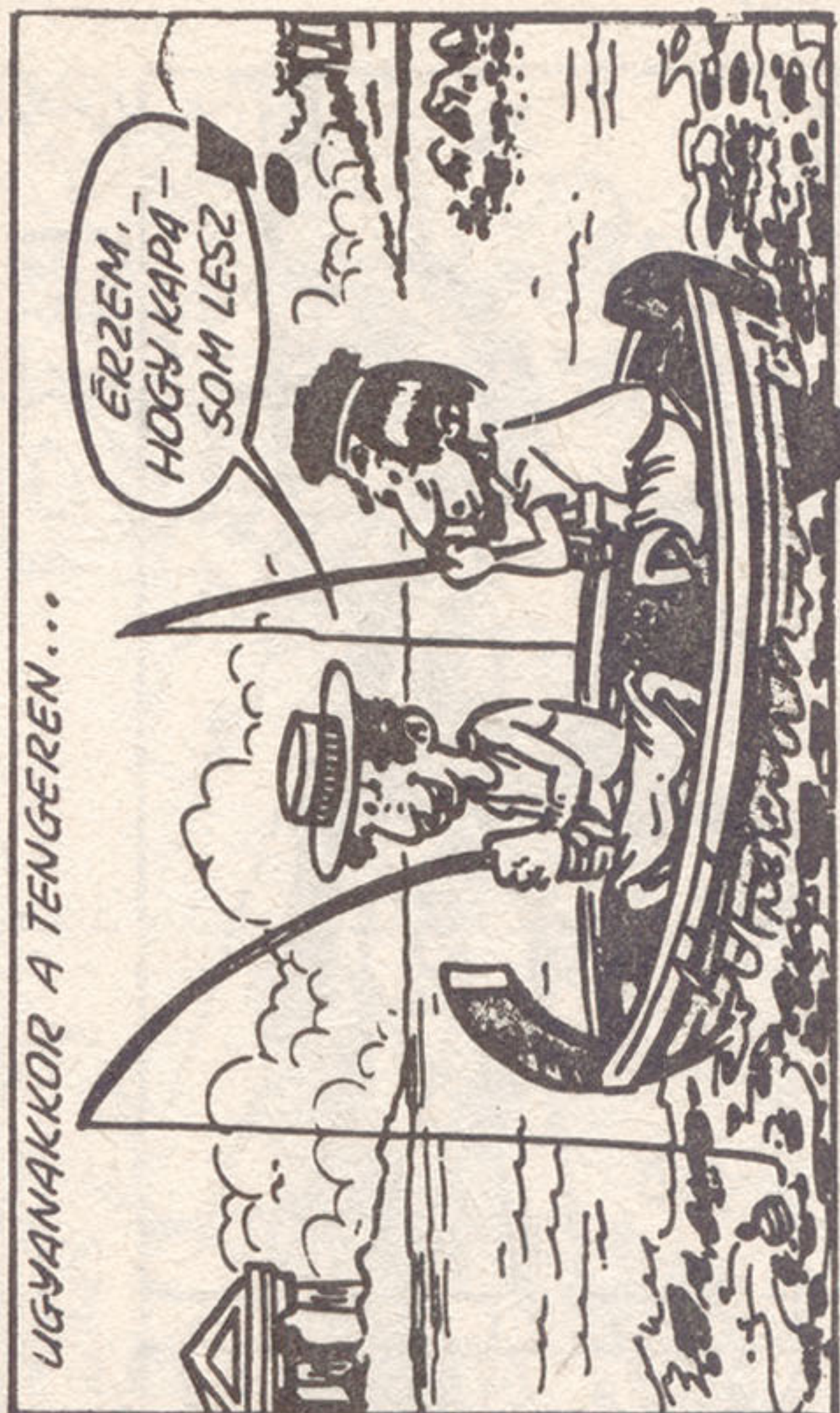
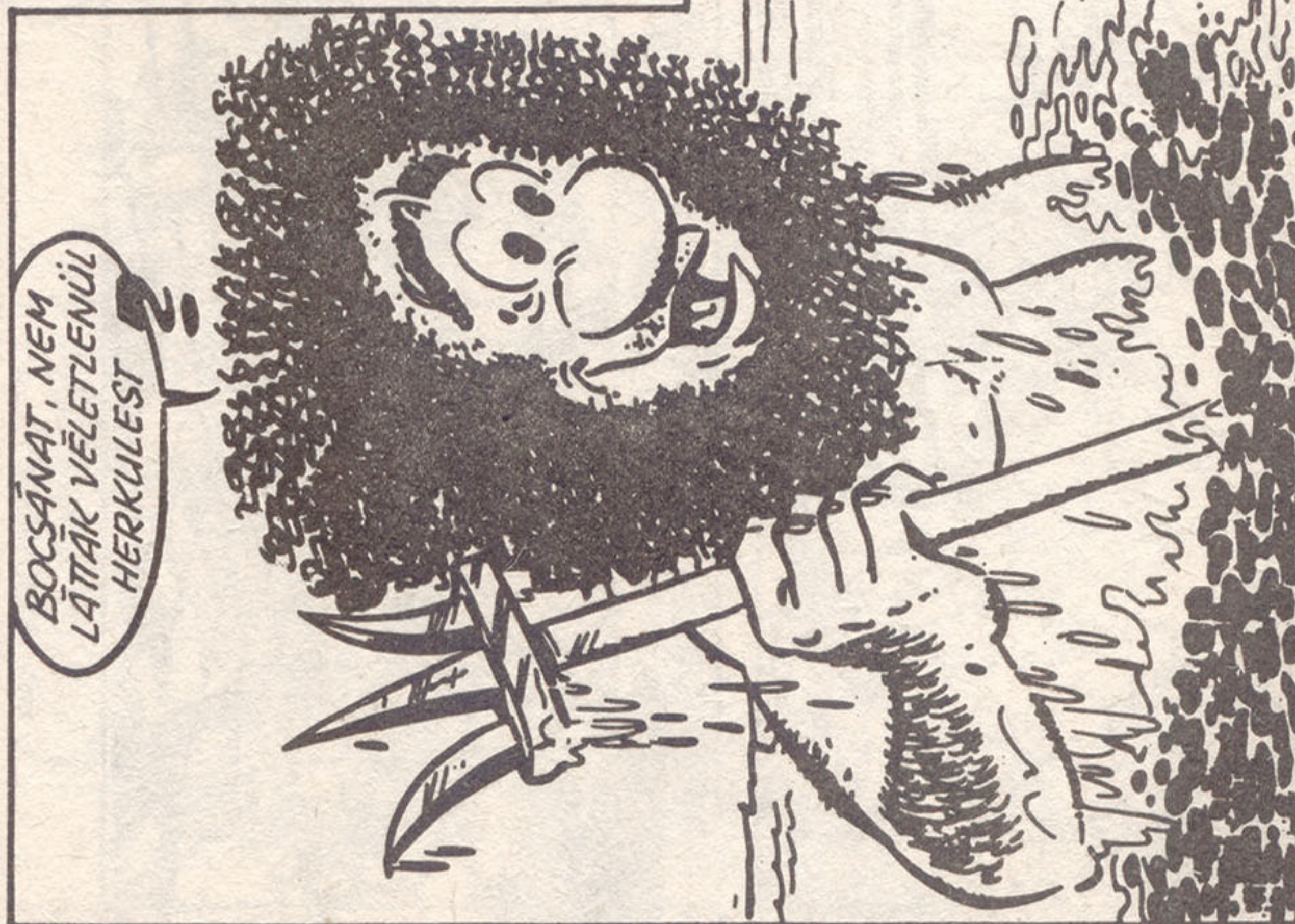

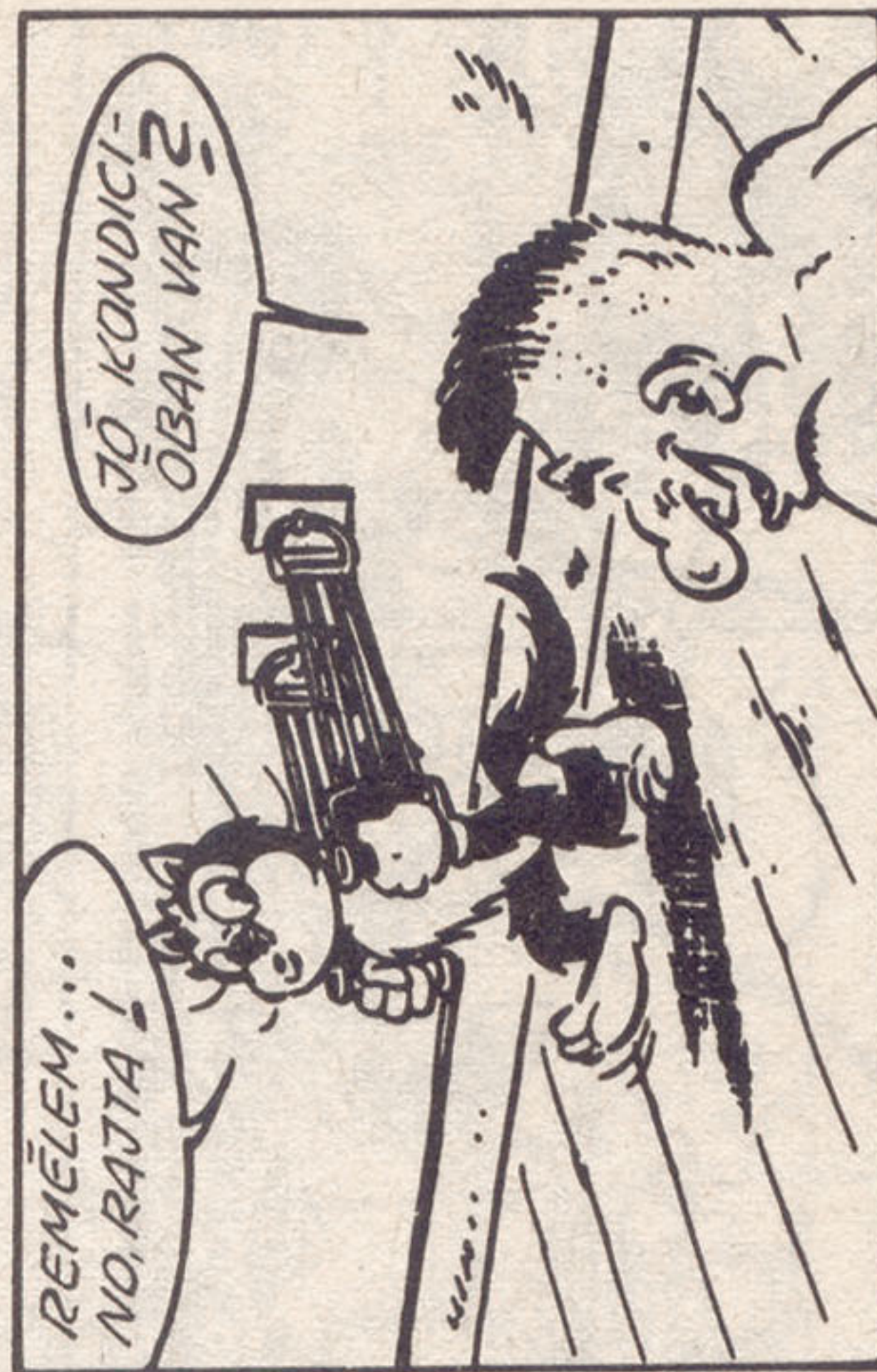
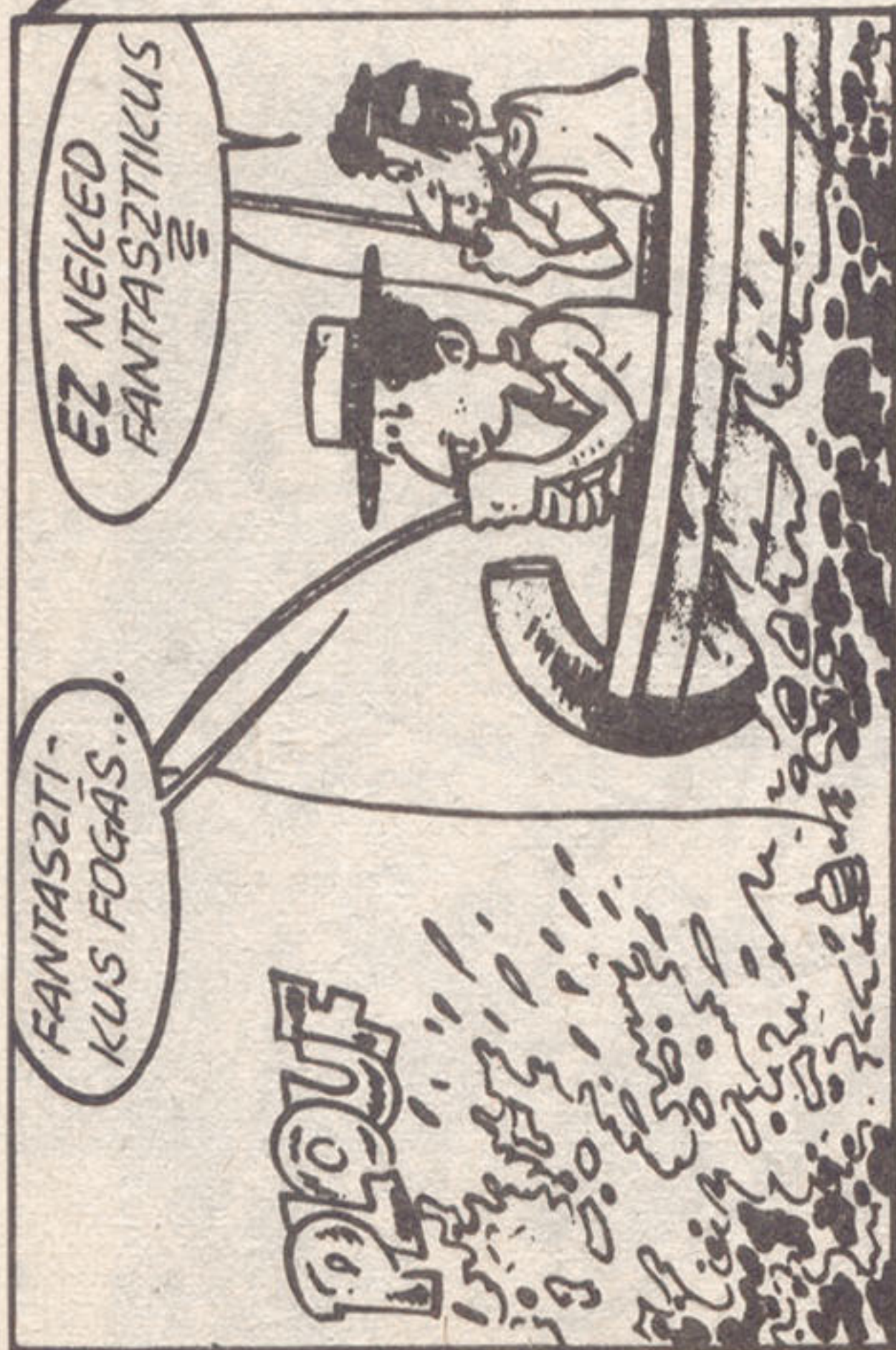

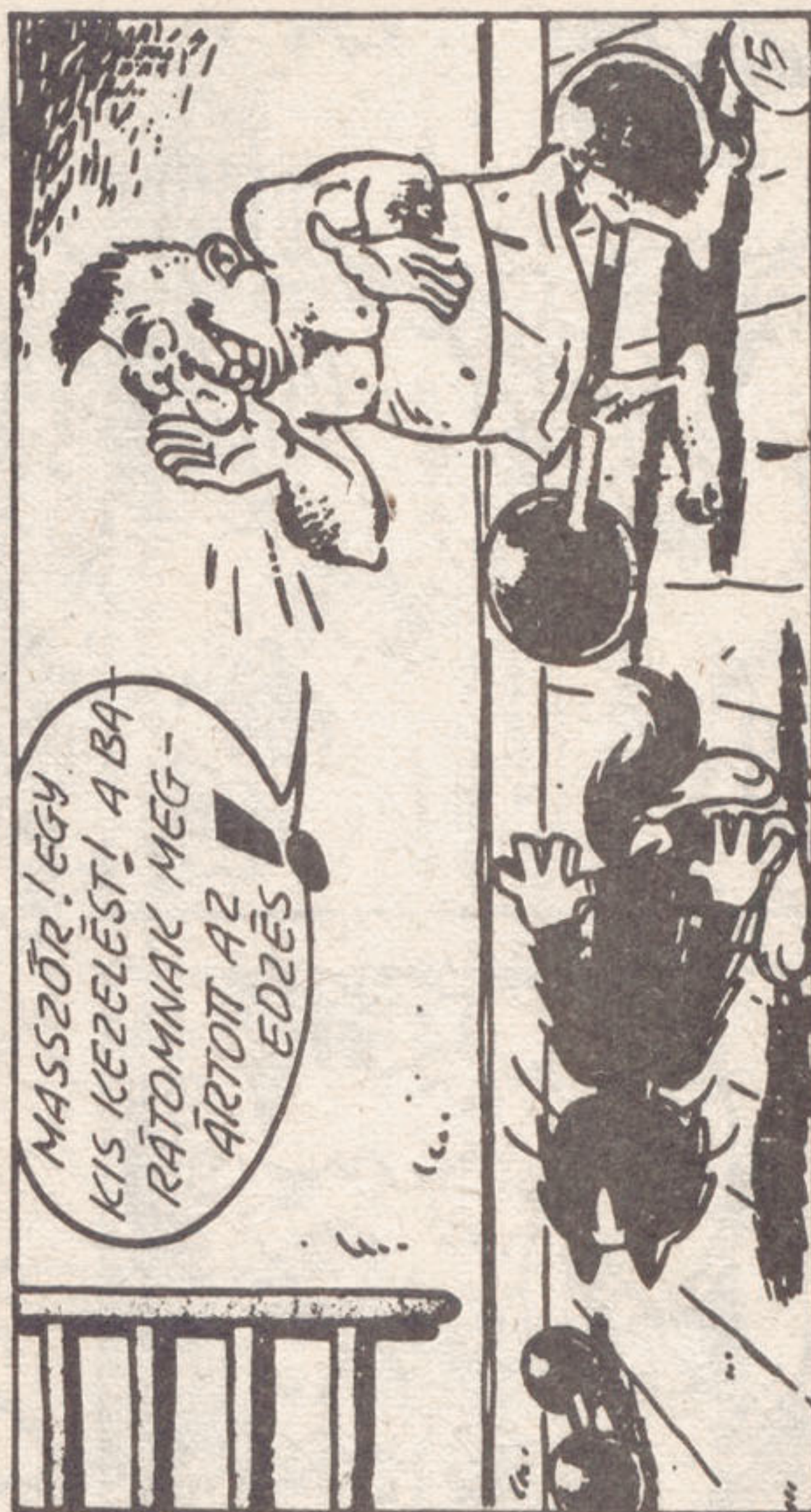
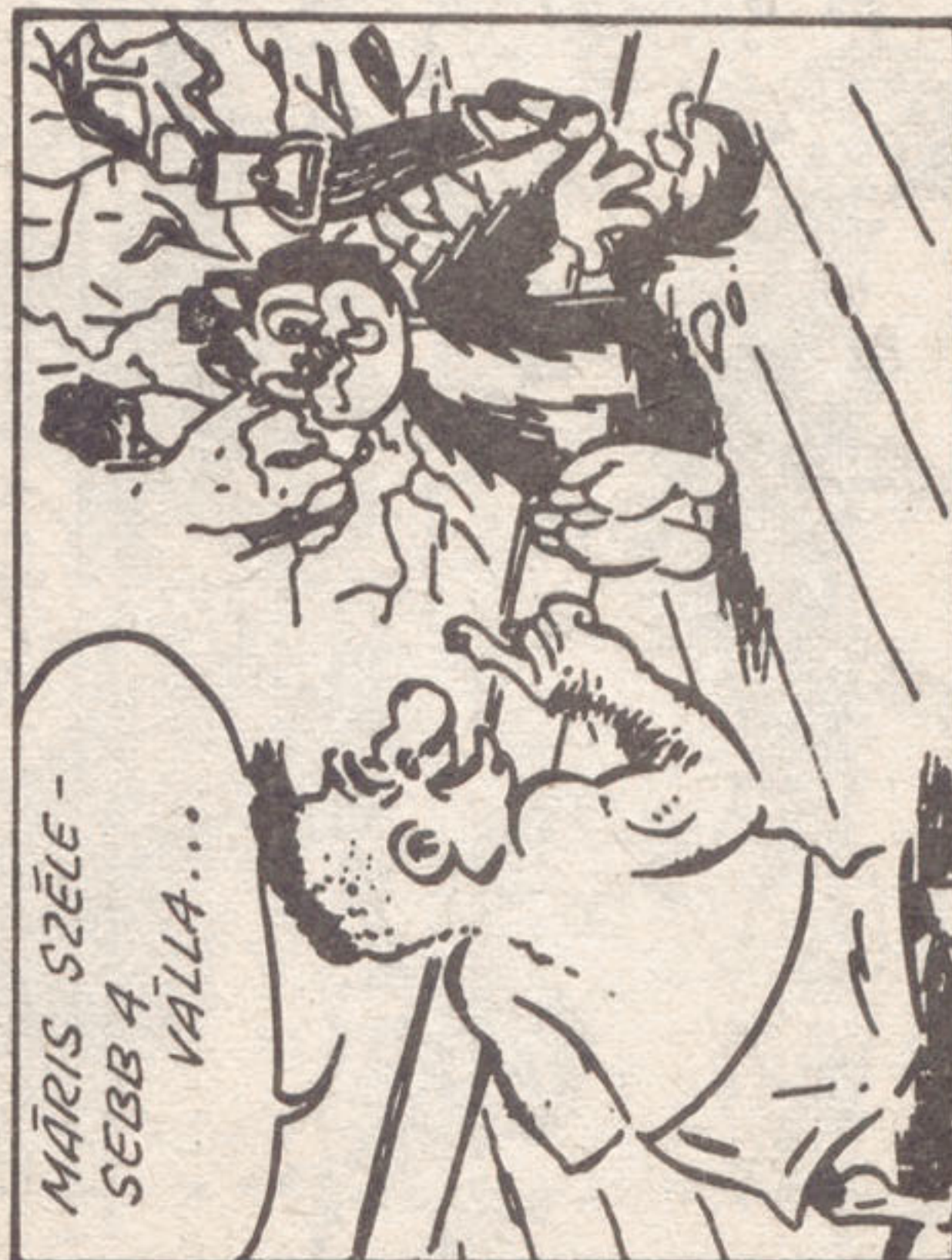
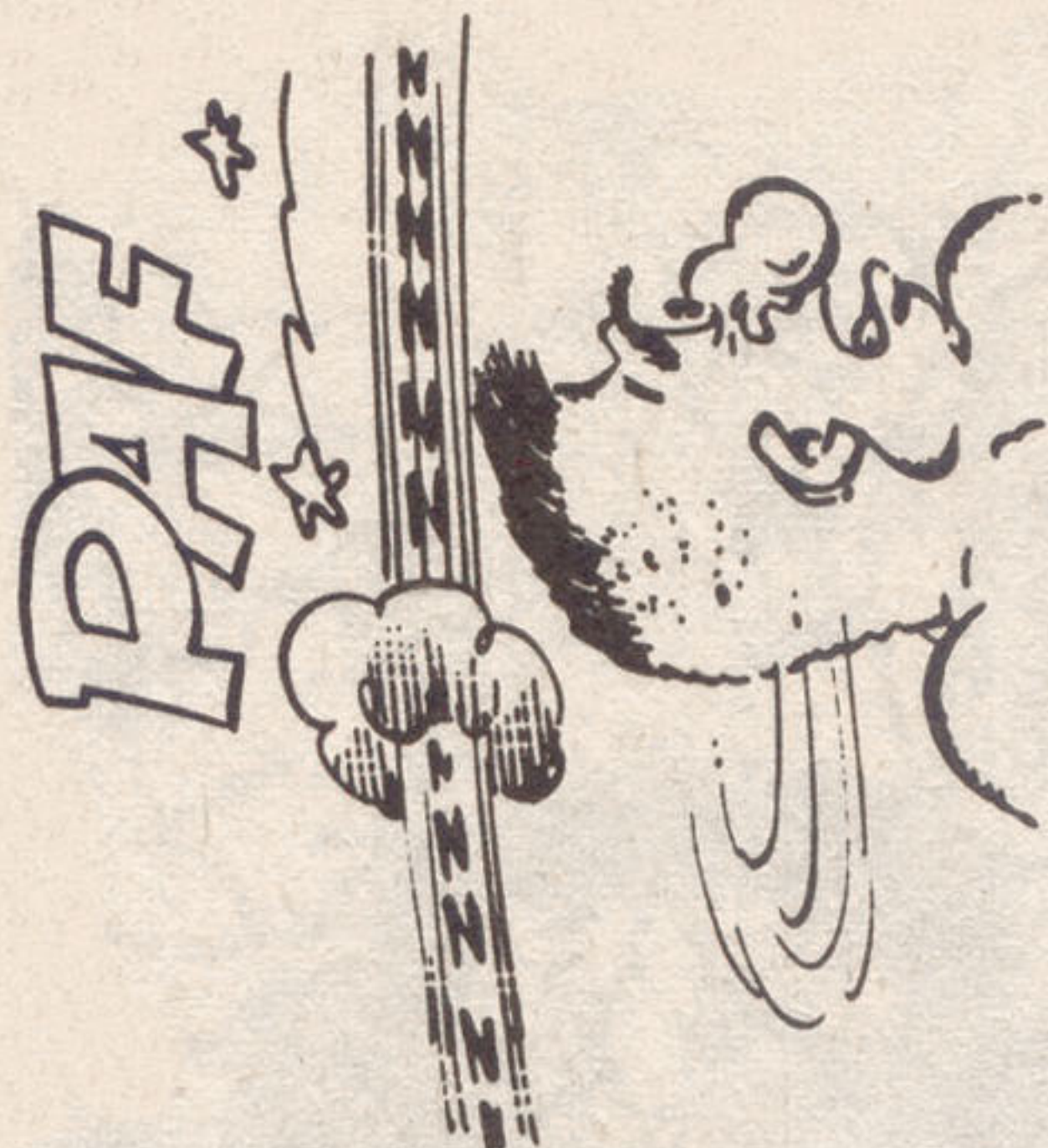
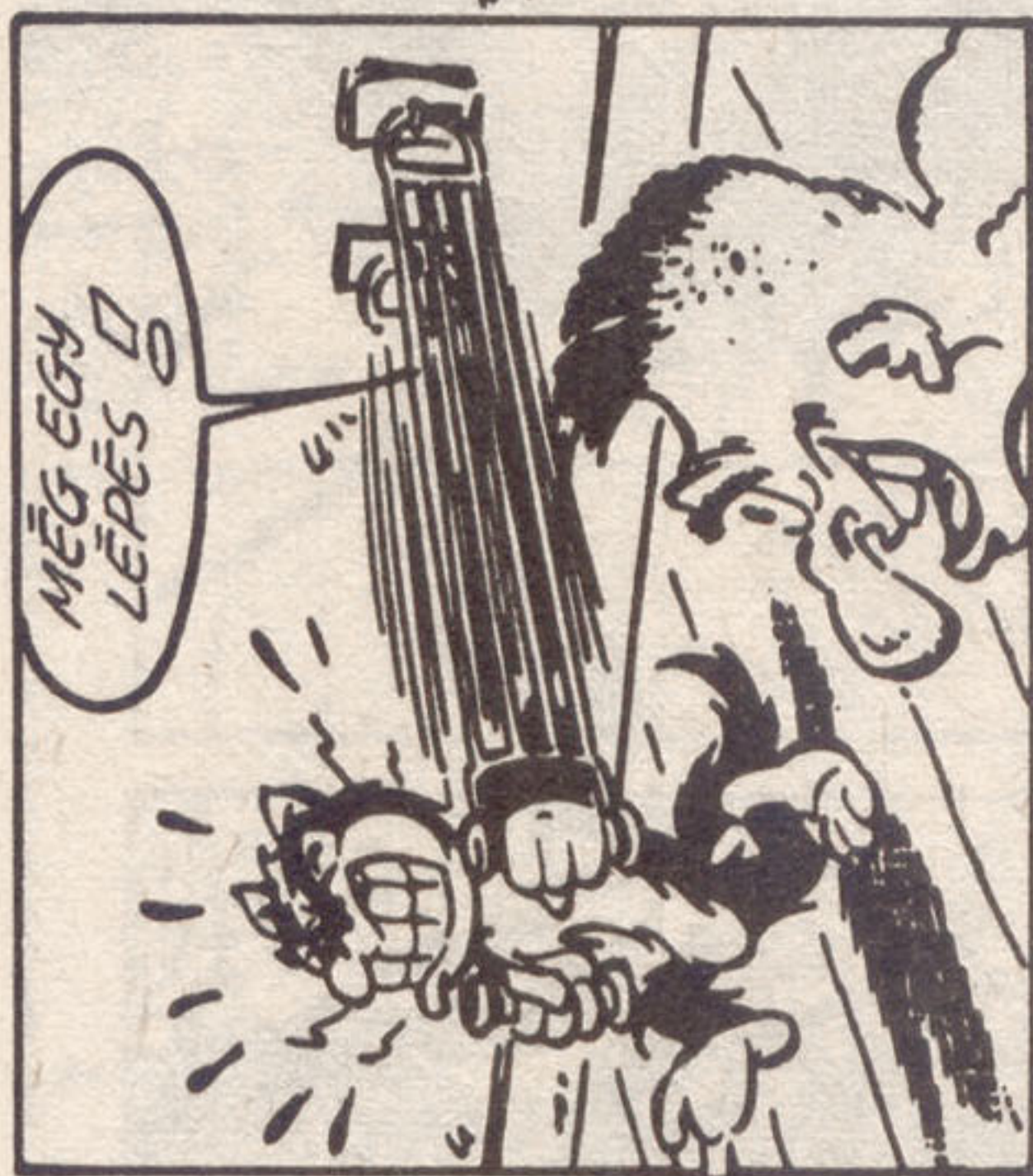
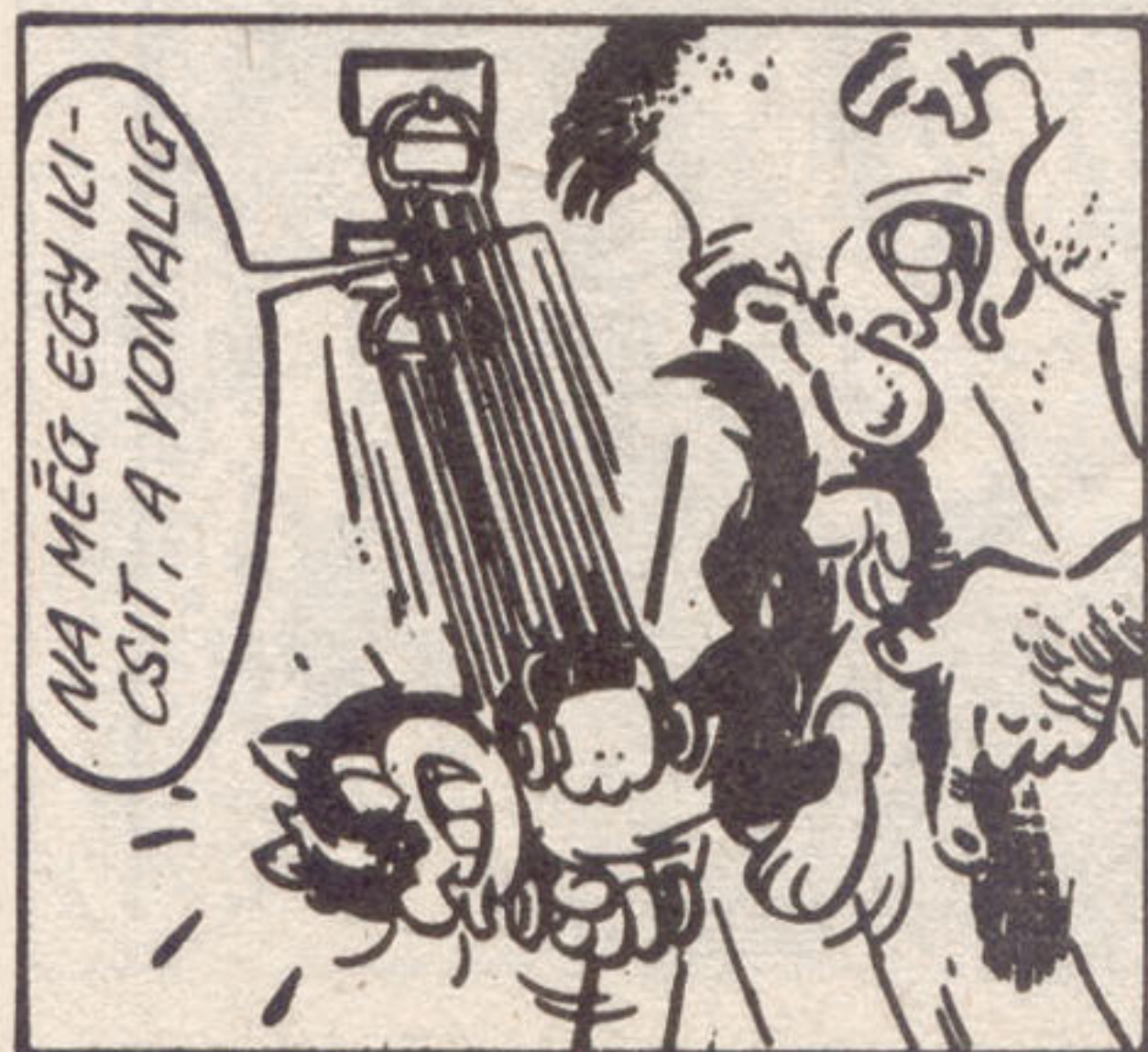

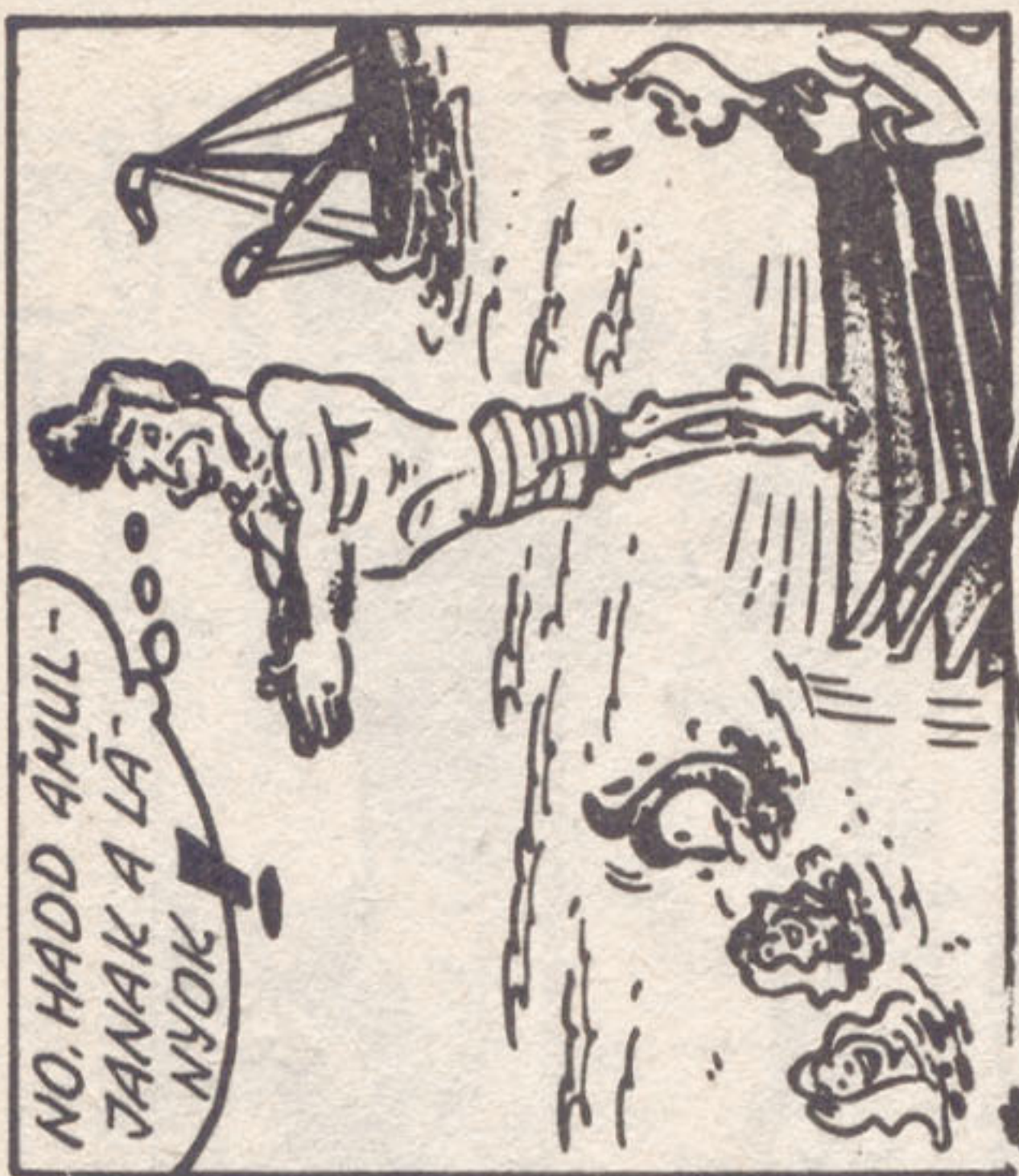
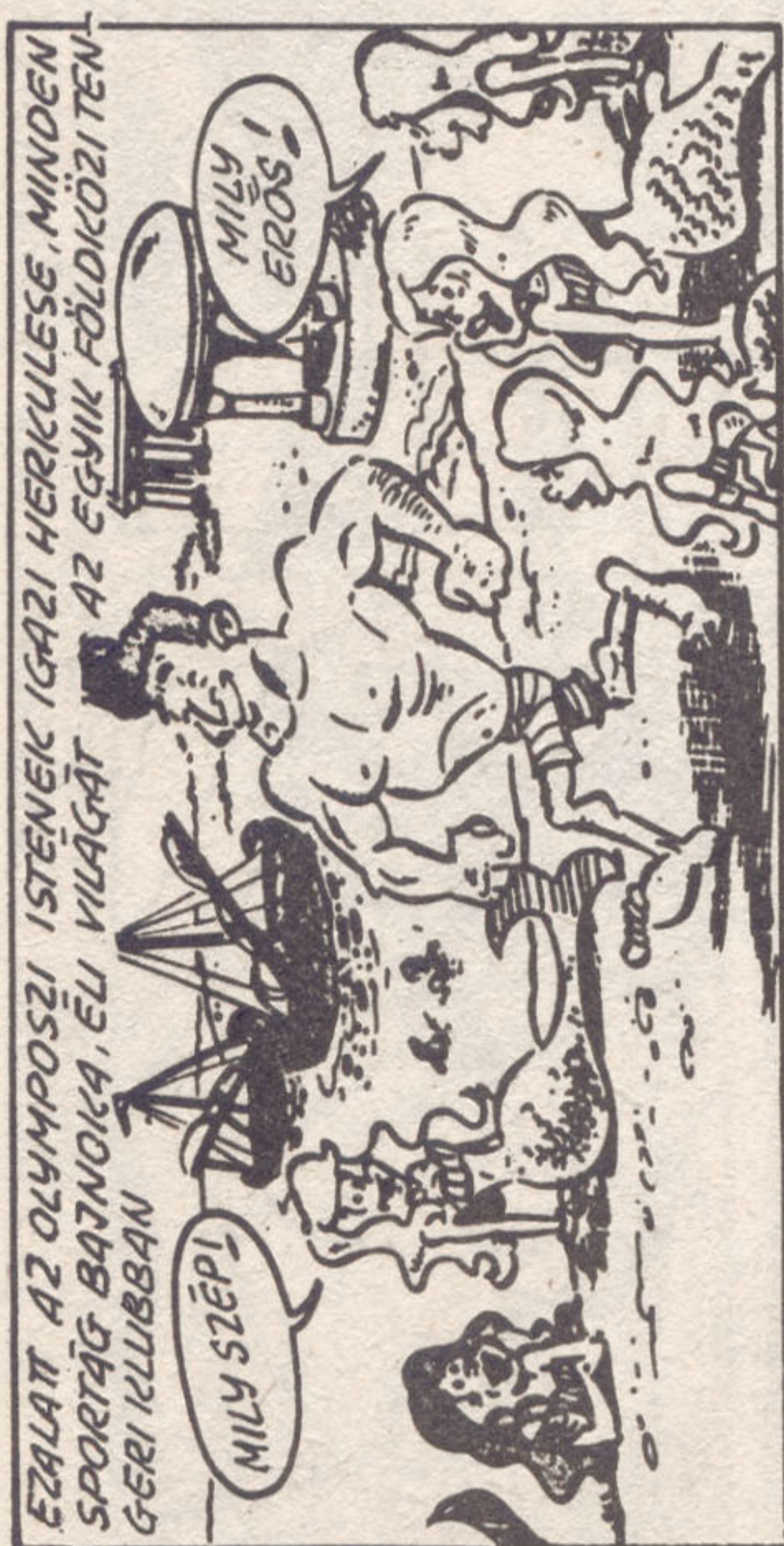

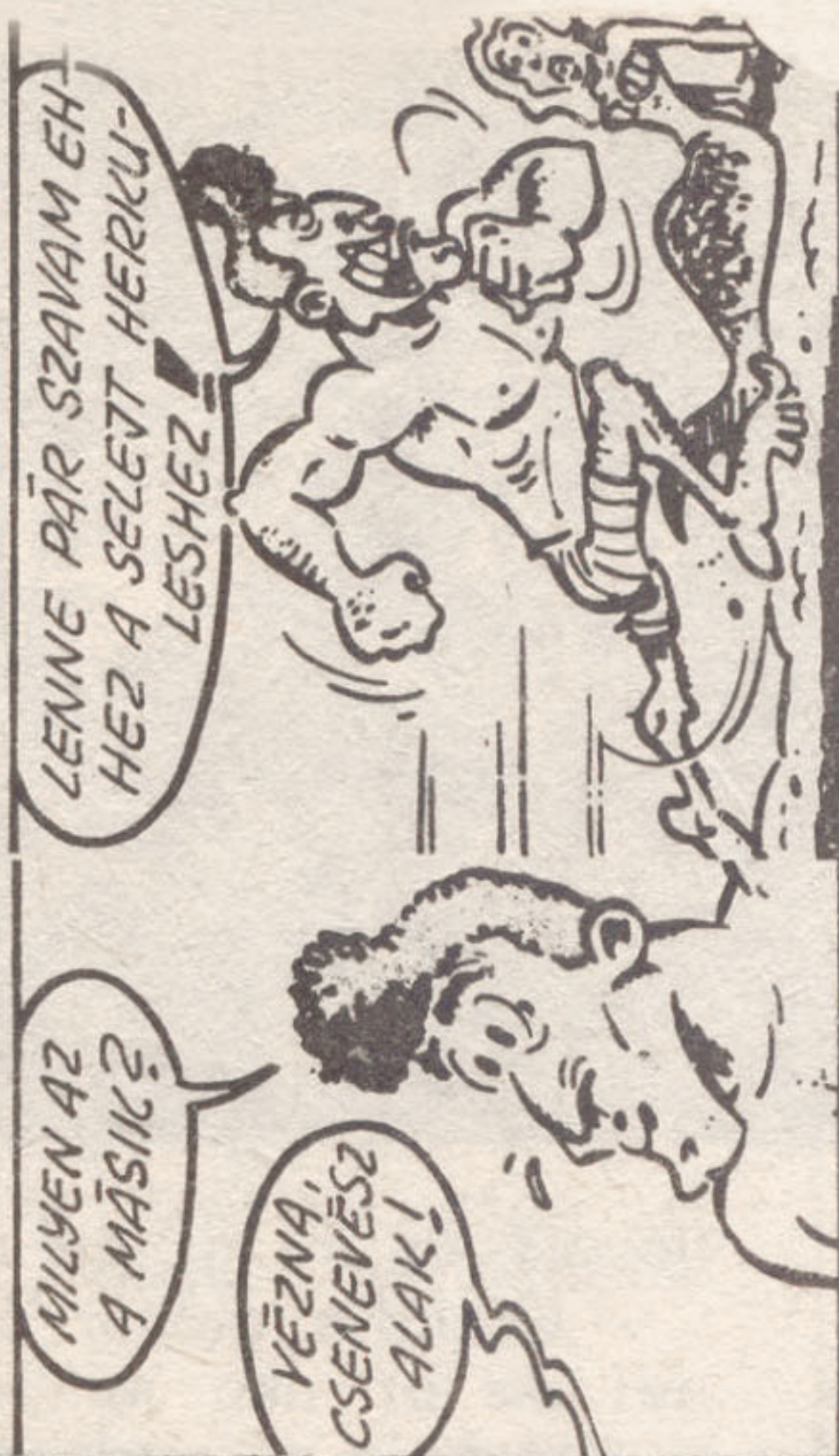

NEPTUN RÖVIDEN ELMESELI A TÖRTÉNETET, S LÁTHATJUK HERKULES CSODÁLKOZÁSÁT...

A következő Hahotában borzalmas dolgok várnak szegény Herkulesre...

SÓHAJTSON JÓ MÉLYET!

VIZSGÁLAT

Ildit elvitte a papája az orvoshoz. Amikor hazaérnek, a nagymama aggódva kérdezi:

— Mit csinált és mit mondott a doktor bácsi?

— Nem mondott semmit, csak megfogta a kezemet és közben megnézte, hogy jól jár-e az órája!

ZAJÁRTALOM

Egy papa lép be a rendelőbe.

— Foglaljon helyet, mi a panasz?

— Igen, a kamasz, a fiam éppen abban a korban van...

— feleli a papa és magába roskadva álldogál tovább.

— Mi baja van a kamasz-

fiával? És mi az ön neve?

— Eltalálta doktor úr, a zene! Az az oka mindennek...

— motyogja a kérdezett.

— Önnek talán problémája van az idegeivel?

— A lemezeivel! Valóban azazal tesz tönkre az a kölyök. Folyton ordít a lemezjátszó... Mit tegyek?

— Elküldöm egy fülészhez — mondja az orvos.

— Hát ha a doktor úr is úgy gondolja, nevelhetem zenésznek... Csak addig kibíriam valahogy! — feleli a papa és bánatosan kiballag a rendelőajtaján.

KÖHÖGÉS

Dr. Doktor a náthás Pistit vizsgálja.

– Köhögj! Na, még egyszer, de erősebben...

Pisti erőlködve el-elköhinti magát, majd aggodalmaskodva kérdezi:

– Nagy baj, hogy még köhögni sem tudok rendesen?

MI A BAJ?

Vizsgálat közben az orvos megkérdezi Gabitól:

– Nincsen problémád a füleddel vagy az orroddal?

– De igen – válaszolja Gabi.

– És mi a baj?

– Mindig beléjük akad a pulóverem, amikor fel akarom húzni.

NYILALLÁS

A betegtől megkérdezi az orvos:

– Mi a panasza?

– Nyilallást érzek a fejemben.

– S régen?

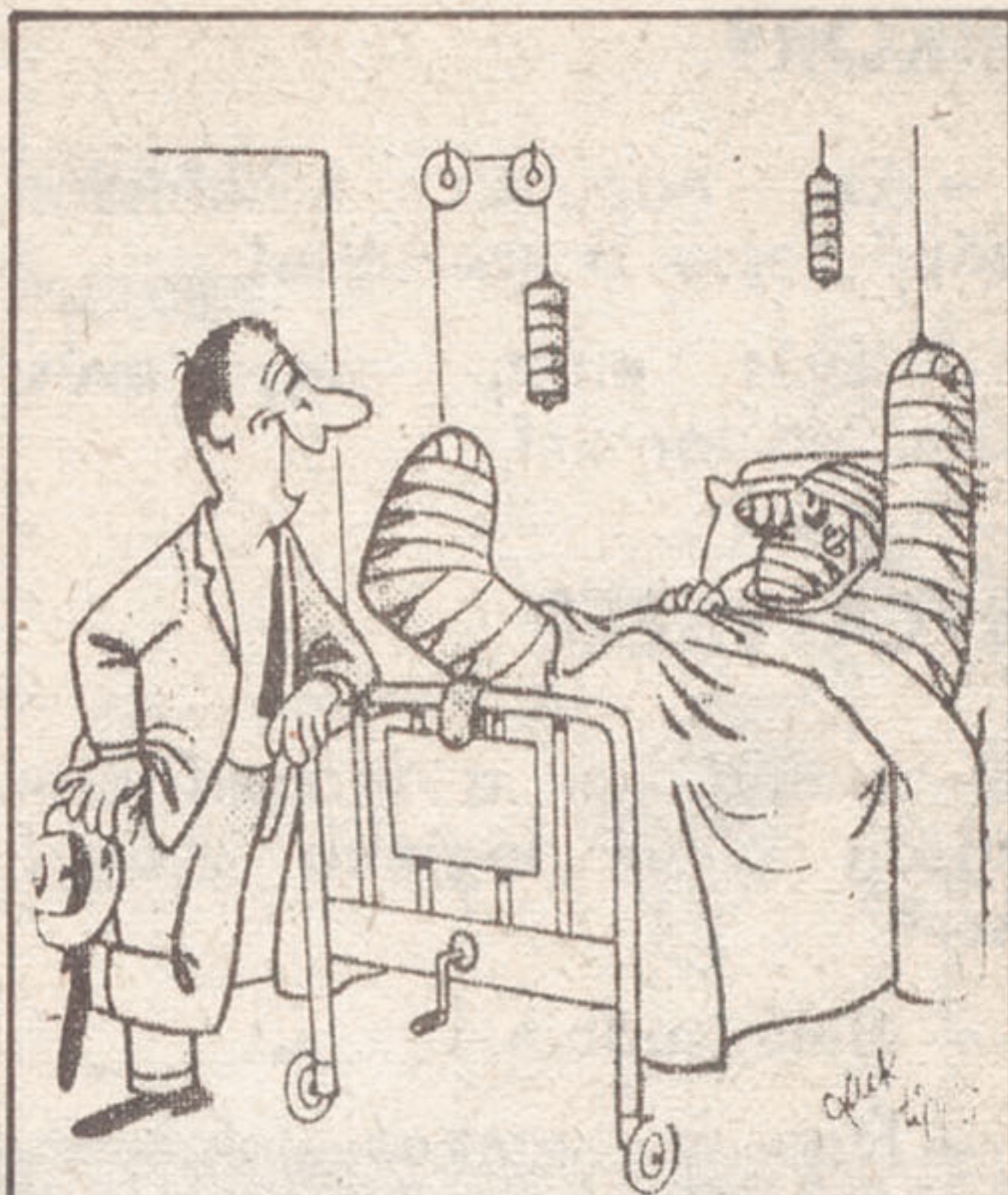
– Nem, nyílegyenesen...

TANÁCS

Az író rossz alvó. Elmegy az orvoshoz és panaszkodik:

– Doktor úr, amikor késő éjszakáig írok, még reggelig sem tudok elaludni. Mit tanácsol?

– Van egy ötletem. Próbálja meg elalvás előtt a saját írásait olvasni.

– Szia, múmiácskám!

– Egy kis szúrást érzek a hátamban

MIKOR?

— Ezt naponta háromszor csöpögtesse a szemébe!

— Evés előtt, vagy evés után, doktor úr?

GYÓGYSZER

— Tudod, mi a tengeri betegség elleni legjobb gyógyszer?

— Nem tudom.

— Ha az ember lefekszik egy fa alá az erdőben.

TUDÓ

Az influenzás Peti a hátát fájlalja.

— Na fiam, most megnézzük alaposan, közelebbről is a tüdődet — mondja az orvos.

Peti riadtan kérdezi:

— De ugye előbb el tetszik altatni?

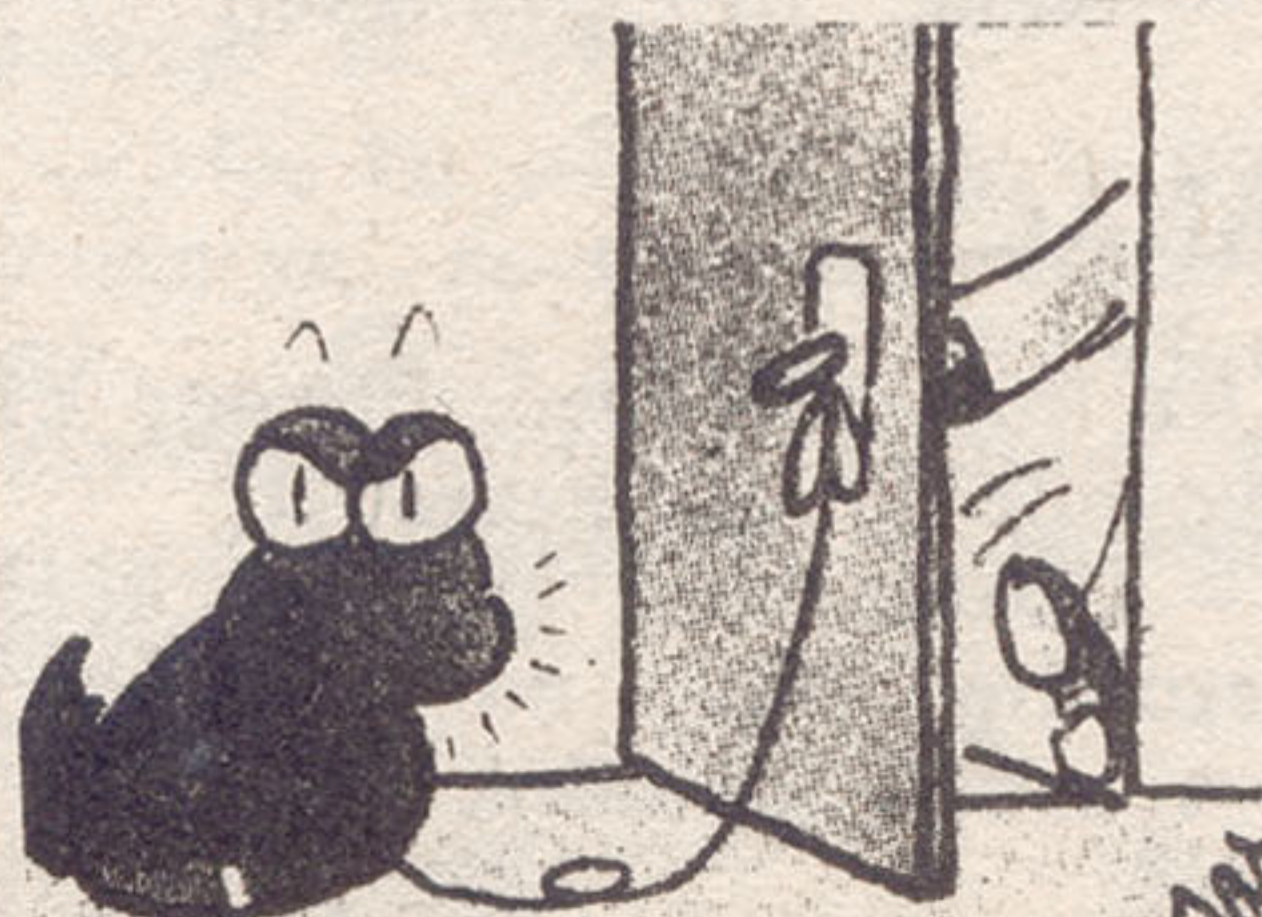
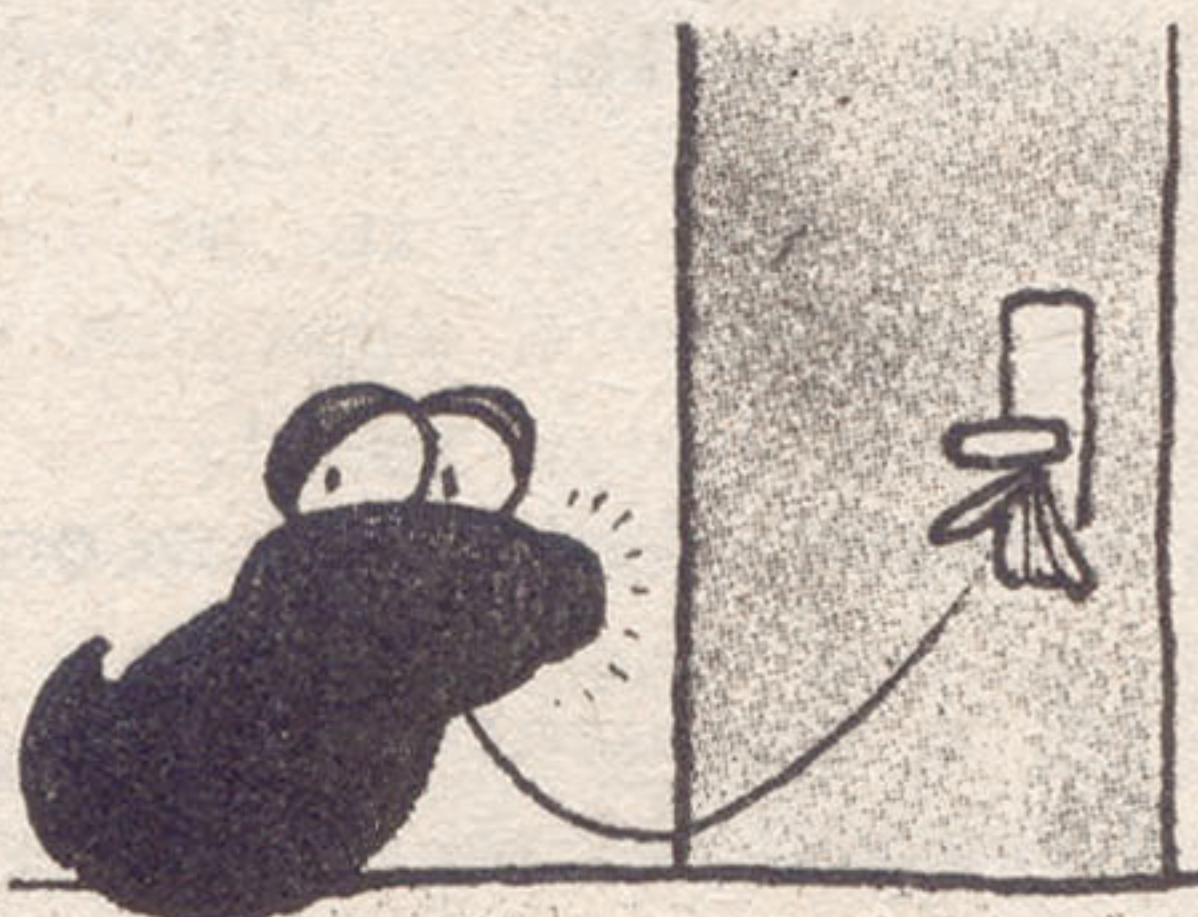
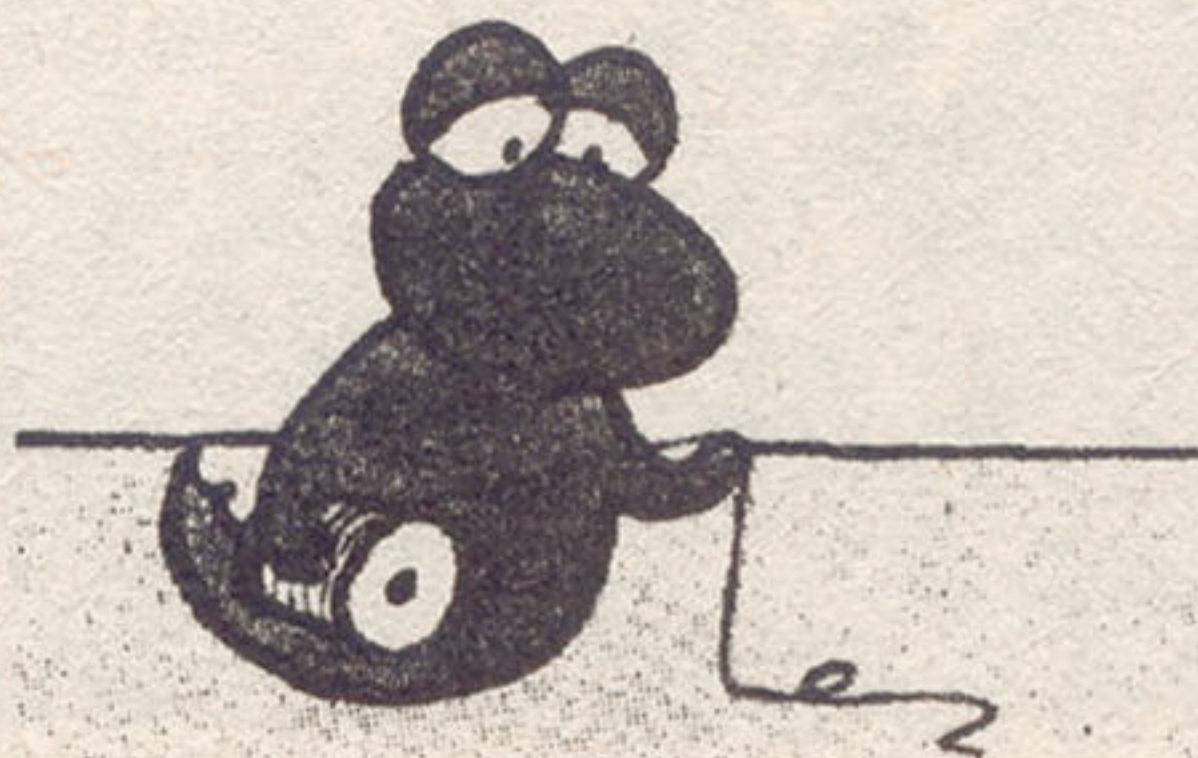
TABLETTÁT?

Az orvos megkérdezi Matyitól:

— Mi írjak fel? Tablettát vagy kanalas orvosságot?

— Teljesen mindegy. Az öcsém mindegyiket szívesen beveszi.

SIKERTELEN ÖNKISZOLGÁLÁS

Szakmai ártalom

— Rettenetes helyzetben vagyok, kedves kolléga. Ez a betegem annyira erősítgette már napok óta, hogy ő voltaképpen nyuszi, hogy kezdem elhinni neki...!

ÚJ KÖRNYEZET

Dr. Doktor körzetéből új lakótelepre költözik egy család. Az orvos néhány hét múlva véletlenül összetalálkozik Julikával, a nagyobbik lánnyal és örvendezve kérdezi:

— No, hogy érzitek magatokat az új környezetben?

— A lakás nagyon szép, a környék is rendes. Valamennyien gyorsan beilleszkedtünk, csak anyu idegeskedett eleinte nagyon sokat...

— Hát persze, a költözködés, a rendezkedés viselte meg! — bólint az orvos.

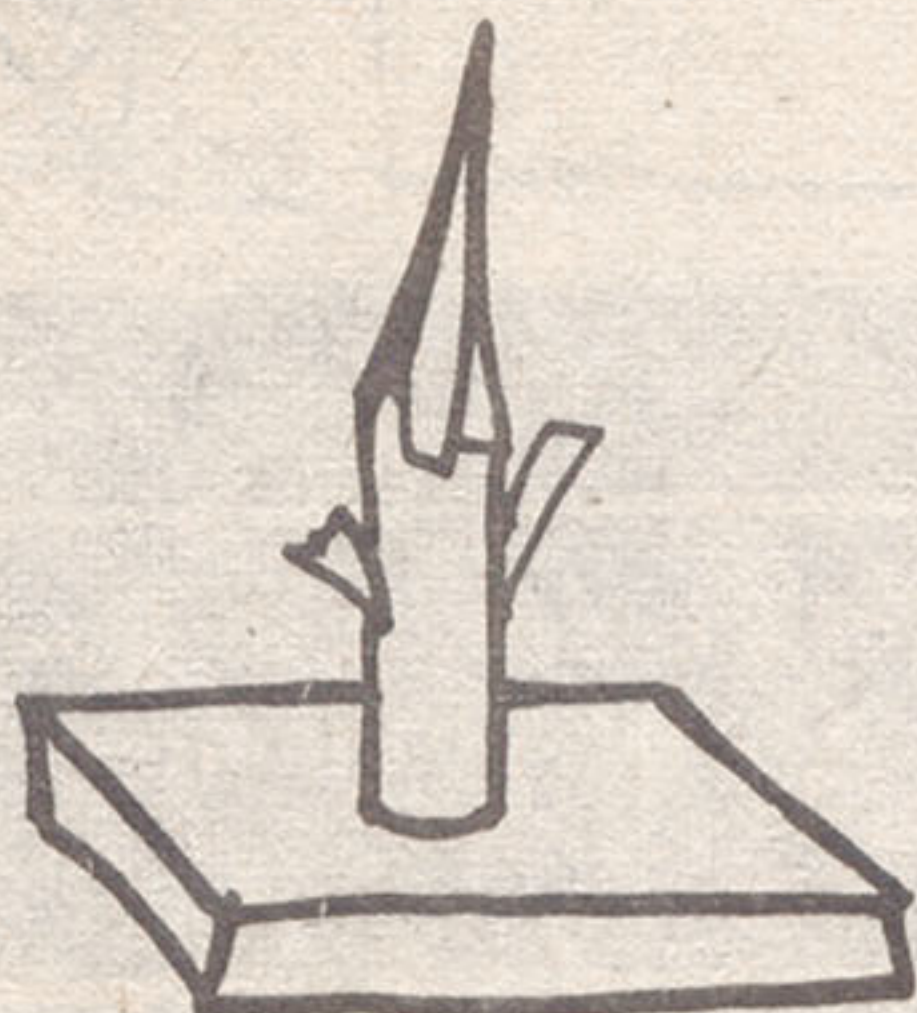
— Áh, dehogy! — feleli Julika. — Csak addig idegeskedett, amíg sorra össze nem vezett minden szomszéddal...

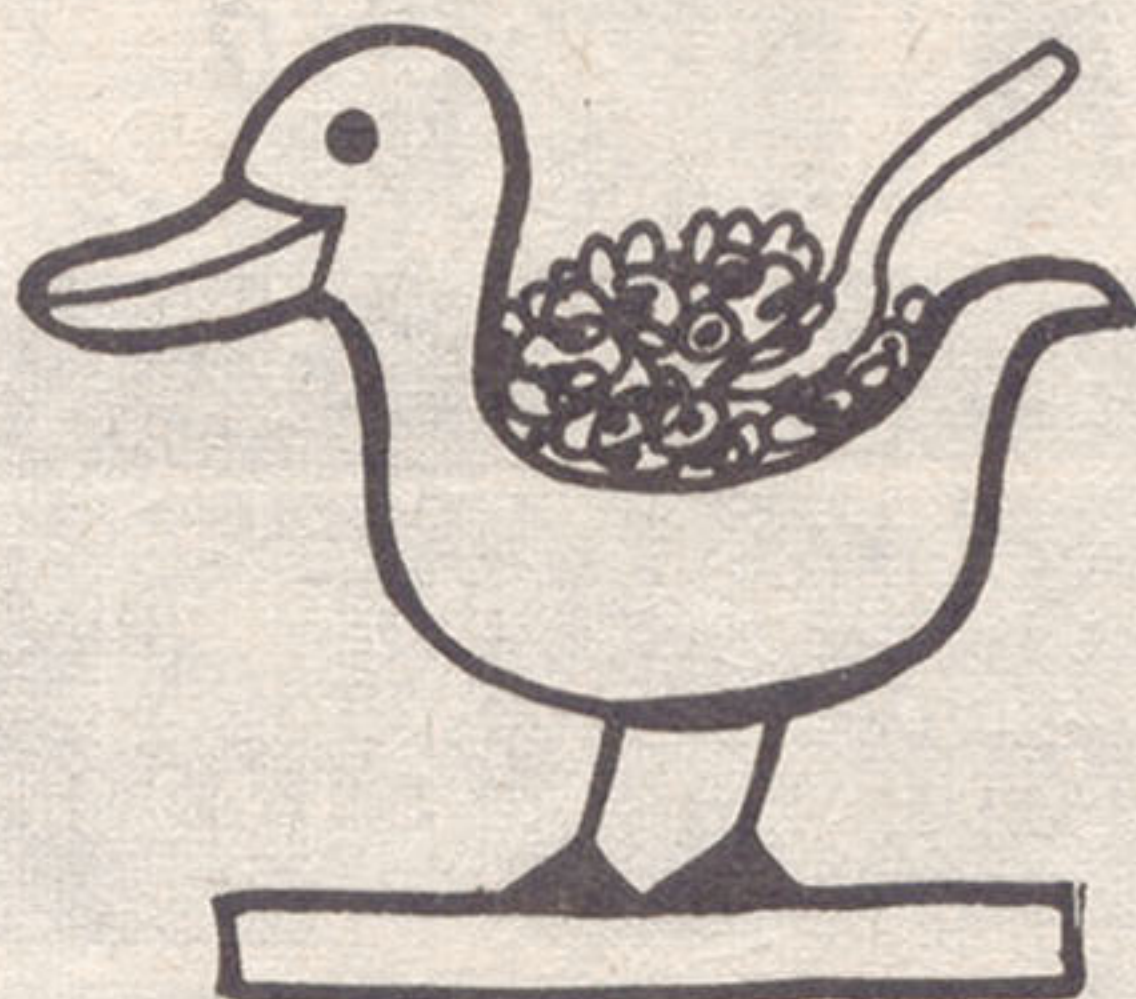
PORSZÍVÓ GÉGECSŐVINUSZ

ZUZMÓKA

KARÓKA

LUDAS KÁSA

HALÁLFEJŰ LEPKE

LEPKEFEJŰ HALÁL

Mi, a szertárpolc különös lakói, azzal a kéréssel fordulunk a nyilvánossághoz, hogy vegyenek be minket is a tananyagba! Jelenlétünk biztos rengeteg új ismerettel fogja gazdagítani a tudományt!

Köszönettel: **Zuzmóka és társai**

HAHAANYU, HAHAAPU...

MAJOM

– Anyu, engedd, hogy elmenjek az állatkertbe majmokat nézni.

– Micsoda ötlet. Éppen most akarsz elmenni majmot nézni, amikor itt van Terka nénéd?

NÁSPÁNG

– Nem megígérted, hogy jó leszel?

– De, papa.

– És nem megígértem, ha nem leszel jó, elnászpángollak?

– Igen, papa. De mivel én nem tartottam be a szavamat, neked sem kell.

ALTATÓ

– Miért énekel a papa olyan sokat ma este?

– A kisbabát próbálja elaltatni.

– Ha én csecsemő lennék, már rég megjátszottam volna, hogy alszom.

ELŐRELÁTÁS

– Remélem, kisfiam, nem vettél másodszorra is Marcsi születésnap tortájából?

– Nem hát. Egyszerre kettőt vettem.

JOBB KÉSŐN...

– Megehetem az almákat, mama?

– Igen.

– Úgy örülök, hogy megengetted.

– Miért? Olyan éhes vagy?

– Nem, de már mindet megettem.

ALAPOS MOSDÁS

– Az arcod tiszta, de mitől olyan piszkos a kezed, fiam?

– Mert megmostam az arcomat.

AKARATERŐ

– Anyu, kérek még egy szem

cukrot.

– Már hármát kaptál, kislányom.

– Csak még egyet, légy szíves.

– Tessék.

– Kösz, de meg kell mondanom, nincs akaraterőd, anyu.

KIVÁNCISISÁG

– Miért esik az eső, apu?

– Hogy növekedjen a búza, teremjen a gyümölcs, a zöltség.

– Akkor a járdára miért esik?

AGGÓDÁS

– Nem adom oda a kalapácsot, mert megütöd az ujjad, Peti.

– De mama, a szöveget Kati tartja.

LELEMÉNY

– Papa, ha varázsló lennék, mindent tortává varázsolnék, és megenném.

– Beteg lennél annyi süteménytől.

– Dehogyan! Először elefánttá varázsolnám magam.

ÉGI CSODA

Bálint egy távcsövet kapott ajándékba a születésnapjára. Este azonnal ki is próbálta. Amint az égboltra irányította a

távcsövet, abban a pillanatban meglátott egy hulló csillagot.

– Nahát! – kiáltott fel Bálint. – Ki hitte volna, hogy ilyen mesterlövész vagyok!

A BIZONYÍTÉK

– Mondd, Andrea, mikor jöttél haza a diszkóból? – faggatja az anyja a lányát.

– Ó anyukám, nagyon korán – válaszol Andrea. – Az óra még egész kis számokban mutatta az időt.

MINEK?

– Fiacskám – figyelmezteti az édesanyja Gézát – mielőtt elindulnál az iskolába, feltétlenül mosd meg a kezed!

– Fölösleges! – válaszolja határozottan a fiú. – Ma úgyszem jelentkezem felelésre.

PIZSAMA

Dani az állatkertben sétál az édesapjával. Amikor a zebra ketrecéhez érnek, a fiú így kiált fel:

– Nézd apu, ott egy álmos ló!

– Miből gondolod, hogy álmos?

– Nem látod, hogy pizsamában van?!

OTTHONI FELELET

A mama megkérdi a fiától:

— Lali, ma is rendesen viselkedtél az iskolában?

A fiú legyintve mondja:

— Naná! Mi mást csinálhat az ember, ha egész délelőtt a sarokban kell állnia!

GYURI KÉRDEZ

— Apu, a kannibálok angyalokat is esznek?

— Nem, kisfiam.

— És ha szárnyast akarnak enni?

IDŐ

— Apu, hol van anyu?

— Átugrott öt percre a szomszéd nénihez.

— Mikor?

— Egy órával ezelőtt...

TUDÁS

— Lajoska, tudod az ábécét?

— Tudom!

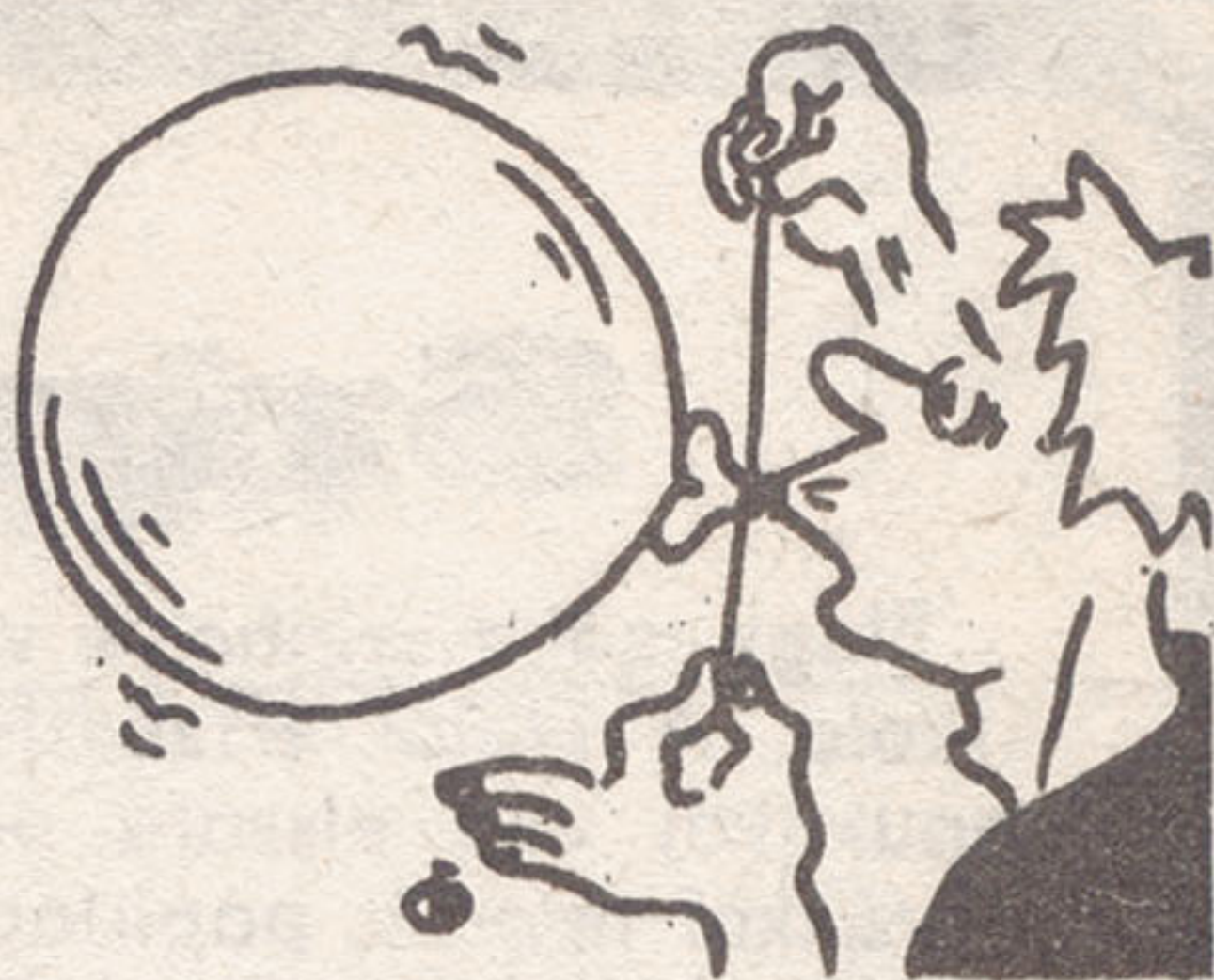
— Milyen betű következik az „a” után?

— Az összes többi...

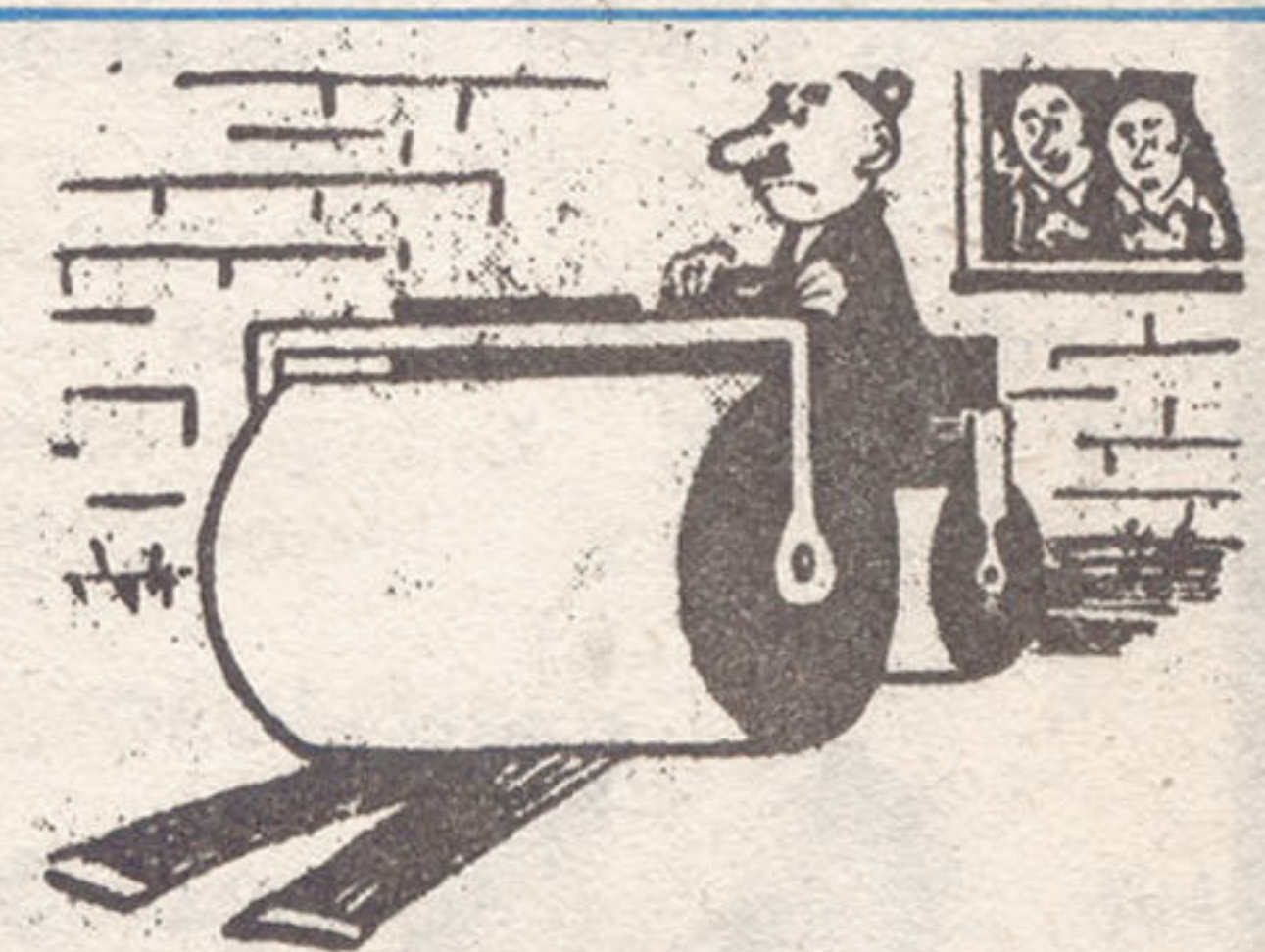
LECKE

— Fiam, bizonyítsd be, hogy $a^2 + b^2 = c^2$ — mondja a tanár.

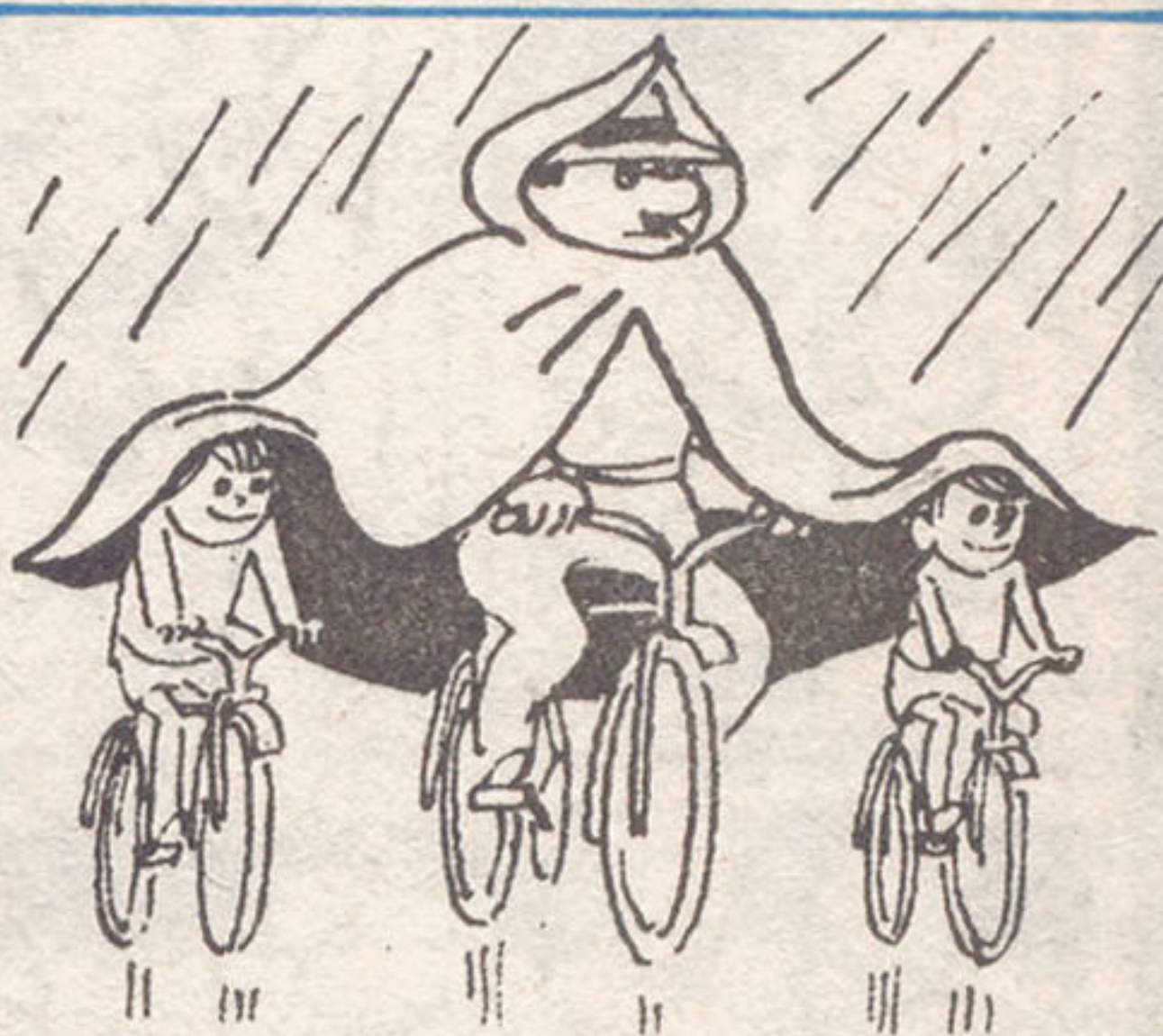
— Én ezt sohasem állítottam!

A levegő pedig marad!

Az apukám vasalója

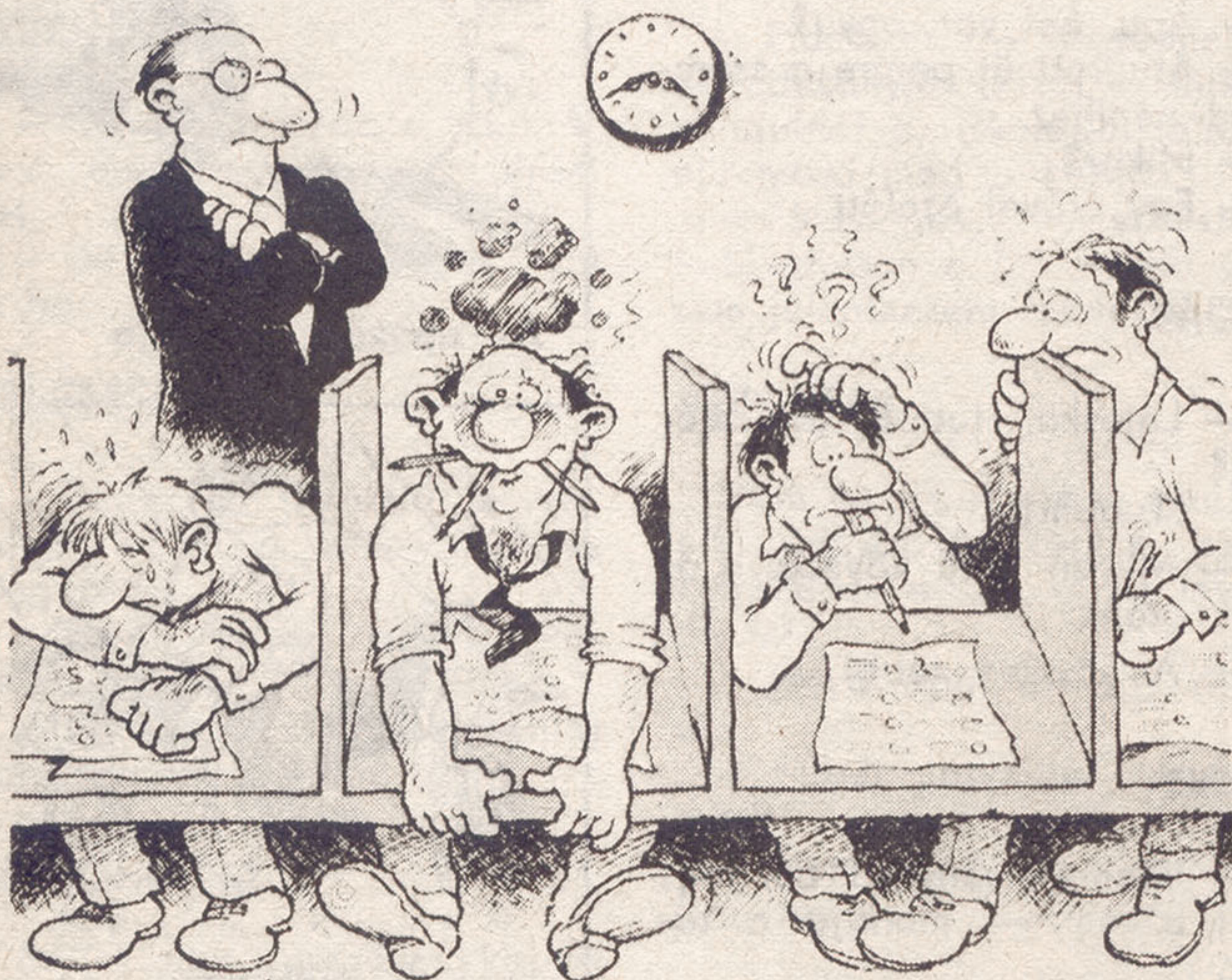

Családi esőköpeny

Színvonal

Nagy móka színhelye volt a minap a Gyehenna utcai iskola. A szülői értekezletre csattogó fogakkal érkező apukákat egy elszánt pedagógus fogadta, és komisz ábrákkal telerótt papírlapokat tett az orruk elé. Ezekről az ábrákról hamarosan kiderült, hogy voltaképpen harmadikos matematikai feladatok.

Képünkön jónevű üzemmérnökök egy csoportja látható, a feladat megoldásának harmadik órájában...

...ÉS MÉG MÁS FELNÖTTEK

ISMERTETŐJEL

Kovácsné bejelenti a rendőrségen, hogy a férje négy napja eltűnt.

— Van valamilyen különös ismertetőjele? — kérdezi a rendőr.

— Még nincs — feleli Kovácsné. — De lesz, ha majd hazajön!

FOTÓ

Egy férfi is bemegy a rendőrségre:

— Kérem, eltűnt a feleségem! Itt a fényképe, keressék meg — mondja.

A rendőr ránéz a képre és megkérdi:

— Miért?

A NAGY TITOK

— Rájöttünk, hogy miképpen lehet meghosszabbítani a szabadságot!

— Elárulnák nekünk is?

— Persze! Minden reggel négykor kell felkelni.

VACSORA ELŐTT

A fiatal férj megkérdi ifjú feleségétől:

— Lola, mondd, mit főztél vacsorára?

— Nem tudom, drágám! A címke ugyanis levált a konzervdobozról.

VENDÉGSÉGBEN

— Milyen remek ez a kávé! — mondja a vendég a háziasszonynak.

— A férjem hozta Brazíliából.

— Ne mondja! És azóta sem hűlt ki?

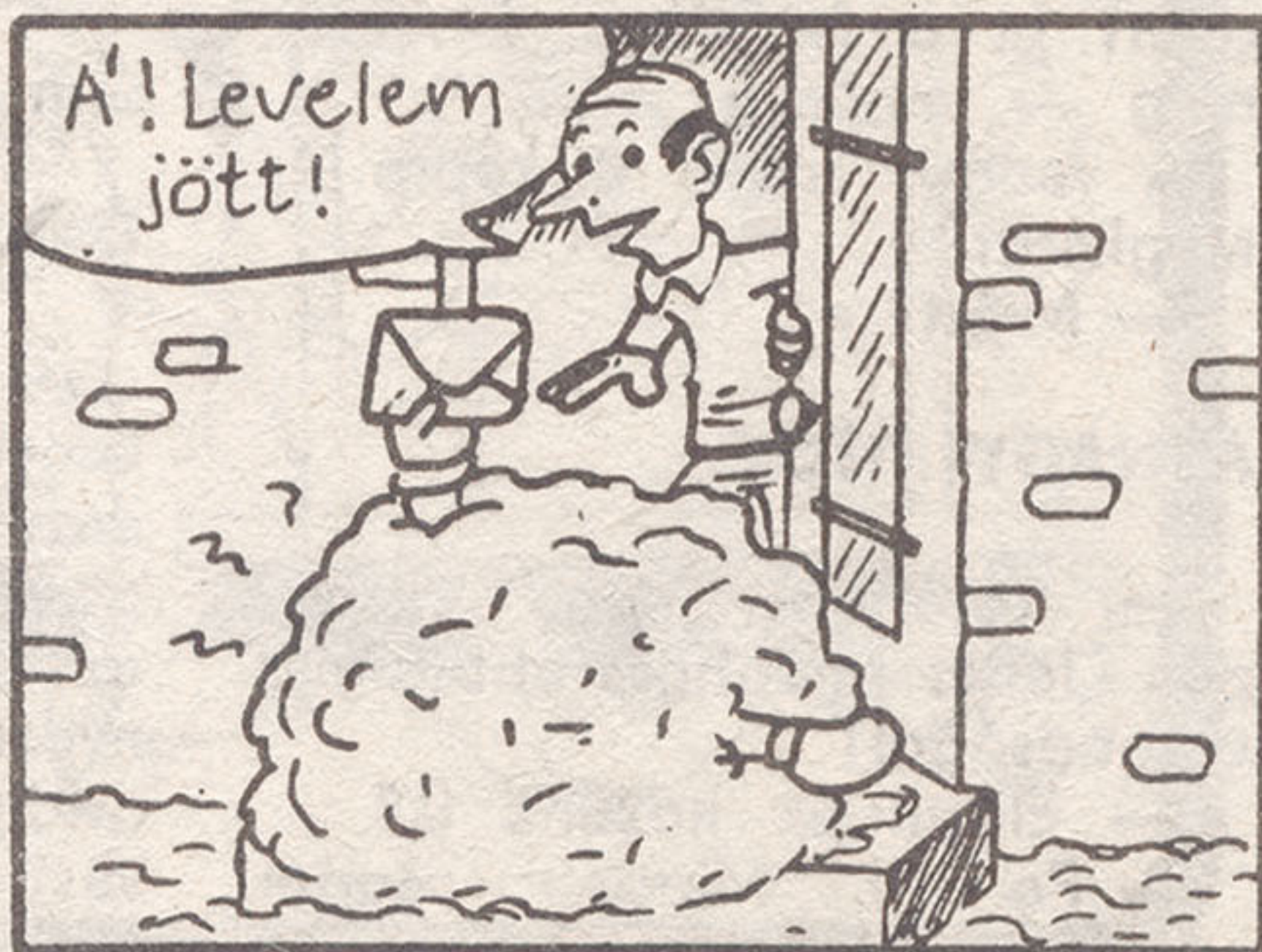
TECHNIKA

— Hogy működik az új konyhai robotgépetek? — kérdezi az egyik férj a másiktól.

— Nem is tudom — feleli az illető. — Amíg hagyományosan főzött a feleségem, addig hajszálak úsztak a levesben, most pedig csavarokat kell kihalásznom belőle.

PUFF!

A kistestvér érdeklődik

A nagymama levágatta a haját, s megkérdezte az öcsémet:

– Ugye, kisunokám, most már nem nézek ki öreg néninek?

– Nem, nagy! – hangzott a felelet. – Most már öreg bácsinak nézel ki.

– Apa, drága a tinta?

– Nem, miért?

– Mert a mama borzasztóan leszidott, amikor fél üveggel ráöntöttem az új heverőre...

A húgom és a barátnője beszélget. A húgom közben eszik, mire a másik megkérdezi tőle:

– Mit eszel?

– Joghurtot.

– Mi az a joghurt?

– Tejtermék – mondja tudálékosan a húgom. – Aki issza, száz évig is él.

– Nem hiszem – legyint a barátnője. – Az előbb például beleesett egy légy, és rögtön megdöglött.

Az öcsém sírt az utcán. Oda ment hozzá egy néni, és megkérdezte:

– Miért sírsz, te kisfiú?

– Azért, mert elesett az a nagyfiú.

– És miért kell akkor neked sírni?

– Mert amikor elesett, akkor én nevettem, és ez neki nem tetszett...

Az öcsém kint áll a zuhogó esőben, és eszik. Arra megy egy bácsi és megkérdezi tőle:

– Mondd fiam, miért eszel itt kint, az esőben?

– Mert azt mondta az anyukám, hogy akkor egyek, amikor jól esik.

Az öcsém kérdezi a nővérem udvarlójától:

– Miért jársz te folyton a nővérem után? Neked talán nincs nővéred?...

Áll az öcsém a buszmegállóban, mellette két néni beszélget. Kérdezi az egyik a másiktól:

– Te mire vársz?

– Kisfiúra. És te?

– Kislányra.

Az öcsém gondolkodik, majd megkérdezi egy kövér embertől:

– Bácsi, maga mire vár?

– Autóbuszra.

Az öcsém rövid töprengés után így szól:

– Meg is látszik...

Apuval elmentünk sétálni az állatkertbe. Az öcsém cseresznyét evett. Apu figyelmeztette:

– A magokat köpd ki!

A kistestvérem lecövekelt a nagyragadozók ketrece előtt és megkérdezte:

– Az oroszán is kiköpi a gombokat, ha megeszi az embert?

– Miért sír olyan sokat a kistestvéred, Zsuzsi?

– Nincs foga, nincs haja, nem tud beszélni és olyan gyenge a lába, hogy nem tud ráállni. Joli néni nem sírna hasonló helyzetben?

– A kis Gabi megtanult már beszélni?

– Hajaj! Most éppen arra tanítjuk, hogy csendben legyen.

– Te, Jóska. Hogy kell a lányokat úszni tanítani?

– Gyengéden átöleled a derekukat és tartod őket a vizen.

– Elég... A húgomról van szó.

– Ja, az más. Lök be a mólóról.

– Ha kapnál egy nagy és egy kicsi almát, hogy oszd meg

a testvéreddel, melyiket adnád neki?

– A bátyámra vagy az öcsémre tetszik gondolni?

– A húgom rettenetesen szerencsés – henceg az egyik srác az iskolában.

– Miért?

– Tegnap születésnapj mulatságon volt. Azt játszották, hogy kap egy pusztit, vagy helyette egy tábla csokit zálogul.

– No, és miért volt szerencsés?

– Képzeld! Tizenhárom tábla csokival jött haza!

– Mennyi a fele egytizednek, öcskös?

– Pontosan nem tudom, de nem lehet nagyon sok.

– Nem segített a bátyád a feladat elkészítésében?

– Nem, dehogy.

– Biztos, hogy nem segített?

– Biztos. Az egészet ő csinálta meg.

– Öcsi, látod a téren a padon azt a lányt? Mondd meg neki, hogy sajnós, a bátyád nem tud találkozni vele, mert elvitték mentővel a kórházba. Addig én rendet csinálok a játékpolicodon!

– Ha ennyire ráérsz, akkor miért nem mondod meg neki te?

**NEM VICC,
DE JÓ!**

TÉLEN IS VÁR BENNETEKET
A VIDÁM PARK!

Vár a versenyautó,
a robogó,
a villanyautó,
a játéktér,
a barlangvasút

TÁBLA ÁBRÁND

Már túlságosan megszokottak és unalmasak azok a táblák, feliratok, figyelmeztetések, amelyekkel úton-útfélen találkozunk. Próbáljunk újítani rajtuk. Például így...

Aki ebbe belenyúl
Orvoshoz fut, mint a nyúl!
(Bolti kávédaráló fölé)

Minden jegy elkelt,
Próbáld az Erkelt...
(Operaházi jegypénztár fölé)

Várj a sorodra,
s ne üvölts kínodba'...
(Ha foglalt a WC)

Ez az üzlet mára bezár,
Mert belül egy komplett bazár.
Vegyél meg ma mindent
másutt,
Mi meg átvesszük az árut!

(Áruátvétel a KÖZÉRT-ben)
Kerekecske, gombocska,
Elromlott az ajtócska!

(Ha rossz a troli ajtaja)
Ne hajolj ki az ablakon,
Különben a fejed
Tovább megy, annyi szent,
Egy másik ellenvonaton!
(Vonatablak fölé)

Ittál ma már eleget,
Kergess inkább egeret!
(Részegek kocsmái figyelmeztetése)

Ne etesd az állatokat,
És te se zabálgj oly sokat!
(Állatkerti tábla)

Mindent a szemnek, semmit a
kéznek!
A kamerák úgyis néznek...
(Áruházi tolvajok figyelmeztetése)

Ne kopogj, a doktor rendel!
Hidd el, ő is csak egy
ember...
(Orvosi rendelő ajtajára)

Itt ne gondold a szivarra,
Gyújts rá inkább egy jó dalra!
(Benzinkútnál)

Most számold a visszajárót,
Pénztárnál ne játszd az alva-
járót!
(Pénztárnál)

Jobb, ha máshol beszélgetnek,
Elnyelem a kettéseket!
(Telefonfülkénél)

RÖTYÖGÉLDE

SÉTÁL KÉT HORDÓ

Megszólal az egyik:
— Vigyázz, lépcső!
Mire a másik:
— Tudom-dom-dom-dom...

SZAKADÉK

Egy ember megy az ösvényen. Lát egy táblát: „Veszélyes szakadék”.

— Á! — legyint az ember.

Megy tovább, megint látja a táblát, megint csak legyint:

— Á!

Mikor harmadszorra is meglátja, megint azt mondja:

— Áááá...!

AKÁRMIT

A feleség mondja a férjének:

— Drágám, menj ki az udvarra, nézd meg, mit csinálnak a gyerekek, és mondd meg nekik, hogy ne csinálják!

EMLÉK

— Úgy tűnik nekem, hogy

én magát valahonnan ismerem — mondja a vendég a pincérnek. — Biztos, hogy már láttam valahol!

— Igen, én hoztam önnek az első fogást!

TÁRGYALÁS

Bíró: — Feltételezem, hogy a vádlott erős felindulásában nevezte önt birkának.

Sértett: — Ellenkezőleg, bíró úr! Előzőleg sokáig nézte az arcomat...

ELŐNY

— Szörnyű helyen lakom! Jobbra enyvgyár, balra gázgyár, mögöttünk disznóhizlalda, előttünk sajtgyár...

— Költözz el!

— Na, azért van előnye is! Kinyitom az ablakot, és tudom, honnan fúj a szél...

NEHÉZ

A fegyházba új börtönőr kerül. Egy nap az igazgató

ELŐSZÖR VIDÉKEN

— Tessék a vekkert reggel hatra beállítani, nehogy le-
késsem a vonatot.

— Nálunk nincs vekker, csak
egy pontos kakasunk.

— Jó, akkor azt tessék fel-
húzni.

LESZÁMOLÁS

A híres torreádor, aki a
legutóbbi bikaviadal során
megsérült, tetőtől talpig be-
pólyázva elhagyja a kórhá-
zat.

— Bosszút állok! — mond-
ja a kórház előtt egybegyűlt
tömegnek. Néhány hét múlva
betér egy étterembe, leül az
asztalhoz, odahívja a pincért,
és felkiált:

— Ütött a leszámolás órá-
ja! Marhasültet, de gyorsan!

UFF!

A nagy indián áll a folyó
partján. Mellette áll a kis in-
dián, egy lóval. A nagyobbik
megszólal:

— Uff!

Erre a kis indián levetkő-
zik, és a lóval együtt átúszik
a túlsó partra, majd vissza.
Erre a nagyobbik azt mondja:

— Uff!

A jelenet még háromszor
megismétlődik. A kis indi-
án erre dühbe gurul, és ezt
válaszolja!

— Most már te uffál!

hívatja, és megkérdezi tőle:

— Biztos, hogy el tudja
látni a feladatát? Mert a ra-
bokkal nehéz ám bánni!

— Természetesen, majd
igyekszem — feleli a börtön-
őr. — Ha valaki nem jól vi-
selkedik, azt kirúgom!

TALÁNY

— Pincér! Mi a neve en-
nek a levesnek?

— Ez nem leves, hanem
tea.

— Akkor meg miért olyan,
mintha kávé lenne?

HÁROM

— Tehát ön három szem-
üveget visel?

— Igen, kérem. Az egyiket
íráshoz, a másikat olvasás-
hoz. A harmadikkal pedig
az előző kettőt szoktam ke-
resni...

RUHA

— Apu, tulajdonképpen ki
volt Éva?

— Az első asszony, aki nem
tudott mit felvenni...

Ne felejtsd el
erős leszel,
ha még több
TÚRÓ RUDIT
eszel!

Gyártja:
a Szabolcs megyei
Tejipari Vállalat

VISSZA A TERMÉSZETHÉZ!

Prigyot apó egyedül élt a rengetegben. Őzek és vadkanok ettek a tenyeréből, madarak szálltak a vállára. Hol egy cinke, hogy egy kondorkeselyű...

Egy szép napon azonban hiába várták őt az erdő vadjai. A házikó üresen tátongott, mintha a föld nyelte volna el az aggot.

— Eljöttem! — mondta később elszántan és fehéren, mint egy vattába bugyolált vadkan. — Otthagytam az erdőt! Szeretném nyugalomban leélni a városban azt, ami még hátra van.

— ????

— Mit néz? 1896-ban a saját szememmel láttam, amint bemászott a kunyhómba egy álnók hangya. Nyilvánvalóan azért, hogy megcsípjen. Hát kérem, én ezt a hangyát azóta is hiába kerestem, a színét sem láttam, olyan ravaszul elrejtőzött. Nem tudtam tovább ilyen feszült légkörben élni...

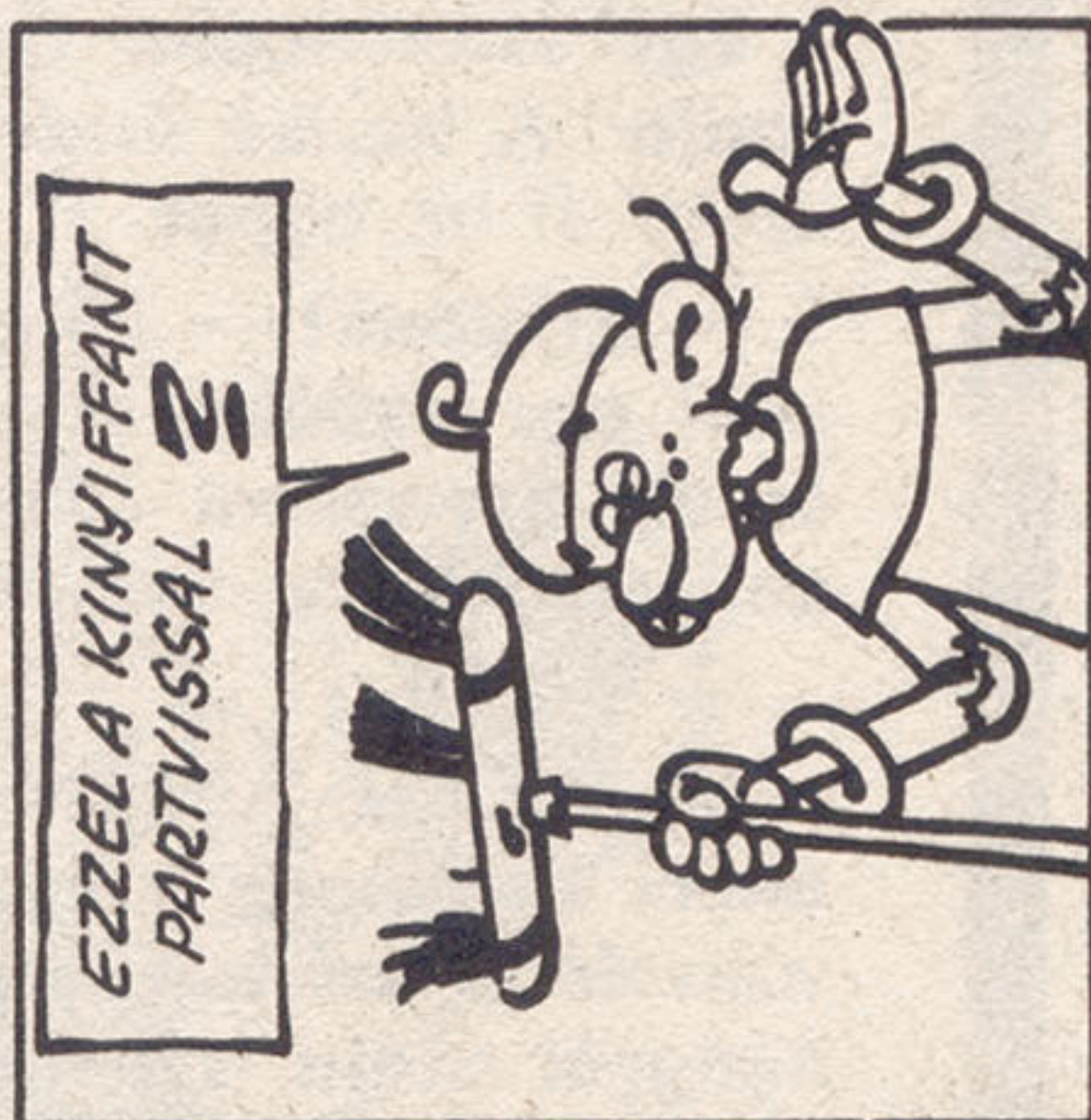
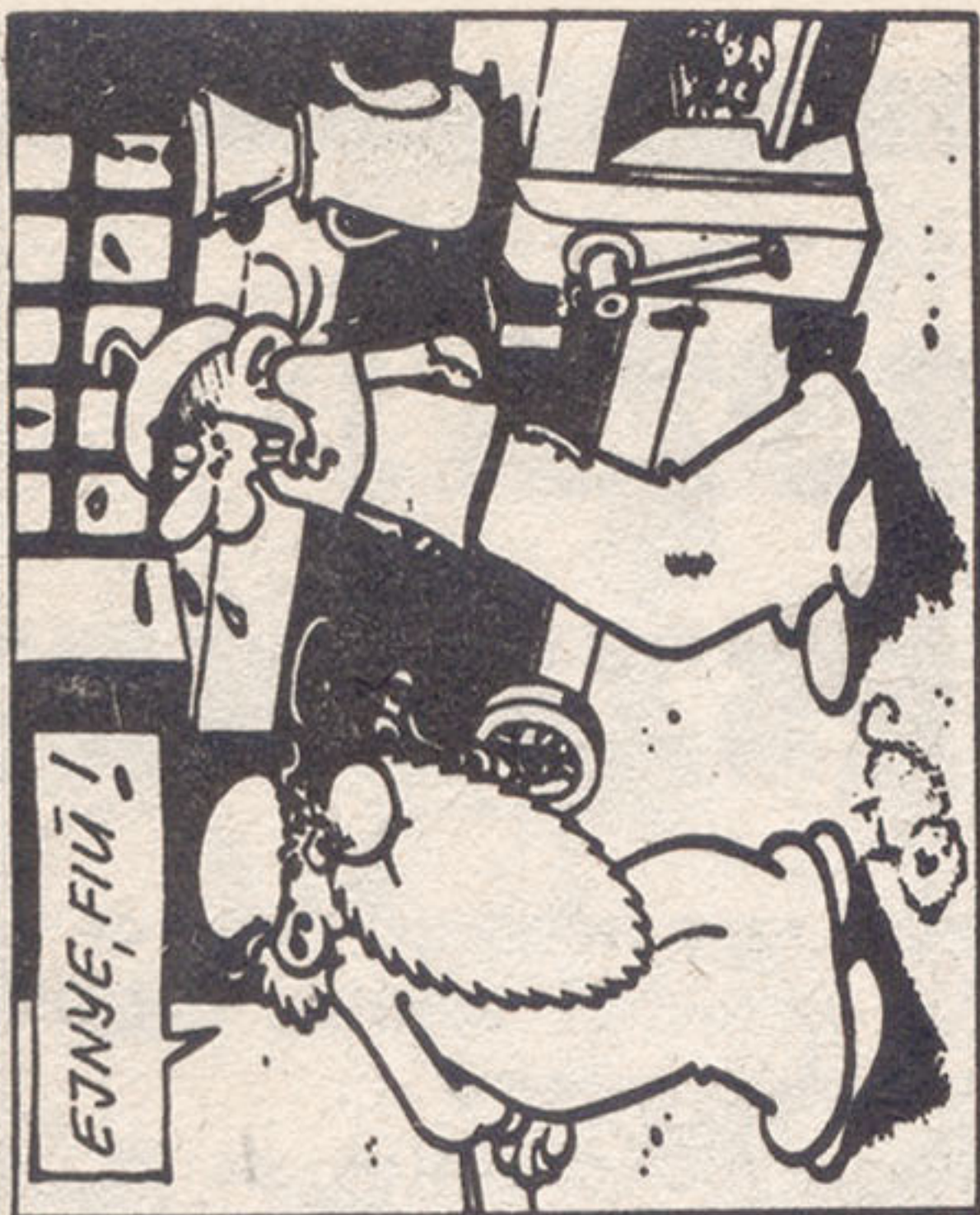
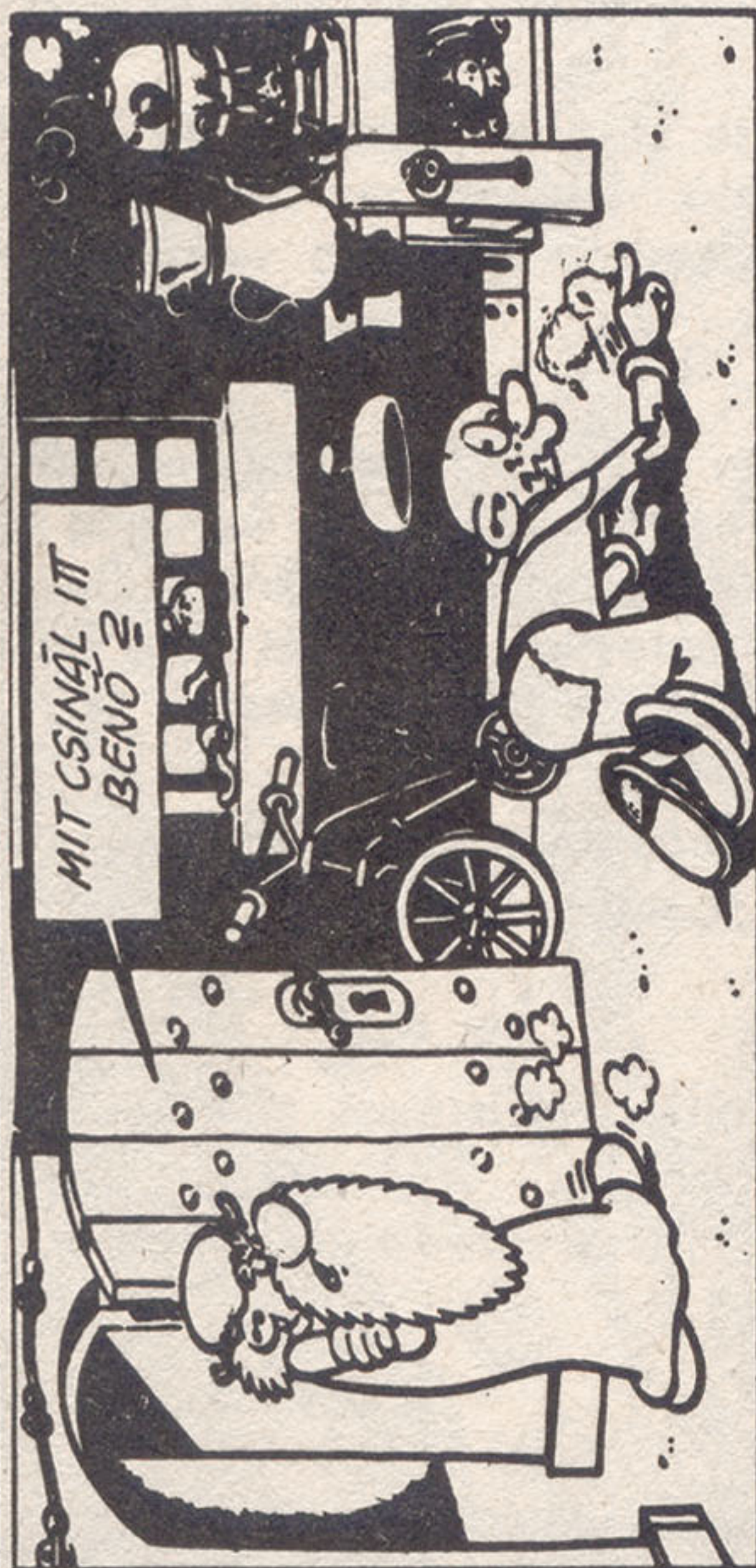
És szélesre tárta az ablakot, mert a Nap első sugaraira csattogni kezdett a légkalapács.

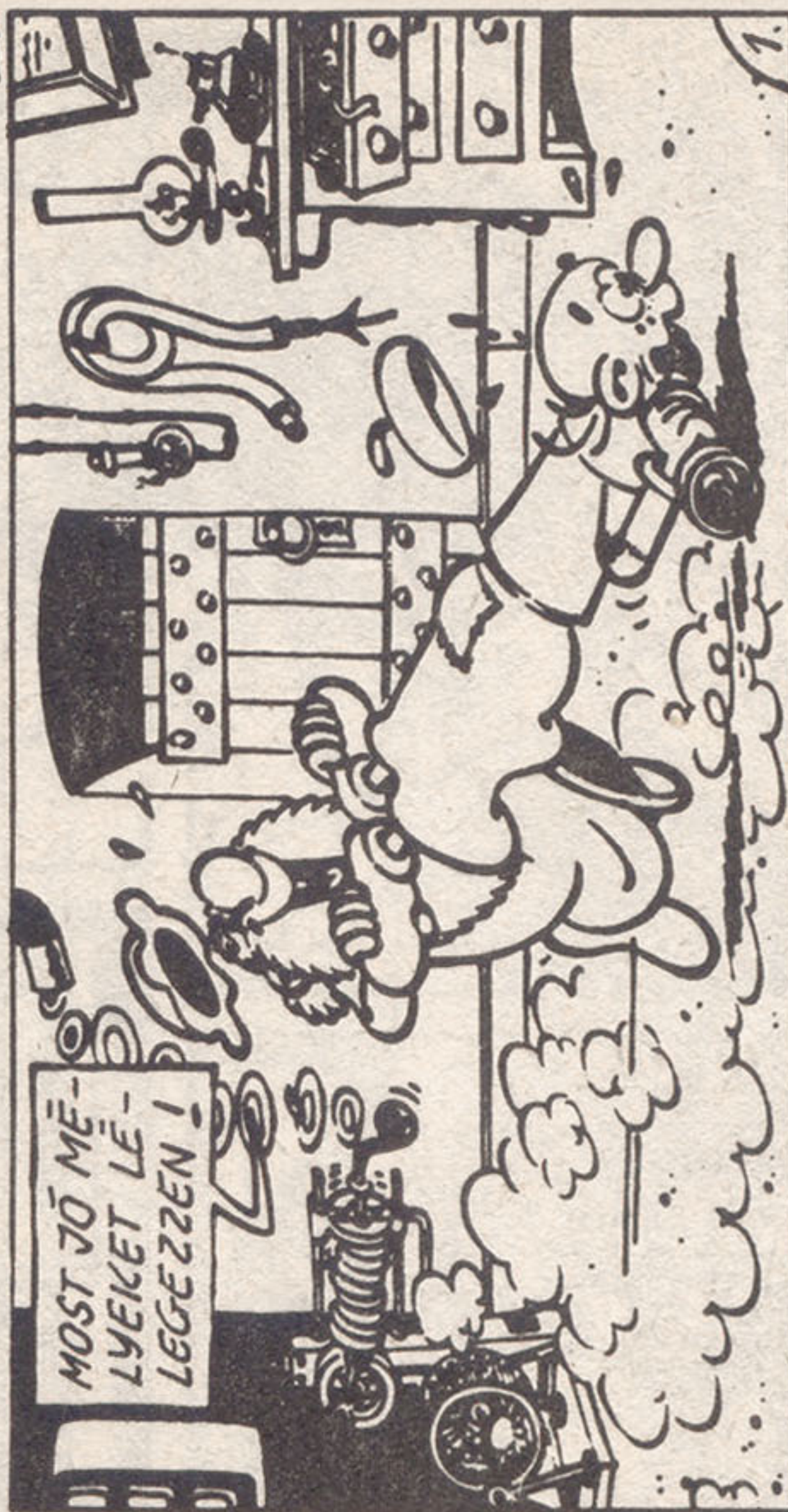
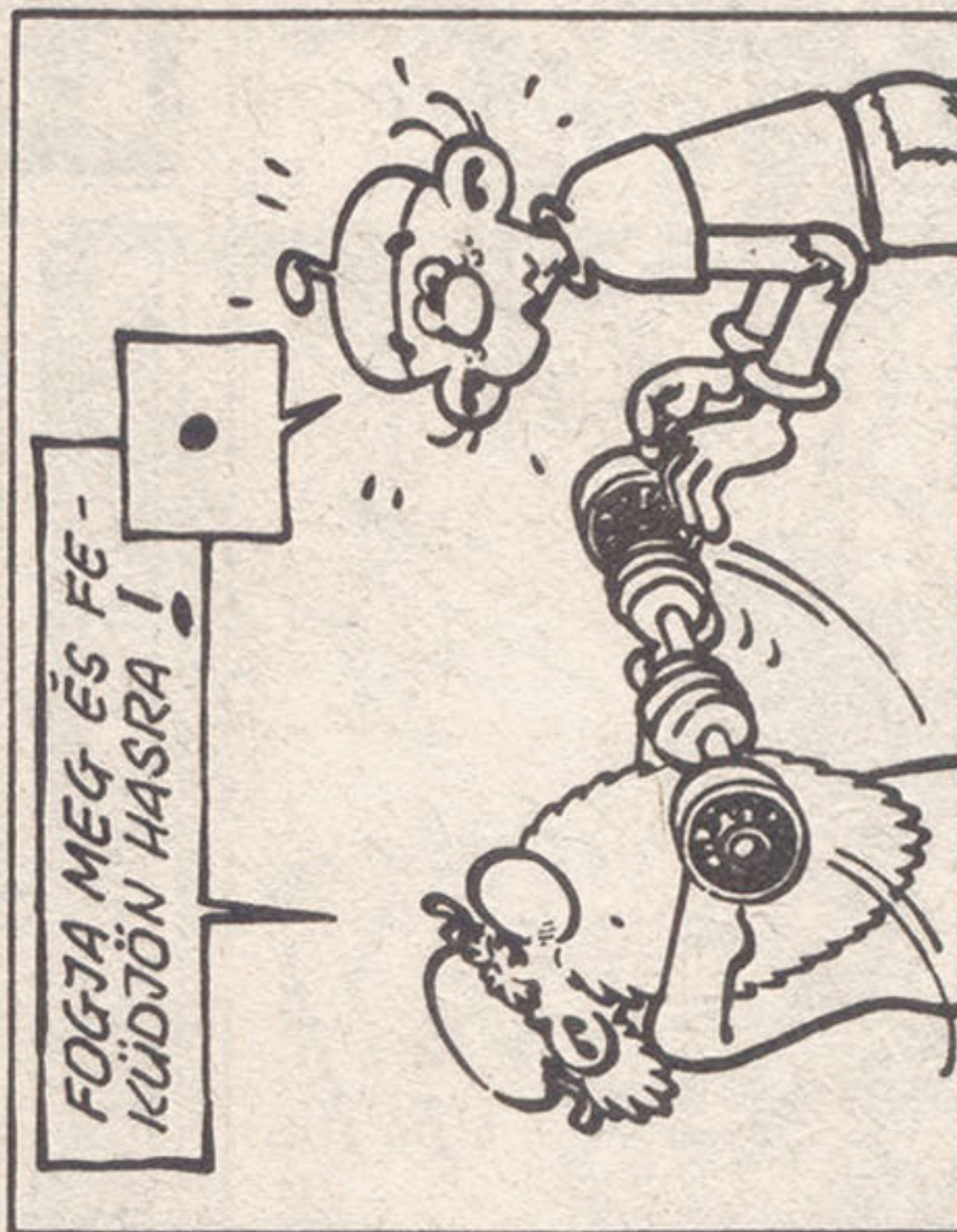
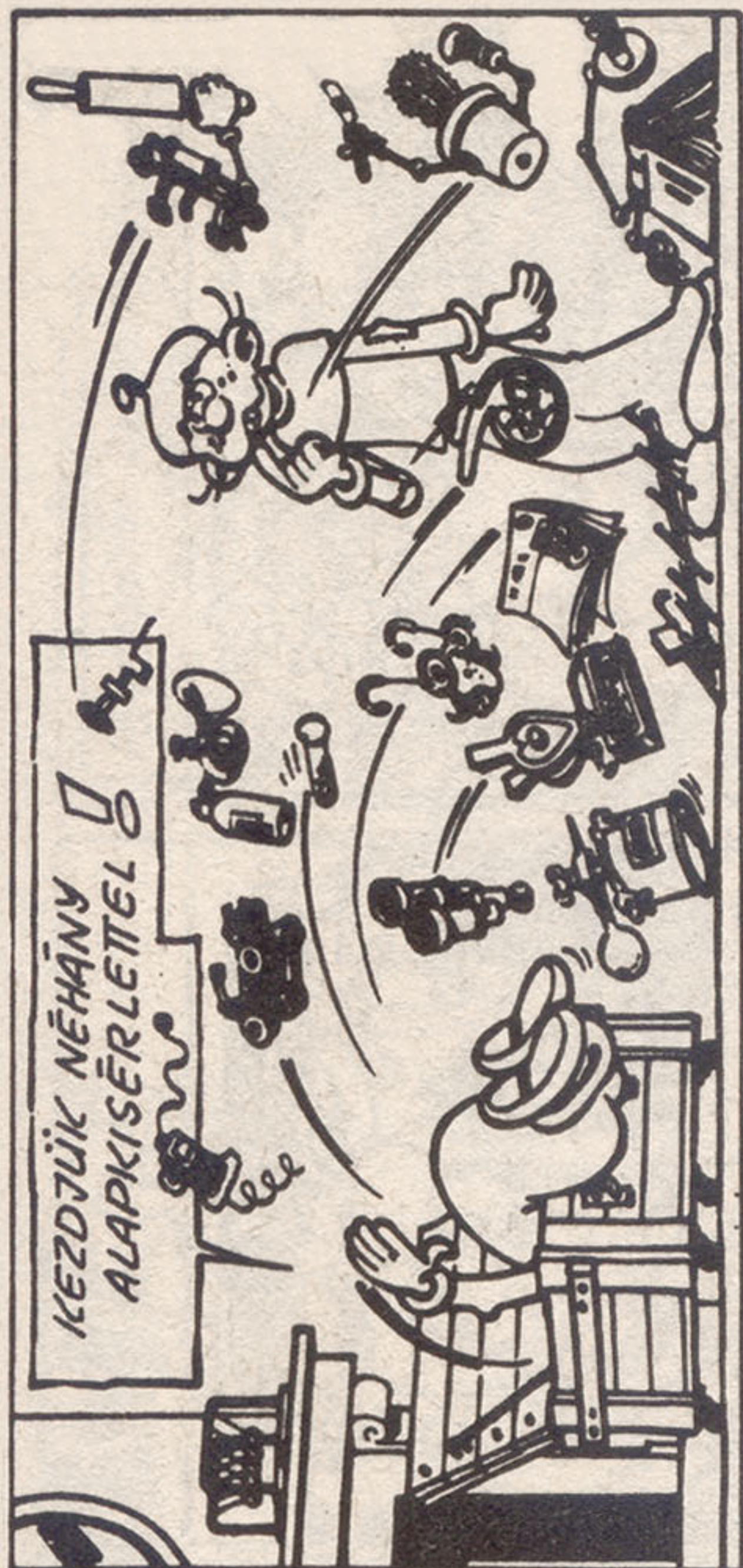
• • •

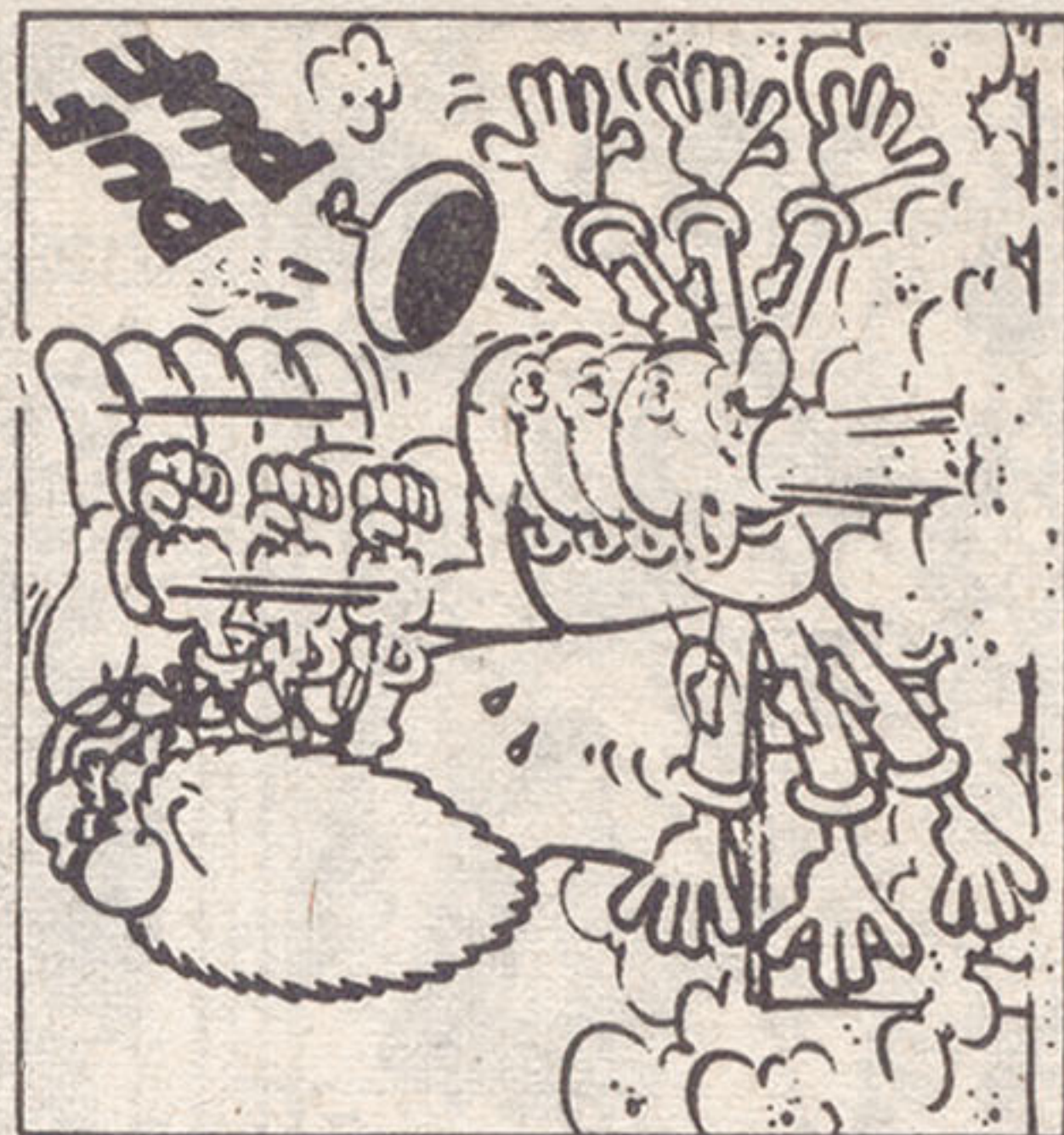
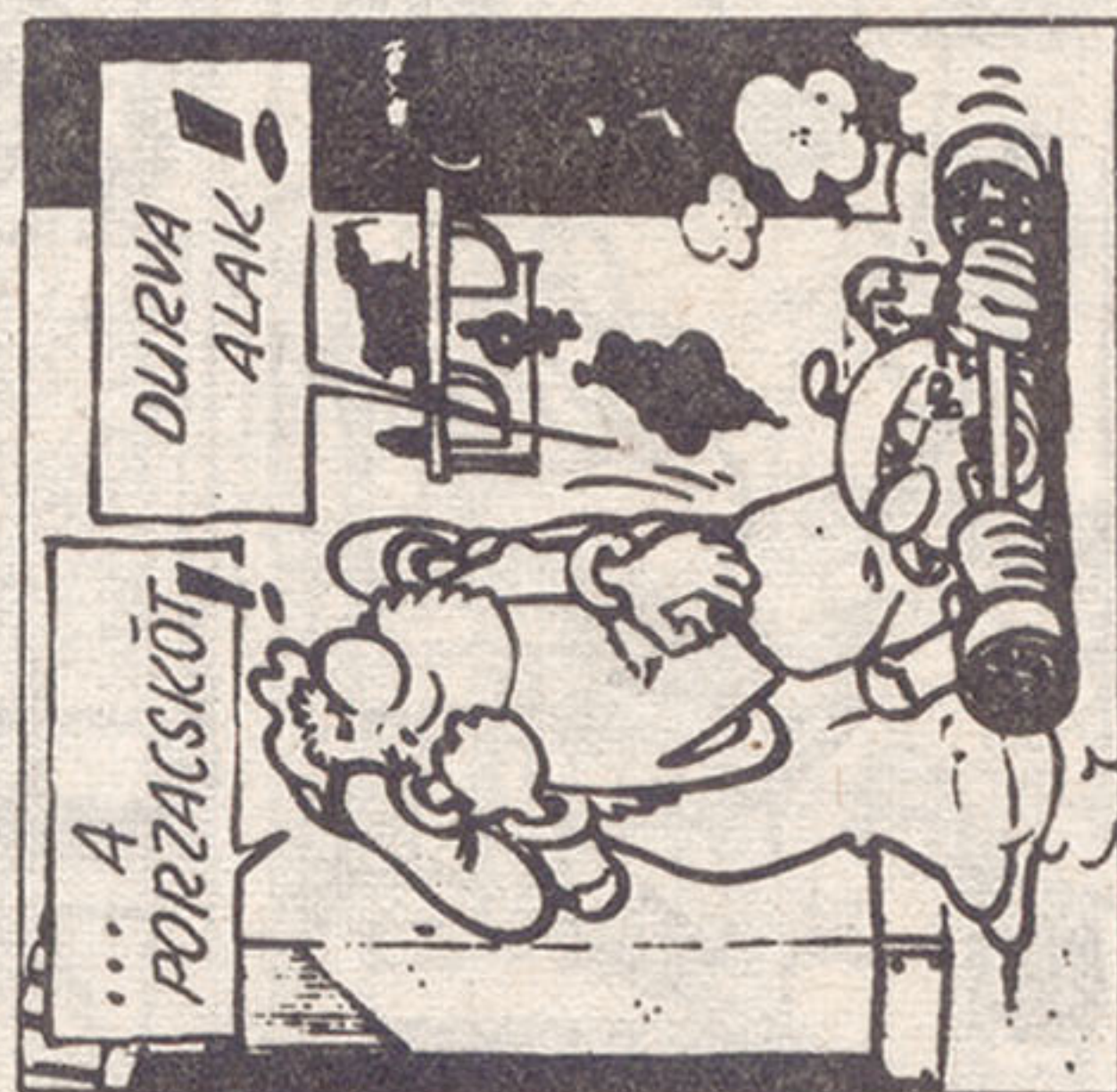
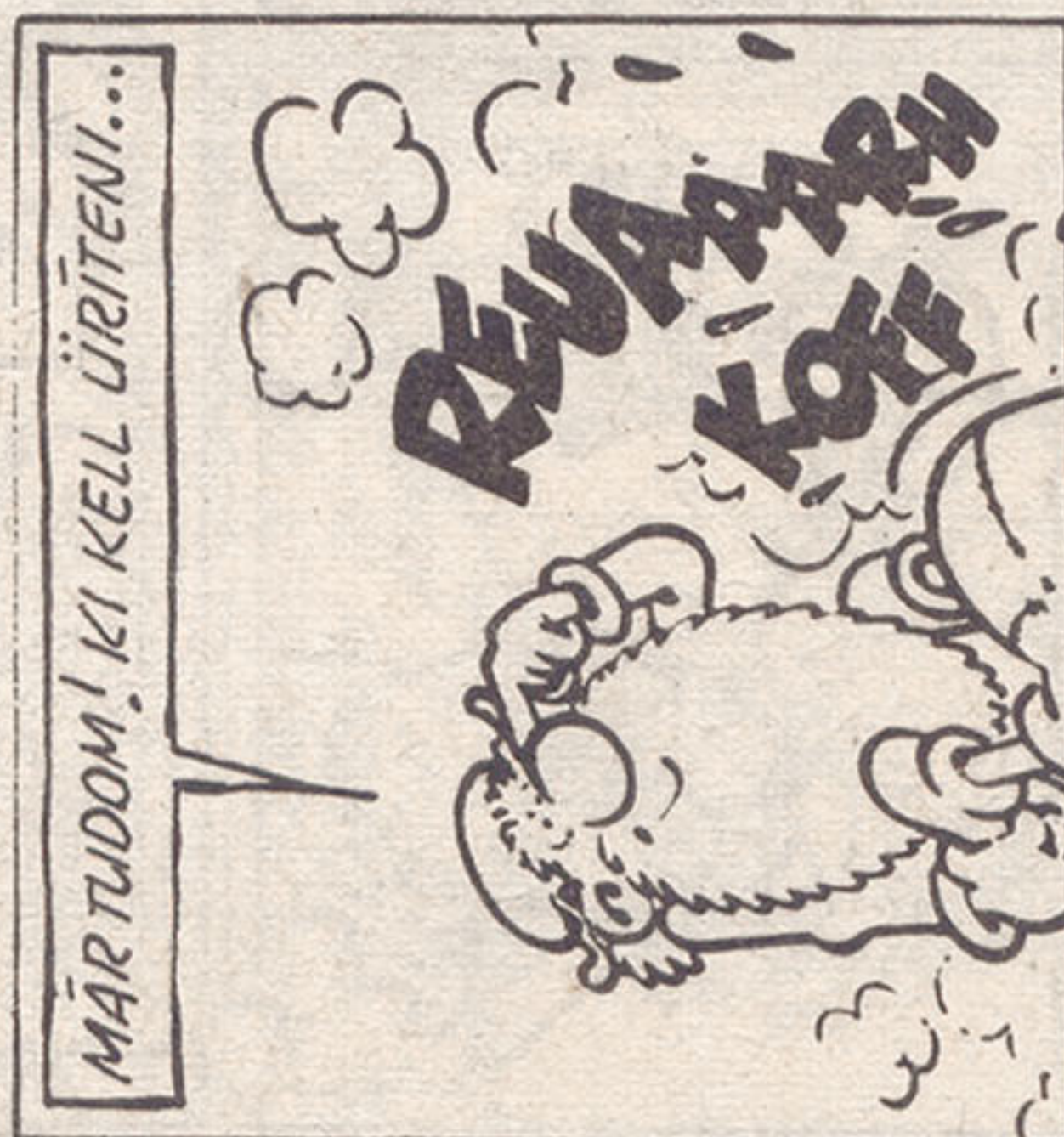
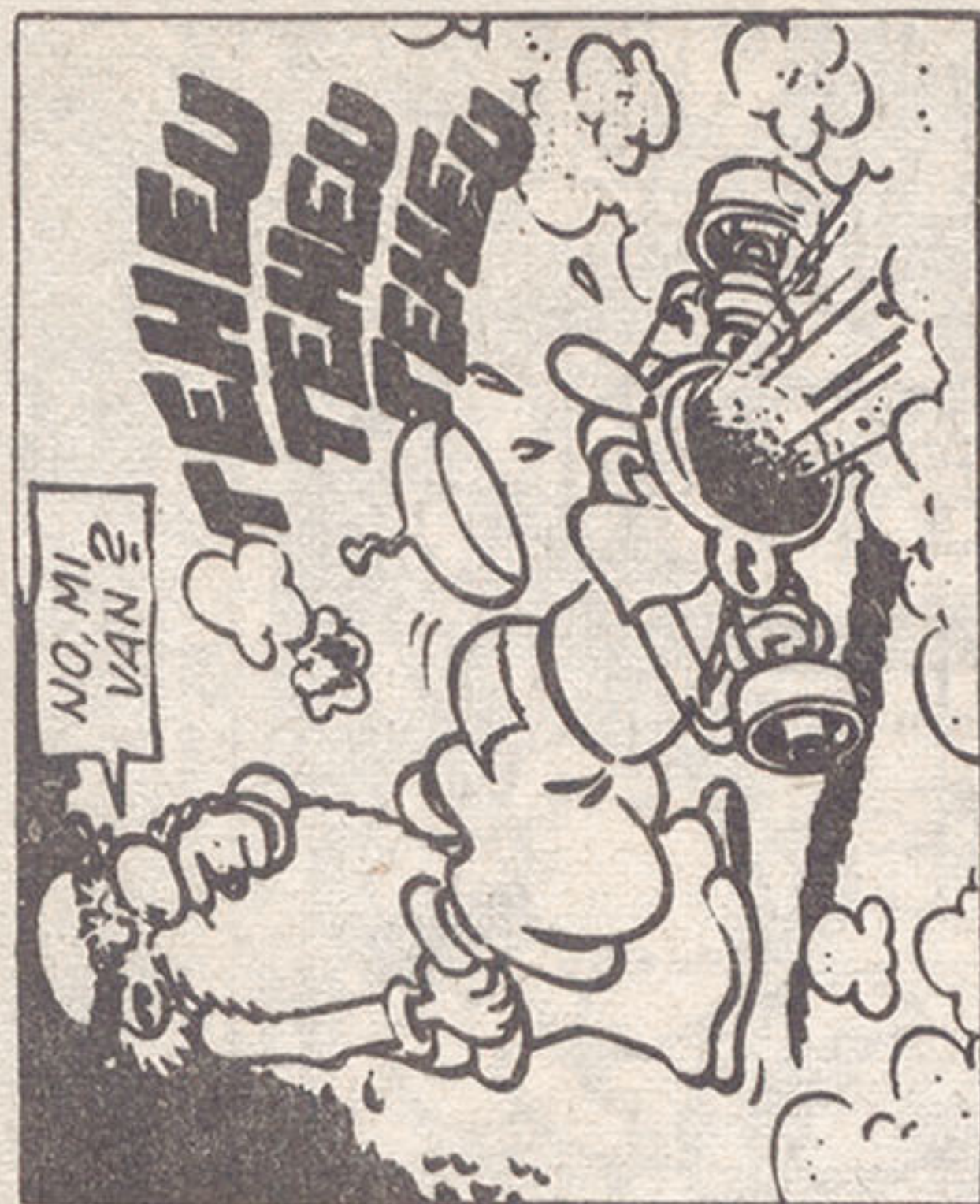
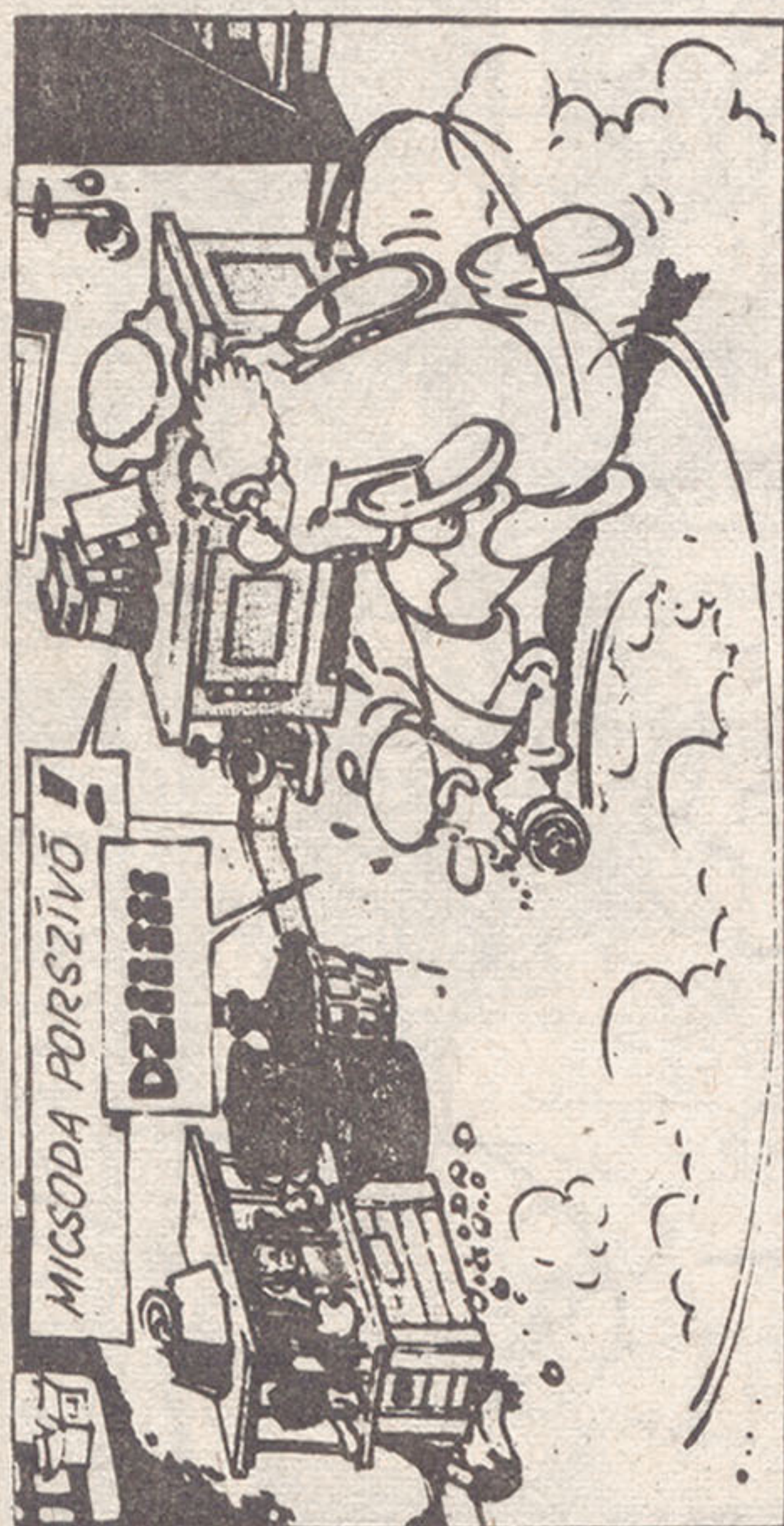
A hazafelé tartó gyanútlan turistákat meglepő tábla várta az erdőszélen:

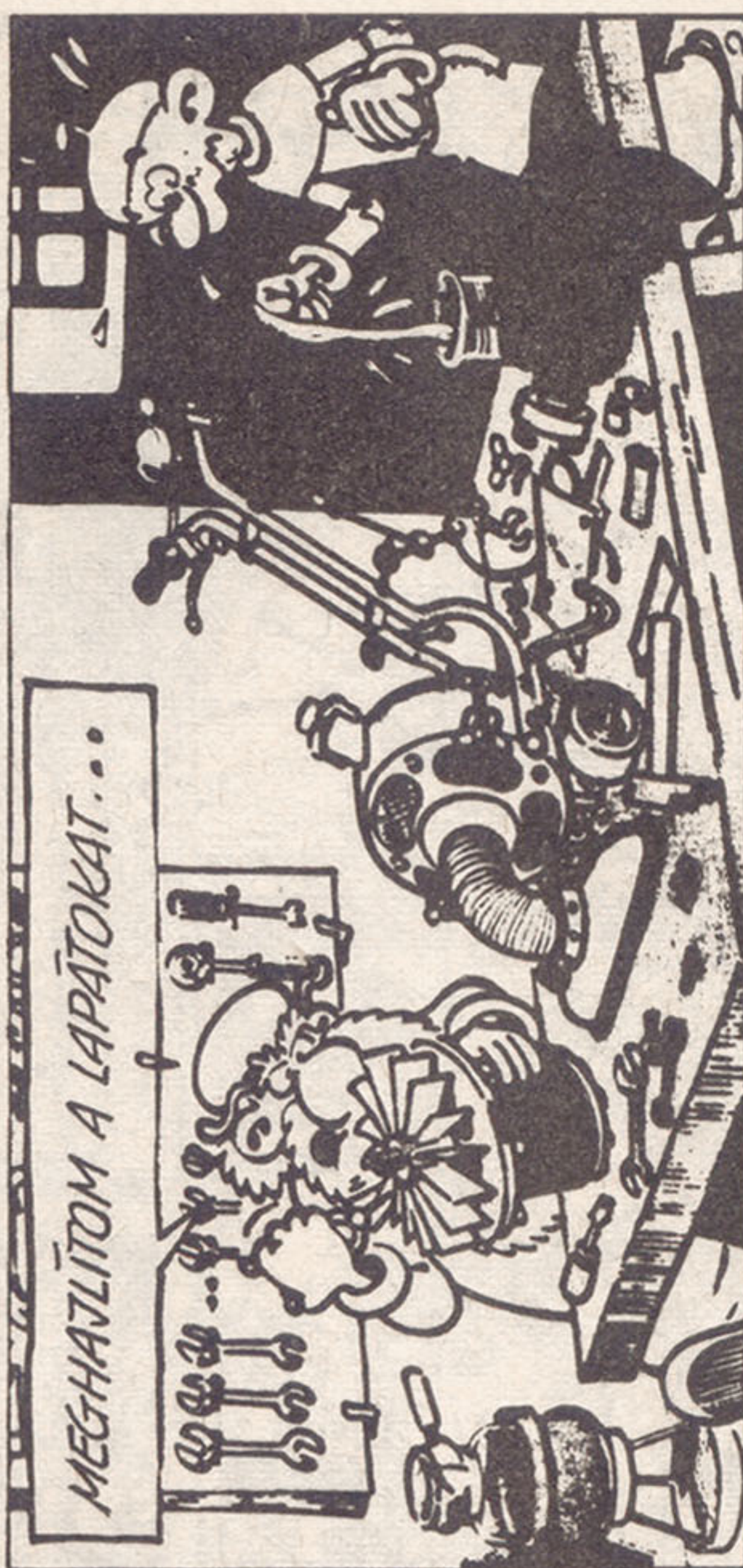
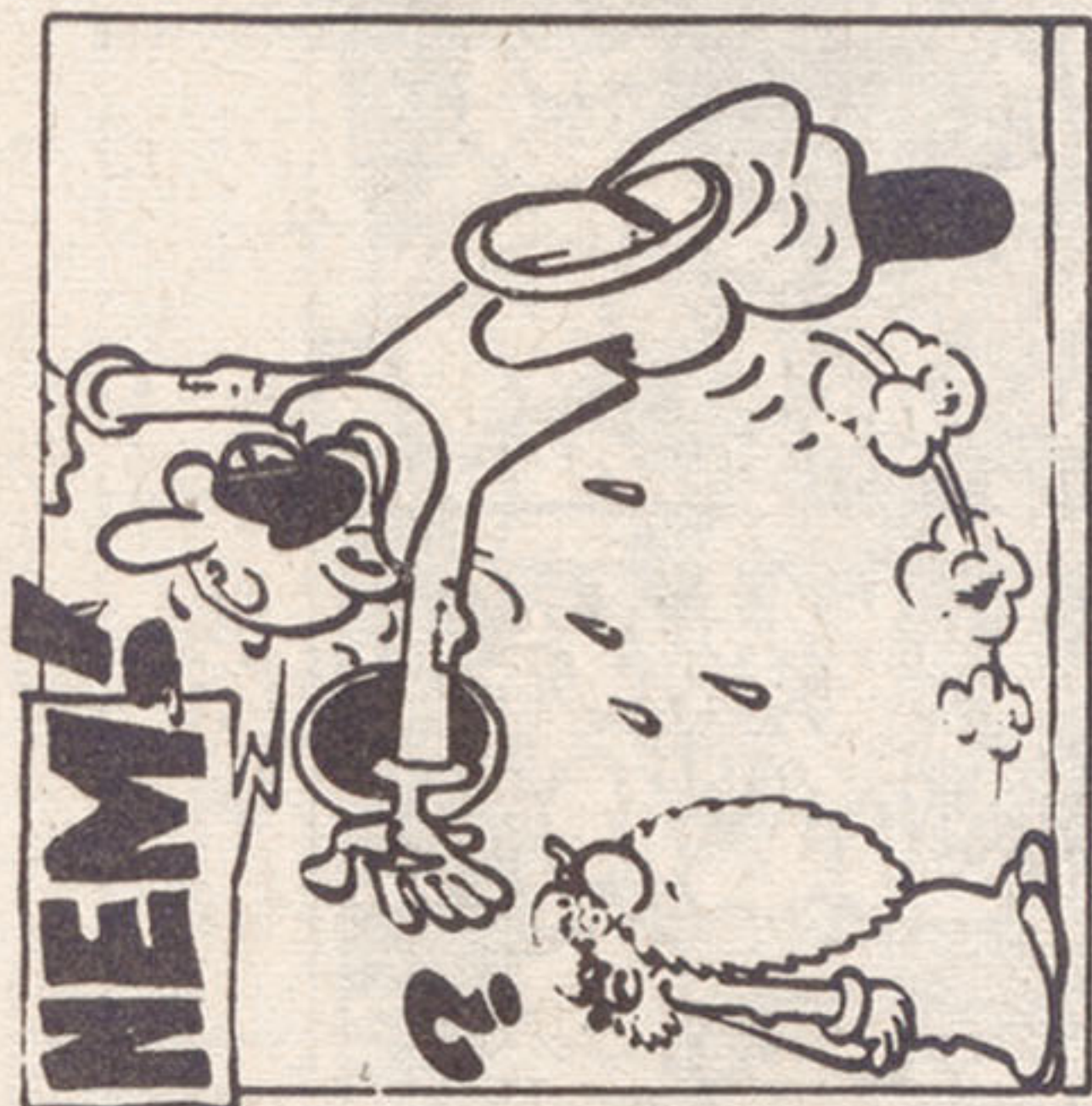
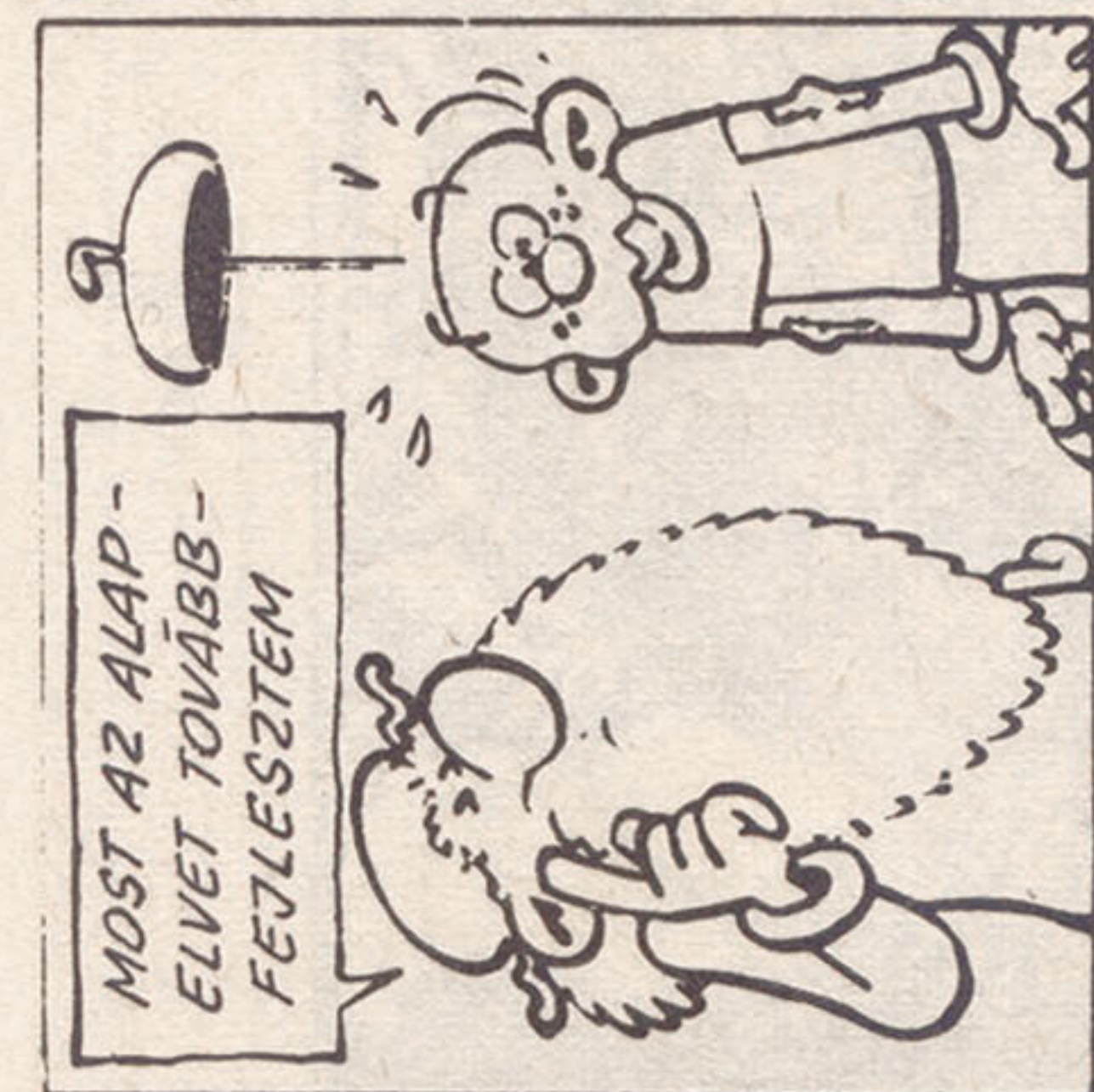
„Vissza a természethez! (Összeszedni az eldobált hulladékot!)”

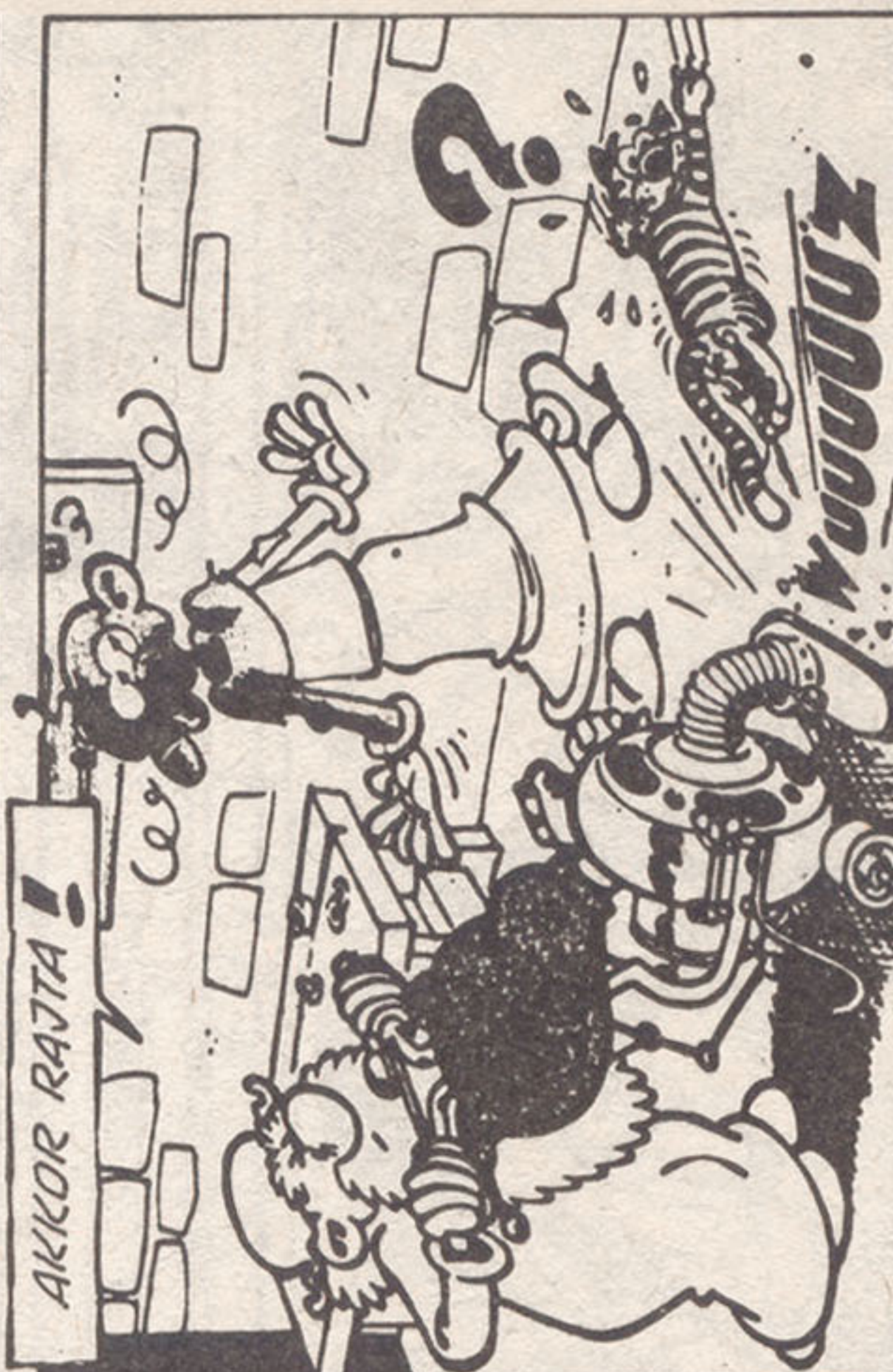
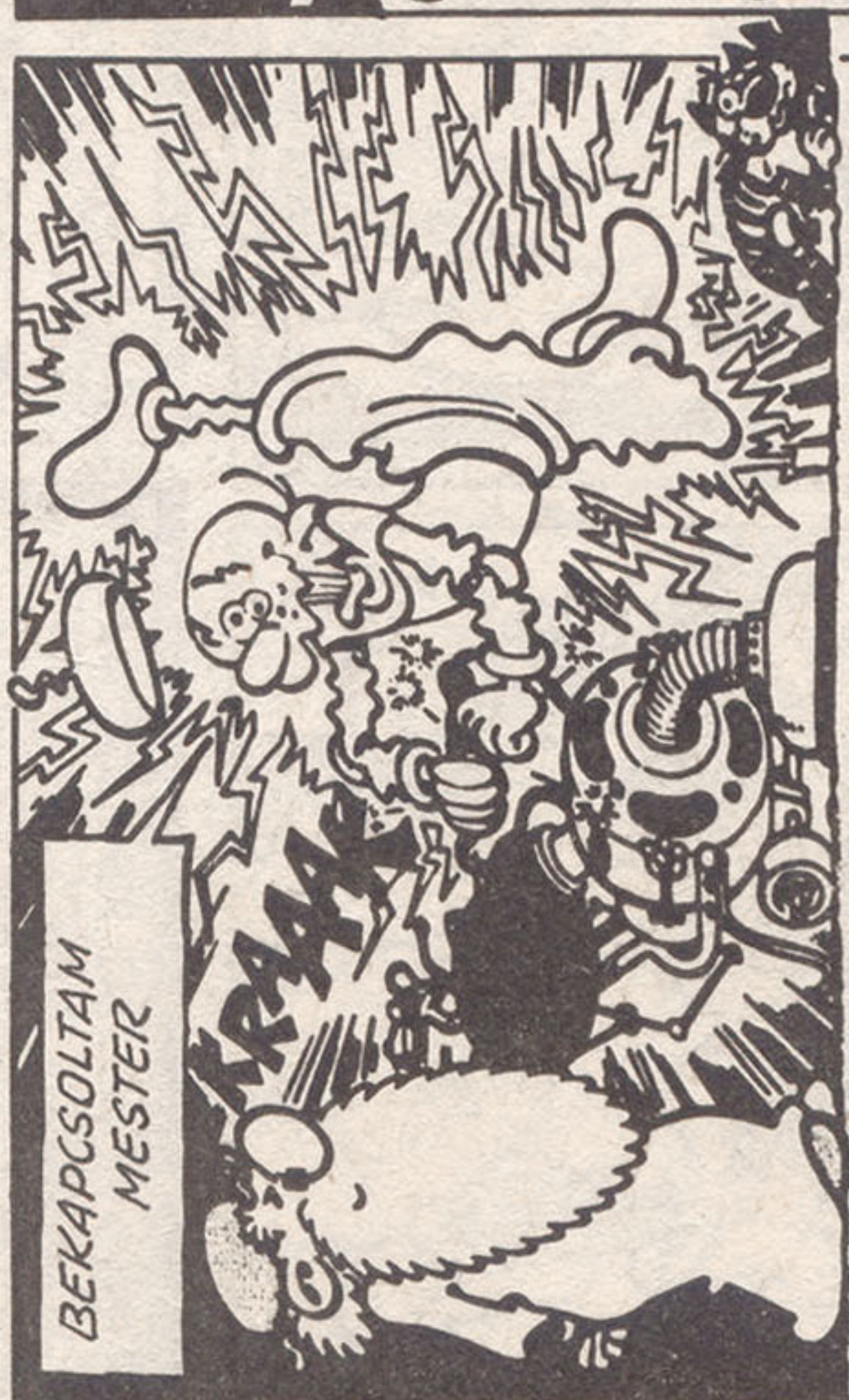
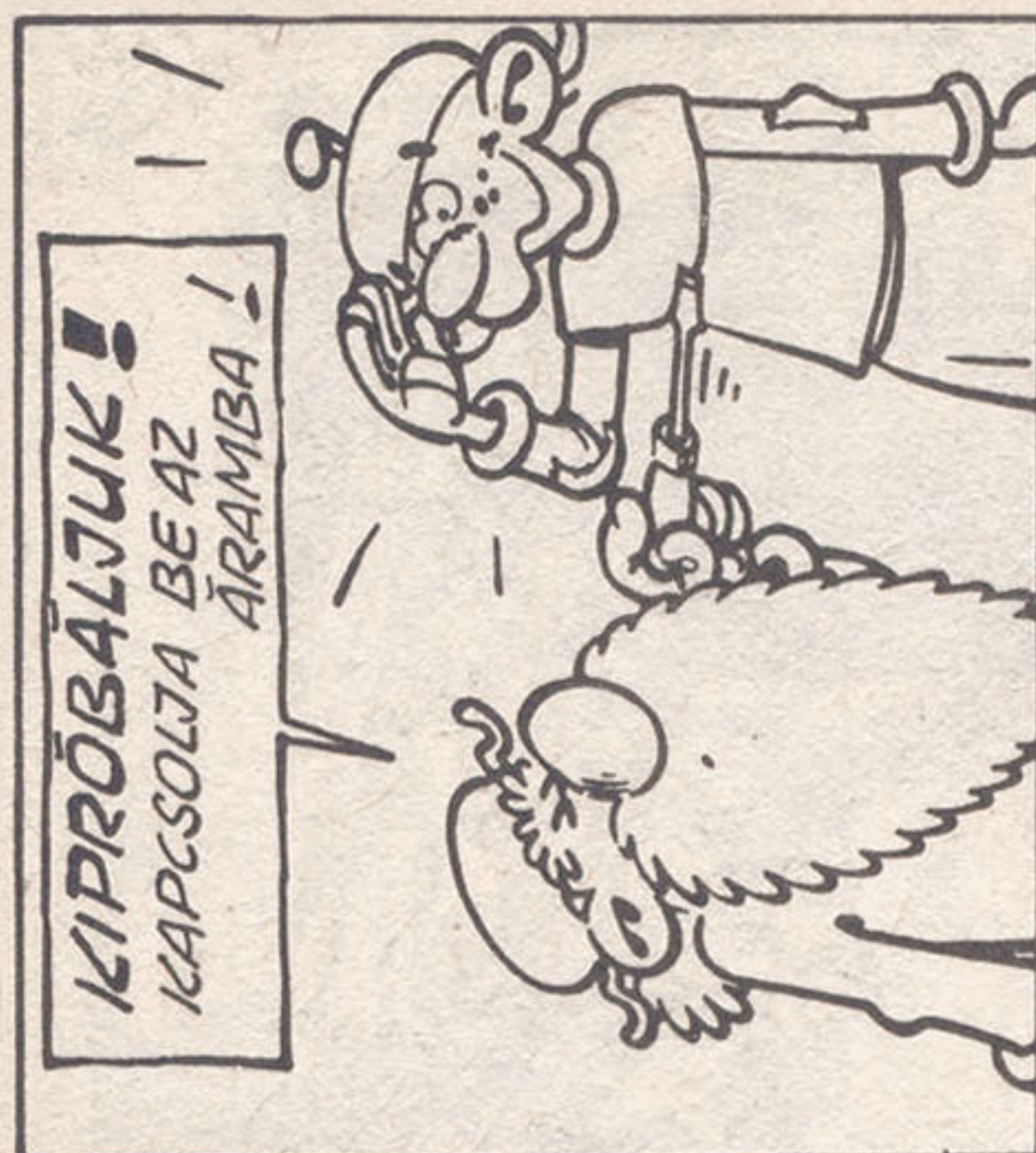
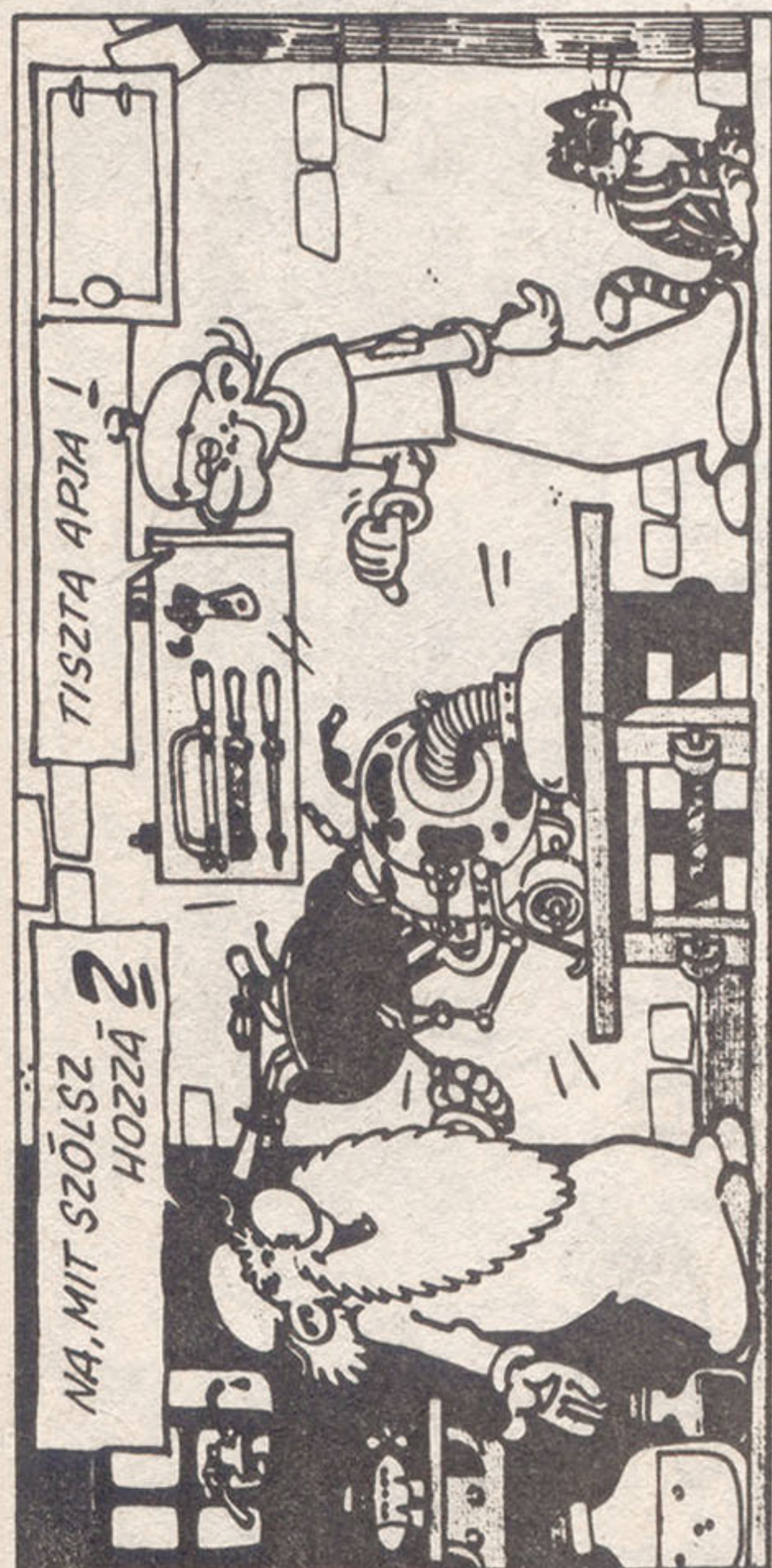
ADALBERT, A FELTALÁLÓ

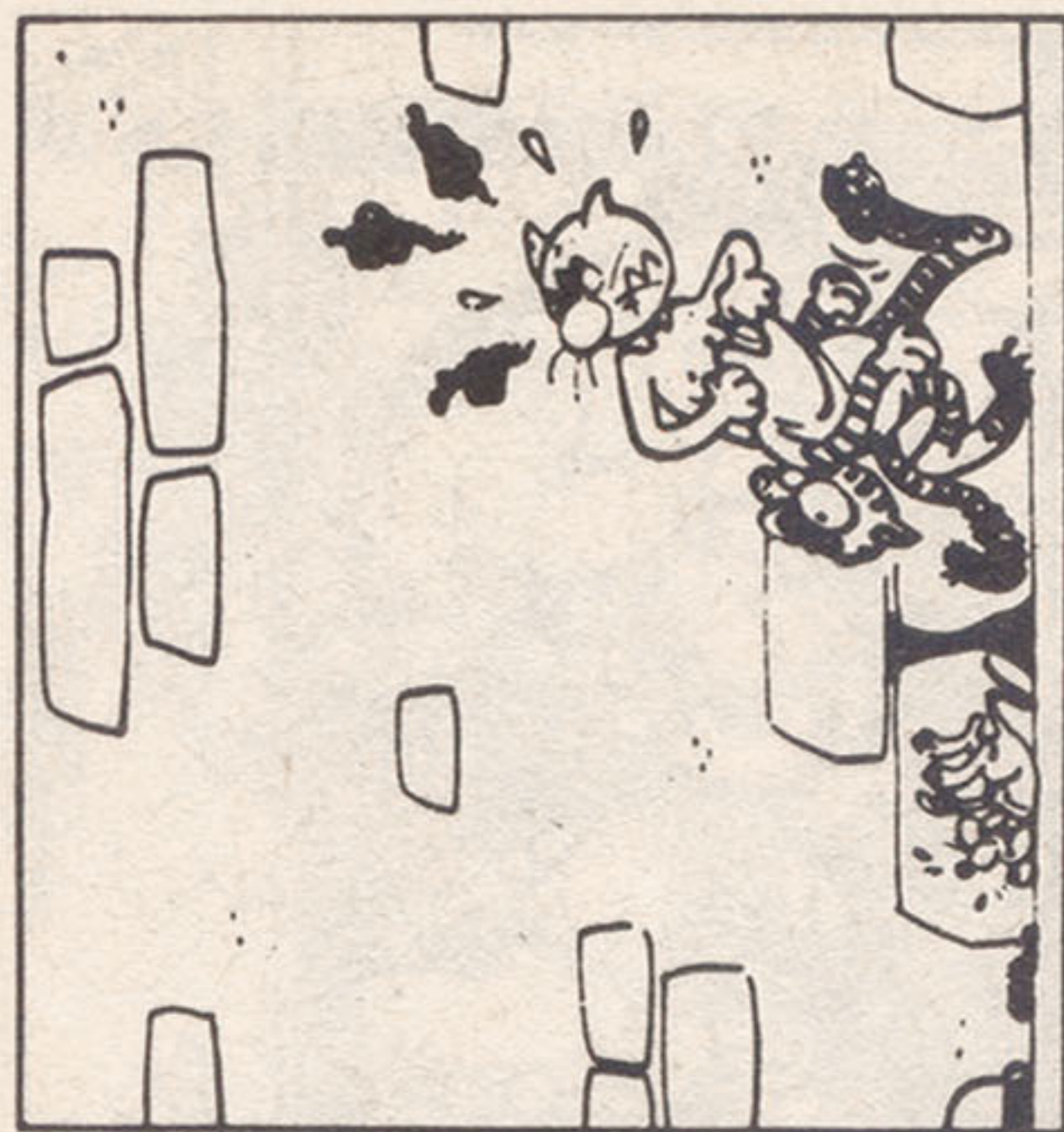
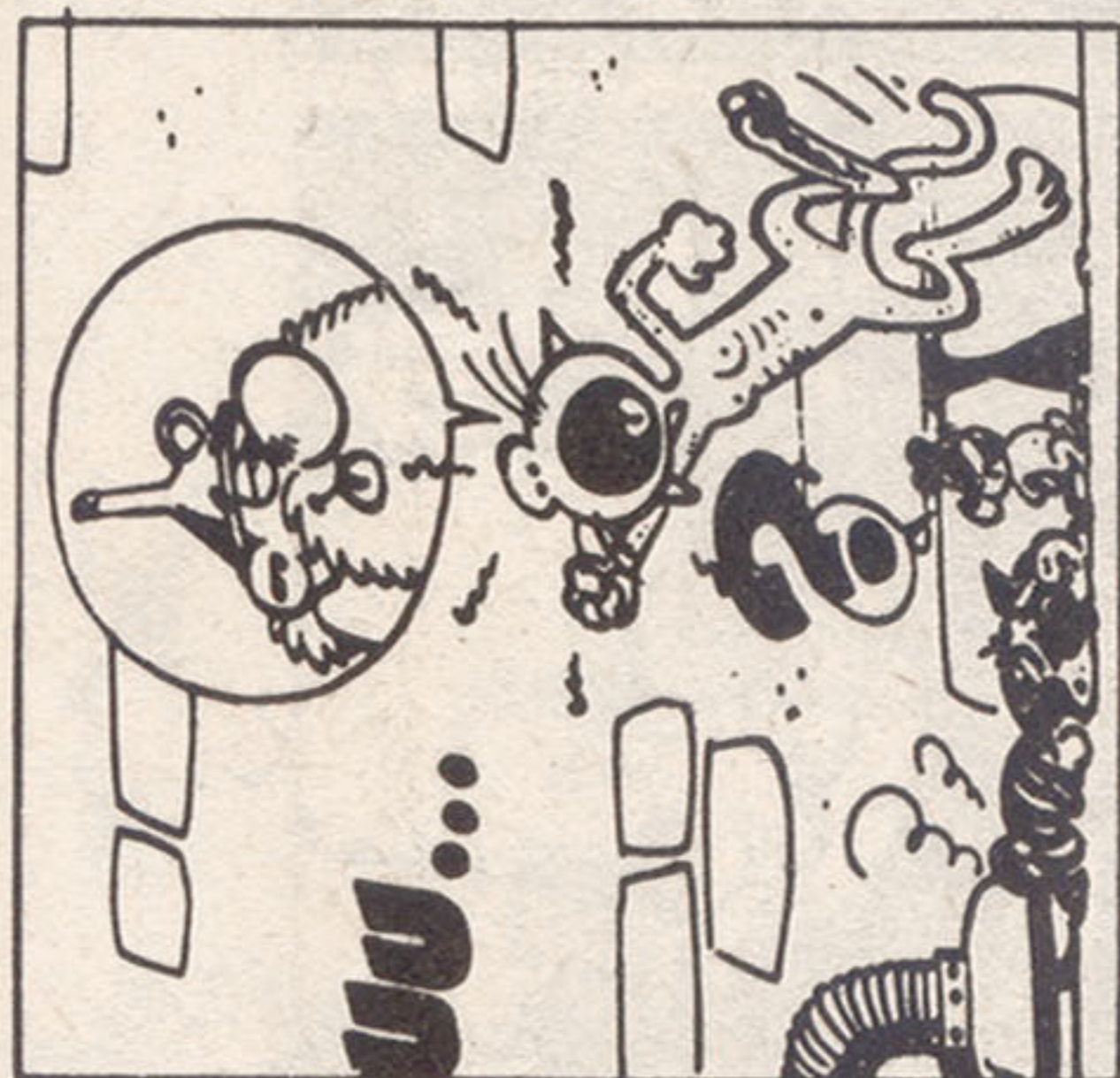
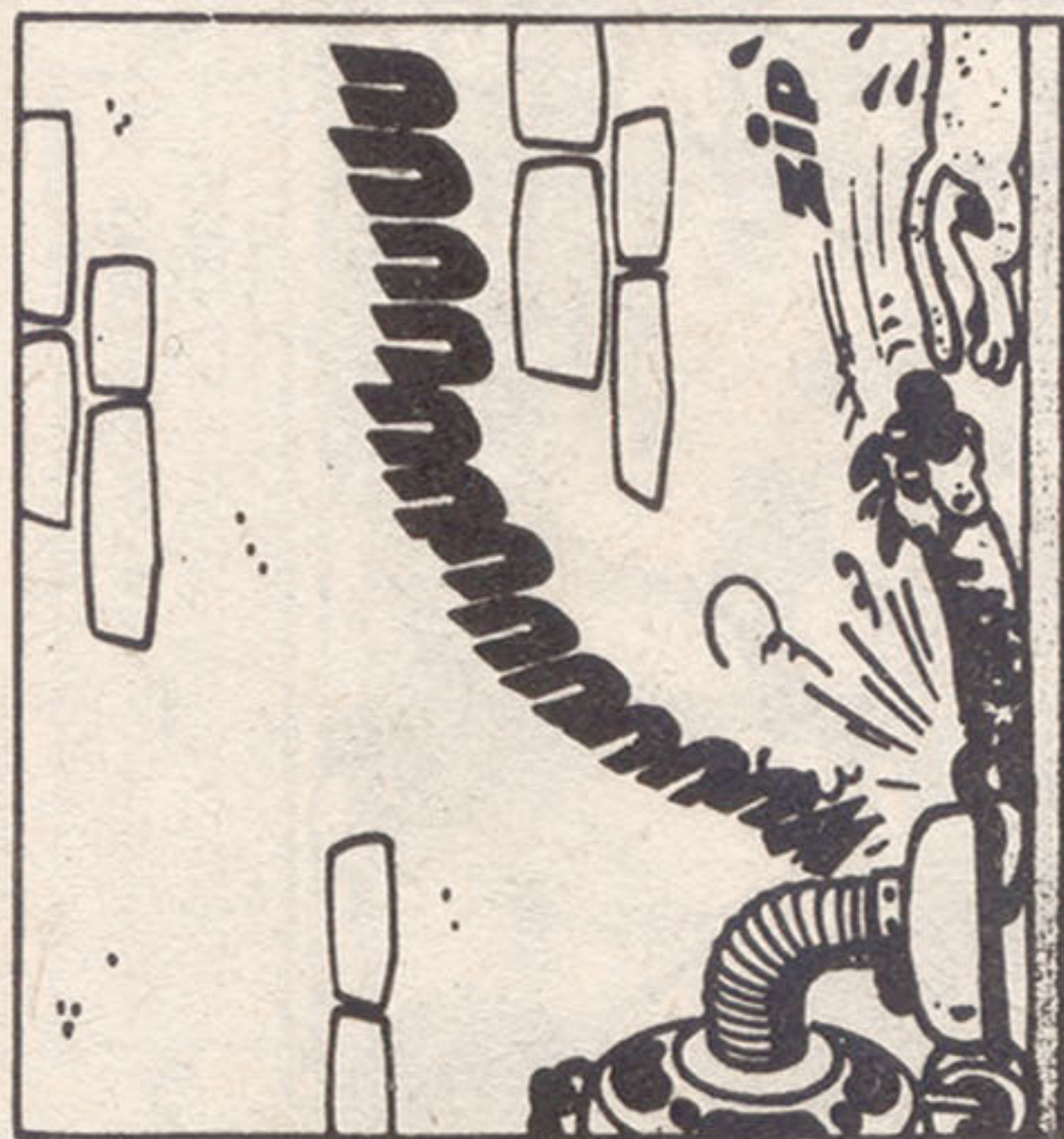

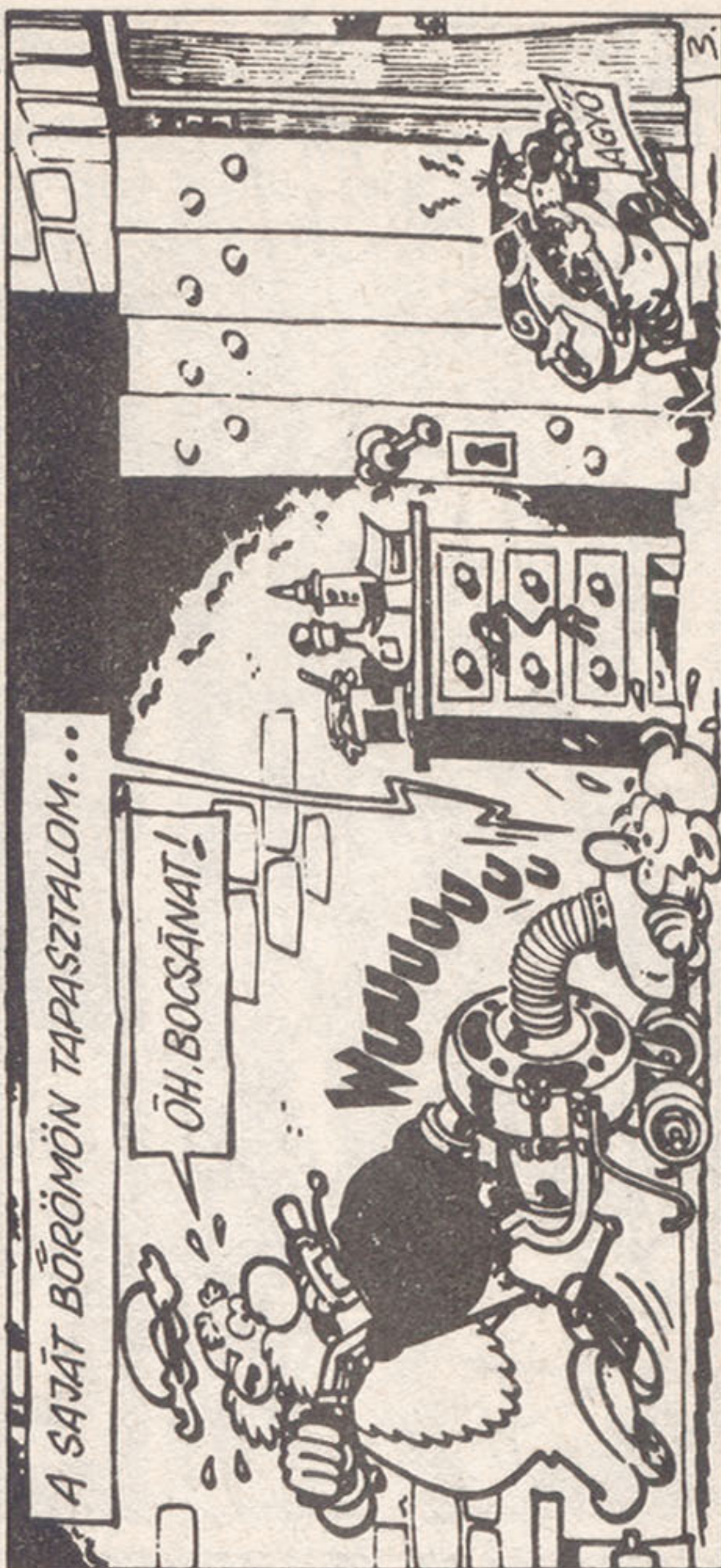

22C

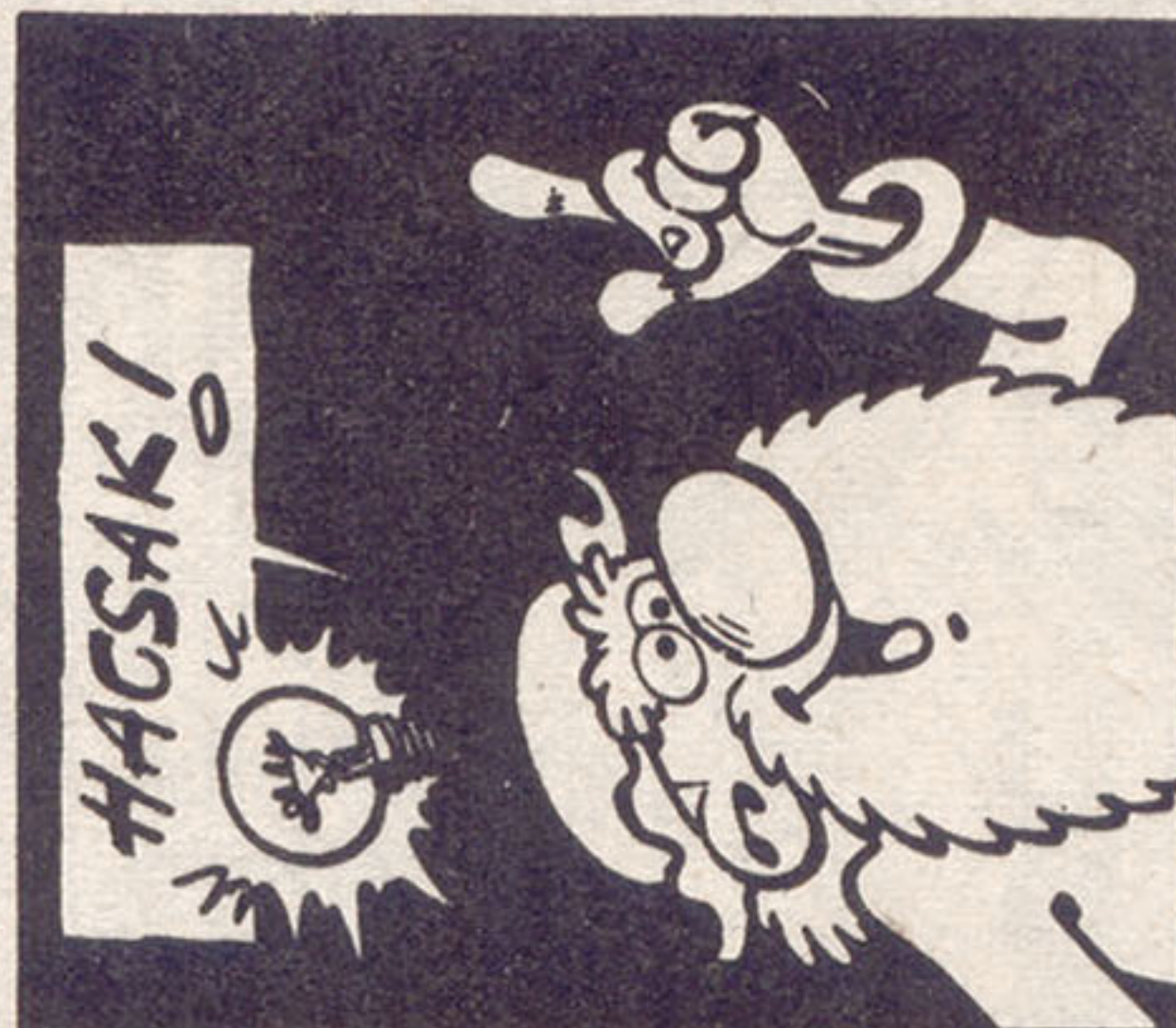
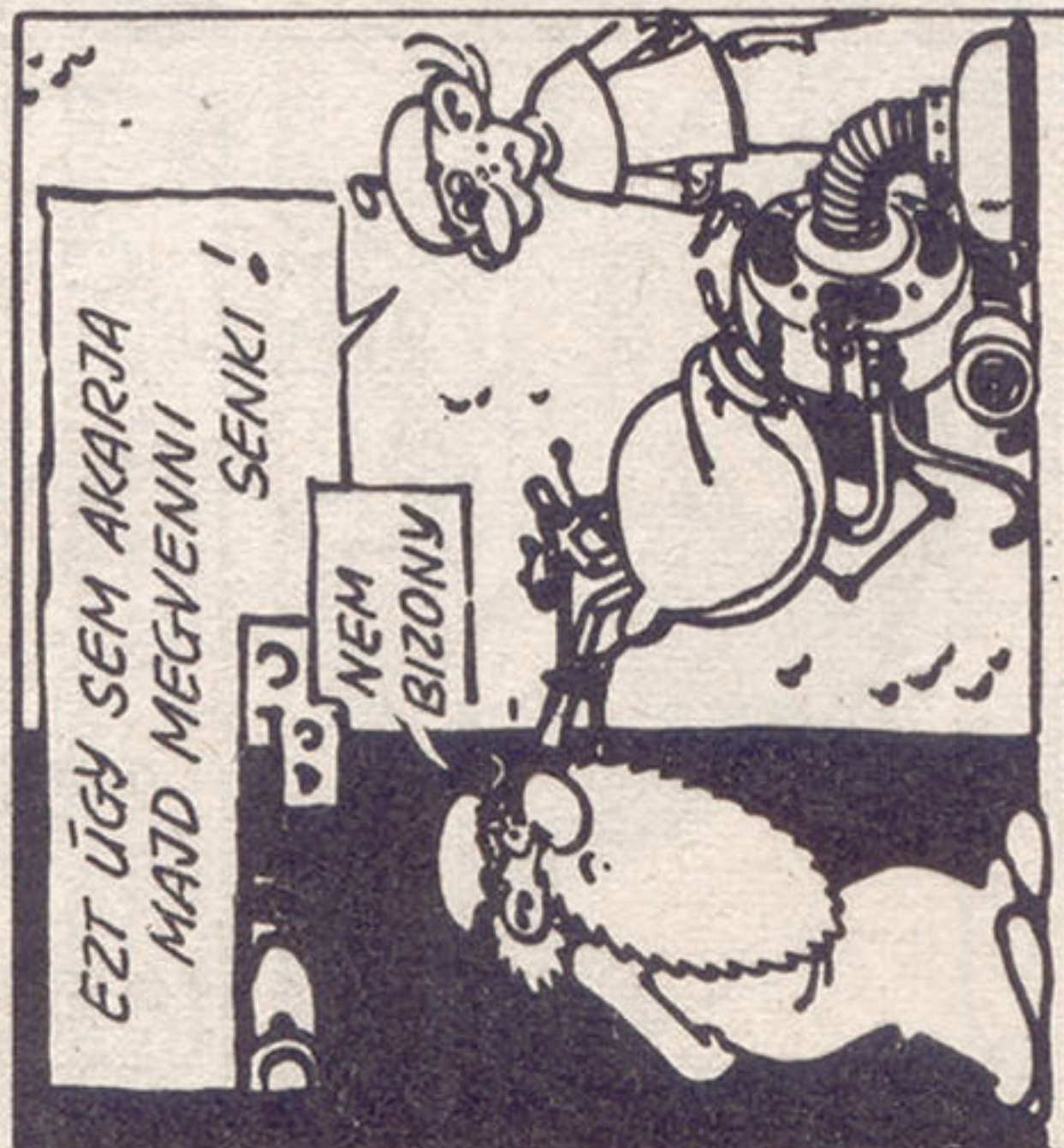
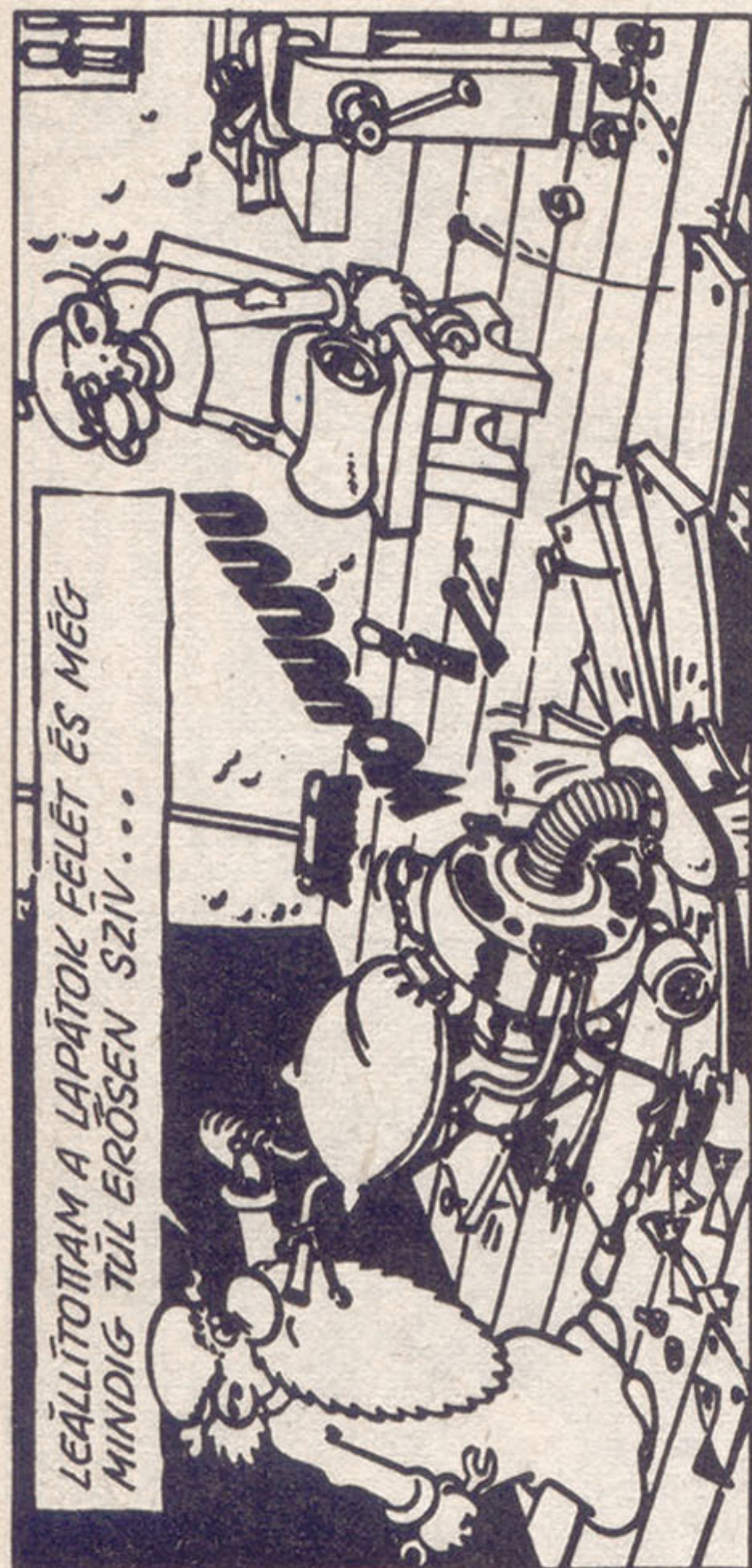

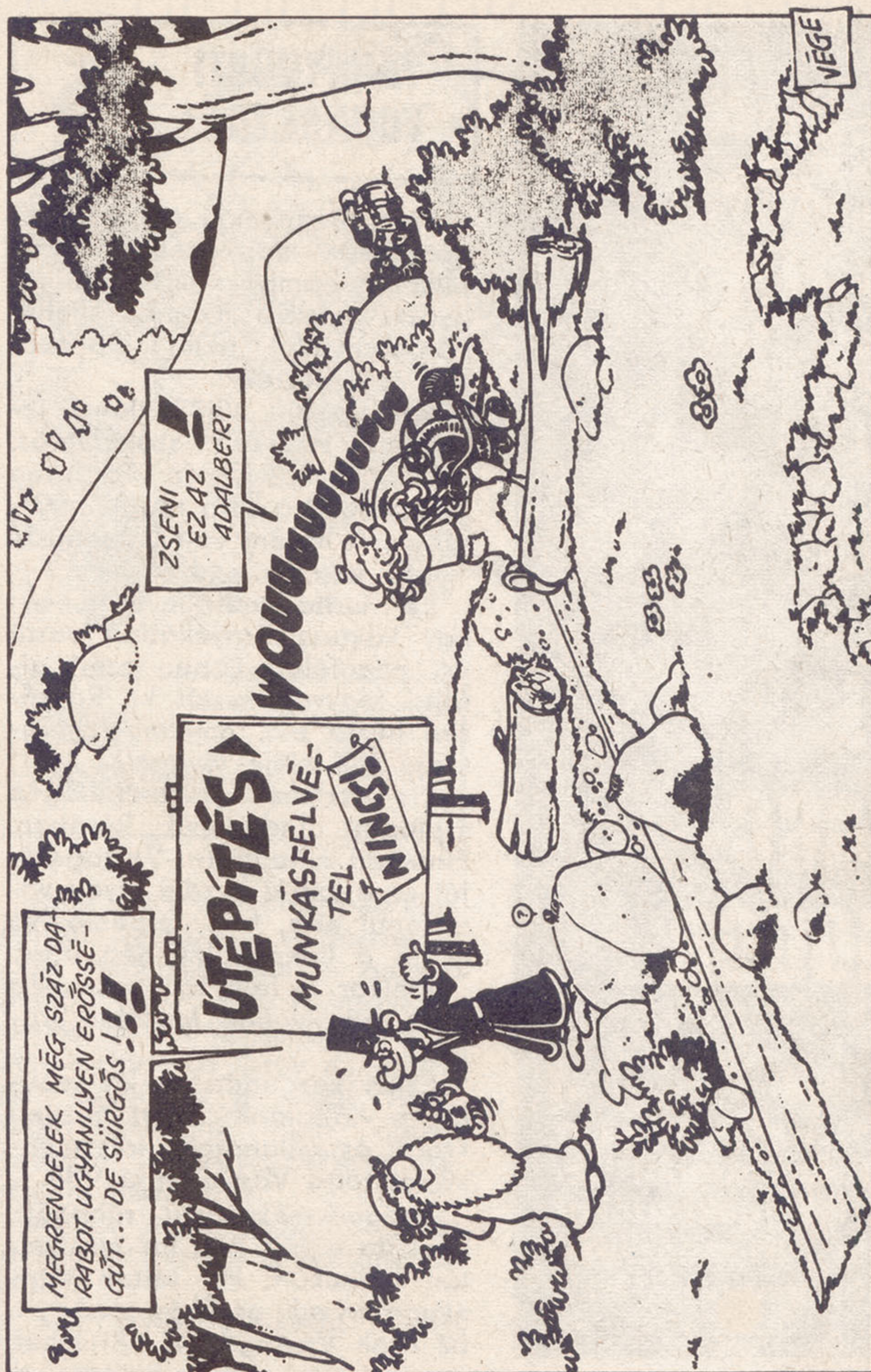
A SAJÁT BŐRÖMÖN TAPASZTALOM...

ÖH, BOCSÁNAT!

6

ÚJ HARC- MODOR

Elhatároztuk, hogy új módszerrel küzdünk a világ furcsaságai ellen: megírjuk azokat és ha nevetségesnek tűnnek, annál jobb!

VADNYUGATI FODRÁSZAT

Vastagszájú Vili, a Vadnyugat hőse, napkeltekor vágott neki a pampáknak, hogy legyőzze a Kis Gonosz Fehér Bumburnyákot, akit Indiánevőnek is becéztek.

Vastagszájú Vili dalolva lovagolt. Hosszú, szőkésvörös, frissen mosott haja kecsesen lengedezett a kora reggeli szellőben. A hajára volt a legbüszkébb, nem a győzelmeire.

Ezt tudta Indiánevő is, aki egy kaktusz árnyékában várta ősi ellenfelét. Éppen ezért újfajta fegyvert eszelt ki. Ráérősen húzta elő, amikor Vastagszájú Vili eléje lovagolt.

Kis színes játékreplőgép csillogott Indiánevő kezében. Finoman elhajította. Vastagszájú ezt a szelíd kezdet olyan váratlanul érte, hogy elbambulva nézte a könnyű kis gép útját.

Amikor a feje fölé ért, még el is mosolyodott fogatlan szájjal.

Ekkor kezdődött. A kis repülőgép hajtalanító szert kezdett szórni és pillanatok alatt megkopasztotta Vastagszájú Vilit.

Indiánevő kajánul röhögött. A csata eldőlt. Vili hajavesztetten menekült. Ha láttok Vadnyugaton egy parókás cowboy-t, az csak Vastagszájú Vili lehet.

ÚJÉVI ÍGÉRETEK

Éjfél előtt, amikor éppen koccintani készültünk — persze én csak málnaszörppel — anyuka kitörölt egy könnycseppet a szeme sarkából, és ünnepélyesen megígérte, hogy az új évben kizárólag a saját haját fogja hordani, mert apuka többször összetévesztette a ház-mester nénivel.

Apuka megfogadta, hogy ez évben is leszokik a dohányzásról.

Úgy éreztem, nekem is kell

valamit ígérnem. Először azt akartam mondani, hogy jobban fogok tanulni, de eszembe jutott, hogy ezt már tavaly és tavalyelőtt is megígértem, ezért most valami újat akartam kitálatni.

Arra gondoltam, hogy például nem fogok csúszkálni az utcán, nem fogom a macskát úszni tanítani, vagy nem feszítetek ki spárgát a folyosón, meg nem bújok többet a kukába, a papagájnak sem adok csirkecombot vacsorára...

Anyu meg apu mosolyogva várták, mit mondok, de amikor meg akartam szólalni, éppen éjfél kongatott a tévé, ezért csak annyit böktem ki, hogy jó

leszek!

Habár én soha nem éreztem magam rossznak...

A FURCSA KÉP

Régóta vágyakozva néztem a nagy papírbolt kirakatában azt a vitorlášhajós posztert, amelyre nem volt elég a pénzem. Napjában többször is elmentem mellette – néha csak „miatta” jöttem le – és sóvárogva ácsorogtam a bolt előtt, szemeimet meresztve. A képen egy trópusi kikötő látszott; vele szemben, a hegyek fölött éppen felkelni

készült a nap. Az előtérben egy háromárbocos vitorlášhajó horgonyzott, a fedélzet kihalt volt. Sokáig néztem a hajót; elképzeltem, milyen jó lenne felmenni rá, körülnézni. Este erről ábrándoztam az ágyban.

Egyik nap különös változást fedeztem fel a képen, mintha magasabban állt volna rajta a nap?! Harmadnapra nem volt kétséges; a napkorong egyre feljebb jön! Ezzel egyidejűleg – hihetetlen, de így történt – matrózok tűntek föl a képbeli hajó fedélzetén! Mozogni sosem láttam őket, de minden nap egy kicsivel odébb álltak.

Tíz napig tartott, míg kibontották a vitorlákat. Két hét

múlva elkezdett kisebbedni a vitorlás. A nap már egész magasan járt a kép egén.

Egy hónap múlva eltűnt a szemem előtt a háromárbocos. Bementem a boltba, és megkérdeztem, olcsóbb-e vitorlás nélkül a poszter, mert valamennyi pénzem azért volt félretéve. Az eladó értetlenül nézett rám. Kijött velem az utcára, és megnézte a hajótlanná vált képet. De nem adta olcsóbban.

Nagyon szeretném még egyszer látni azt a furcsa képet. Ha jól számolom, lassan már beesteledett rajta.

VAKARÓ

A szegény ember sétálni ment a földesúr erdejébe. Viszketett a háta, s nekitámaszkodva egy hatalmas fának – dörzsölgetve megvakarta. Hirtelen ott termett két erdész, és a földesúrhoz cipelték, majd jelentették: „Ez az ember a hátával rongálta a fákat. Megbotozzuk?” – Nem, felelt a földesúr, s látván, hogy szegény ember áll előtte – pénzt és élelmet adatott neki.

A szegény ember nagy örömmel mesélte el kalandját a faluban. Másnap a falu két gaz-

dag és irigy embere már korán reggel dörzsölgette a hátát a földesúr erdejében. Őket is a földesúr elé vitték az erdészek, majd megkérdezték, mit adjanak nekik.

— Huszonöt botütést — hangzott a válasz.

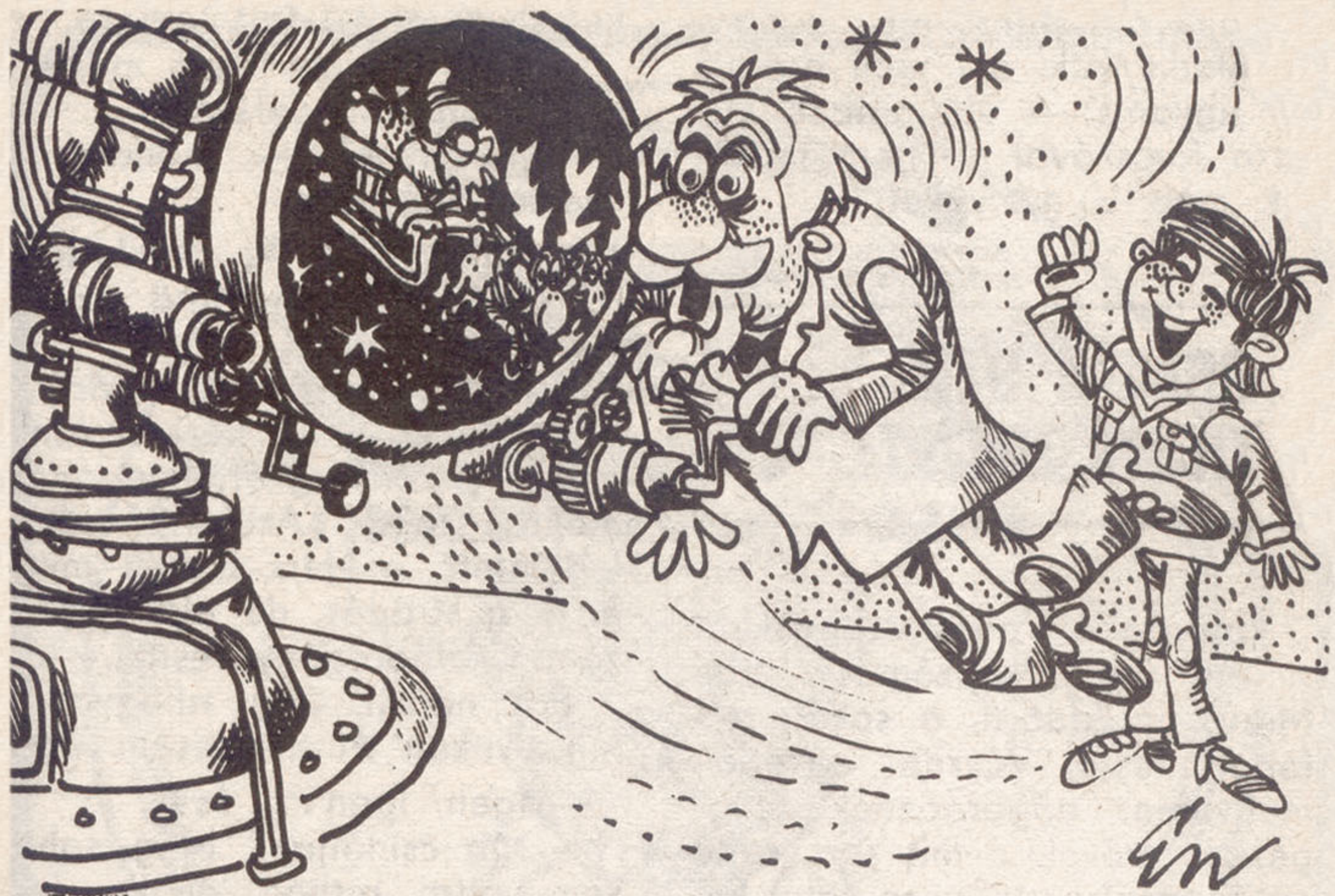
— De miért, nagyságos uram, hiszen tegnap a falunkbéli szegény embert megjutalmaztad, pedig ő is a fán dörzsölgette a hátát.

— Ez igaz — felelte a földesúr — de ő egyedül volt. Ti pedig nyugodtan megvakarhattátok volna egymás hátát.

MEGLEPETÉS

Parszek Nándor, csillagász:

— Engem kérem a mai napig kísért a nyavalyatörés, ha erre az esetre gondolok. Egy jéghideg, kristálytishta decemberi éjszakán történt... Na keszegkém, mondom magamnak, éppen ilyen éjszakákon születnek a világraszóló felfedezések, gyerünk a toronyba kukucskálni! Felrohanok, ráírányítom a távcsövet egy rendkívül érdekesen pulzáló kvazárra, és mit látok? A Télapót látom, amint rén-

szarvas-szánján száguld! A tömött puttonyt, a rengő szakállt, a csillagokat rúgó patkókat... Fáradtan lehunyom a szemem. Egy pillanatra látom a jövőt. Csillagász szimpozion Kualalumpurban, ahol bejelentem a világnak, uraim a Vadászó Menyét csillagképben felfedeztem a Mikulást, igen, legalább négy rénszarvast tudok bizonyítani, de volt ott hat is... Visítózó gyermekkacaj térít magamhoz, ez Krampusz Pityu kacaja, a kisunokámé. Nálam tölti a téli szünidőt.

— Klassz mi? — érdeklődik, amikor végre levegőt kap. — Tudod milyen nehéz volt felmászni a távcsőre, hogy rára-

gasszam a lencsére ezt a matricát? De megérte, esküszöm, megérte...!

MODOR

Lukasa Rocska, a világhírű jugoszláv nyelvész a közelmúltban sikerrel birkózott meg a delfinek titokzatos nyelvének megfejtésével. A delfinek rettenetesen ordenáre hangnemet használnak egymás között, a helyesírásuk pedig csapnivaló.

A tudós elhatározta, hogy választékos modorra tanítja őket.

Hogy a delfineknek mi erről a véleményük, azt nem tudjuk. Mi ugyanis — ellentétben Lukasa Rocskával — nem fejtettük meg a nyelvüket.

CSAK A SZÍN- TISZTA IGAZAT!

Valóságos pörölycsapásként zuhant a képzőművészetbe Manzárd Eduárd, a sokáig elfojtott festő. Vásznai egyetlen motívumot dögönyöznek szuggesztív erővel, a mit sem sejtő néző agyába: teljesen sötét képek kellős közepén egy világos,

kulcslyuk alakú folt látható.

— Mi akar ez lenni, mester?

— Nyűszítettünk félénken.

— Kulcslyuk! — mondta a mester fagyosan.

— Kulcslyuk!? — csuklottunk fel elkínzottan. — Mind az ötvenkilenc képen?

— Mind! — vetette oda a mester, és úgy nézett ránk, ahogy viszonylag értelmes majmokra szokás. Aztán fáradtan legyintett. — Nem tudom megéri-e a strapát, de elmagyarázom. Családregényt festek.

Póz nélkül. Úgy, ahogyan a kulcslyukon át meglessem őket.

— Igen, igen... és?

— Mit csináljak? Még sohasem voltak otthon, amikor leskelődtem!...

RÉZI-MÉZI

mézizű cukordrazsé

**A Duna
Csokoládégyár
legújabb
ajánlata**

UTYULI, MUTYULI, KUTYULI

A MI KUTYÁNK

A 8. b dolgozatot ír a „Mi kutyánk” címmel. Tóni sokáig gondolkodik, majd a tiszta papírra a következőket írja:

„Mi nagyon szeretjük a kutyákat, csak nekünk nincs, ezért a mi kutyánk nem harap”.

A KÉNYES

Két gyerek beszélget a parkban:

– De aranyos kiskutyád van!
– Igen, de van egy különös tulajdonsága: csak olyan ételt eszik meg, amit először meg-rágtak.

– És ki rágja meg neki?
– Ő maga.

A FELE NEM

Egy fiú sétáltatja az utcán a kutyáját. Arra megy egy férfi és megtetszik neki a kutya. Így szól a fiúhoz:

– Mennyiért adod el a kutyádat?

A fiú gondolkozik, majd így felel:

– Ötszáz forintért.

– Add kétszázötvenért! – mondja a férfi.

– Sajnálom – feleli a fiú –, a kutya felét nem adhatom...

HOGY RONDA LEGYEK?

Egy spániel ül az emeleti ablakban. Arra sétál egy bulldog, és felugat neki:

– Gyere le sétálni!

– Nem mehetek, be vagyok zárva!

– Akkor ugorj ki az ablakon!

– Ha bolond lennék! Hogy betörjem az orrom, és olyan ronda legyek, mint te?!

EGY GONOSZ POSTÁS

Az állatvédő egyesület irodájában cseng a telefon:

— Jöjjenek azonnal! — hallatszik egy izgatott hang. — A postás felmászott a kertünkben egy fára és ingerli a kutyánkat!

BALESET

Két kutya találkozik, egyikük húzza a bal hátsó lábát.

— Miért sántítasz Bodri? — érdeklődik Zizi, az előkelő uszkár.

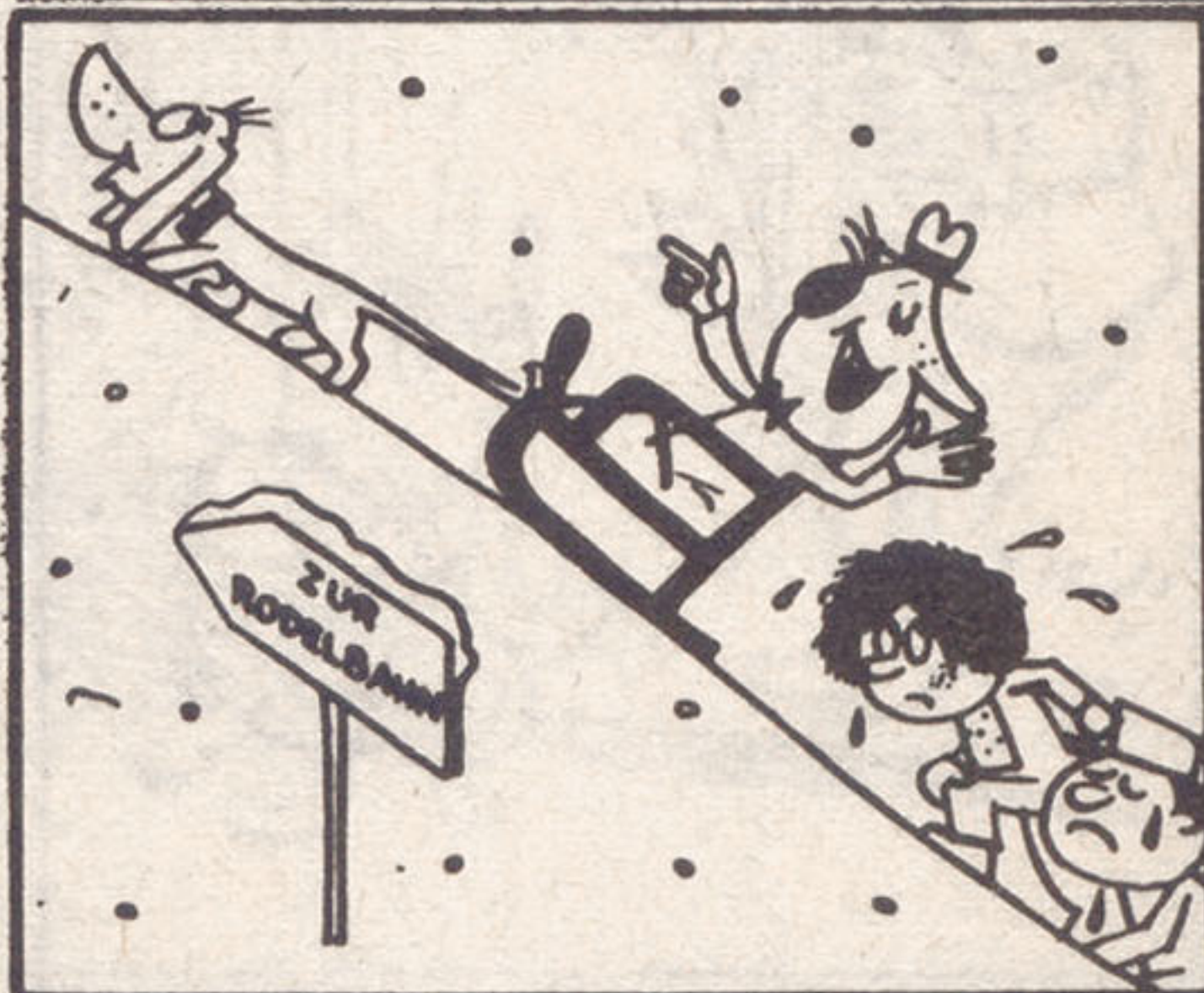
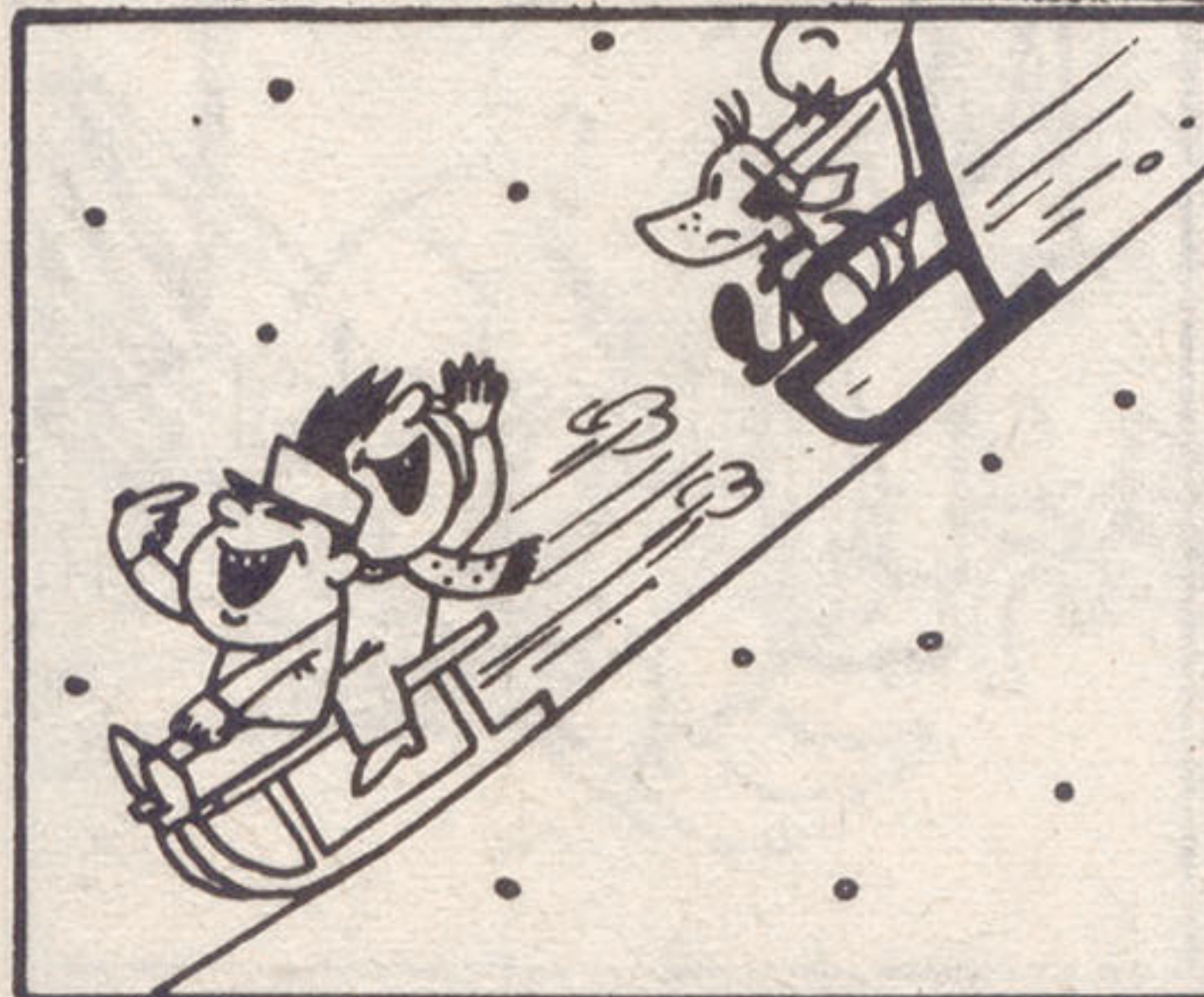
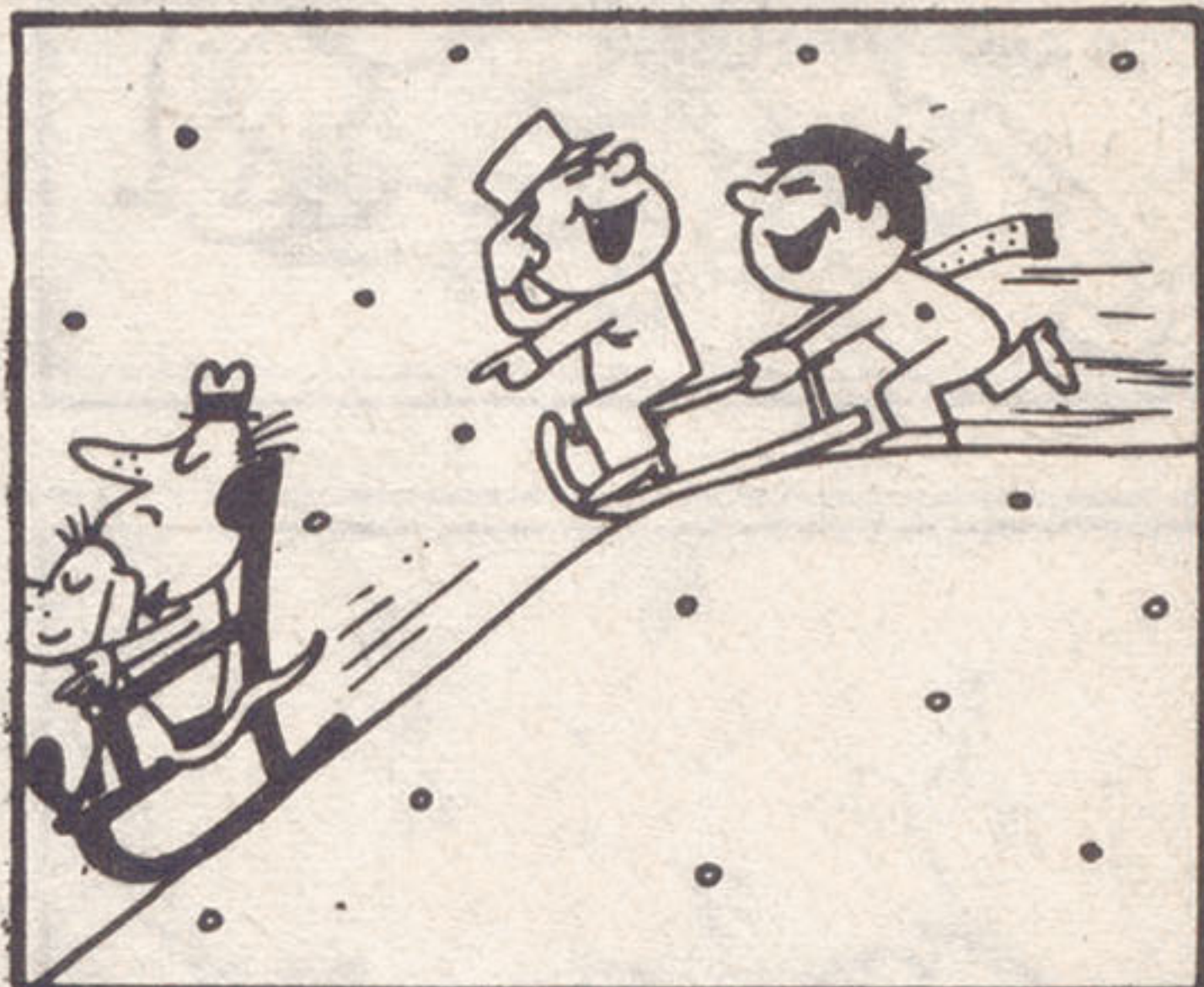
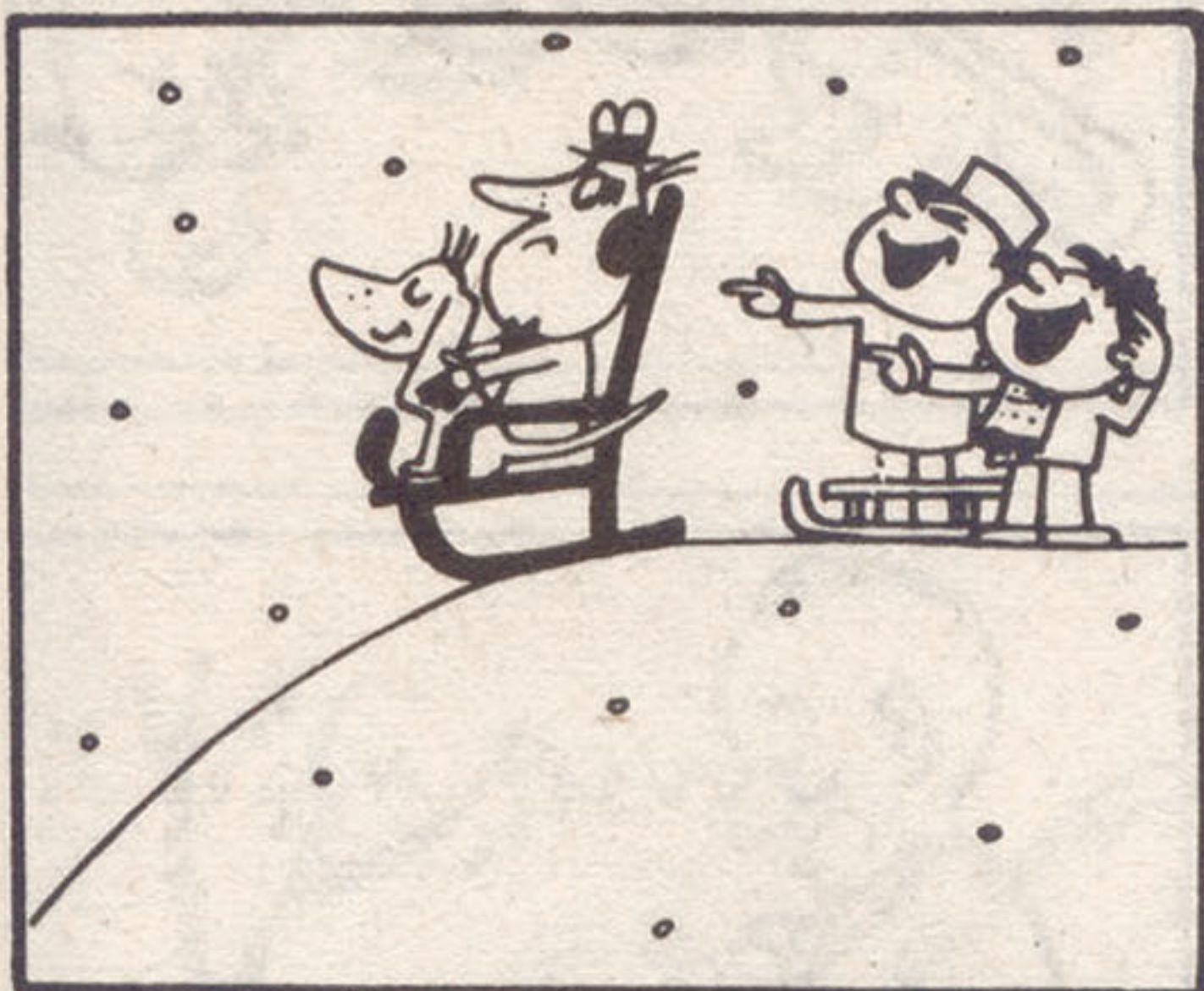
— Mert ráesett a vaúkolat — feleli Bodri.

ELŐRELÁTÁS

— Jelmezbálba mész Laci-kám, hogy kutyának öltöztél? — kérdezi a nagymama.

— Á, dehogy. Csak azért, mert a papa reggel megnézte a kinti hőmérőt, és felsóhajtott, hogy kutya hideg van odakint — feleli Lackó.

KI NEVET A VÉGÉN?

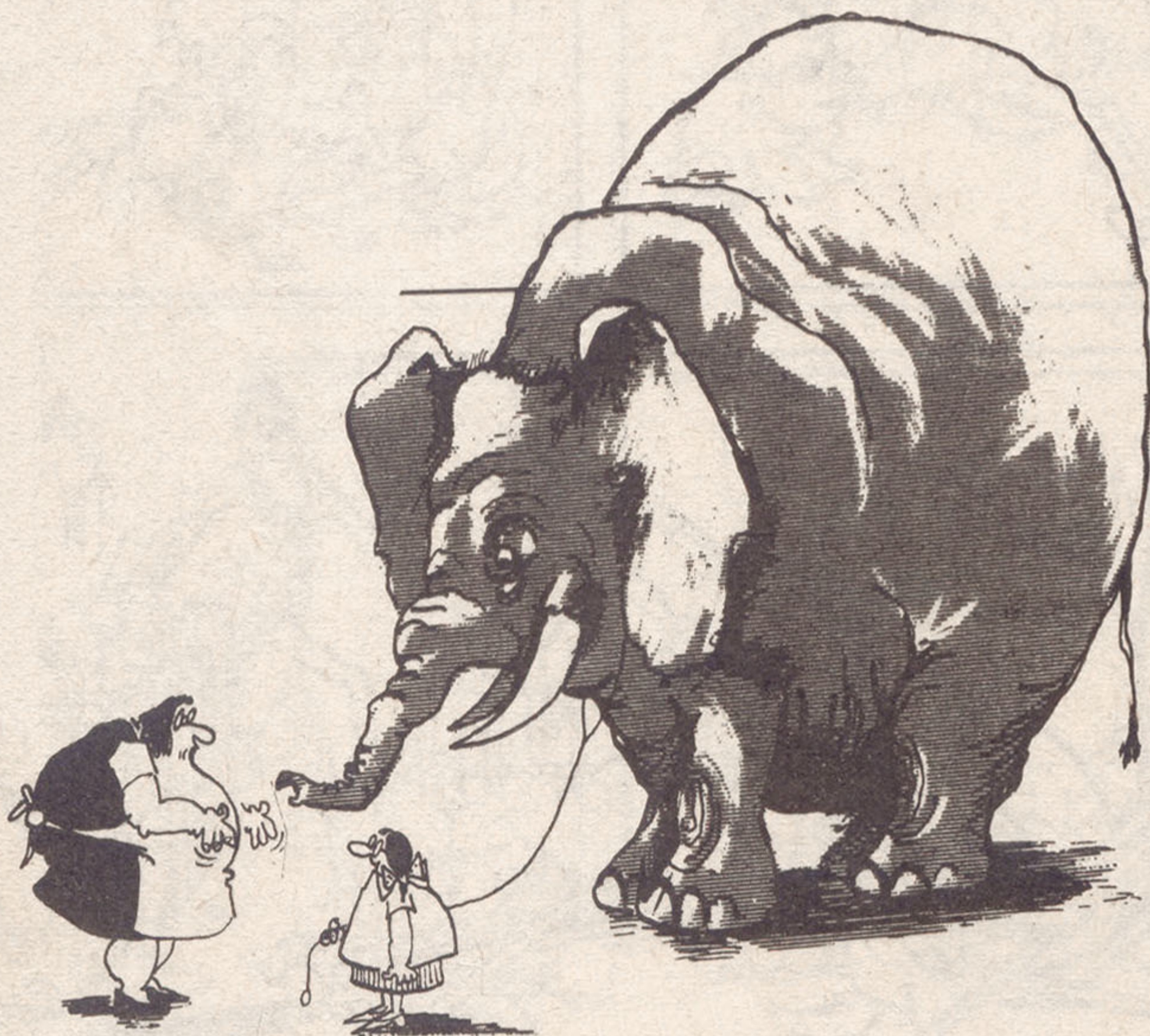
KUTYASULI

APRÓSÁG

— Jó, jó Borbála, igazad van. Nem pontosan azt vettem, amit kértél. De azért lásd be, hogy ez nem olyan nagy hiba. Apró tévedés, amilyen bárkivel előfordulhat. Nem értem, miért kell a bolhából elefántot csinálnod . . . ?

Elefáni

Pistike a mamájával az állatkertben sétál. Megállnak az elefánt előtt.

– Mama, mondd el, hogyan születik az elefánt. De nehogy azt akard nekem bemesélni, hogy ezt is a gólya hozza.

Az egér és az elefánt egy szobrot nézegetnek.

– Cin-cin! – mondja elismerően az egér.

– Csudát cin! Bronz...

Ha jön a farkas...

Pricc, pracc, prucc,
Fuss, amerre tucc!

Önfegyelem

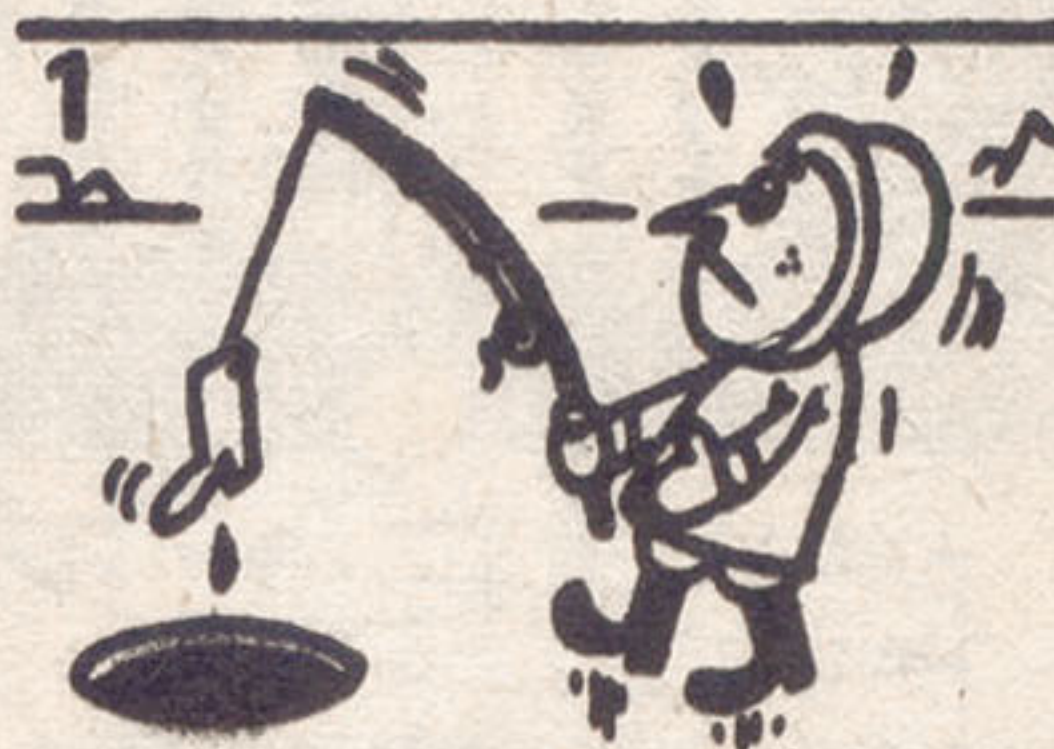
Ha éjszaka
Ablakod alatt
Egy medve hegedül,
Ne sápitózz, ne kiabálj,
Mert szegény még
Belesül!!!

A pacica

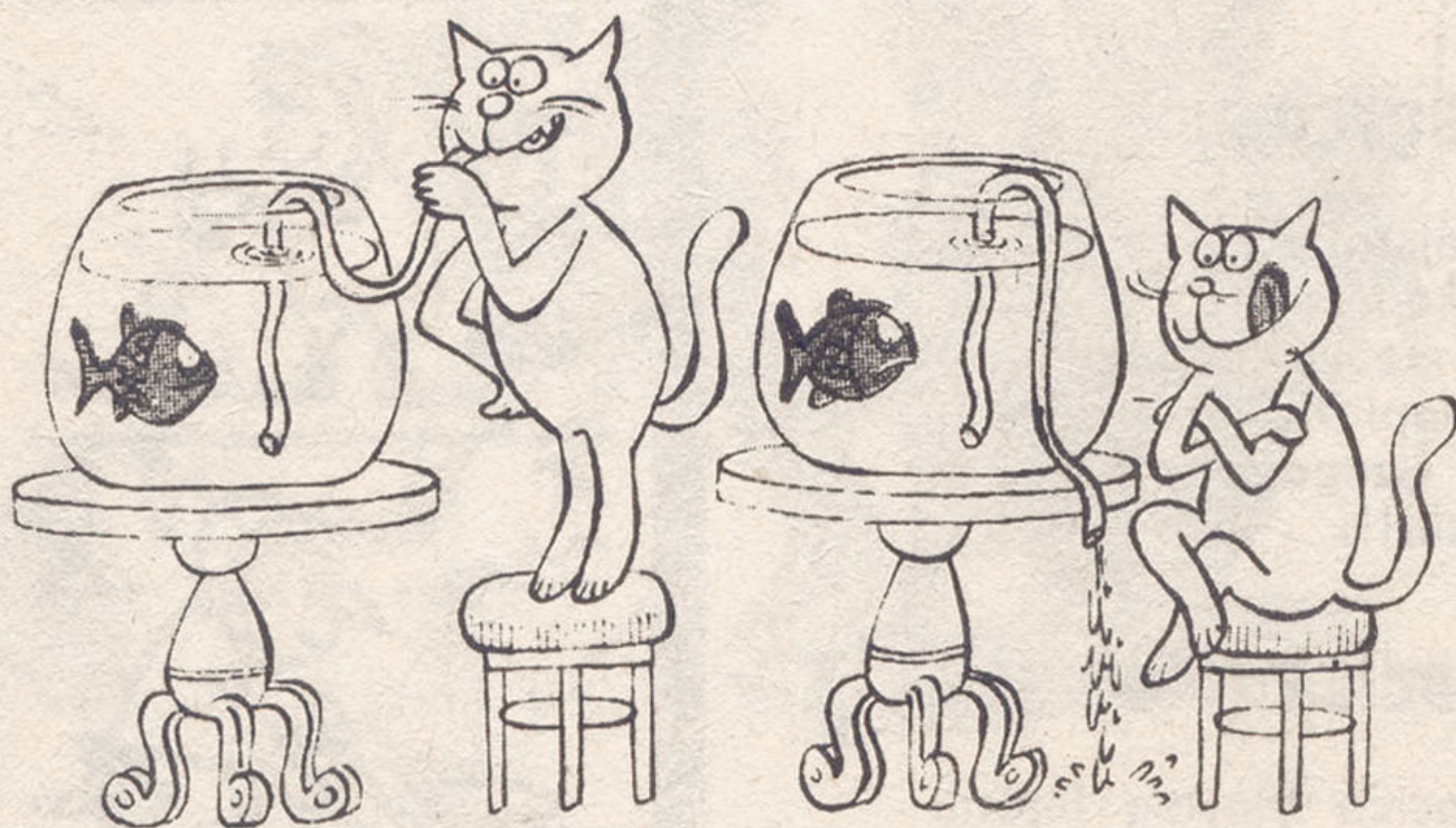
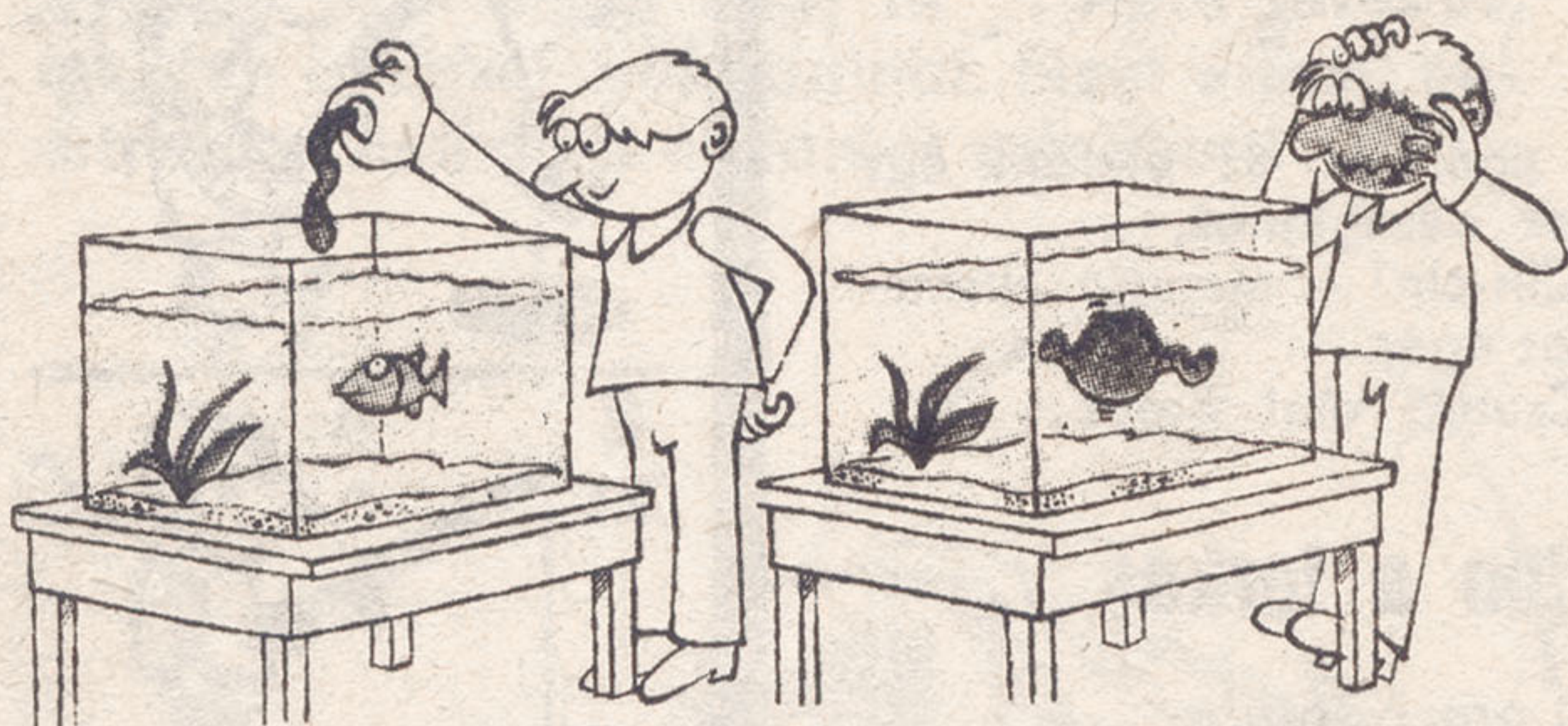
A pacica tényleg létezik
Mert soha nem éhezik.
Ha éppen nincsen zab
Helyette egeret kap.

LÉK-LUK

(Rakd sorrendbe a rajzokat!)

FALÁNKSÁG

TEVE- VILÁG

VÁSÁR

Az effendi bemegy a teveboltba és vesz egy tevét. Közlik vele a használati utasítást, az állat a „hű” szóra indul, „A fene egye” kiáltásra áll meg. Fizet és elindul, menet közben elbóbiskol. Felriad arra, hogy egy szakadék szélén vannak. Elkiáltja magát: „A fene egye!” A teve megáll. Most már megnyugodva mondja az effendi: „Hű, de meleg helyzet volt!”

ÚTMUTATÓ

Egy ember és a sivatagban. Egy méter után talál egy papírt, amire rá van írva:

— Áss tovább egy métert!

A következő méternél újabb cédula:

— Áss tovább egy métert!
Megint tovább ás, újabb cédula a fenti felirattal. Izgatottan tovább dolgozik.

A következő cédula szövege:

— Na, te okos, most hogy fogsz innen kimászni?!

HOL?

Egy ember megy a sivatagban. Meglát egy kutat és felkiált:

— Víz! Víz!

Kinéz valaki a kútból:

— Hol? Hol?

GÖDRÖK

— Te, Pisti! Tud a teve hanyatt feküdni?

— Persze. Ha annyi gödröt ásol alája, ahány púpja van!

Véglegesen kiküldött tudósítónk jelenti...

Iskolai újságot jelentetnek meg a jövőben a bernáthegyi 1982. számú Doszvi Dániel Úttörőcsapat tagjai, TÉGLALAP címmel. Mint megtudtuk, az elnevezés nem annyira a lap tartalmára, mint inkább formájára vonatkozik. Az újságot — meglepő módon — a szerkesztő bizottság szerkeszti, amelynek tagjai: Bonaparte Napóleon, II. Erzsébet és Karl Heinz Rummenigge. És aki azt hiszi, hogy a szerkesztőség tagjainak ez a valódi nevük, annak van még egy dobása. Mindössze arról van szó — mondták az ifjú kollégák —, hogy van valami bizsergetően megnyugtató abban, ha a tanári kar nem ismeri név szerint a szerkesztőség tagjait...

A Konok utcai általános iskola tanulói az elmúlt esztendőben a legendás, krónikába illő tettek légióját vihették volna végbe, de sajnos nem tették. Sebaj!... Mi azért mégiscsak kicsikartunk

egyet-kettőt. Leleményességünk a karfeszítéstől egészen a friss cukrászipari termékek felajánlásáig terjedt, és az eredmény minket igazolt. Íme:

— Féltő gonddal vigyáztam az utcánk fáit — kezdte töredelmes vallomását Monitor Géza. — Pedig annak az utcának a két oldalán legalább száz fa terül el. De egyiküknek sem esett semmi bántódása. Hozzá kell tennem, hogy körülbelül 80 centis fák-ról van szó! Meg még azt is hozzá kell tennem, hogy ez a 80 centi nem a magasságukra, hanem a vastagságukra vonatkozik. De akkor is...!

Takszi Nusikát addig rémisztgettük egy felfújható krokodillal, amíg neki is eszébe jutott egy megható történet:

— Még a nyáron történt... Az út porában egy árva kismadarat találtam. Hogy milyet? A frász ismeri az összes árva kismadarat. Szóval rögtön megdobbant a szívem. Felvettem az ártatlan jószágot, és hazavit-

tem. De az se nem evett, se nem ivott, pedig a végén már tejfeles paprikáscsirkével is kínálgattam. Este aztán apu kivágta az ajtón. Azt mondta, döglött volt. Hát... ezért vagyok én olyan bolondja a természetnek. Mert olyan kifürkészhetetlen.

Náspáng Lali a sportpályán aratott sikereket.

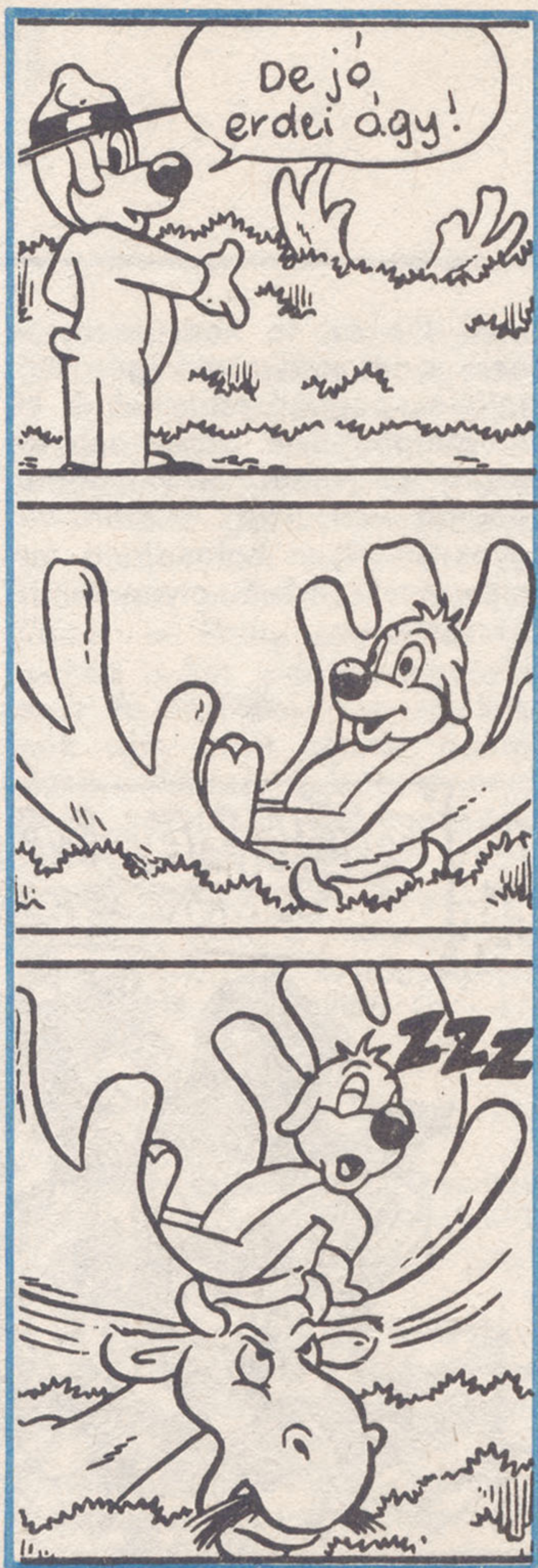
— Mint köztudott — kezdte nyilatkozatát, amikor felcsillantottuk előtte a lehetőséget, hogy néhány csemege rágógumiban részesül —, a környék sárkészletei gyakorlatilag kimeríthetetlenek. Ezért igen népszerű sport a „suhi”. Az ember egy marék sárát ragaszt egy hajlékony vessző végére, és suhint egyet a levegőbe. Erre a sár elrepül. Hogy hová, és milyen messzire, ez a sportoló ügyességén múlik. A legnagyobb dobásom az volt, amelyik egy tantestületi értekezlet alatt a tanári szoba ablakán csatant. Az ilyen teljesítményeket

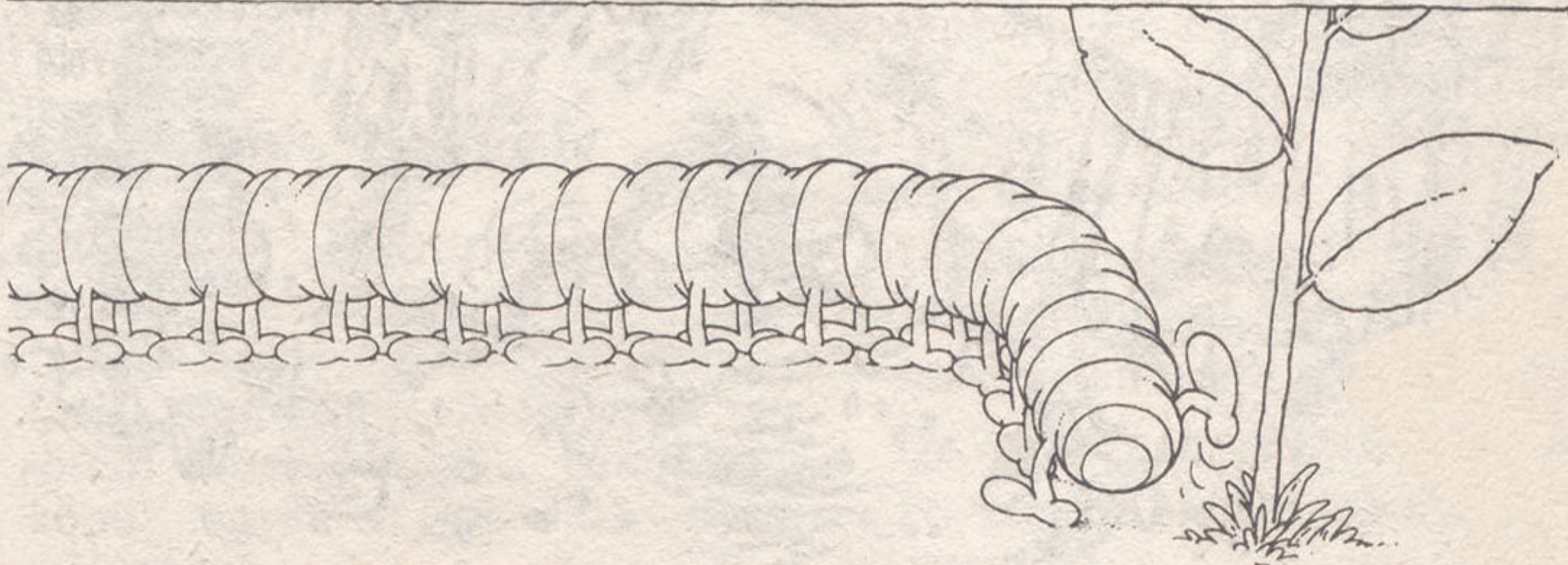
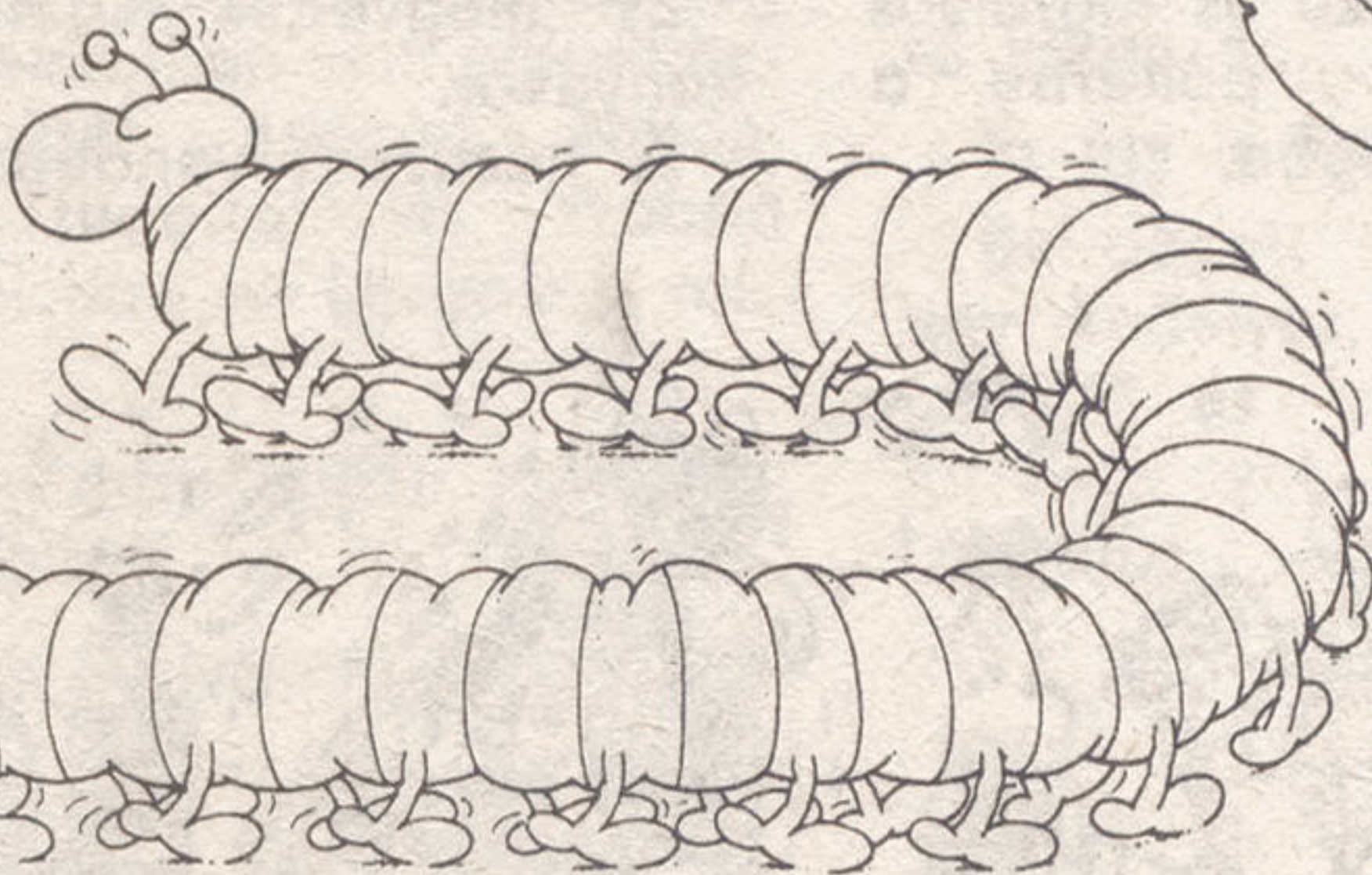
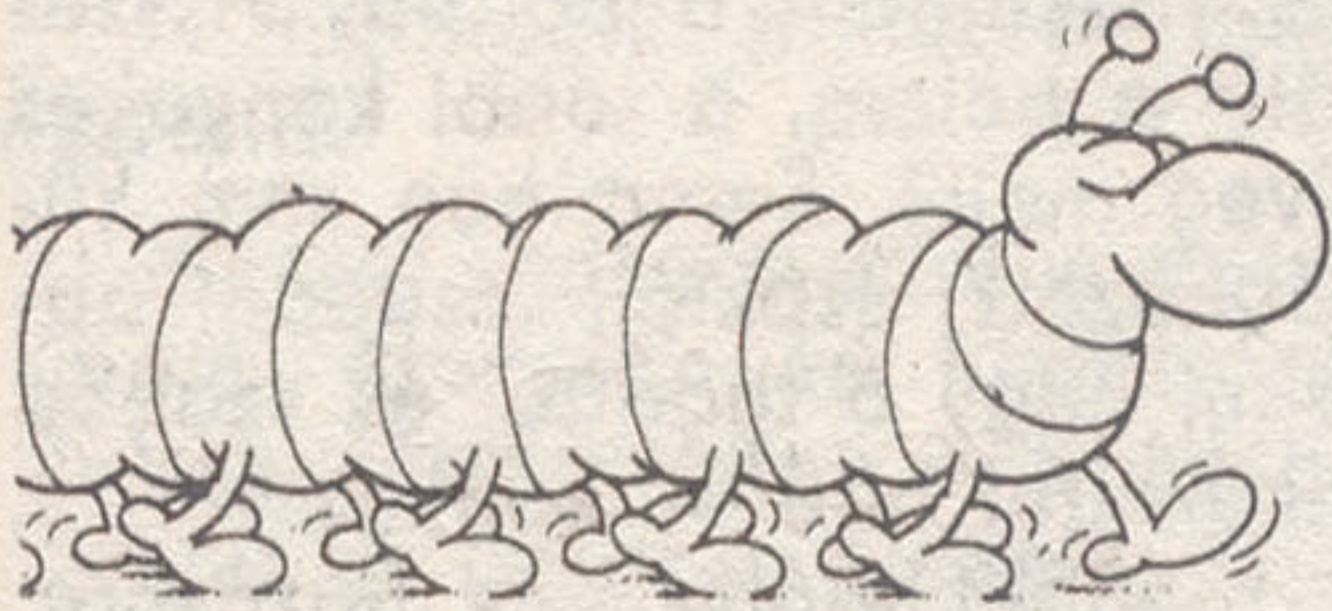
persze célszerű üdítő futással levezetni...

A dimbes-dombos Pamparam község úttörői névadójuk, Mumus Gáspár után kutattak, és anélkül, hogy kérdeztük volna, lelkesen beszámoltak eredményeikről. Eszerint Mumus Gáspár, a dimbes-dombos Pamparam legnagyobb fia 1642-ben született egészen egyszerű csecsemőként. Apja foglalkozására nézve középkorú férfi, anyja ennél néhány évvel fiatalabb nő volt, és ez rányomta a bélyegét a kis Gáspár egész gyermekkorára. A sakkfigura-faragással már kora ifjúságában megismerkedett, de ehhez a mesterséghez sem akkor, sem később egy fikarcnyi hajlandóságot sem érzett.

Innen már egyenes út vezetett a csalánnemesítő hivatásig, amelynek egész nyugtalan életét szentelte. Nyugtalanágának legfőbb oka az volt, hogy állandóan csípte a csalán. De nem adta fel! Áldozatkész munkával meghonosította a legkülönbözőbb csalánfajtákat, olyanra, hogy ezek a fajták azóta is vadul burjánoznak. Igazi dimbes-dombos Pamparami lakos sohasem gondolhat közömbösen a község e nagy szülöttjére, mert a csalán a mai napig rendszeresen csipdesi a lakosságot.

ILLEMHELY

LÁMLAJOS

Szereti az italt

Lámlajos lement a közértbe, és vett egy üveg konyakot. Ott-hon felnyitotta az üveget, és töltött magának egy kis talpas pohárba. Amikor megitta, újra töltött.

A harmadik pohárnál megtörtént.

Lámlajos halványodni kezdett, majd áttetsző és hígfolyós lett, visszafolyt a pohárba, a pohárból az üvegbe.

Lámlajos konyakká változott. Magára csavarta a kupakot, és visszament a boltba. Vissza-állt a polcra, a többi konyakos üveg mellé. Semmiben sem különbözött azoktól, csupán abban, hogy ő tudattal és szabad akarattal bíró — konyak volt.

Megállt előtte egy házaspár. — Szívem, vegyünk estére valami italt! — mondta a férj.

És megvették Lámlajost, a konyakot.

A házaspár vendégeket várt.

A jókedvű társaság élvezettel kortyolta az italt.

A harmadik pohárnál megtörtént.

Először halványodni kezdtek, majd áttetszők és hígfolyósak lettek, visszafolytak a pohárba, onnét az üvegbe. Valamennyien konyakká változtak. Visszamentek a boltba, visszaálltak a polcra, a többi konyakosüveg mellé. Semmiben sem különböztek azoktól, csupán abban, hogy ők tudattal és szabad akarattal bíró — konyakok voltak.

Néhány nap múlva már hatvanan voltak.

Egy hét múlva már kétszázan.

Két hónap múlva az egész város áttetsző és hígfolyós lett, és ott szorongott az üvegben.

Nehogy megvedd!

Csúnyán beszél

Lámlajos közismert volt mocskos szájáról. Mondta is neki a felesége mindig: „Meglásd, megver az isten ezért a ronda beszédért!” Lámlajos köpött egyet, és mondott valami szépet.

Pedig a lelke mélyén szelíd, angyali gyermek volt. Amikor kikáromkodta magát, bezárkózott a kisszobába és elővette félig kész Eiffel-tornyát, amelyet immár egy éve építgetett gyufaszálakból. Nekilátott a harmadik emeletnek.

De ma valahogy nem ment. Remegett a keze, folyton leesett az odaillesztett gyufaszál.

— A fene egye meg! — mondta idegesen.

És így is lett.

Belibegett a nyitott ablakon egy kedélyes, felhő alakú micsoda, és elkezdte enni az Eiffel-tornyot. Ahogy felocsúdott Lámlajos, elkáromkodta magát:

— A franc vigyen el!

Nyílt az ajtó és belépett a Franc. Hosszú fekete köpeny volt rajta, mint a garabonciás diákokon, és nagy zsákot hozott a vállán. Belegyömöszölte a zsákba a mohón lakmározó Fenét és távozott.

Tehetetlenségében nagyot ordított Lámlajos:

— Az Isten verje meg!

De most nem történt semmi. Egyszer az életben az asszony is tévedhet.

- Négust kérek!
- Én meg Rékát!
- Estikét szeretnék!
- Nekem Gésát!

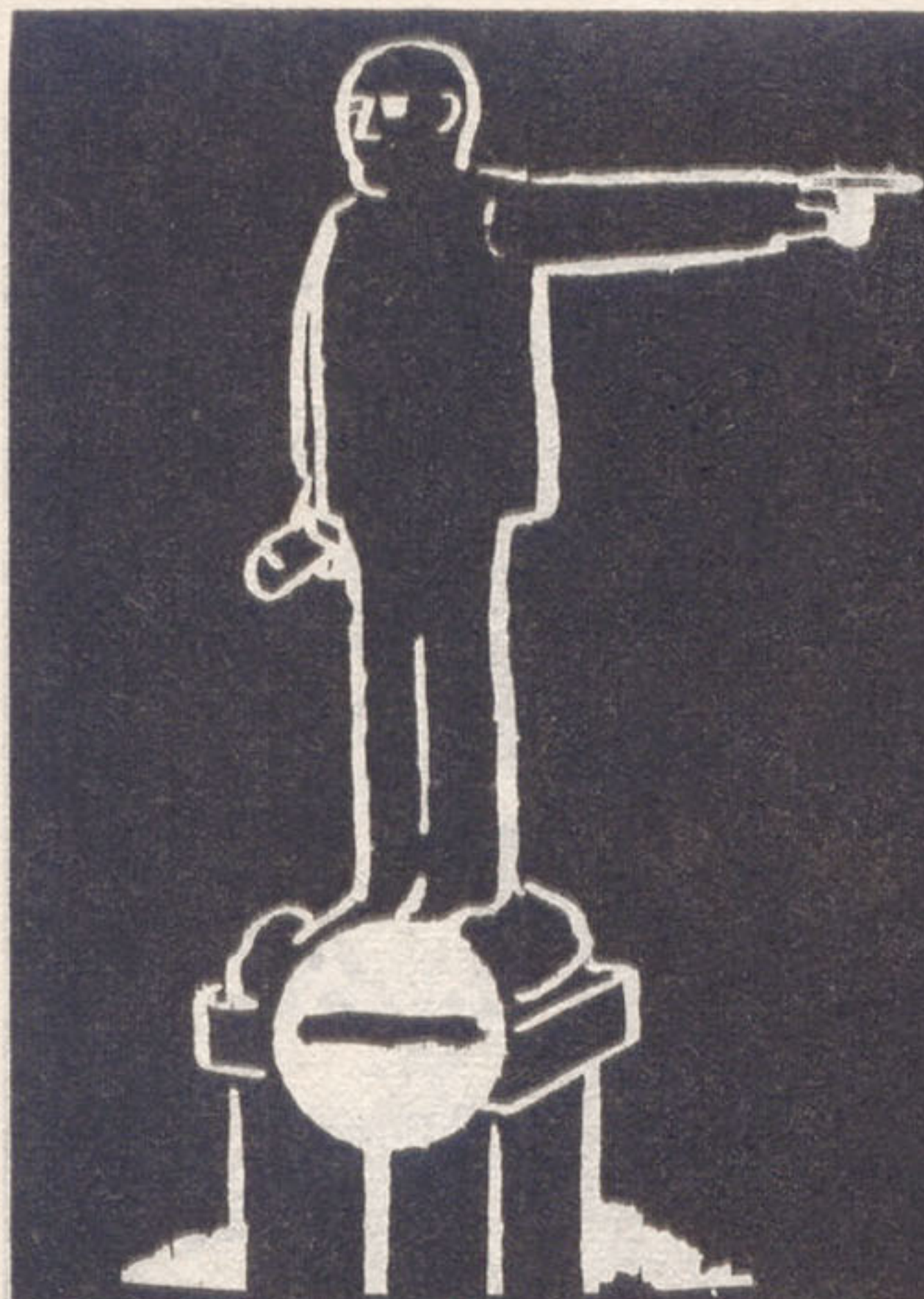
NYOMTATVA
1982. ÉV
MÁJUS 4. SZ.
MAGYAR HÍRMONDOK

AMI BÁNTJA A SZEMEDET

Országos Környezet-
és Természetvédelmi Hivatal
OKTH

KRESZ-től kasul az utakon

A FÉLÉNK NAGYI

A nagymama beül a taxiba. Néhány pillanat múlva azt mondja a taxisnak:

– Ha nem megy lassabban, rögtön kiszállok!

FUTÁS

– Hová, hová ilyen sietve?

– Futok a Trabantom után. Épp most lopták el.

– Dehát nem érheti utol az autóját gyalog?

– Á, maga rosszul ismeri az én Trabantomat!

KICSITI

– Egészen kis kocsit akarok

venni – mondja az egyik férfi.

– Vigyázz, hogy feltétlenül legyen benne biztonsági öv.

– Miért?

– Mert akkor nincs szükség kötelező biztosításra. Majd azt mondod, hogy hátizsák...

GYORSABBANI

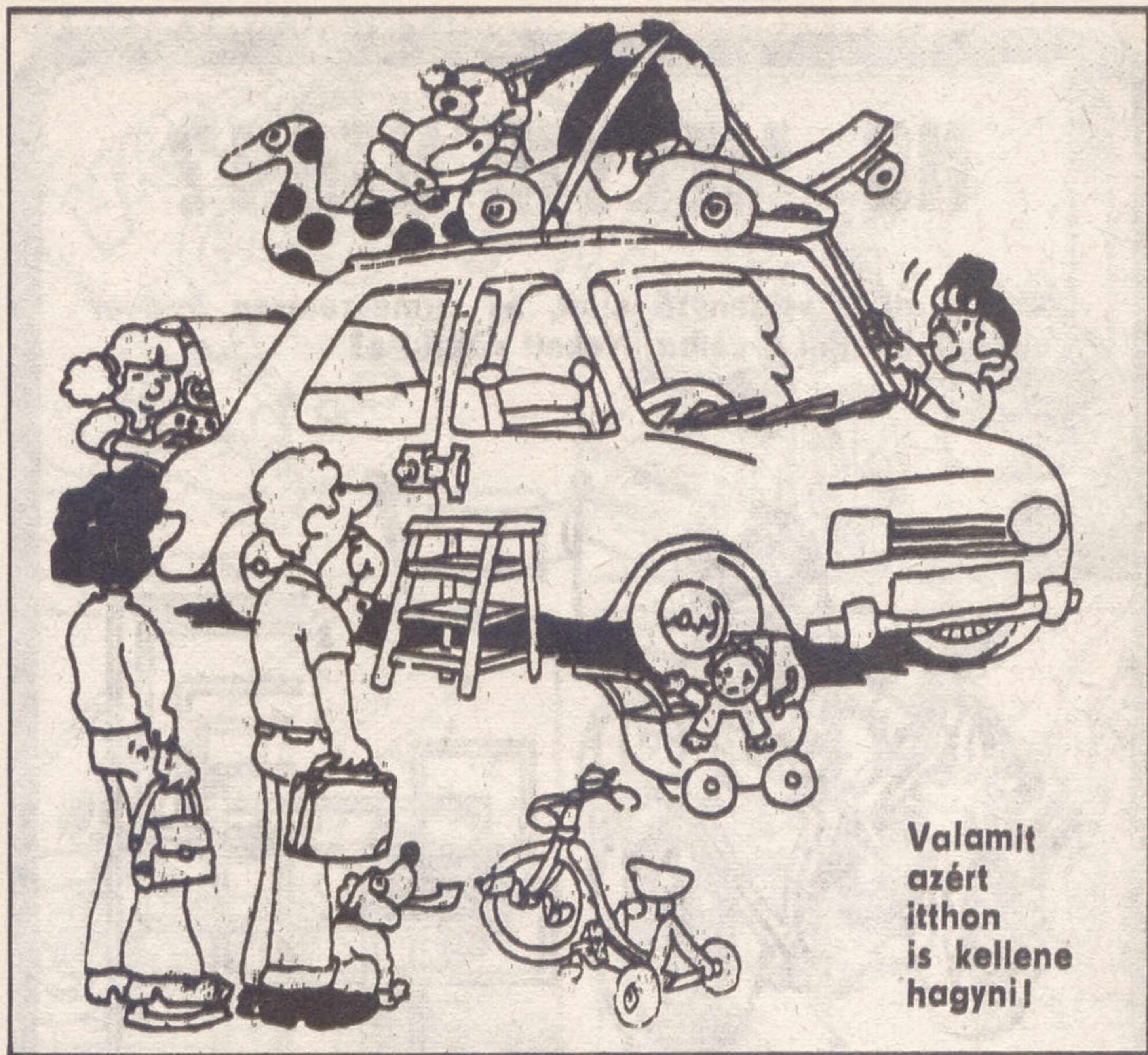
Az utas a taxisofőrhez:

– Mondja, nem tudna valamivel gyorsabban menni?

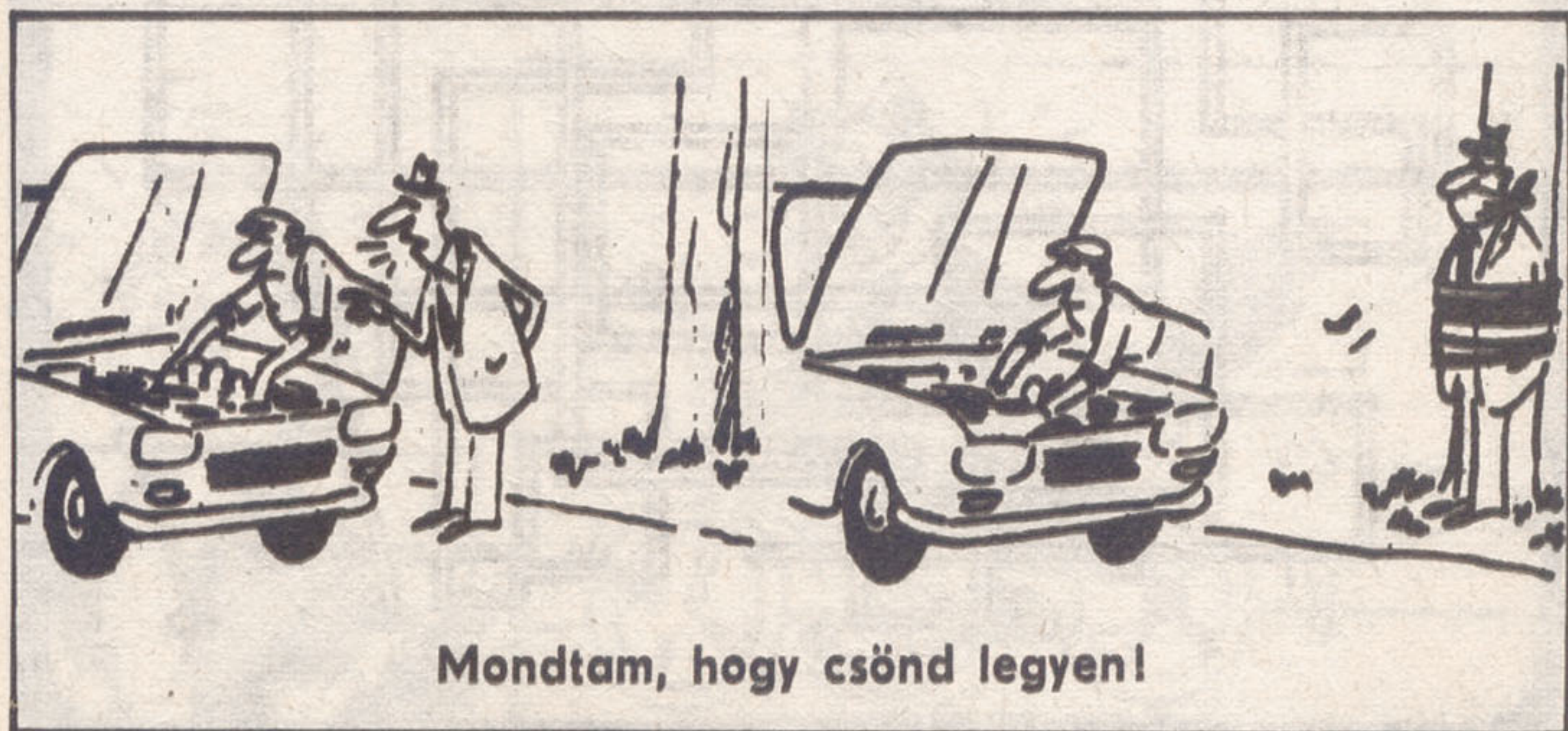
— Én tudnék, de egy ilyen forgalmas utcában nem szállhatok ki a kocsiból.

ÖNTELTSEG

Én vagyok a kanizsai gyors, Engem szemelt ki erre a sors!

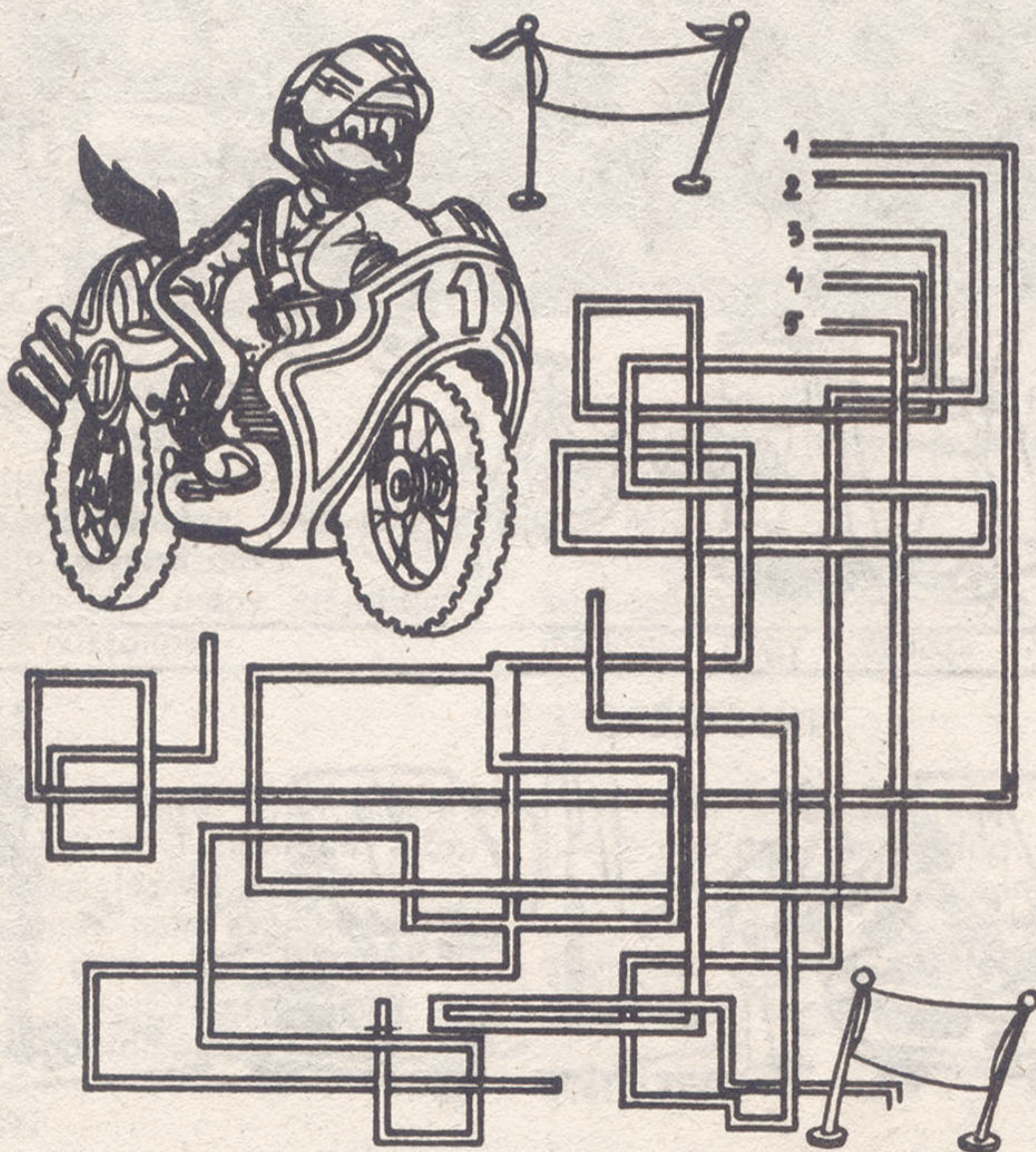
Valamit
azért
ittthon
is kellene
hagyni!

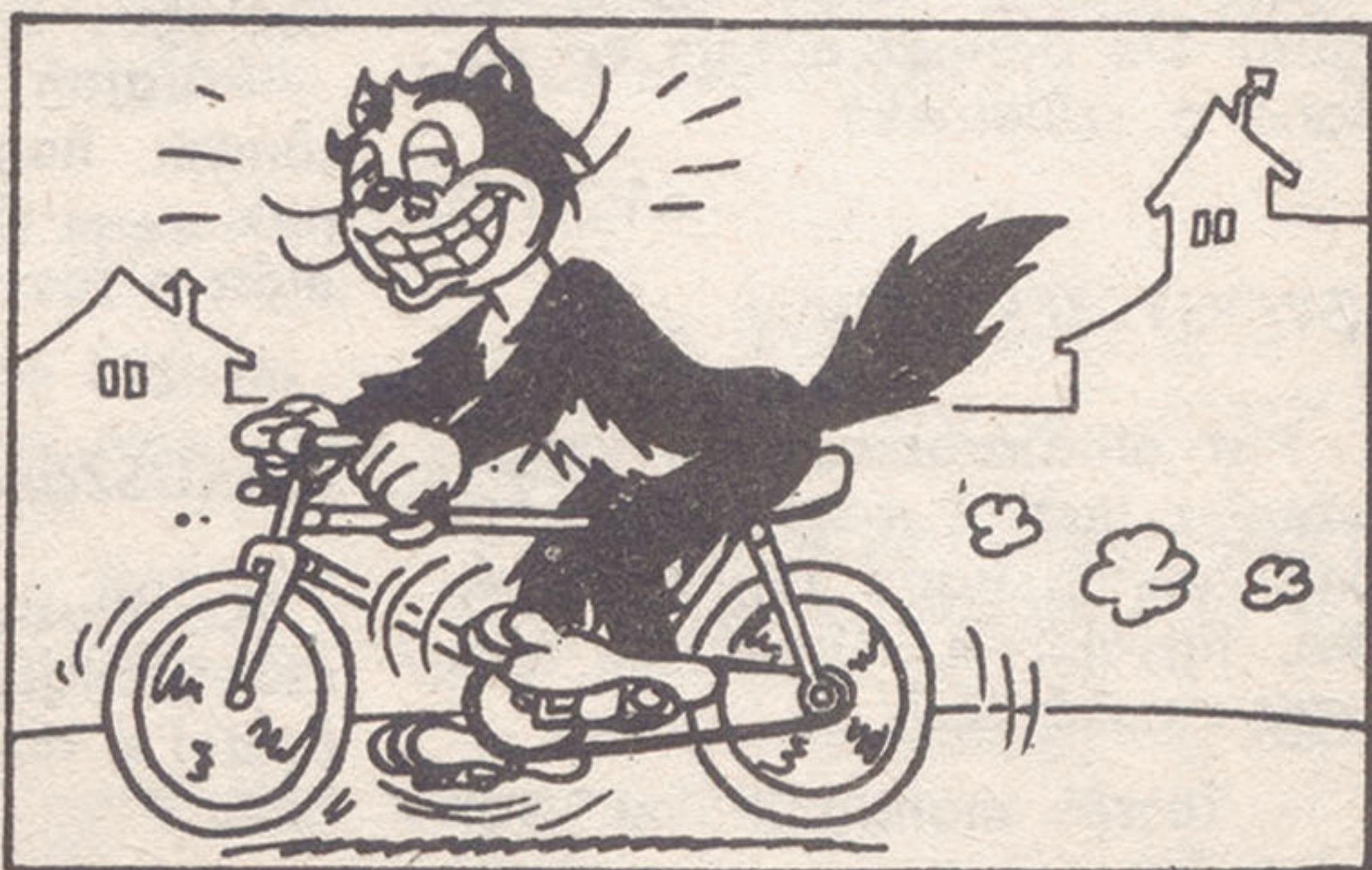
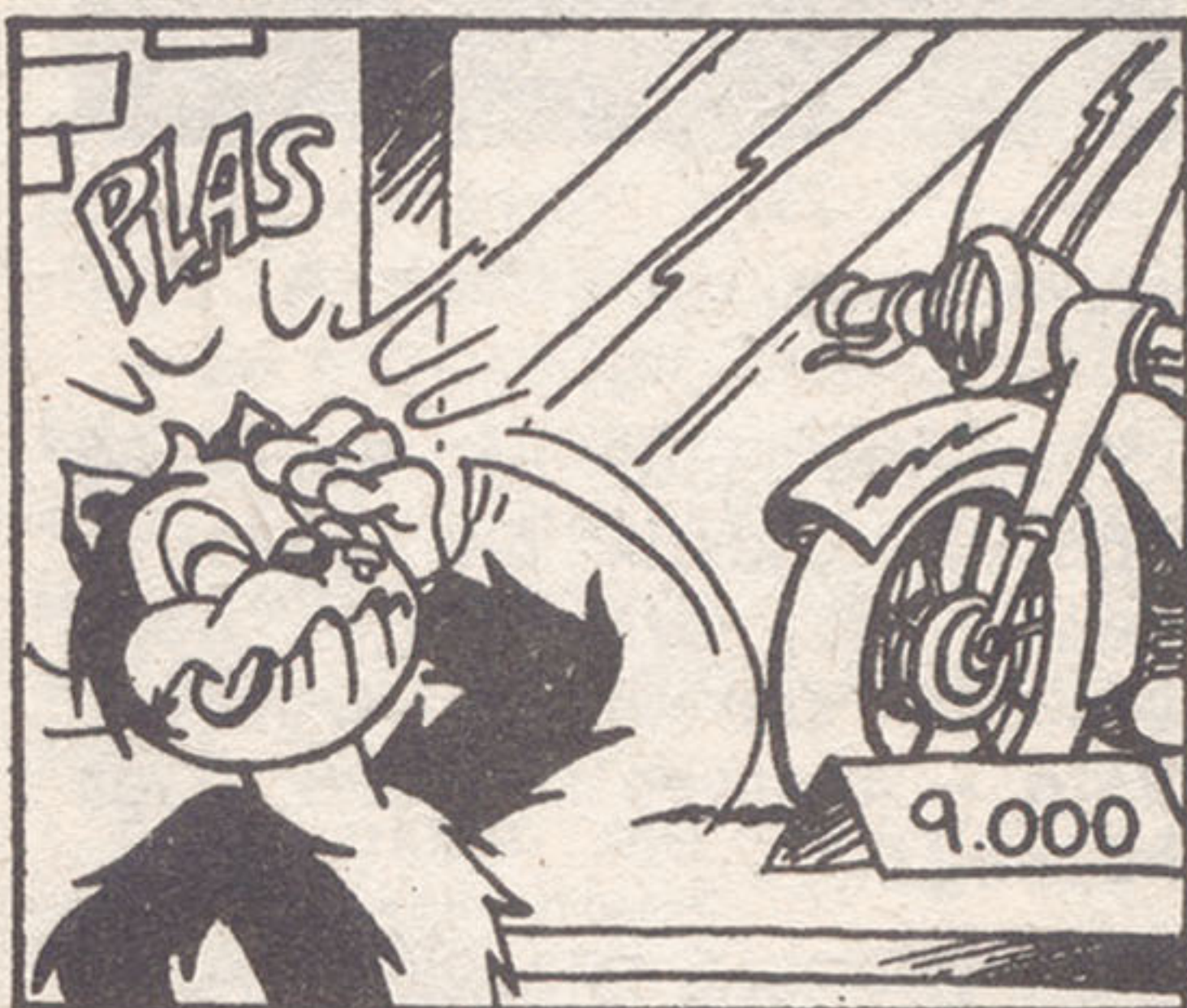
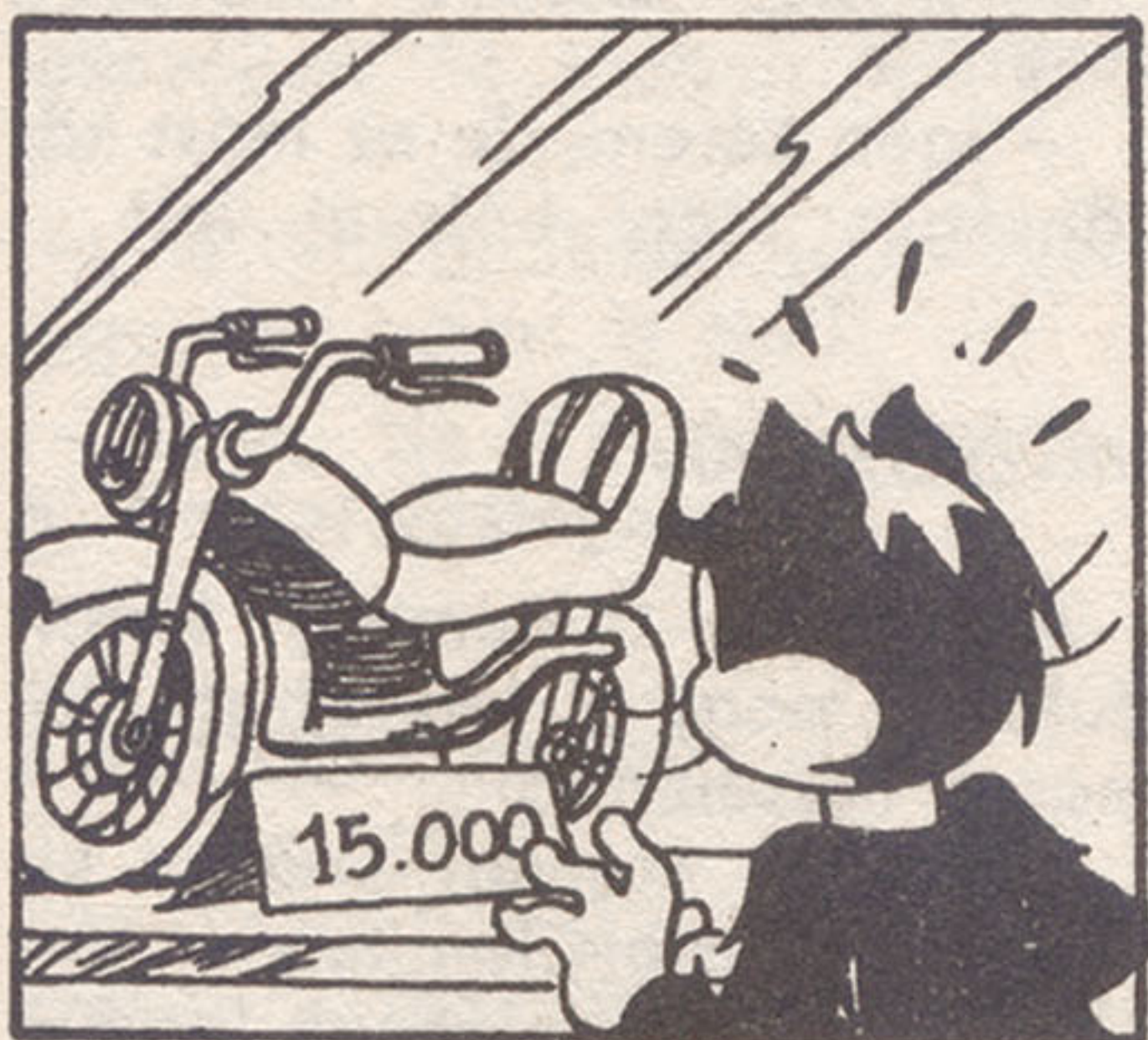
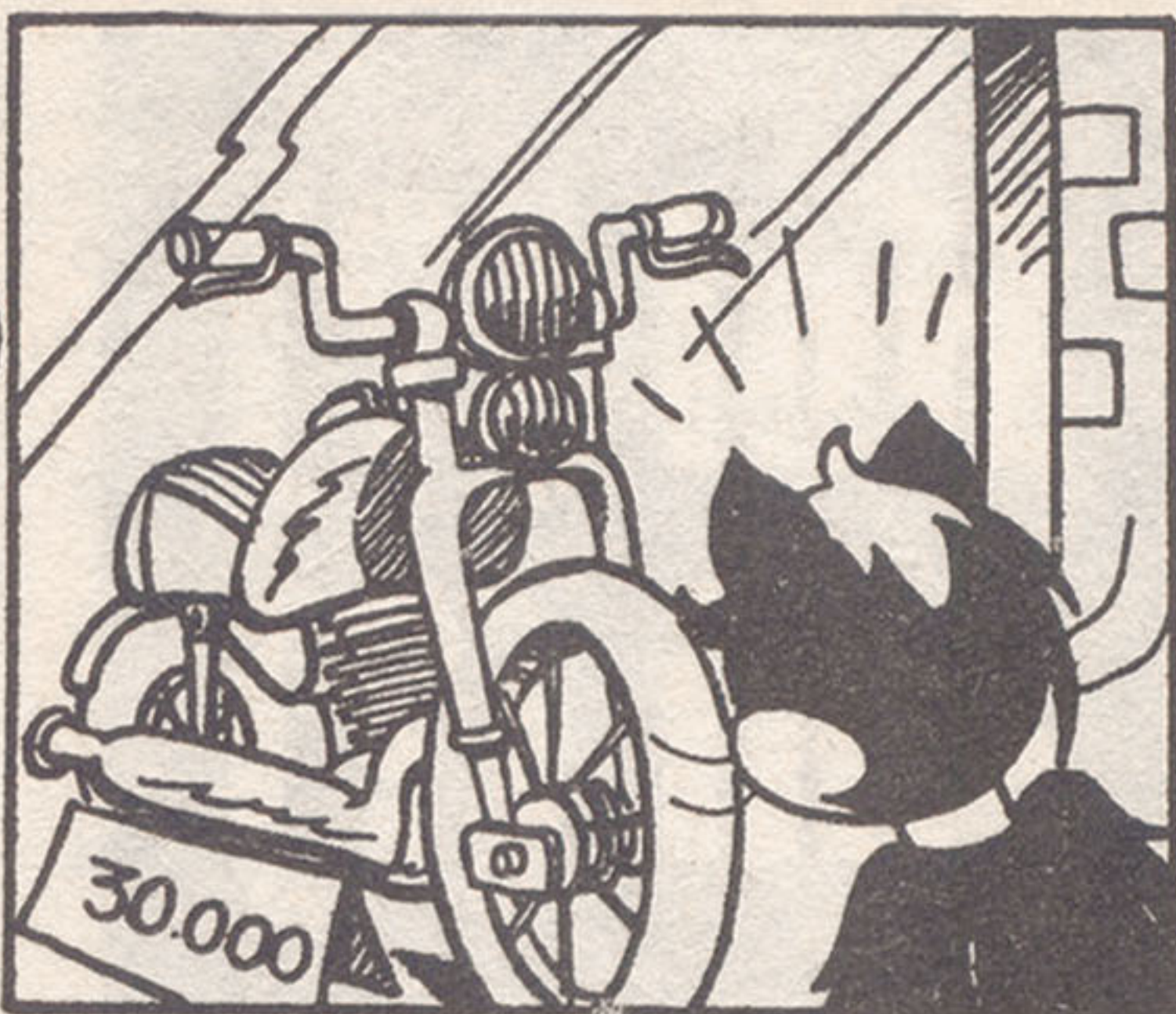
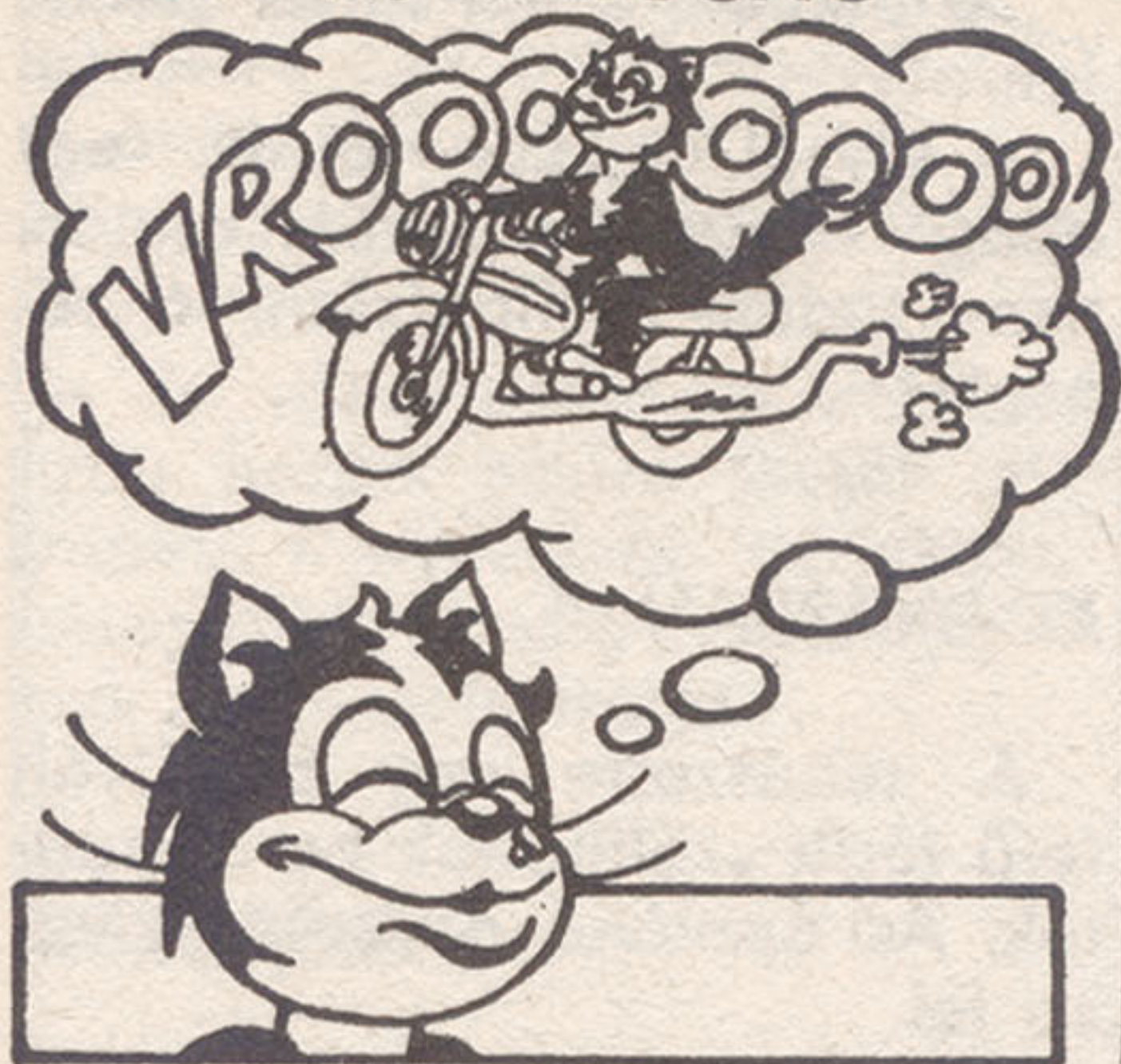
Mondtam, hogy csönd legyen!

NO, MELYIK ÚTON?

Öt út áll a versenyző előtt, és természetesen ő akar elsőnek befutni a célba. Neked sikerül-e?

ÁLOM ÉS VALÓSÁG

Hol (?) -mi (?)

ISKOLÁBAN

Verának már a harmadik hármasa csúszik be kémiából. Ilonka néni azt mondja, hogy beszélni szeretne a szüleivel. Vera – könnyes szemmel – így hüppög:

– Nekem is van elég bajom Ilonka nénivel, mert olyan szigorú. De panaszkodtam én valaha a szüleinek?

GYÓGYSZERTÁRBAN

Pisti elhatározza, hogy gyógyszerész lesz, s megkéri a patikus bácsit: hadd jöjjön el néha, figyelni a munkáját. Egyszer megkérdezi:

– Tessék mondani, mi van

abban a kis dobozban a legfelső polcon, amin nincs semmi felirat?

– Abból akkor adok egy adag szódabikarbónát, amikor nem tudom kisilabizálni a receptet!

KÓRHÁZBAN

A sebészetre egy bepólyált fejű férfit szállítanak be a mentők. Az ápolónő az adatait veszi fel.

– Nős? – kérdezi többek között.

– Igen kérem, de ez most közönséges utcai baleset volt...

MÚZEUMBAN

Az osztály tanulmányi kirándulásra megy a természettudományi múzeumba.

– Ez egy nagyon értékes kitömött madárgyűjtemény – magyarázza a nebulóknak a muzeológus kísérő.

– Vajon mivel lehetnek kitömve, hogy olyan sokat érnek... – töpreng el egy veréb előtt a rosszcsont Laci.

CIRKUSZBAN

Az illuzionista – számának csúcspontjaként – e szavakkal fordul a nagyérdemű közönséghez:

– És most, hölgyeim és uraim, az önök szeme láttára eltűntetek egy élő embert! Kérek önként vállalkozót...

Egy gyerekhang kiált fel a nézőtérről:

– Én vállalkozom rá, de legalább három napra tessék eltűntetni, mert holnap matekból, holnapután pedig földrajzból írunk nagy dolgozatot...

JÁTSZÓTÉREN

Két gyerek várat épít a homokozóban és közben vitatkozik:

– Az én apukám egy fejjel magasabb, mint a tiéd!

– Igen, de az én apukám egy hassal vastagabb...

FILMFORGATÁSON

Az újságíró – a forgatás szünetében – interjút készít a film női főszereplőjével:

– A művésznőnek hányadik filmje lesz ez?

– Ha jól számolom, éppen a negyvenedik!

– És ha nem vagyok indiszkkrét, hány éves korára érte el ezt a kerek jubileumot?

– Ha ilyen kíváncsi, hát elárulom, hogy korban is a negyvenhez közeledem...

– Igen, de melyik irányból?

SZAKADÉKBAN

Két hegymászó kapaszkodik felfelé a sziklafalon. Hirtelen az egyik megcsúszik és a szakadékba zuhan. A másik rémülten néz utána és felkiált:

– Megütötted magad, öregem?

– Várj, még nem értem az aljára... – hangzik a mélységből.

RENDŐRSÉGEN

A kapitányságon kihallgatják a betörőt, akit akkor fűleltek le, amikor éppen egy ékszerbolt páncélszekrényét próbálta kinyitni. A betörő így védekezik:

– Én csak erősen nekitámaszkodtam a kirakatüvegnek, és attól tört össze. Elhatároztam, hogy otthagynom az üzletben a címemet, hogy majd megcsináltatom az üveget...

– És akkor mit keresett a páncélszekrényben?

– Egy ceruzát, meg egy darab papírt, mert ilyesmit nem hordok magamnál!

OTTHON

– Jutka, most jöttél fel a játszótérről, s máris el akarsz menni?

– Igen anyu, szeretném megnézni a napfogyatkozást és a többi gyerek is ott lesz...

– Jól van, de nehogy túl közel menj hozzá!

A KÖZÖNSÉG FÜTYÜL

MÉG JÓI

A közönség hűvösen fogadta a fiatal művész játékát. Előadás után szomorúan mondta a barátjának:

— Még jó, hogy nem füttyültek ki!

— Attól igazán nem kellett félned. Lehetetlen egyszerre ásítozni és füttyülni...

HATÁSOS

— Befejeztem volna a tragédiámat — mondja az egyik drámaíró a másiknak —, csak nem tudom, hogy a végén hogyan haljon meg a főhős?

— Nagyon egyszerű — feleli az illető. — Olvasd el vele az előző három felvonást.

TAPS

Teljes bukás, a közönség kifüttyüli a darabot. Csak Szabó veri össze lelkesen a tenyerét.

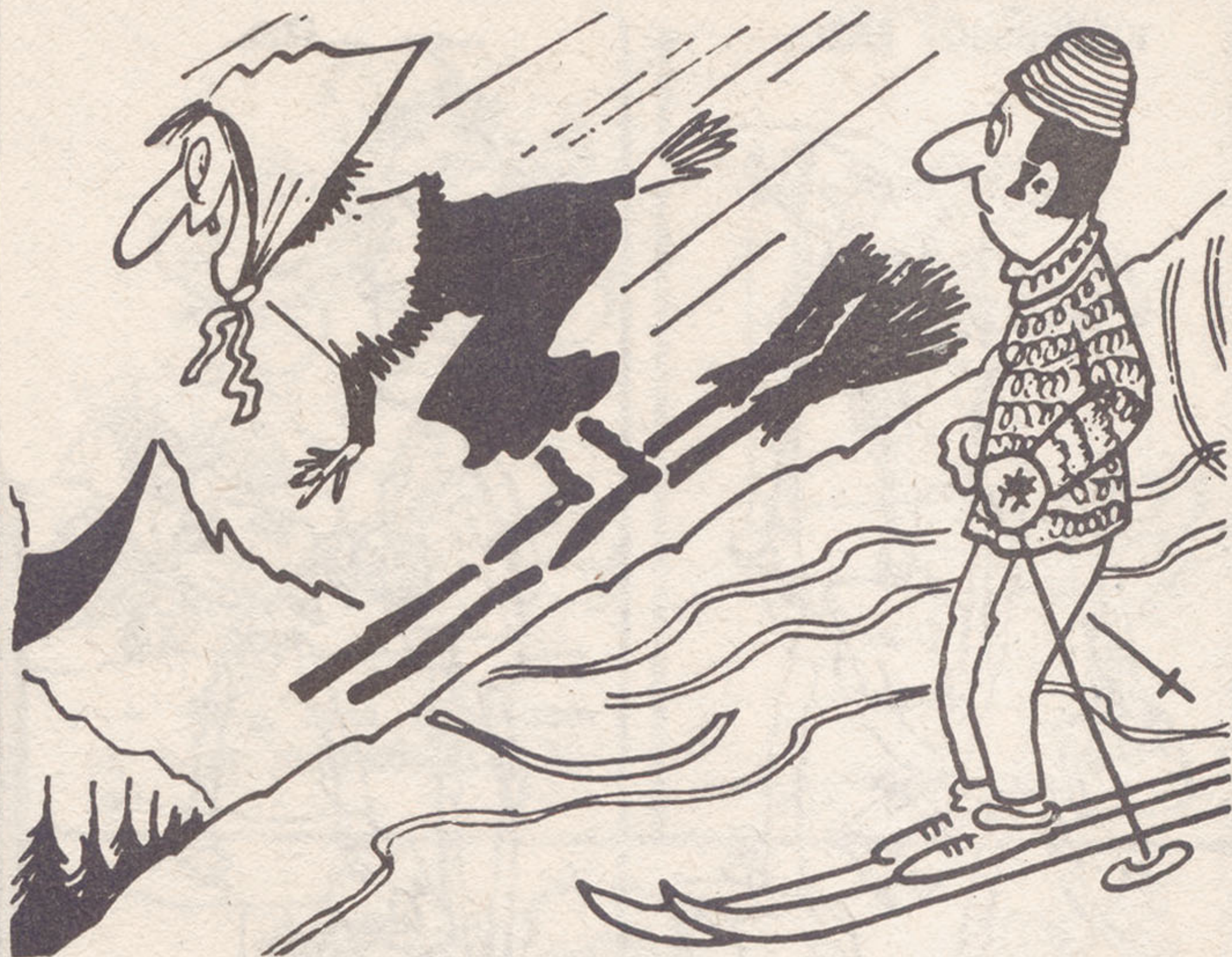
— Hát maga kiknek tapsol? — kérdezi a szomszédja.

— Azoknak, akik füttyülnek...

KALAP

Az egyik londoni kalapos a kirakatába tett egy kalapot, elé pedig egy reklámtáblát a következő szöveggel: „A mi kalapjaink a legjobbak a világon! Ilyet hordott Charlie Chaplin is, a film koronázatlan királya!”

Éjszaka a szomszéd kalapos papírszalagot ragasztott a kirakatüvegre, ilyen szöveggel: „És ezért röhögött rajta az egész világ!”

BOSZORKÁNYOS TECHNIKA

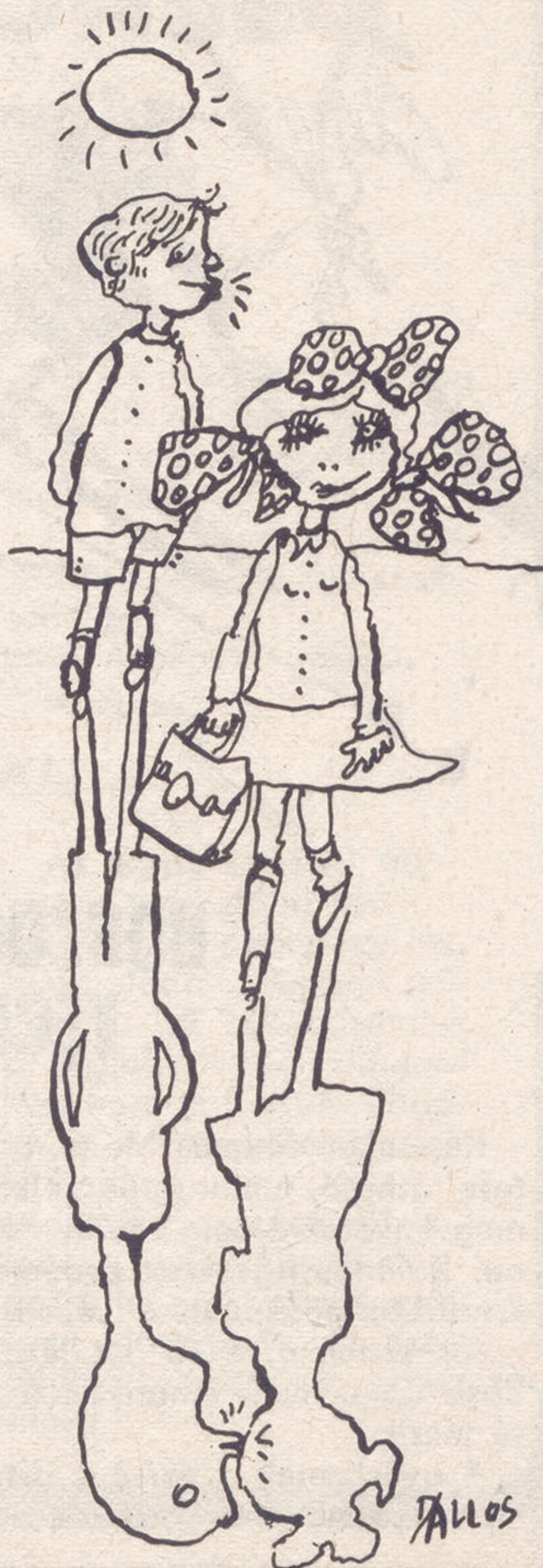
Képünkön Mumus Mami, a finn óriásműlesikló-verseny győztese látható, amint éppen elkápráztat. Egyedi technikája eddig még követőkre sem talált, nemhogy olyanra, aki utolérte volna. Különös figyelmet érdemel a súlyos vasorr, amely lavinaszerű zuhanásával a sebességet biztosítja, a síruha lágy, nőies szabása, és a két légpárnás seprűnyél, amelyek súrlódása úgyszólván elhanyagolható, és a viaszolást is feleslegessé teszik.

A győztesnek a verseny díszvendége, bizonyos Könyves Kálmán akasztotta a nyakába az érmet.

KISEBBSÉGI ÉRZÉS

ÁRNYÉKSZERELEM

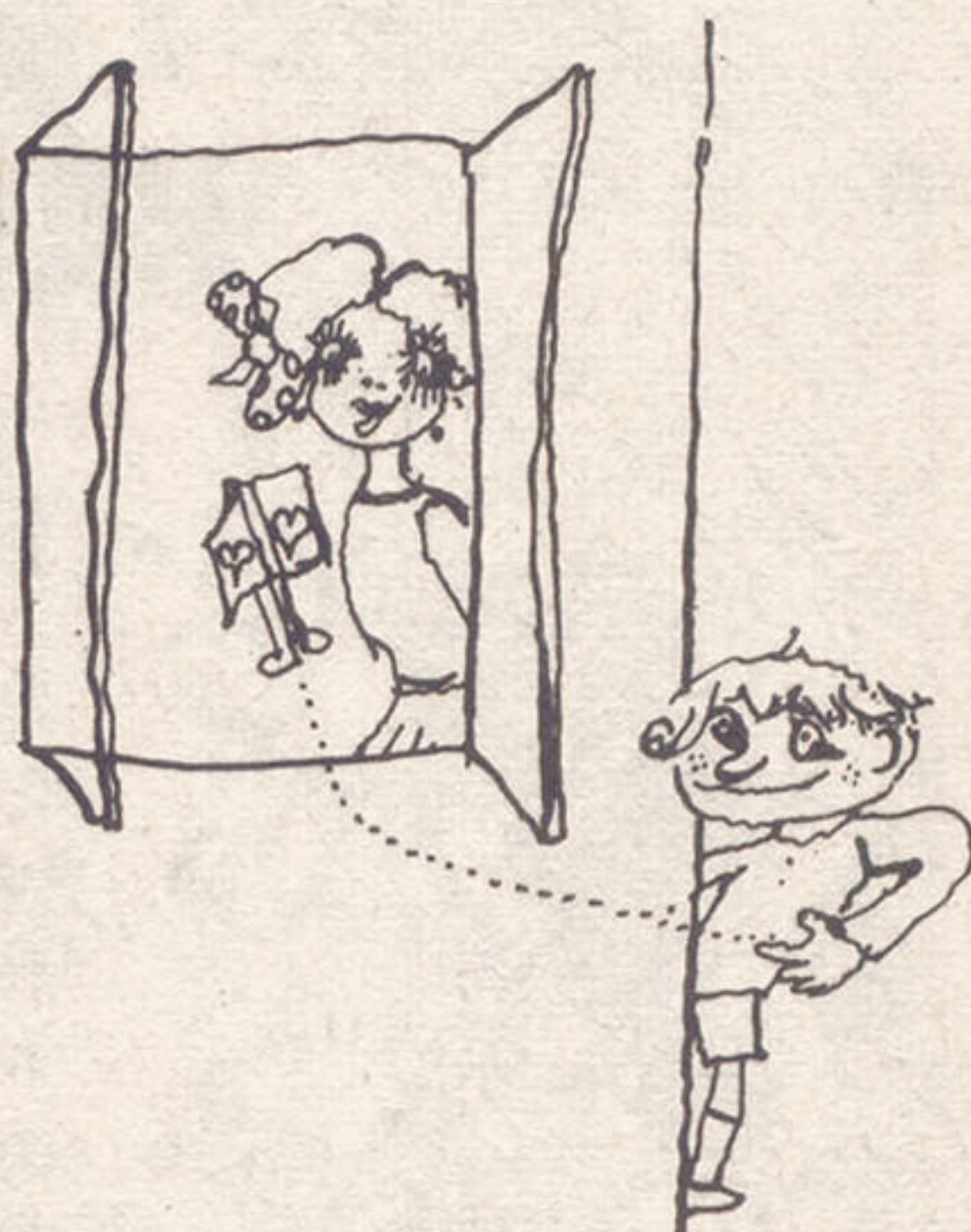
**SZERELE-
HE-
HEM**

GÓLYA VISZI A FIÁT

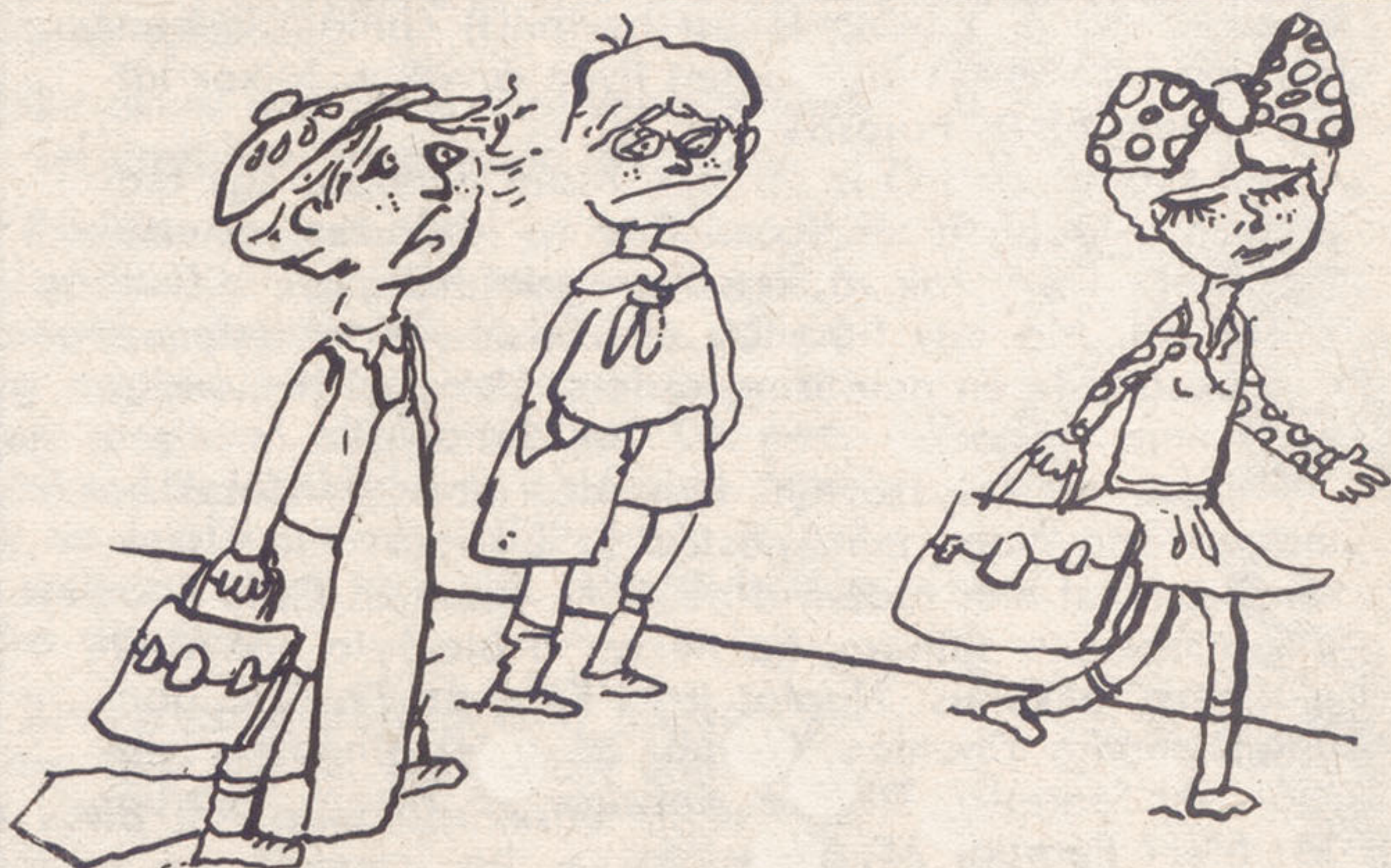

— Még nem döntöttem el, hogy melyikötökkel járok...

TITKOS IMÁDÓ

DALLOS

— Ilyenek a nők! Rám se néz, pedig még az apukám nyakkendőjét is felvettem a kedvéért...

EGY SZERELEM HAT NAPJA

Elsősorban bemutatkozom. Strucc Aranka vagyok. Mindegy, hogy hányadikos, ha már egyszer felnőttnek érzem magam. Tegnap olvastam egy könyvet a lányok lelkivilágáról, ebből gondolom, hogy nekem is van. Szerelmes vagyok. Annyi minden bizsereg bennem, dallamok, gitárhang, egy név, amit most nem írok le, csak a szívembe vésem, meg holnap a padomba. (Jaj, el ne felejtsem a boncolókést bevinni!) Hullámzik bennem a szerelem. A Tisza lehet ilyen árvízkor. Mikor látlak szívem árvízi hajósa?

Ma este diszkó! Ő is ott lesz. Majd álldogál egy csapatban a többi fiúval. (Lásd Brehm: Majomsziget című fejezetét). De várok rá, remélem odajön felkérni. Csak ő érdekel. Ma egy fiú meg akart ismerkedni velem a villamoson, de én nem ismerkedem. (A nagyi is mondta, hogy nem szabad.)

Felkért, egyéni szövege van, azt mondta: dobd be magad angyalom, mint postás az újságot a levélszekrénybe. Most már tudom a nevét is, Tihamér. Csak ő jár a fejemben, a suliban, ha nézem a biológia könyvben a lajhárt, akkor is. Naplót írok. **Február 29.** Rád gondolok mindig Tihamér. **Február 30.** Édes Tihamér. **Február 31:** Szeretlek Tihamé. **Február 32.** Tiham, **Február 33:** Mér? **Február 34:** Édes Ede.

PORCICÁK

Tudod-e, hol laknak a porcicák? A szekrény alatt. Ott gyűlik a por, és amikor már elég sok összegyűlt, megszületik belőle a porcica.

A porcicák leginkább aludni szeretnek. Ha néha mégis felébrednek, hát csak azért, hogy körülnézzenek, nincs-e a közelben egy seprű, mert attól nagyon félnek.

A porcicák csak port esznek. Attól lesznek kövérek. Amikor már olyan kövérek, hogy nem férnek a szekrény alá, kigurulnak a szőnyegre, és békésen alszanak tovább.

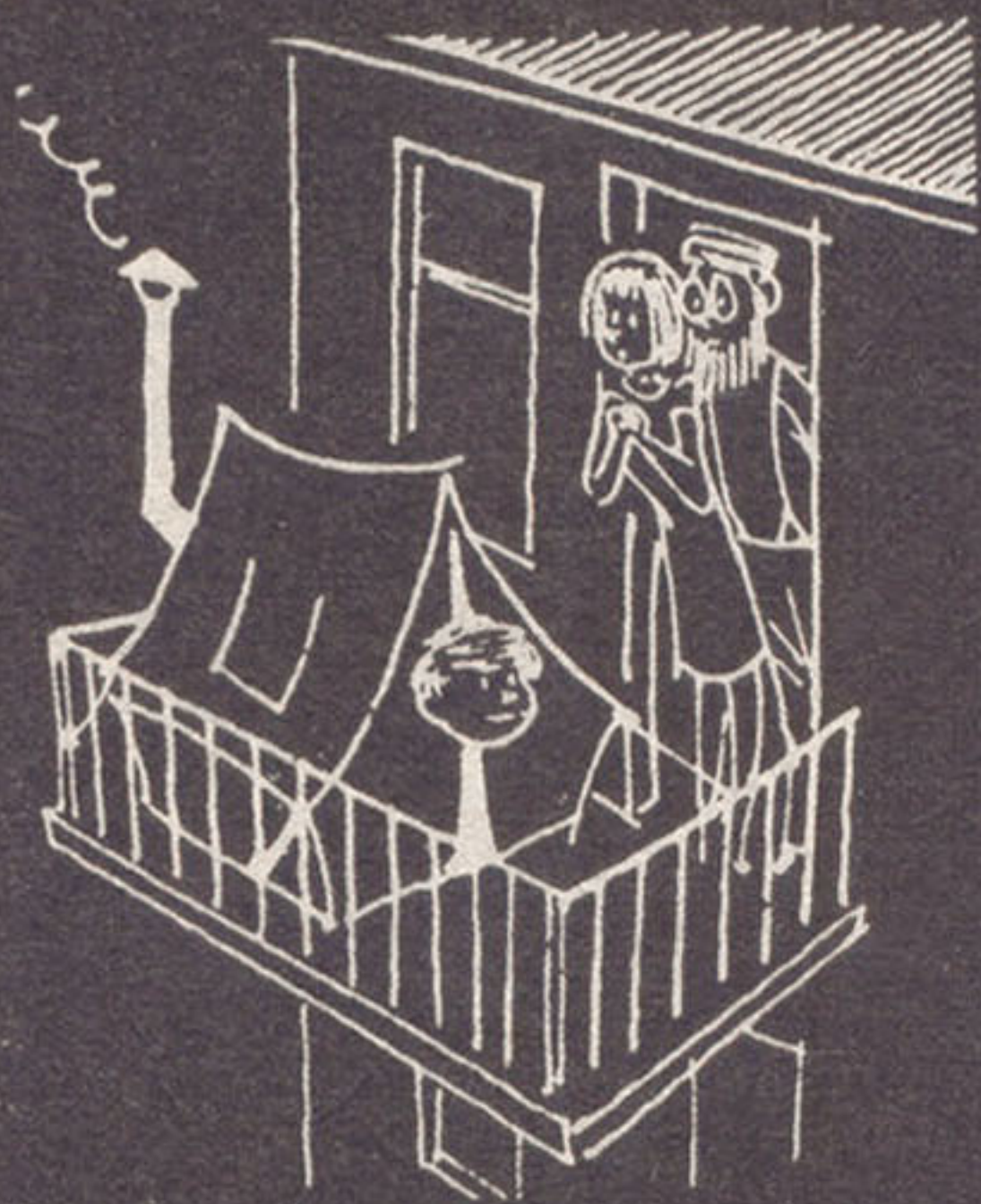
De akkor már mi is észreve vesszük őket, és felsóhajtunk, hogy ideje takarítani.

Rémülten ugrik fel a porcica, ha megpillantja a seprűt! Magasra ugrik, a levegőbe, porrá válik és eltűnik. Mi pedig nagyon büszkék vagyunk, hogy milyen alaposan kitakarítottunk. De nem-sokára elkezdi hiányozni a porcica. Izgatottan lessük, mikor gyűlik össze a por a szekrény alatt, és mikor születik belőle újra porcica.

Amikor megszületik, még nagyon sovány, alig látszik. De rögtön enni kezd, és rövid idő alatt újra szép kövér lesz. Kigurul a szőnyegre, mi pedig takarítottunk újra.

A porcicák nagyon húségesek.

TÁBOR- KONZERV

SZOBOR

Táborunkban a Sólyom raj a „szobormosdatás” című pantomim jelenetet adta elő a tábortűznél. Ez abból áll, hogy egy gyerek a „szobor”, és a többiek őt mossák le jelképesen. S ez történik mindazért, hogy a végén a szobrot egy vödör vízzel leöntsék. A „szobor” ezt tudja és a zuhany elől félreugrik. Tehát olyan helyre áll,

ahol a mögötte lévő nézőknek szánják a fürdést. Már ki is néztük a Barátság rajt, a „szobor” eléjük állt, De míg folytak az elterelő mozdulatok, a táborvezető és egy-két vendég került a Barátság raj tagjai közé. Mi pedig nem láttuk a helycserét. Folytassam? ... Ugye nem szükséges? Akár a vízijártassági igazolványt is ki-
oszthattuk volna a póruljártaknak.

TE ESZEL?

Nyáron a nagy hadijátékon történt. A megbeszélés szerint akiknek leolvasták a számát, azt kivonták a forgalomból, azaz „meghalt” és a gyülekezőhelyen kellett megvárnia a számháború végét. Unalmában nekilátott az uzsonnának. Arra ment az egyik ifjúvezető és mérgesen rászólt a szabálytalankodóra. Te eszel, amikor „halott” vagy? Micsoda dolog ez?

— Újraélesztési kísérlet —
hangzott a válasz.

HAJAJ!

Egy forró nyári délelőtt megérkeztek a látogatók a táborba. A „donjuanként” ismert ifjúvezetőnk, Béla, hevesen udvarolt a hazulról érkezett lánynak. Egy kis idő múlva az ő kiabálni kezdett: Béla megint keres-

nek. A megszólított kissé zavar-
tan nézett a kapu felé, majd té-
továzó léptekkel elindult az
újabb hölgylátogató felé. A
mellette ülő lány megkérdezte:

– Ki ez?

– Hagyd, Ibolyám! Elég lesz
neki megmagyaráznom, hogy te
ki vagy.

EÖTLET

Eőry Lacit mindig így – írás
szerint ejtve a nevét – szólítot-
ta az őrsvezetőnk a sorakozók-
nál.

Ezt mindaddig tette, míg Laci
visszavágásul ki nem találta:

– Jövök már, eőrsvezetőké-
m!

ING

A táborvezető megdöbbenve
látja, hogy Pistinek piszkos az
inge, rá szól, hogy azonnal ve-
gyen tisztát. Pisti elnézést kér,
mondván, csak három inget ho-
zott, de valamennyi rajta van.

– Hogyhogy?

– Úgy – hangzik a válasz –,
hogy ennek a foltozására már
felhasználtam a másik kettőt.

MATEK

Az ifivezető ellenőrzi az őrsé-
get a táborban. Utána odaszól
az őrsvezetőnek.

– Úgy látom, az őrség öt-
ven százaléka alszik.

—Igen, de csak nyaktól fel-
felé!

MÉLA BÉLA

Szakad az eső a táborban. A
gyerekek unatkoznak a sátor-
ban. Unalmukban kitalálják,
hogy aki három percig egyfoly-
tában a legbutább képet vágja,
az lesz a győztes. Letelik az
idő, Béla lesz a győztes. Ami-
kor át akarják adni neki a dí-
jat, megszólal:

– De hiszen én nem is ját-
szottam.

TÁBORI ŐRSÉGBEN

Az ötödik osztályos Zoli áll a
tábori őrségen. Lámpalázás és
fél. Jól tudja, ha valaki köze-
ledik, meg kell kérdeznie: Állj!
Ki vagy? Míg ezen gondolko-
dik, az ügyeletes ifi elhalad
mellette, s erre hirtelen észbe-
kapva utána kiált:

– Állj! Ki voltál?

SÚRÍTETT LEVÉL

Géza először táborozott, na-
gyon hiányzott neki az otthoni
élet. Tapintatos levelében ezt
írta:

„Kedves szüleim! Nem kérek
semmi különöset, de a csomag-
ban jól kössétek össze a sült
csirke lábát, nehogy felrúgja a
kompótos üveget és elázzon a
százforintos.”

Horváth Attila
6. oszt.

DILIS VICCEK

Az itt következő tréfák helyszíne minden egyes alkalommal a bolondok háza. Jó, tudjuk, hogy ma már ilyen nincs, és ha van, akkor másnak hívjuk...

✱

Horgászik az ápoló a vízcsap kagylójában. Jön az orvos és megkérdi:

— Na, fogott már valamit?

— Itt a vízcsapnál? Megbolondult maga?

✱

Levelet ír a bolond. Mögéje lép az ápoló és megszólítja:

— Mit írunk, mit írunk?

— Levelet.

— És kinek írjuk?

— Kinek? Magamnak.

— És mi áll a levélben?

— Honnan tudjam? Még nem kaptam meg!

✱

Félcipőt húz maga után spárgával a bolond.

— Jaj, de helyes kutya — mondja a másik. — Hogy hívják?

— Fifi.

— Két kával?

— Nem, Cs-vel, mint Malvin.

✱

Új beteget hoznak este. Az

ügyeletes orvos a beutaló alapján közös teremben helyezi el, mivel nem közveszélyes az ápoló.

Reggel a főorvos szemrehányást tesz az ügyeletesnek:

— Miért rakta a többi közé ezt a közveszélyes örültet? Nézze meg, az összes szobatárs feje véres, össze-vissza törte őket.

— Nem bántotta egyiket sem — mondja szomorúan az ügyeletes.

— Akkor meg mi történt?

— Húzott a padlóra krétával egy vonalat, és azt mondta: „Aki át tud bújni alatta, azt holnap hazaengedik!”

✱

Cipőskatulyát húz maga után a földön a bolond. Jön az orvos, és megkérdezi:

— Na, hogy van a kutyája?

— Nem kutya ez, hanem cipősdoboz!

— Bocsánat, tévedtem.

— Nem tesz semmit. Látod, kiskutyám milyen jól becsaptuk a doktor bácsit?

✱

Az egyik beteg kalapáccsal veri a kisujját. Minden ütés után nagyot ordít.

Az ápoló érdeklődve nézi, majd megkérdi:

- Mondja, mi ebben a jó?
- Amikor melléütök!

Az egyik folyosón fülét szorosán a falhoz tapasztva hallgatózik a bolond. Arra jön az ápoló, s megkérdi, mi újság. A bolond megkéri, tegye ő is a fülét a falhoz, és füleljen. Az ápoló megteszi, majd mondja, hogy ő bizony nem hallott semmit!

— És képzelje, ez így megy már hetek óta!

Szobatársak kártyáznak, egyikük a csilláron lógva figyel a játékot. Megszólal egy bolond:

— Gyere le a csillárról, mert a fejünkre szakad.

— Ha lejövök, akkor nem látom a lapokat.

— Akkor ülj a csillár árnyékára.

— Hogyisne! Hogy valaki lekapcsolja a villanyt, és én lezuhanjak!

Használaton kívül helyezett villanyoszlop áll a kertben. Az egyik ápoló felmászik rá, és a tetejére rajzszeeggel egy

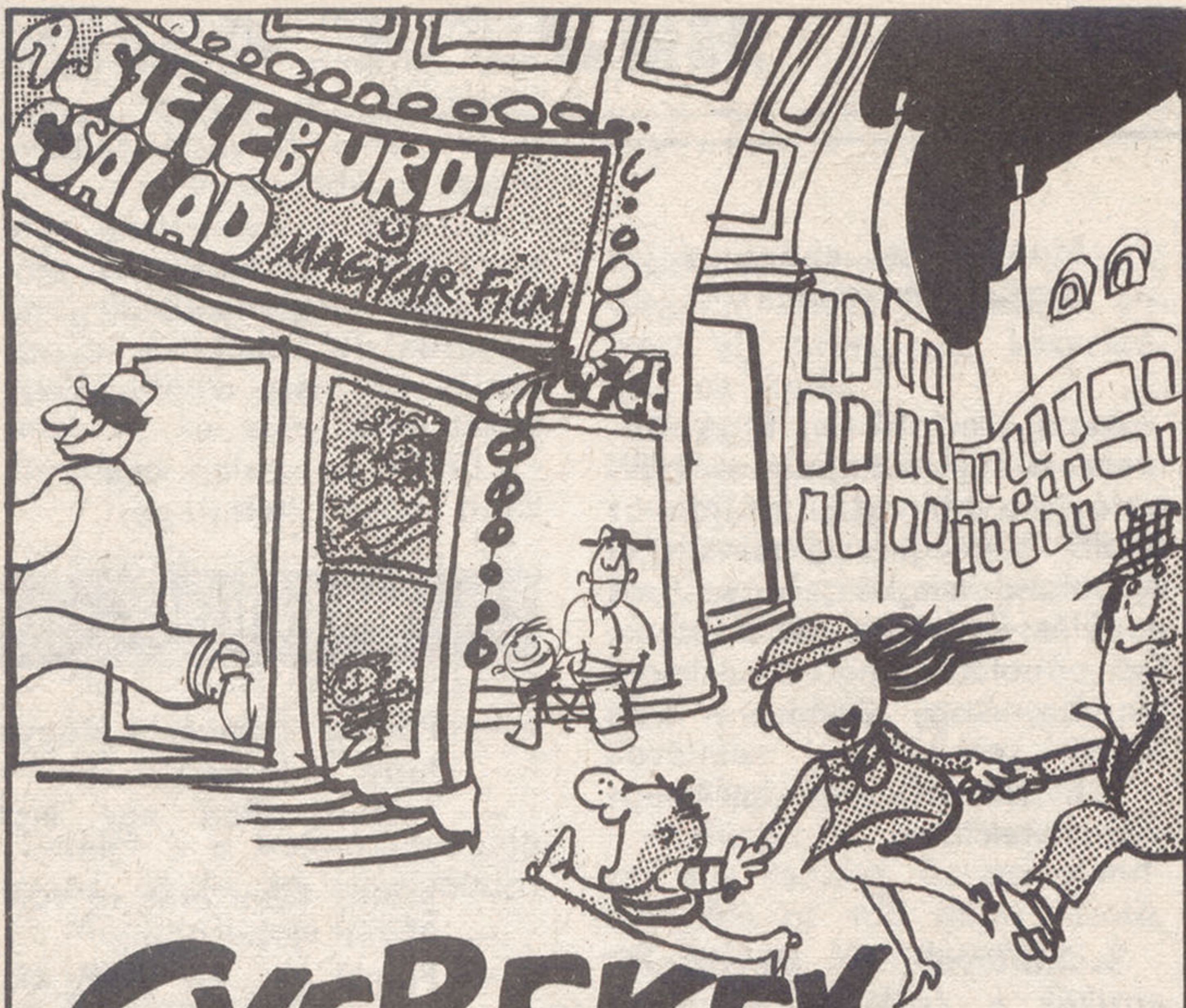
cédulát erősít, majd lejön. A nap folyamán néhány bolond felmászik az oszlopra, majd földet érve helyeslő fejbólintással tovább megy.

Furdalja a kíváncsiság a főorvost, s az esti takarodó után, szájában zseblámpával, nagy nehezen felmászik az oszlopra, és elolvassa a cédula szövegét:

„Ez itt az oszlop vége! Tovább mászni felesleges!”

MÁS DILISEK

- Pincér, pincér! Nagyon forró a leves.
- Tessék talán egy kicsit várni.
- Várni? Nem érek rá várni.
- Akkor tessék fújni.
- Fújni? Ha én fújni akarok, akkor trombitát rendelek, s nem levest.
- Halló, 44-44-44?
- Nem kérem, 444-444.
- Elnézést a zavarásért, téves.
- Nem tesz semmit, nem zavart meg semmiben, úgyis szólt a telefon.
- Miért nem hordod az új cipődet? — kérdi az egyik bolond a másiktól.
- Majd csak egy hét múlva veszem fel, mert az eladó szerint az új cipők az első héten kicsit szorítanak.

GYEREKEK

VIGYÉTEK MOZIBA SZÜLEITEKET

A SZELEBURDI CSALÁDHOZ

DRAHOTA ANDREA * ERNŐ Y ILKA

ÍRTA: BALINT ÁGNES

RENDEZTE: PALÁSHY GYÖRGY

KÉSZÜLT A MATILM DIALÓG STUDIÓBAN * FORGALOMBA HOZZA A MOKÉP

ANEKDOTÁK

VICTOR HUGO ÉS A MUZSIKA

A nagy francia romantikus költő és író nem szerette a zenét. Hosszú időn keresztül kérette magát, míg végül megengedte, hogy verseit megzenésítsék.

— Hát nem elég hangzatosak az én verseim — mondogatta —, hogy e kellemetlen zaj nélkül ellehetnének?

NAGY KÁROLY KARDJA

Egy író megkérdezte a francia kiadótól, Gaston Gallimardtól, olvasta-e legutóbbi regényét.

— Hogyne! E mű Nagy Károly kardjára emlékeztet engem...

A kíváncsi író lexikon után rohant, amelyből aztán megtudta, hogy Nagy Károly kardja hosszú volt és lapos.

MŰÉRTŐ

Lev Tolsztoj írt egy rövid elbeszélést és álnéven elküldte az egyik folyóiratnak. Két hét

múlva érdeklődött, mi jett a sorsa elbeszélésének. A szerkesztő nem valami kedvesen fogadta, és nyíltan megmondta, hogy az írást nem közli.

— Miért? — kíváncsiskodott Tolsztoj.

— Megmondom, igen tisztelt uram — felelt a szerkesztő —, amikor elolvastam ezt a kis semmiséget, meg voltam győződve, csakis valami zöldfülű írhatta. De ön már meglett ember, jobb ha abbahagyja a papírpocsékolást. Ebben a korban már késő elkezdni. Korábban írt valamit?

— Írtam — felelte Tolsztoj. — Néhány olyan művet, melyekről korábban elég elismerően nyilatkoztak. A Háború és békét, A Karenina Annát.

A HELYES VÁLTOZAT

Egy díszebéden két aranyifjú azt kérdezte Voltaire-től, hogyan kell helyesen mondani: „Adjon innom”, vagy „Hozzon innivalót”.

— Az önök szájába egyik változat sem való — válaszolta Voltaire. — Önöknek azt kell mondaniuk: „Vigyenek bennünket vályúhoz.”

A CSODAGYEREK

Alphonse Karr francia humoristát meghívták egy ismerős családhoz vacsorára, ahol egy csodagyerek zongorázott vacsora után. A kis zongorista rendkívül hosszú darabot játszott el. Mindenki el volt ragadtatva, csak Karr nem szólt egy szót sem.

— Hogy tetszett a kis művész játéka? — kérdezte a háziasszony.

— Nagyon jó volt. De a darab kezdetén jobban érdekelt a dolog.

— Miért?

— Mert akkor a gyermek még fiatalabb volt.

A MÁRTÁS

Rossini angliai utazása alatt egy vendéglőben néhány nap óta mindig egy és ugyanazt a mártást kapta.

— Talán nem ízlik? — kérdezte a vendéglős.

— Egyízű — felelte a zeneszerző.

— Mit akar ön? Angliában vagyunk és tudja meg, hogy Anglia olyan ország, ahol huszonkét féle vallás van, de mártás csak egyféle.

Rossini vágyakozva sóhajtott fel:

— Bárcsak fordítva lenne!

A DIPLOMATA

Liszt Ferenc éppen nagy társaságban volt, amikor egy fiatal hölgy engedélyt kért tőle, hogy eljátsszon neki valamit. Liszt udvariasan végighallgatta, majd így szólt:

— Asszonyom, az emberek három osztályra oszlanak. Az elsőbe azok tartoznak, akik jól játszanak, a másodikba azok, akik rosszul játszanak, a harmadikba pedig azok, akik egyáltalán nem tudnak zongorázni. Ön kedves asszonyom, már eljutott a második osztályba.

HASZNOS TANÁCS

Petőfi vándorútján egyszer át akart jutni egy folyó partjáról a túlsó oldalra, de nem volt egy krajcárja sem. Nem sokat töprengett, hanem így szólt a révészhez:

— Barátom, szállíts át a túlsó partra, de előre megmondom, hogy pénzem nincsen számodra, csak egy hasznos tanácsom.

A révész, miután Petőfi biztosította, hogy tanácsa rendkívül sokat ér, utasával átevezett a folyón. Megérkezésük után Petőfi rácsapott a révész vállára:

— Barátom — mondta —, azt tanácsolom, hogy másokkal ne

tégy így, mert akkor nemigen élsz meg. Ezt hidd el nekem, és jegyezd meg magadnak örökre!

SHAW ZENEI BÍRÁLATA

Ebédmeghívás után váratlan házikoncert következett. Egy ifjú hegedűs játszott, akit a háziasszony zseninek tartott. Két darab eljátszása után a háziasszony Shaw-hoz fordult:

– Nos, mit szól a felfedezéshez?

Az író nyugodtan felelte:

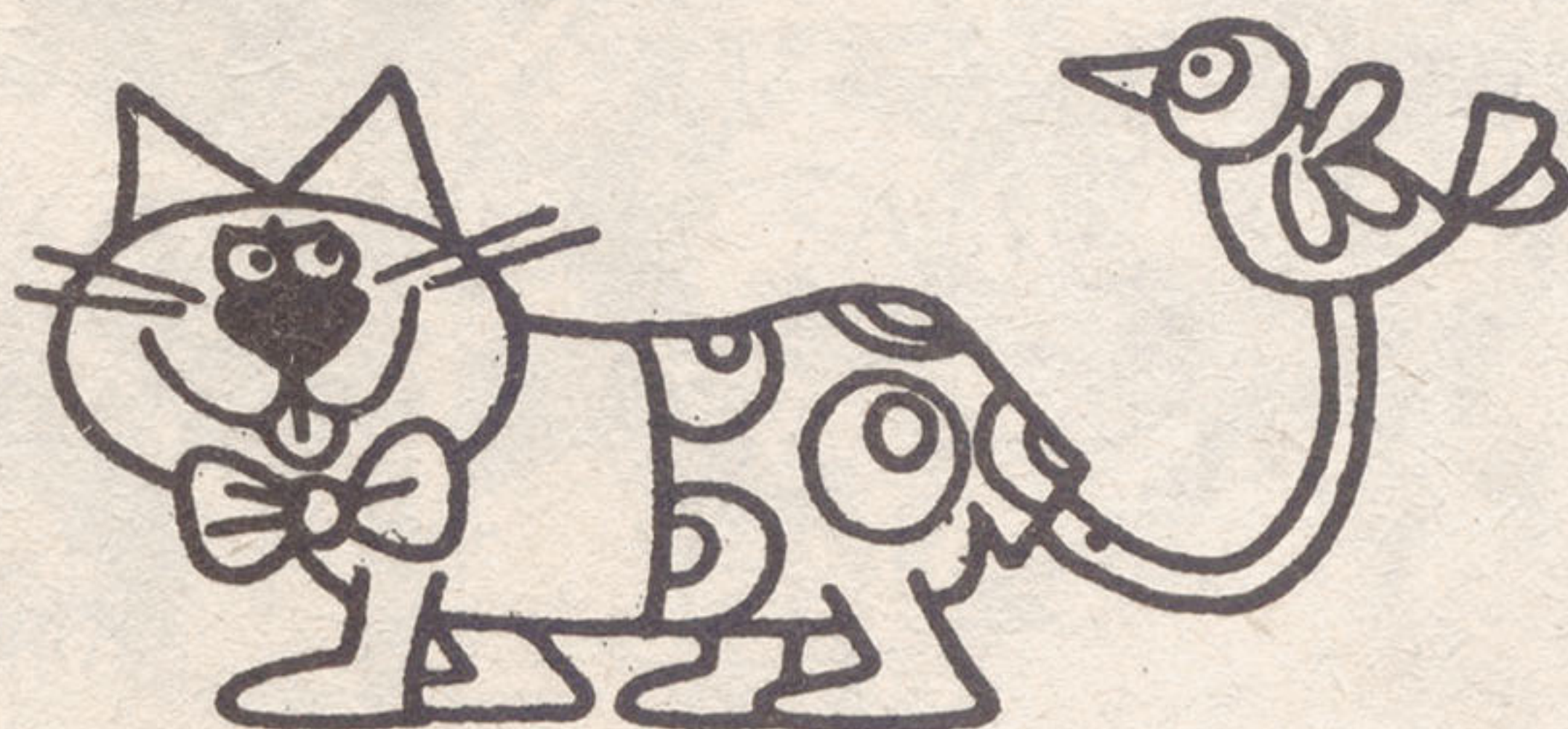
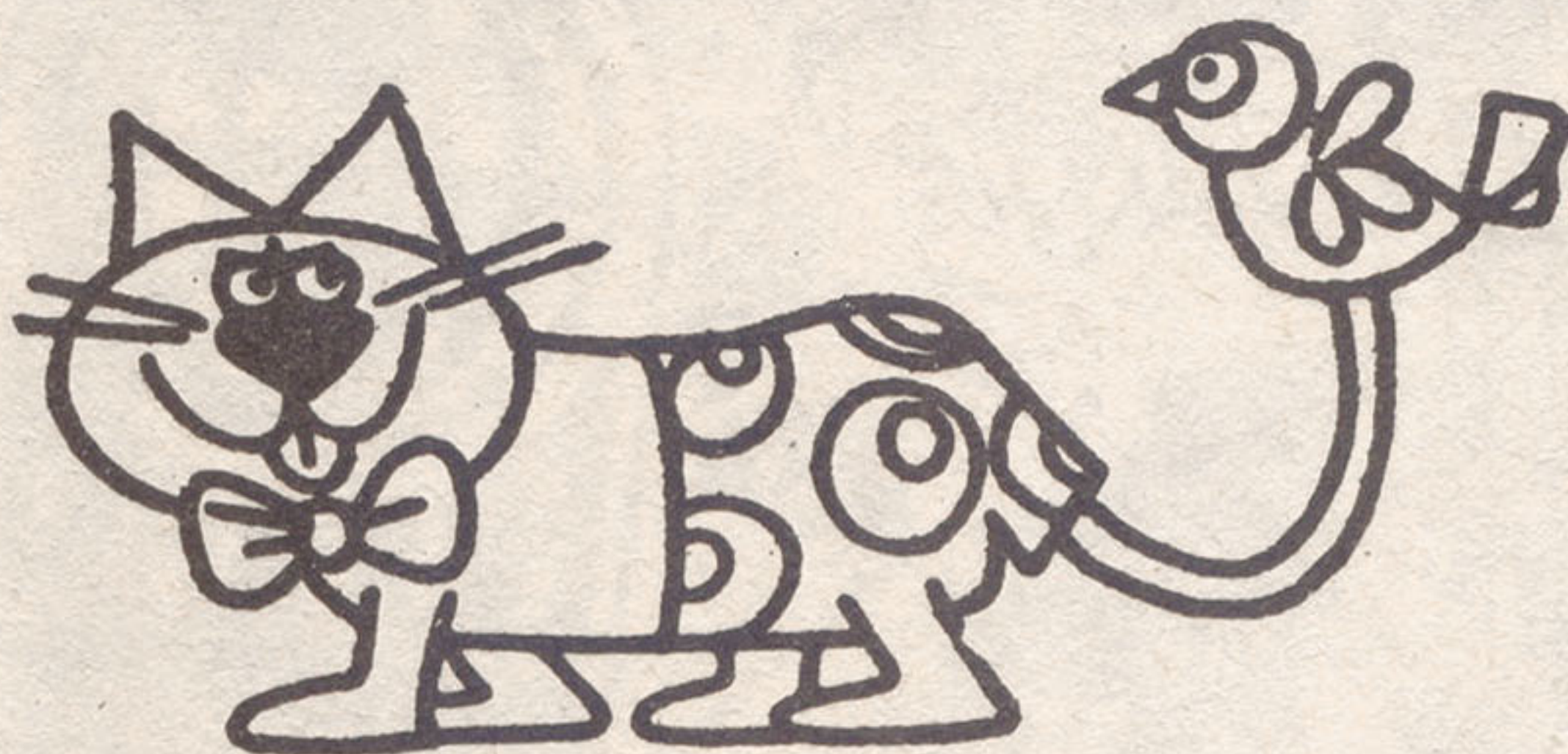
– Nagyon hasonlít Paderevszkihez.

Kínos szünet következett. Végül a háziasszony törte meg a csendet:

– De hiszen Paderevszki nem hegedűs!

Shaw angyali nyugalommal felelte:

– Éppen ezért. Ő sem az.

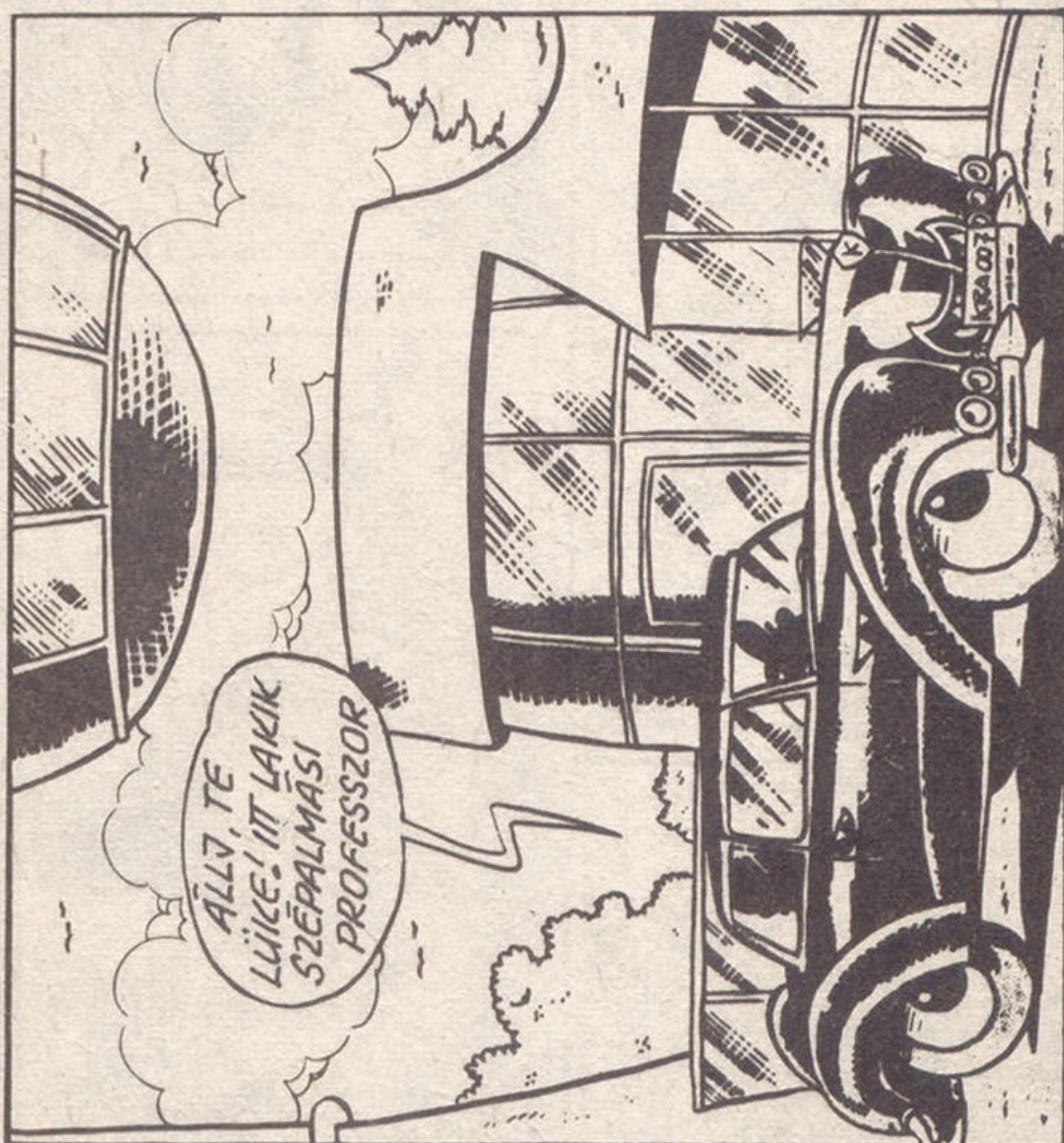
CSAK KÉT KÜLÖNBSÉG

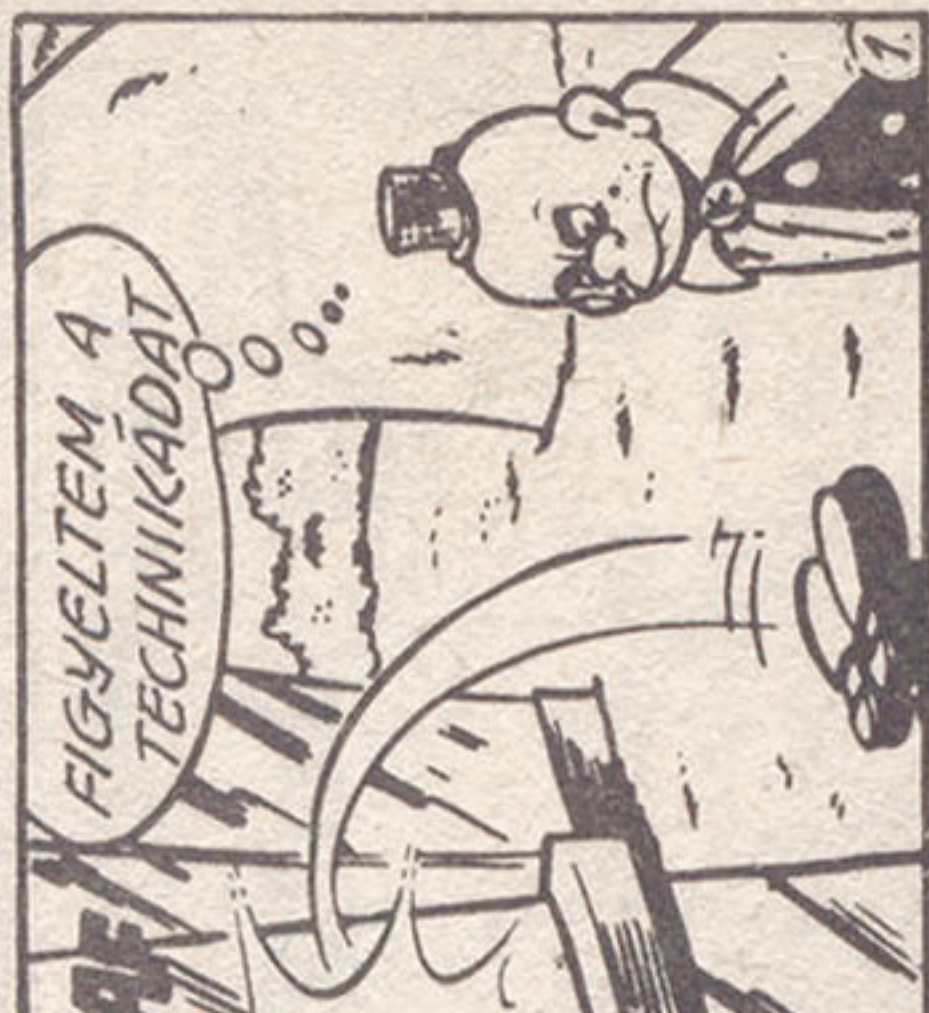
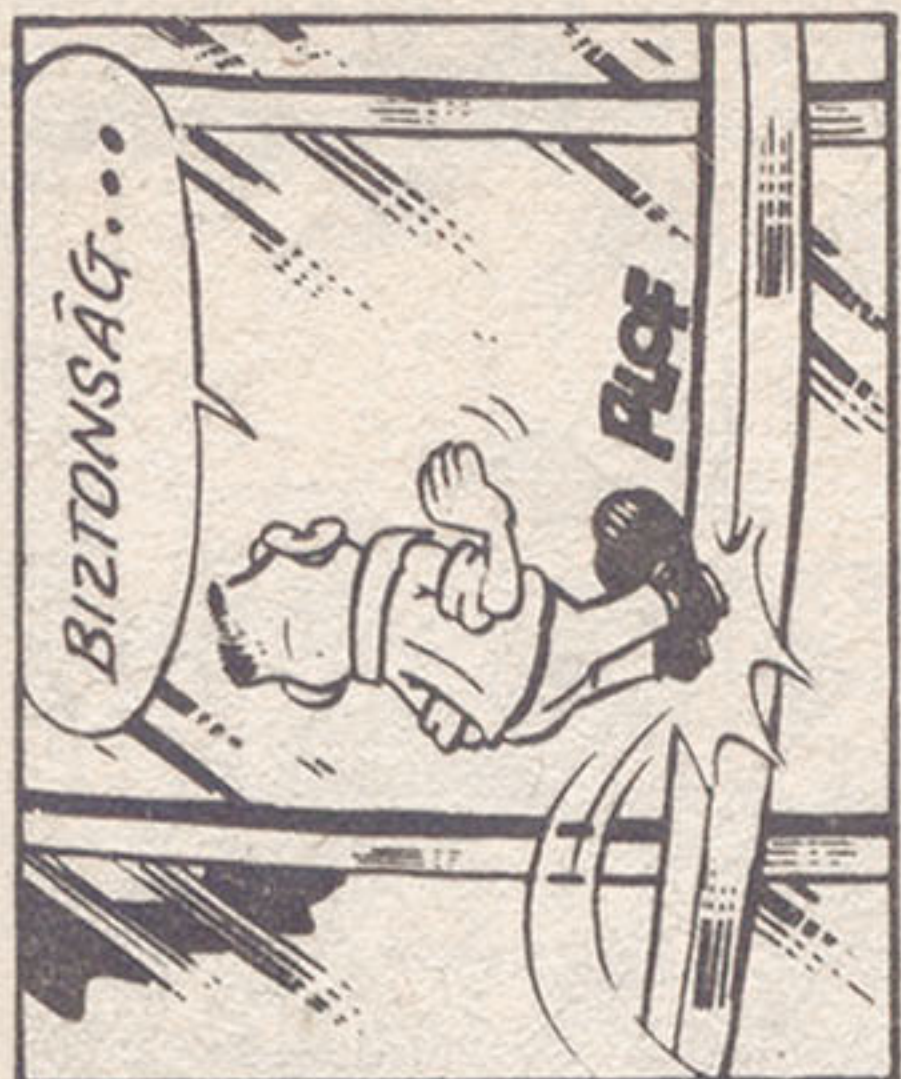
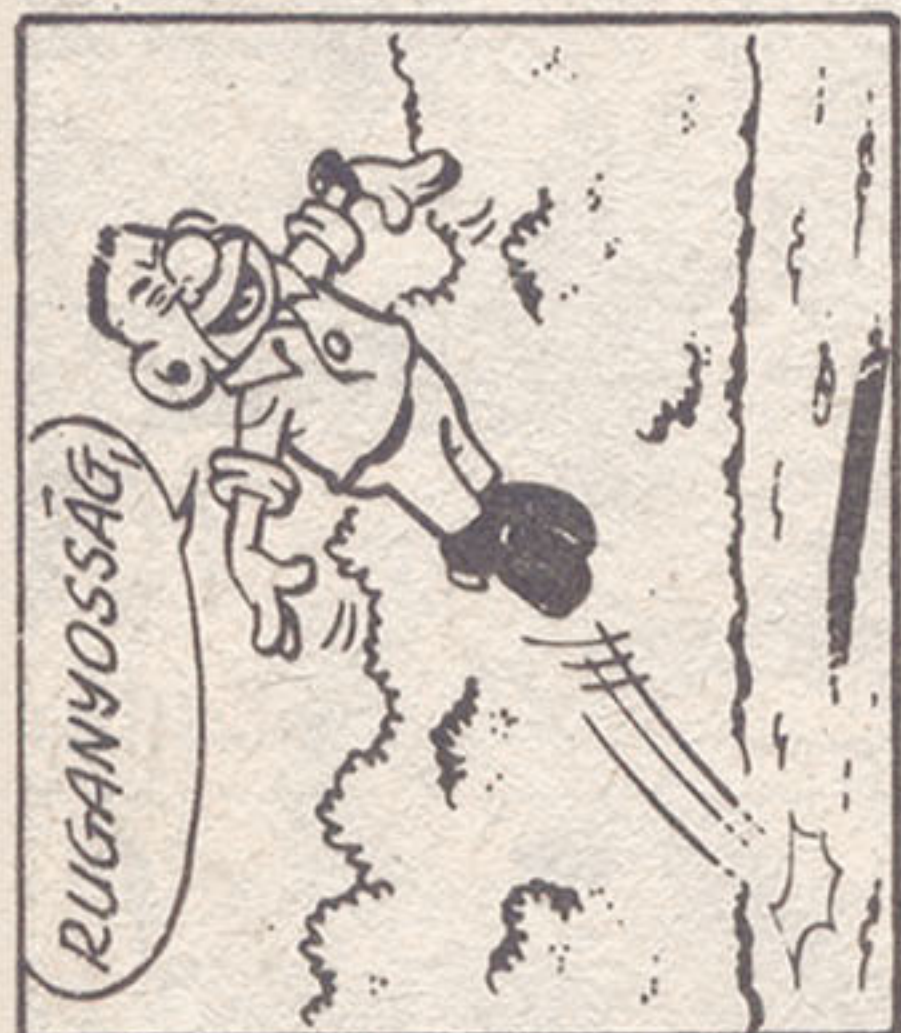
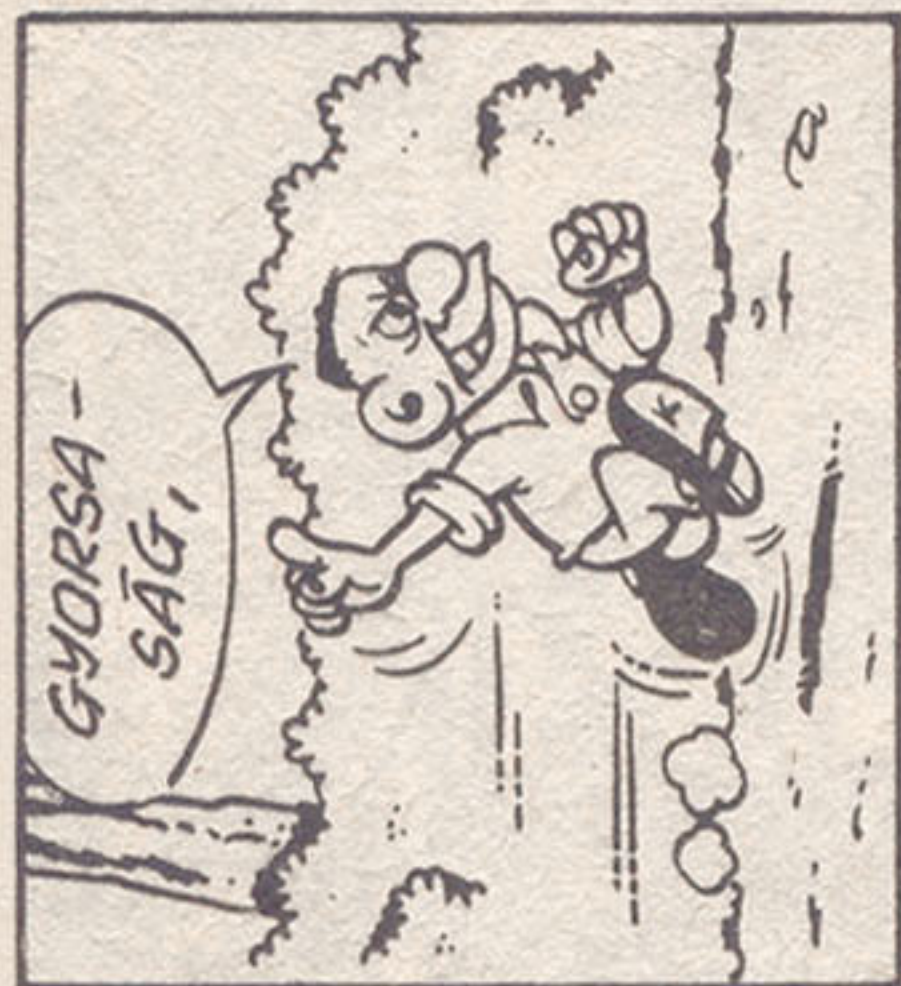
A TRAPPER FARMER MÉGEZT IS BÍRJA!

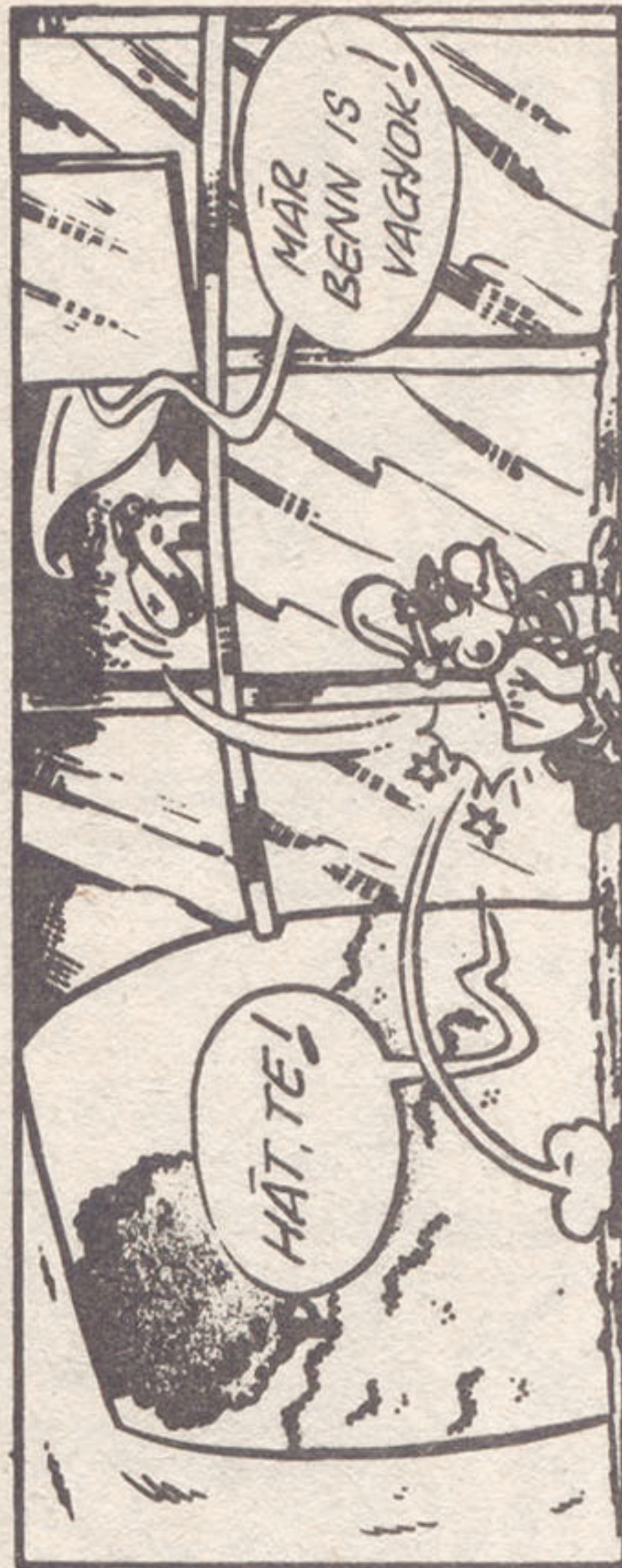
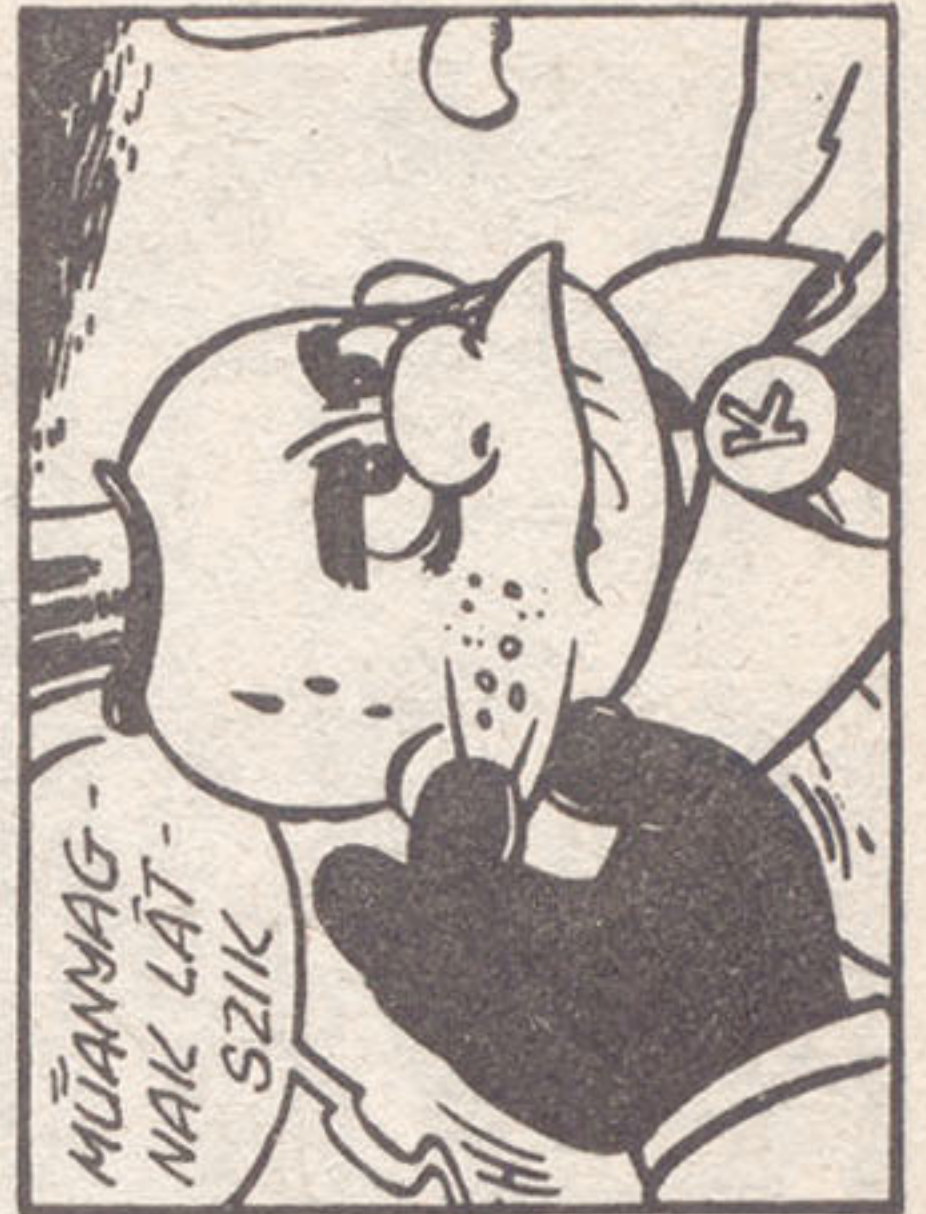
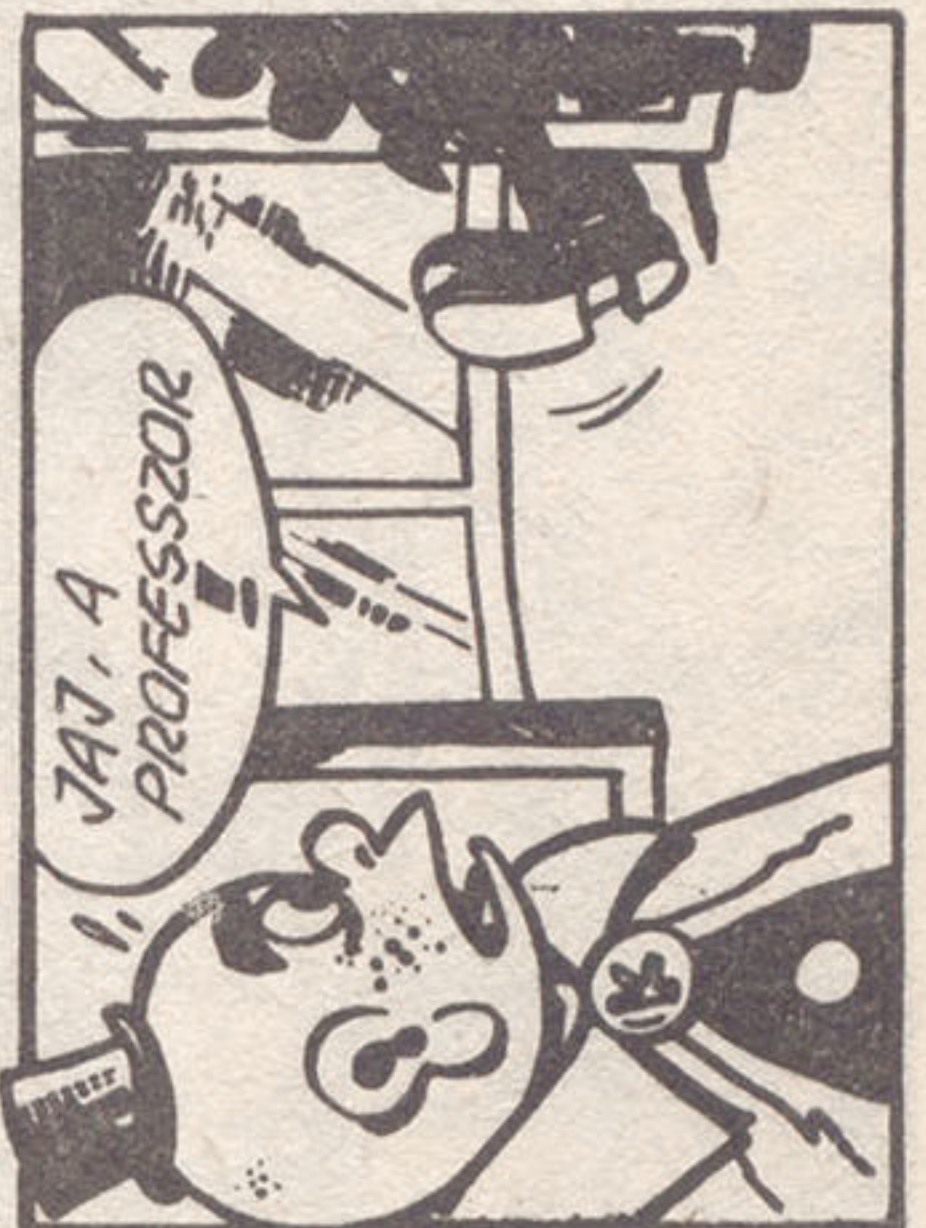

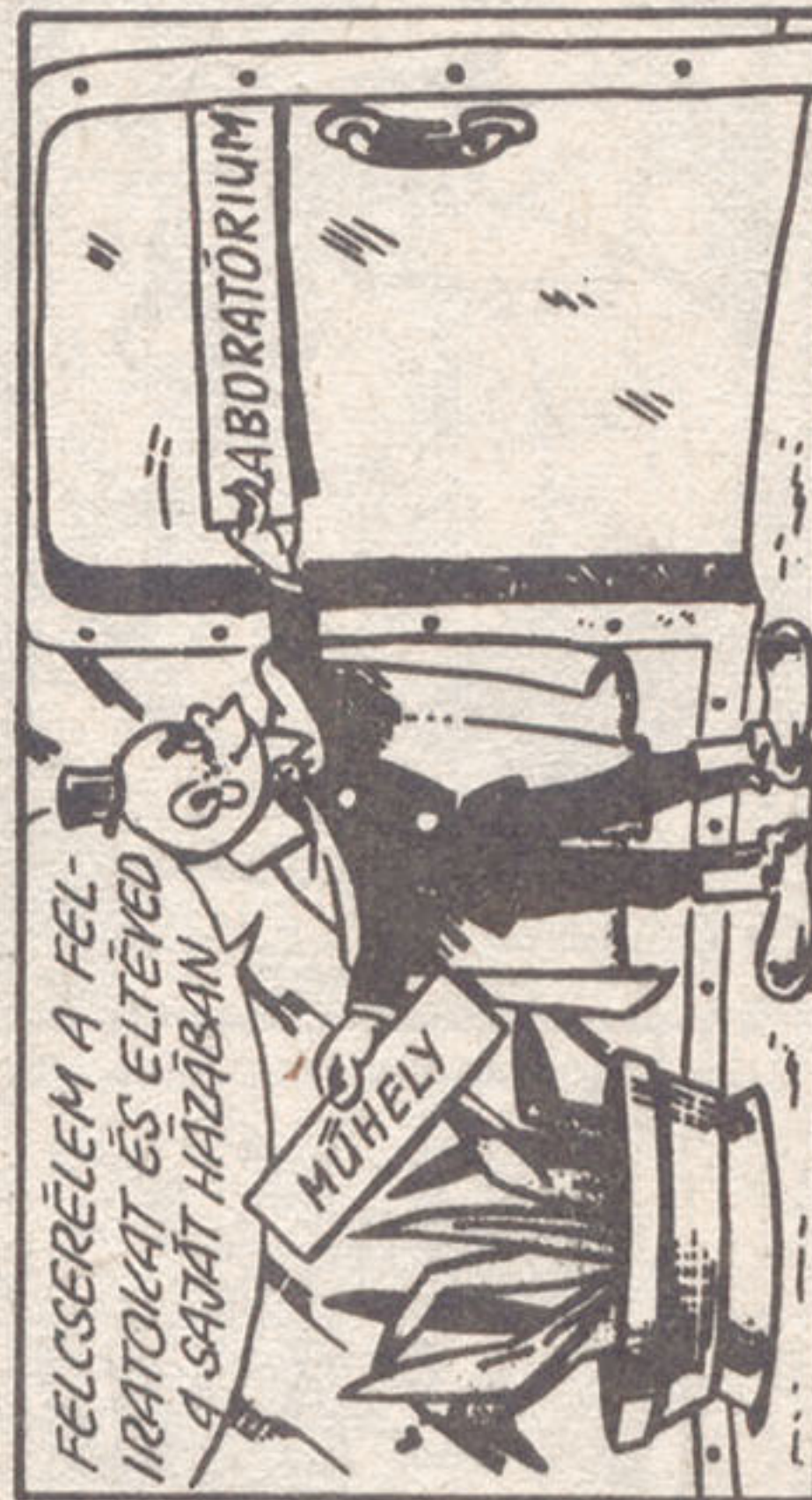
Pt

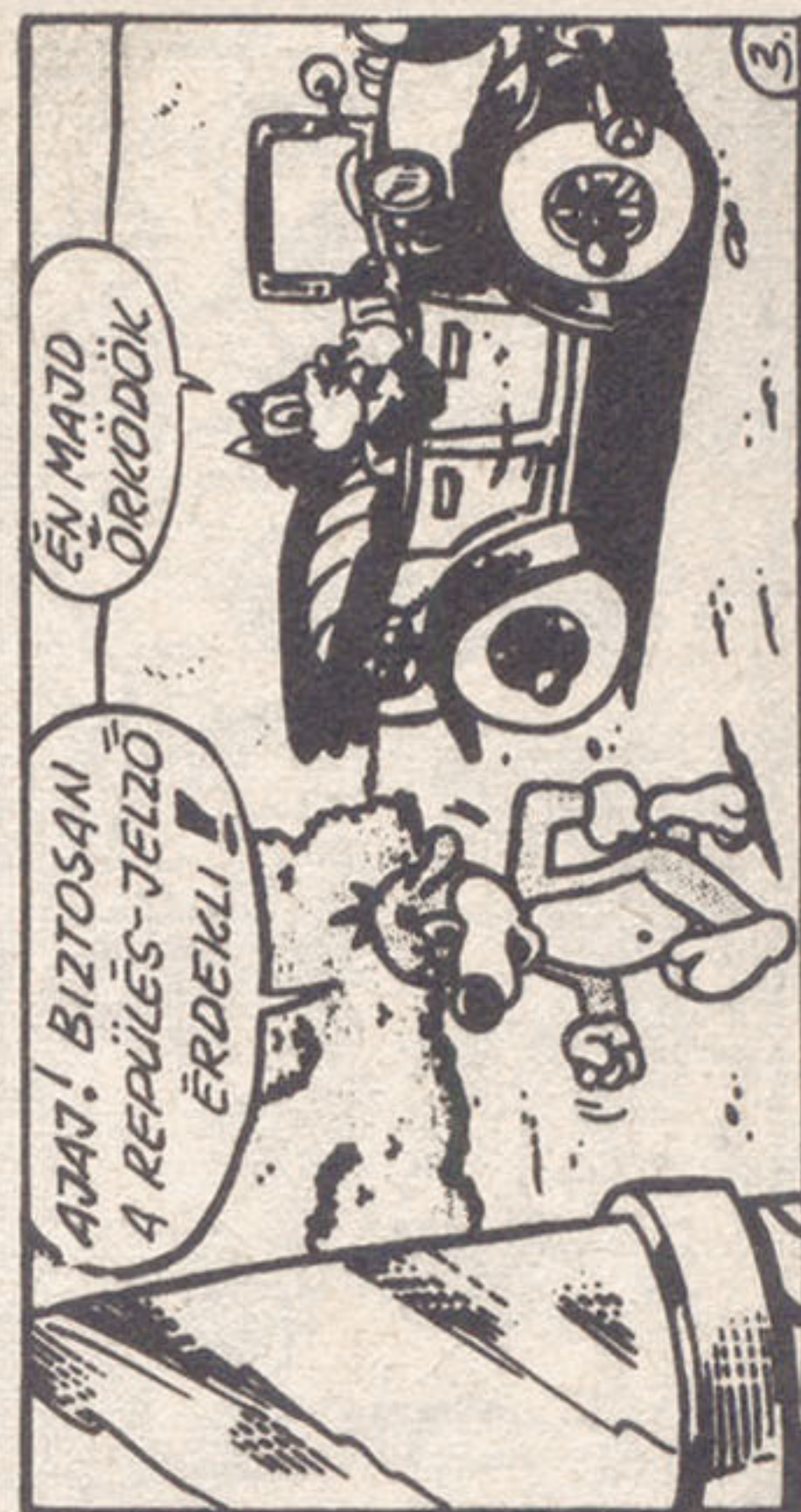
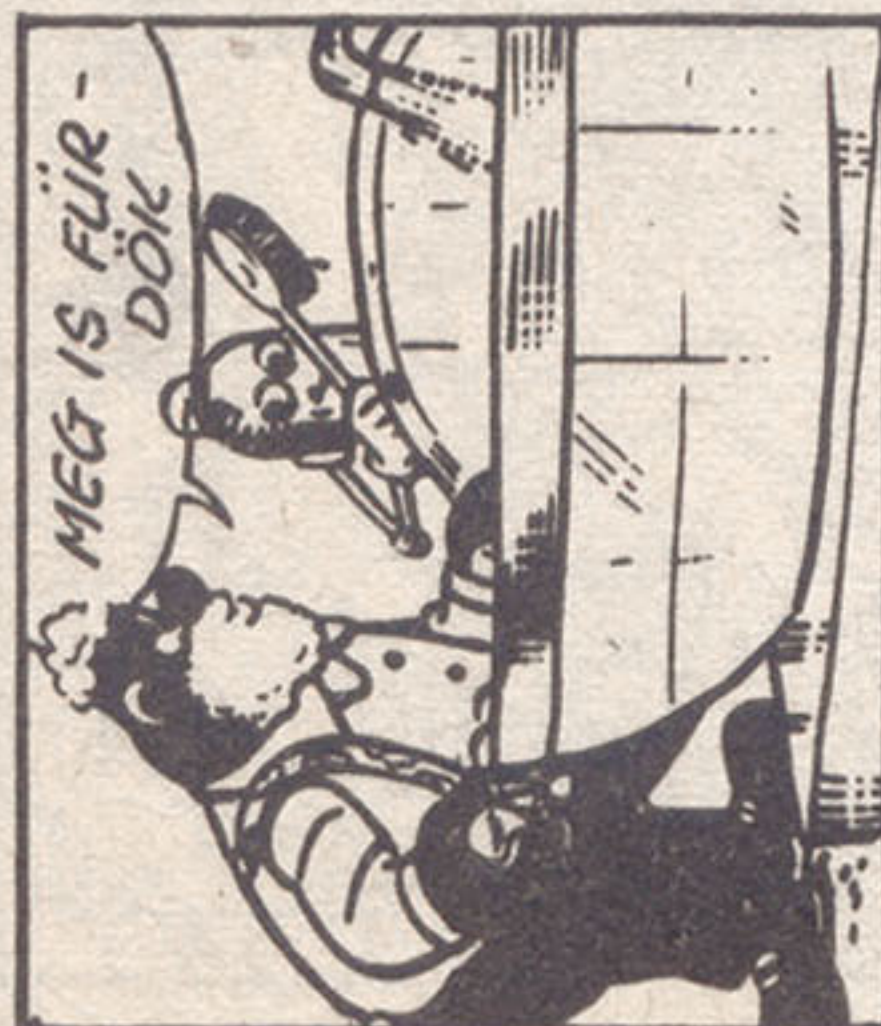
A SZERENCSE FORGANDÓ

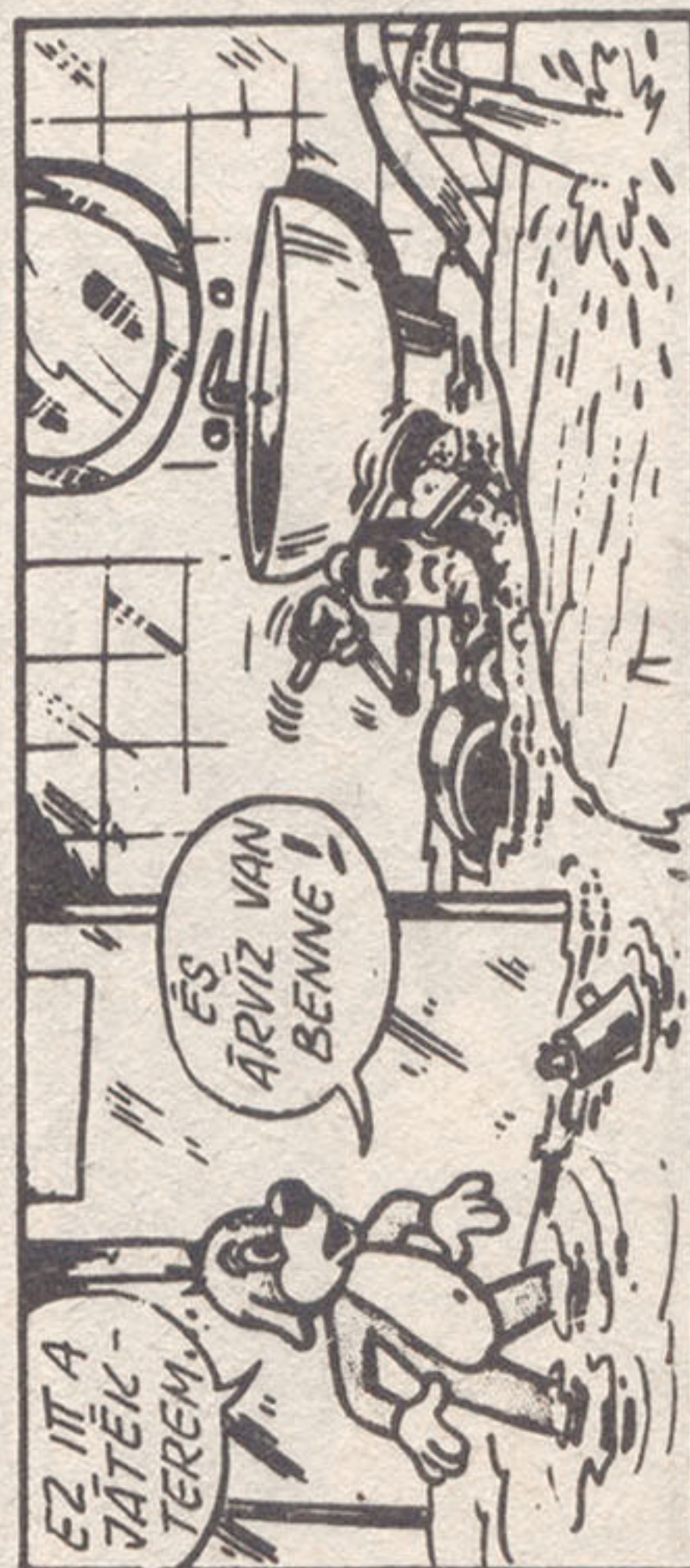
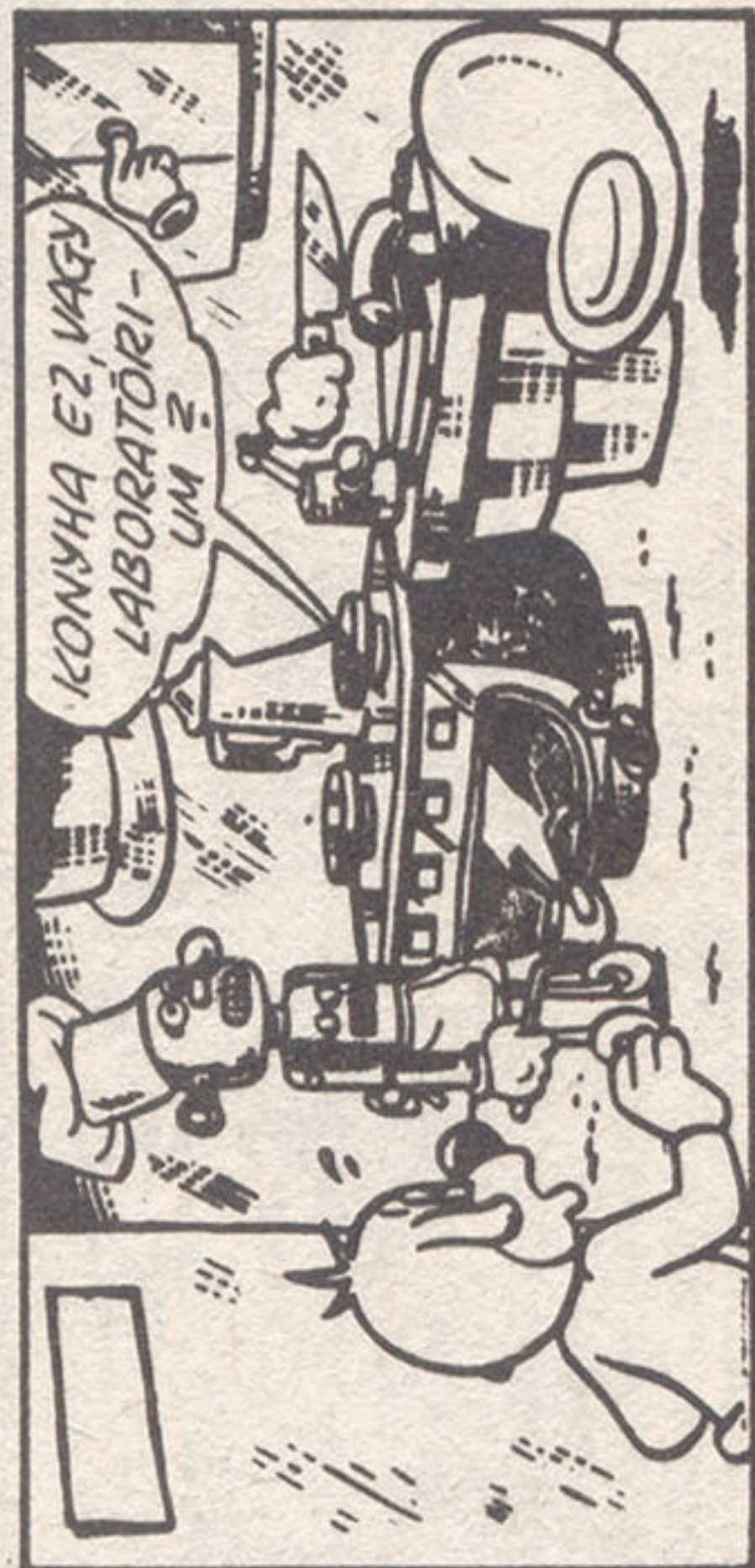
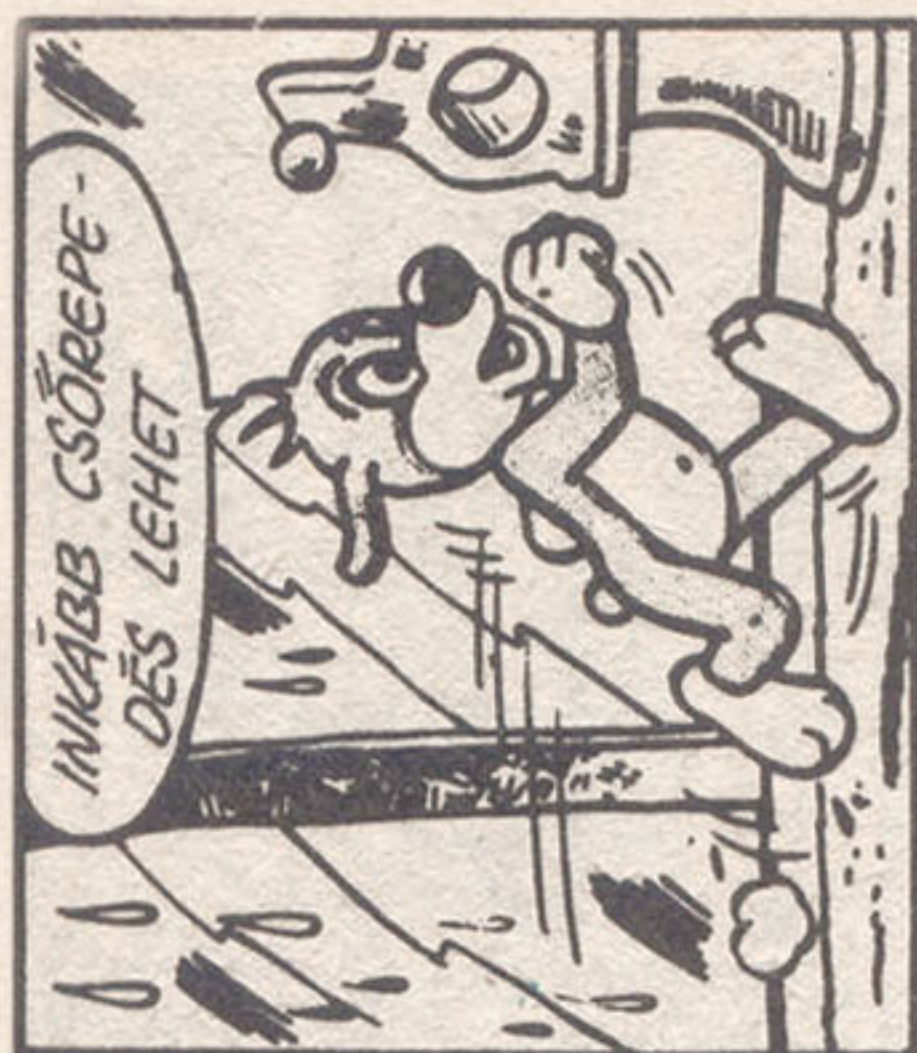
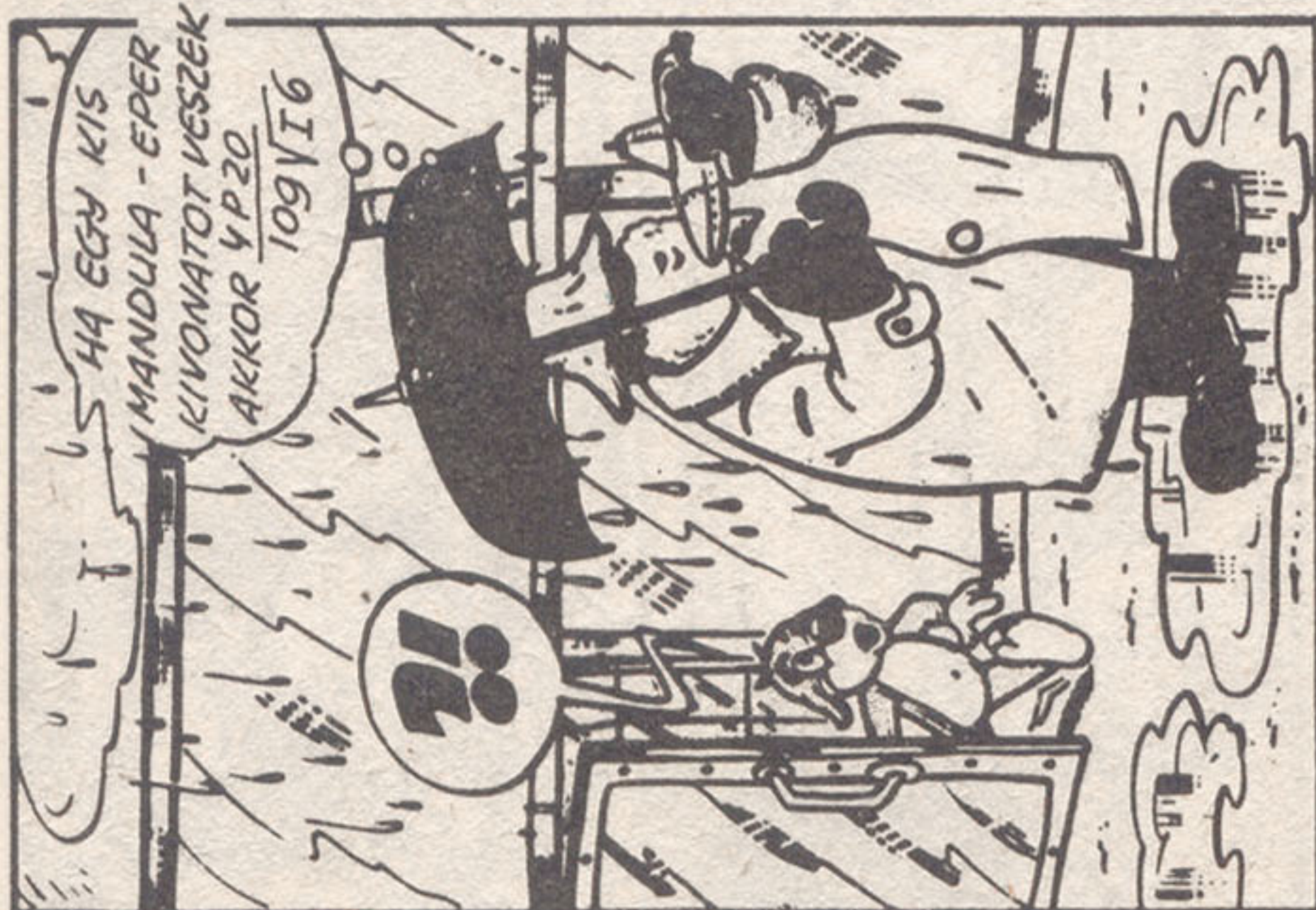

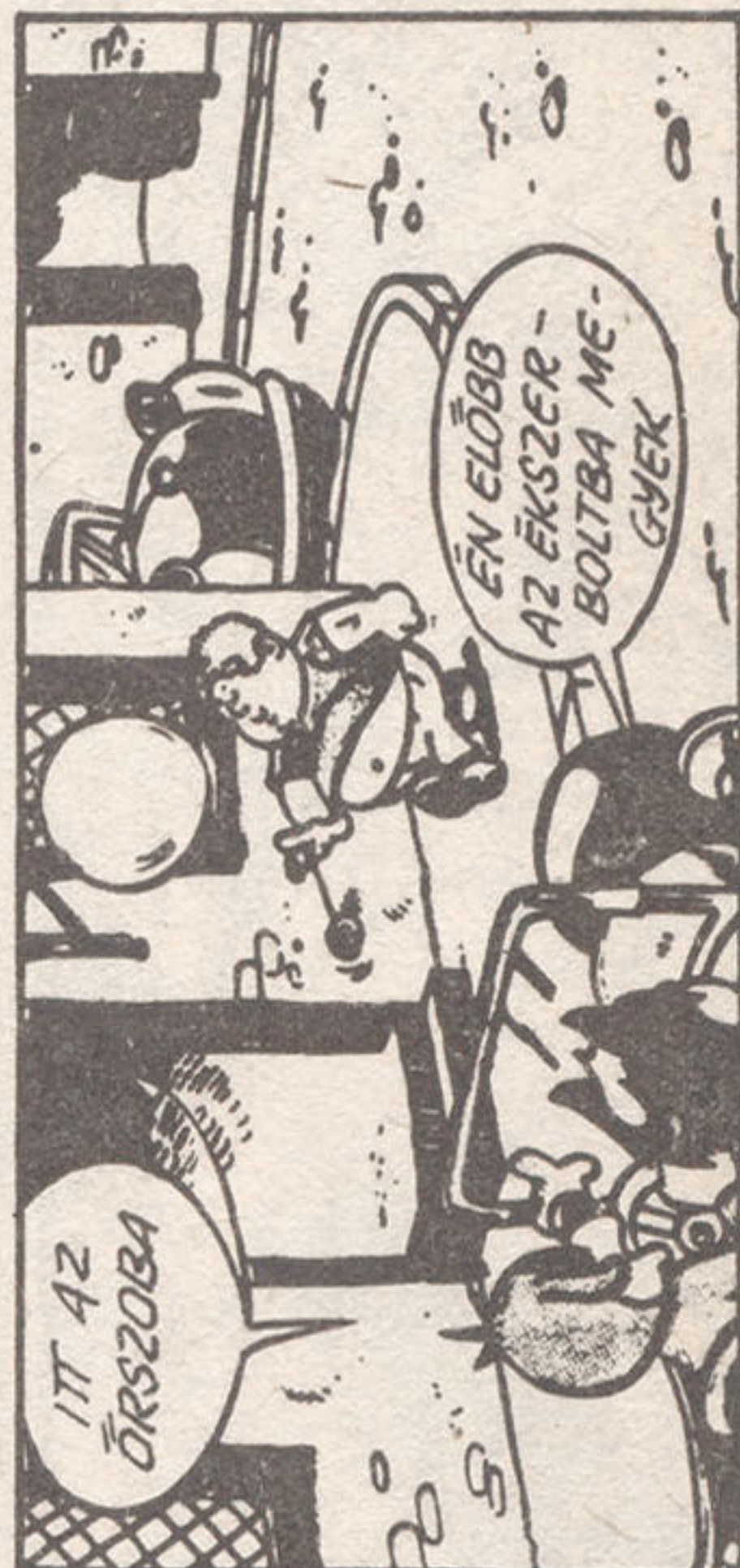

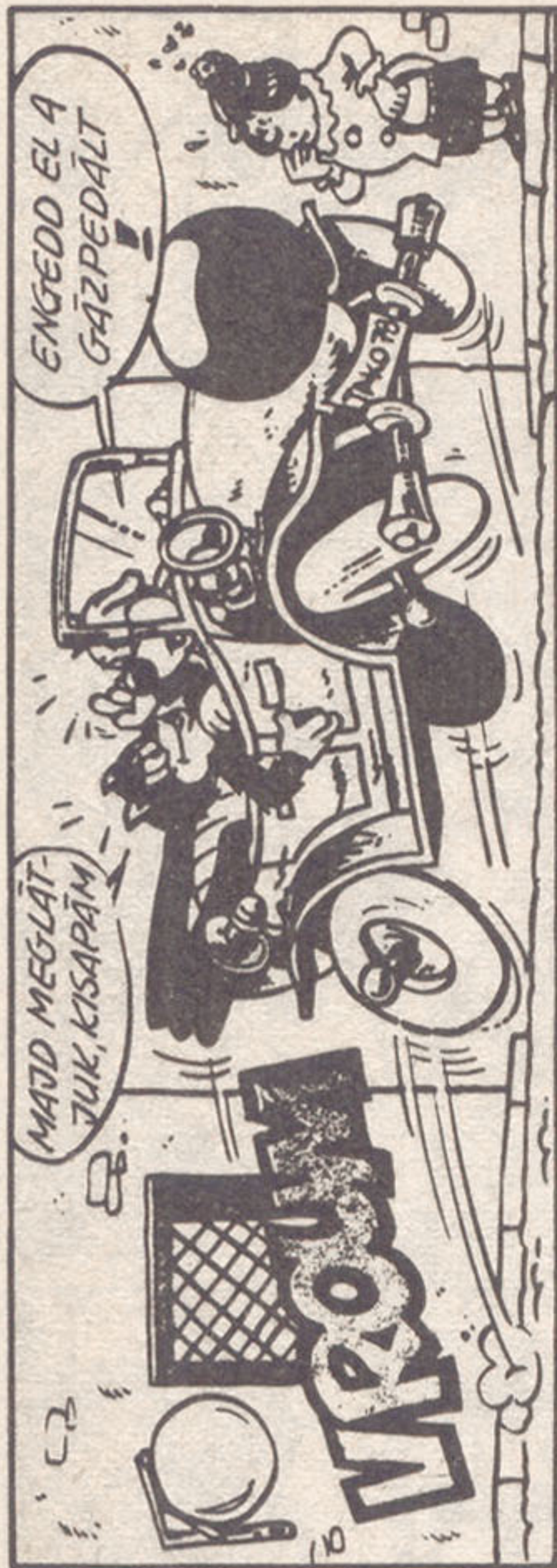

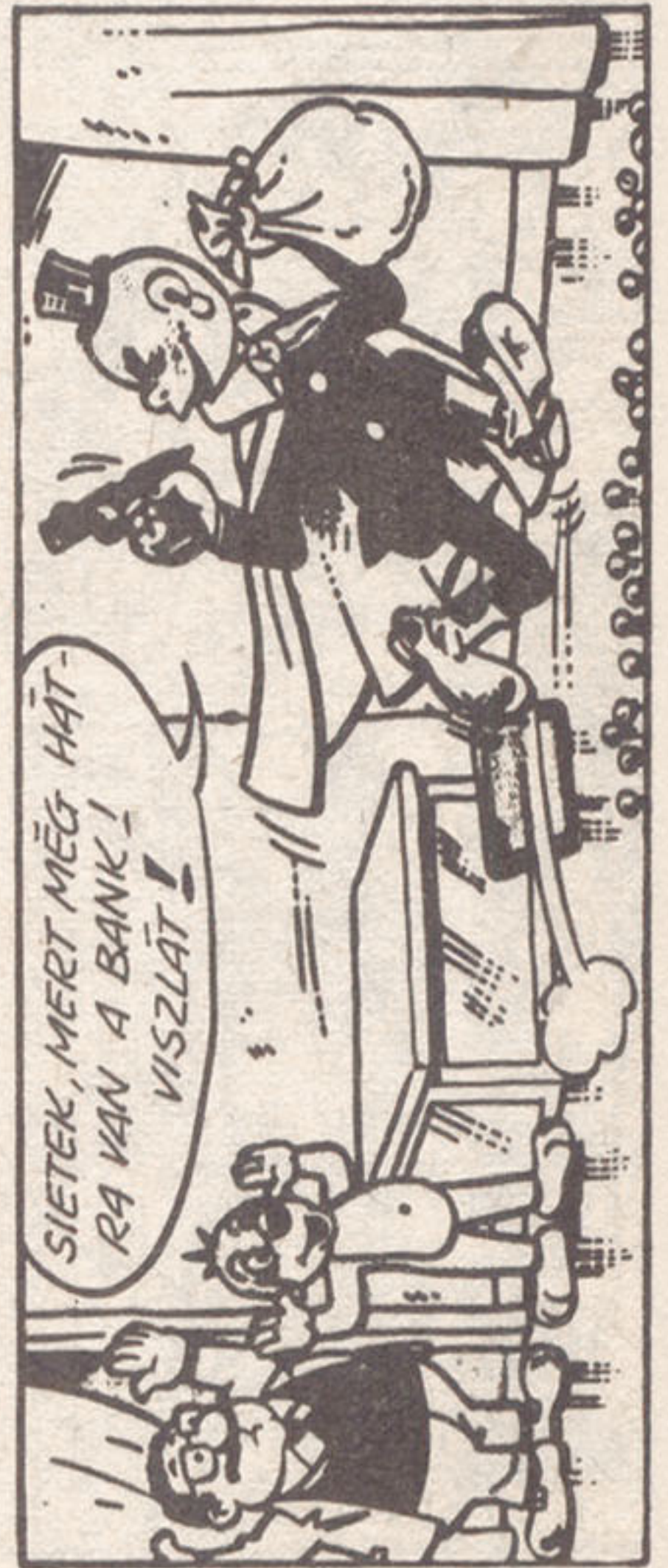
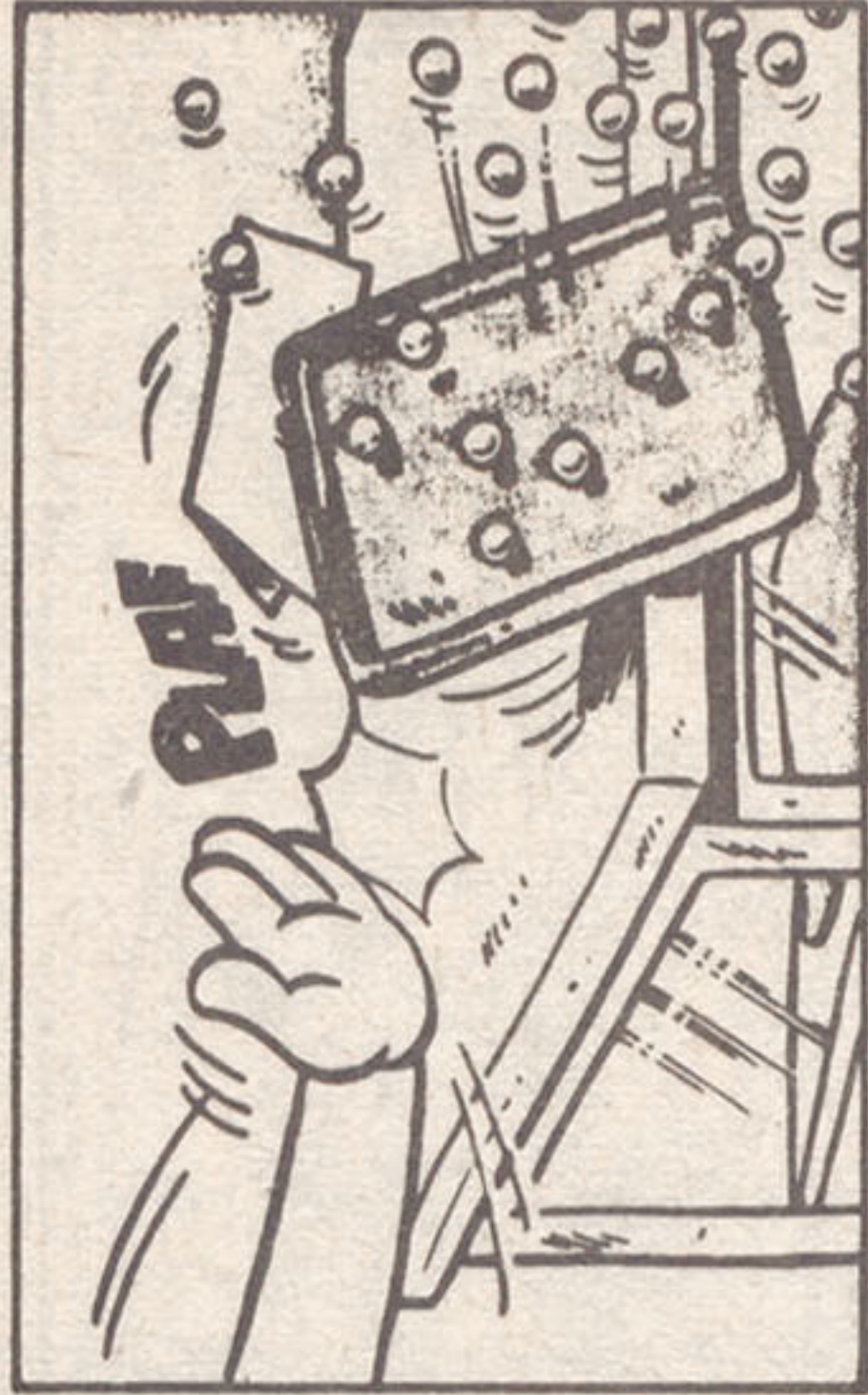
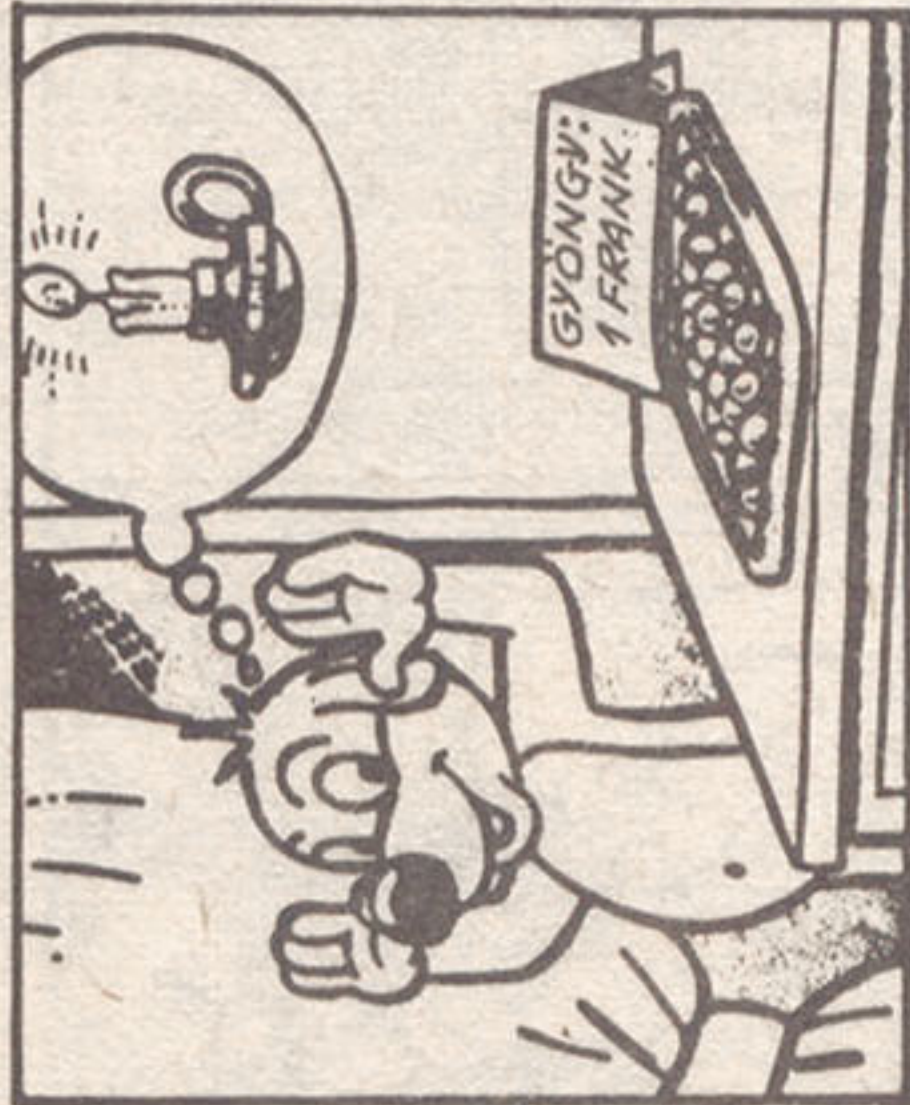

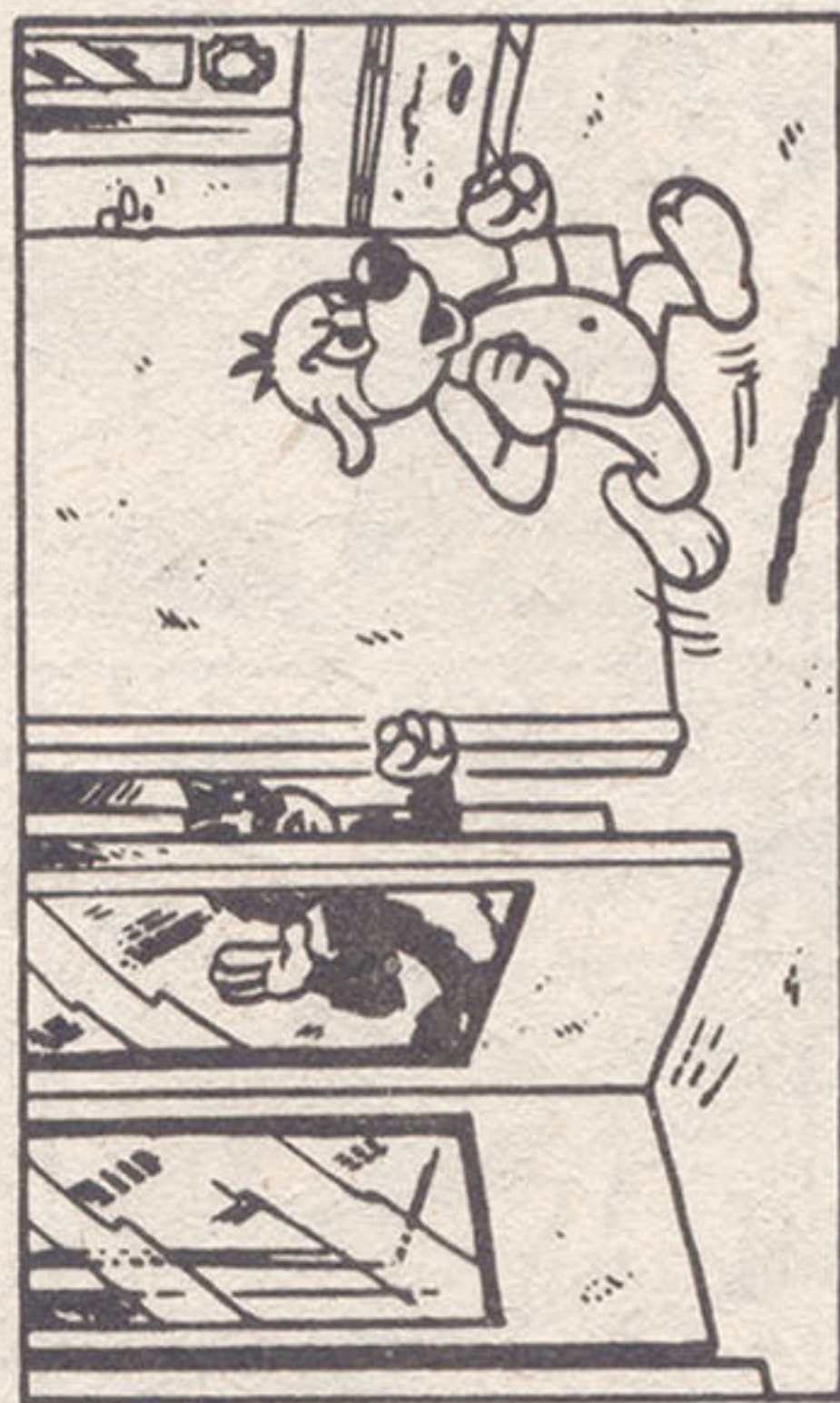
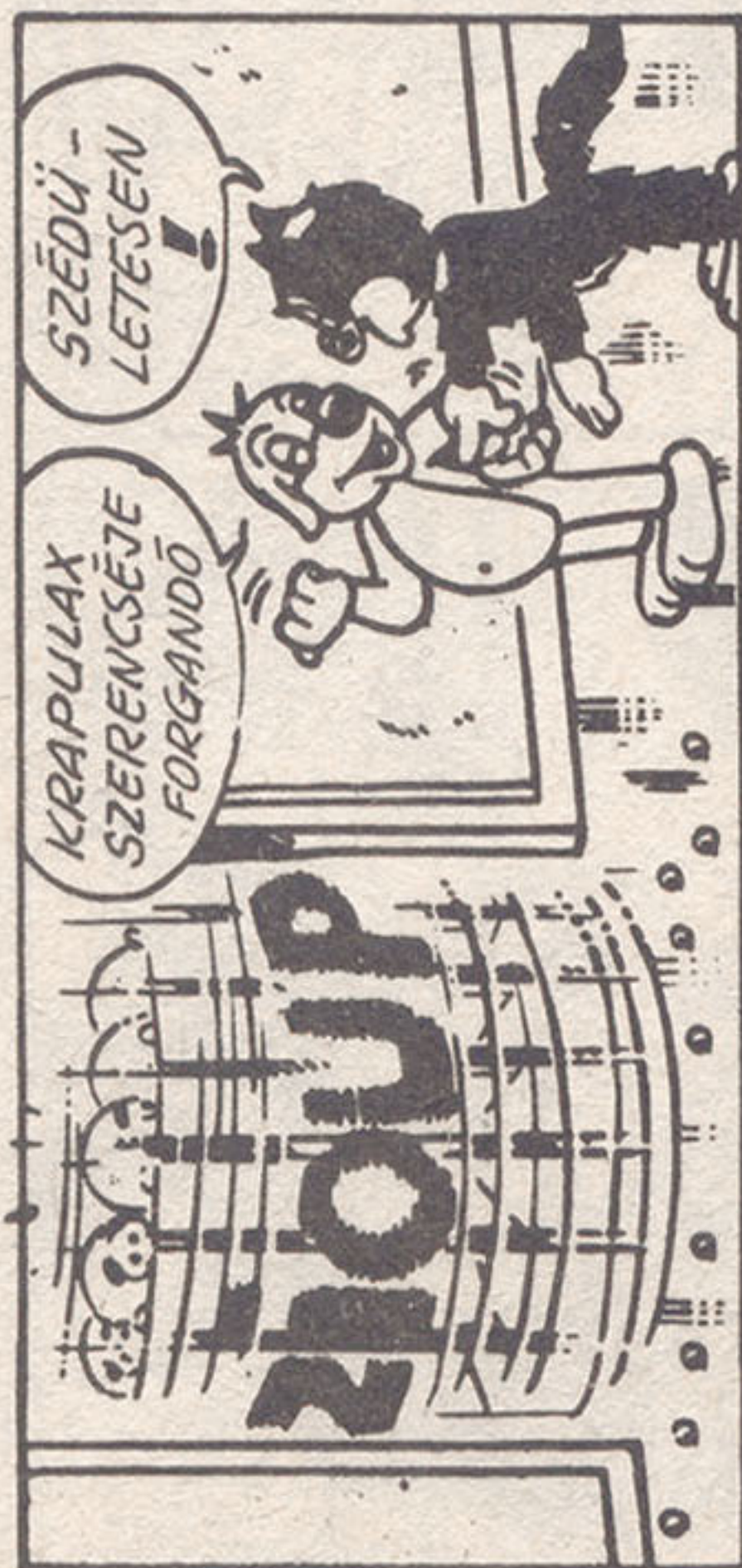
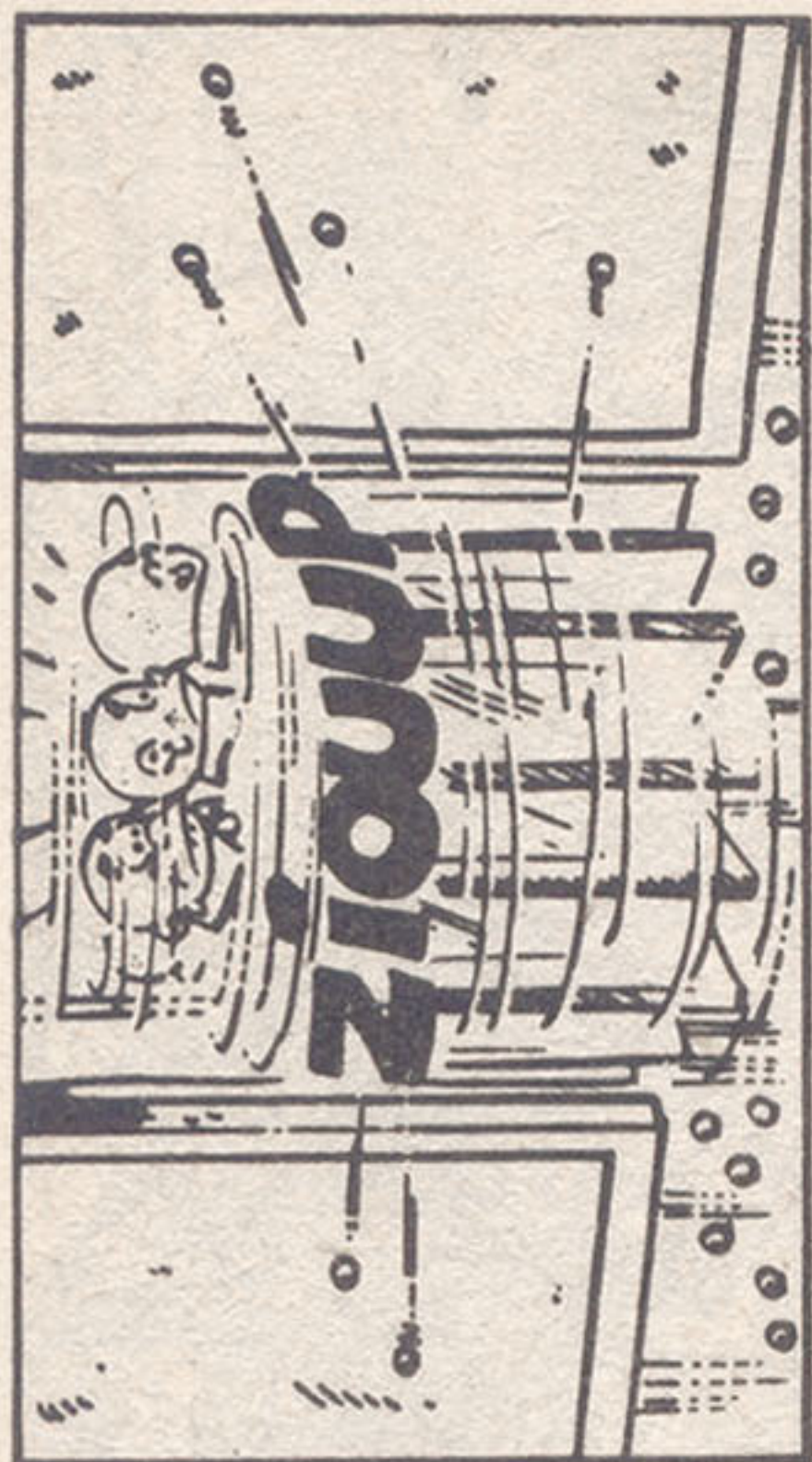
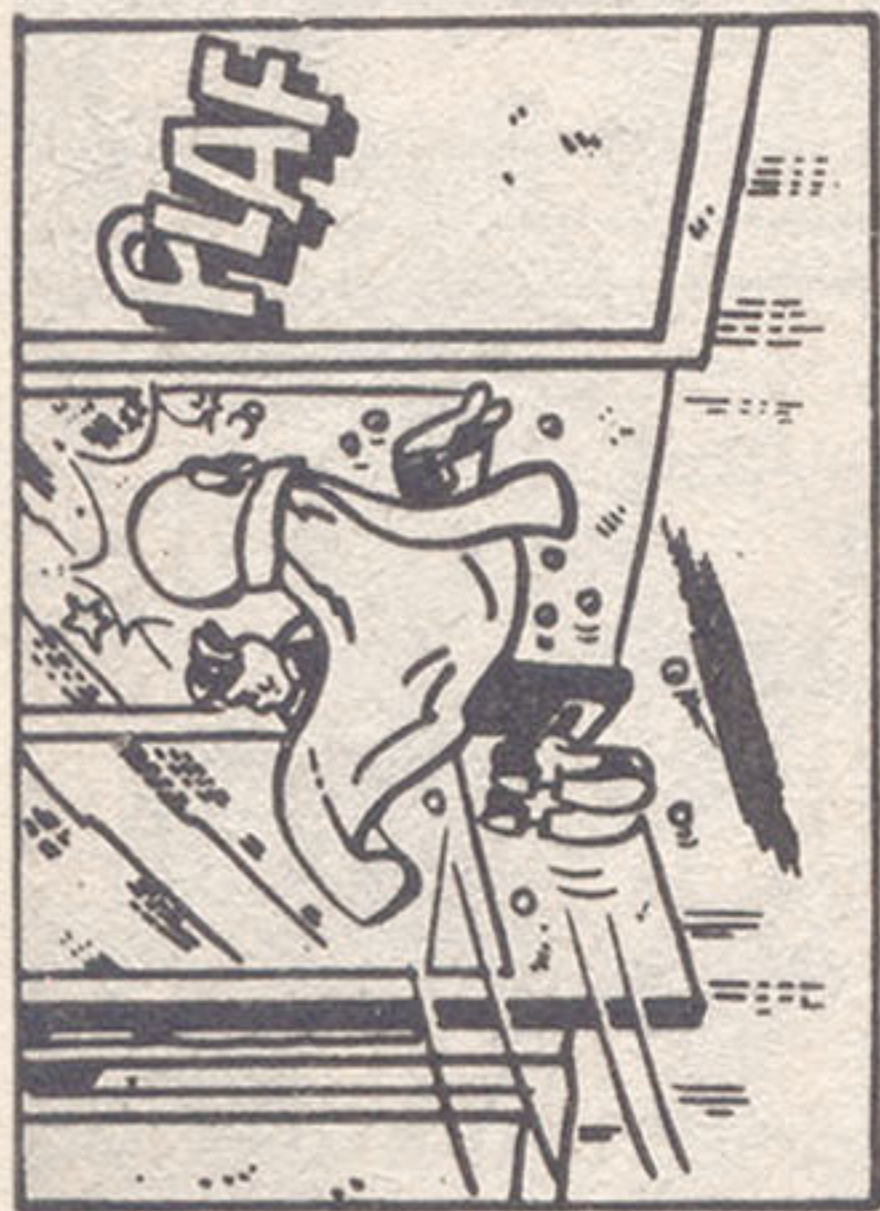

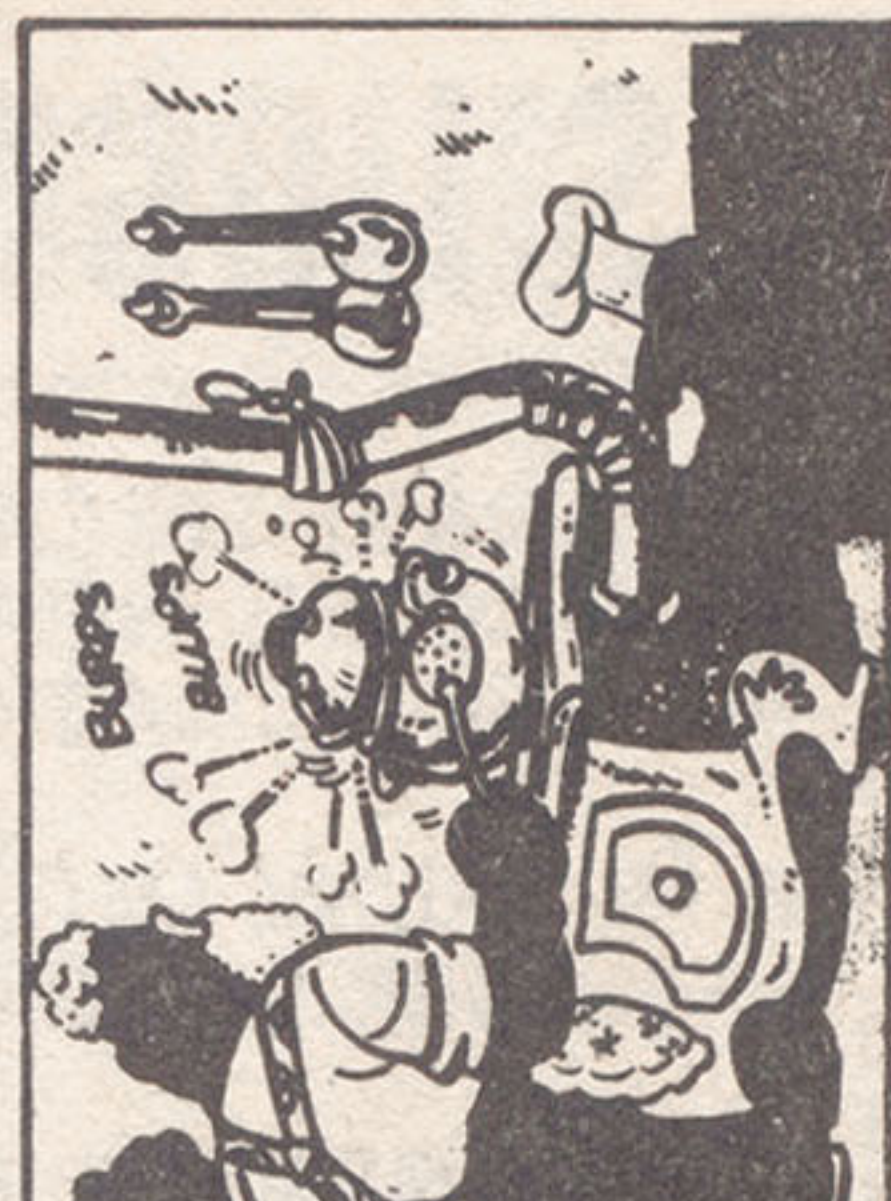
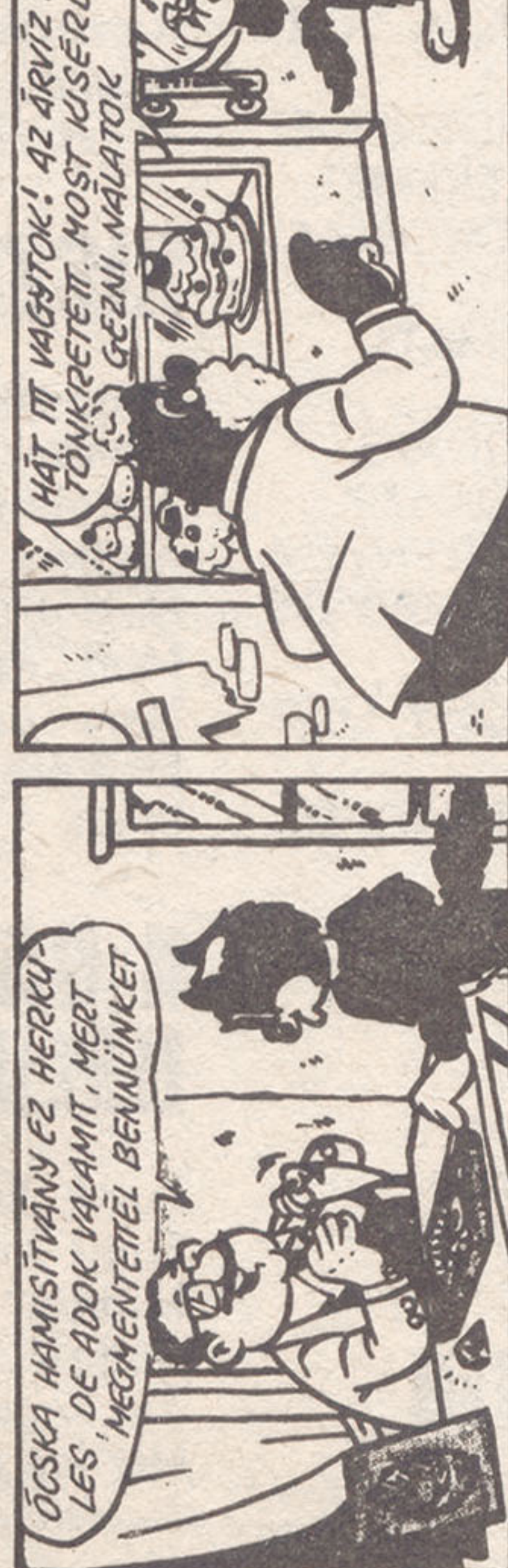

浪浪浪浪浪

CSUJOGATÓK

RAJTA NEKI ÉPKÉZLÁB
HA MÁSKÉNT NEM
HÁT NÉGYKÉZLÁB!

A MI TIKUNK MEGSZÉDÜT
A FAZÉKBA BESZÉDÜT

PIROS KORSU FEJÉR BOR
MINGYÁ RÁM KERÜL A SOR!

MEGISZOM ÉN MINDENEMET
HATÓKRÖMET SZEKEREMET
SZÁNTUVASAM CSOROSZLÁ-
MAT
IMÁDSÁGOS BIBLIJÁMAT!

BONCIDÁTÓL HENCIDÁIG
FOROG-PEREG, RÁBOKÁZIK
KÖRÜ FODROS A KÖTÉNYEM
DE JÓ TÁNCOS A LEGÉNYEM

NO MÉG EGYSZER ÚGY LESZ
KÉTSZER
RÁBOKÁZOM – HARMADFÉL-
SZER!

BORZALOM!

Ma már az erdőben
Alig lakik néhány rém,
De közöttük megtalálod
Pentelei nénikém!

A TITOK NYITJA

Verset írni könnyű!

Nem kell hozzá más,
Csak néhány szó, papír, toll,
és egy lórúgás.

SCI-FI

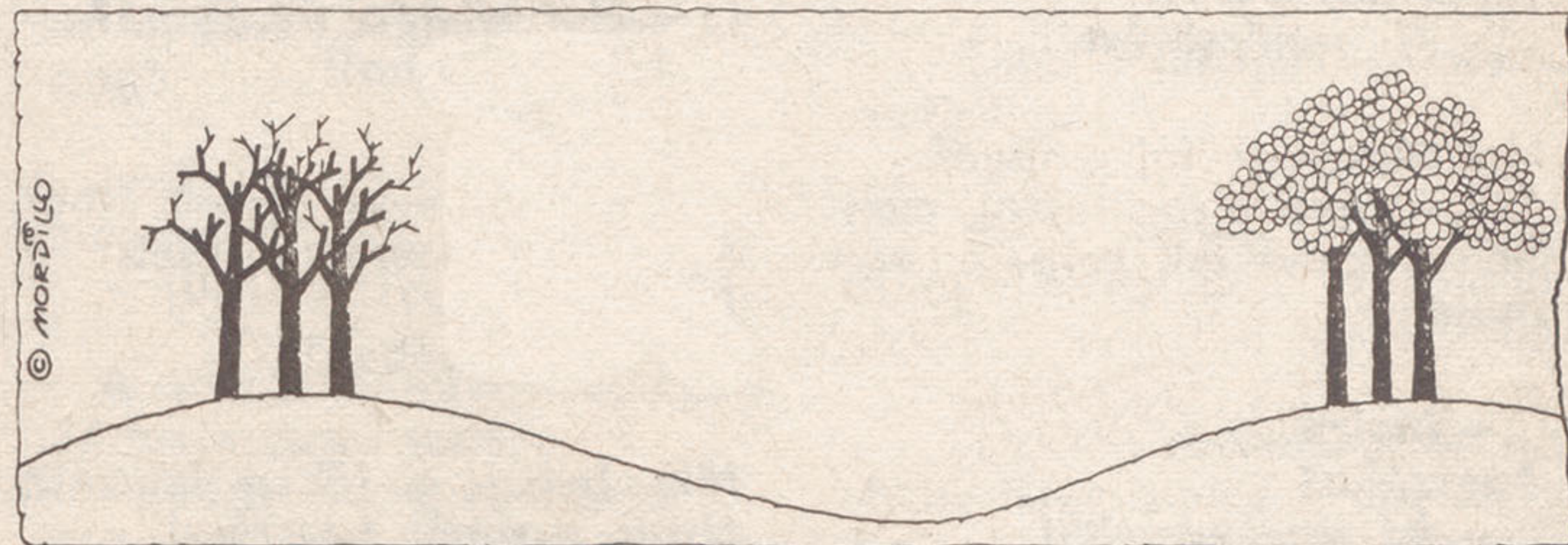
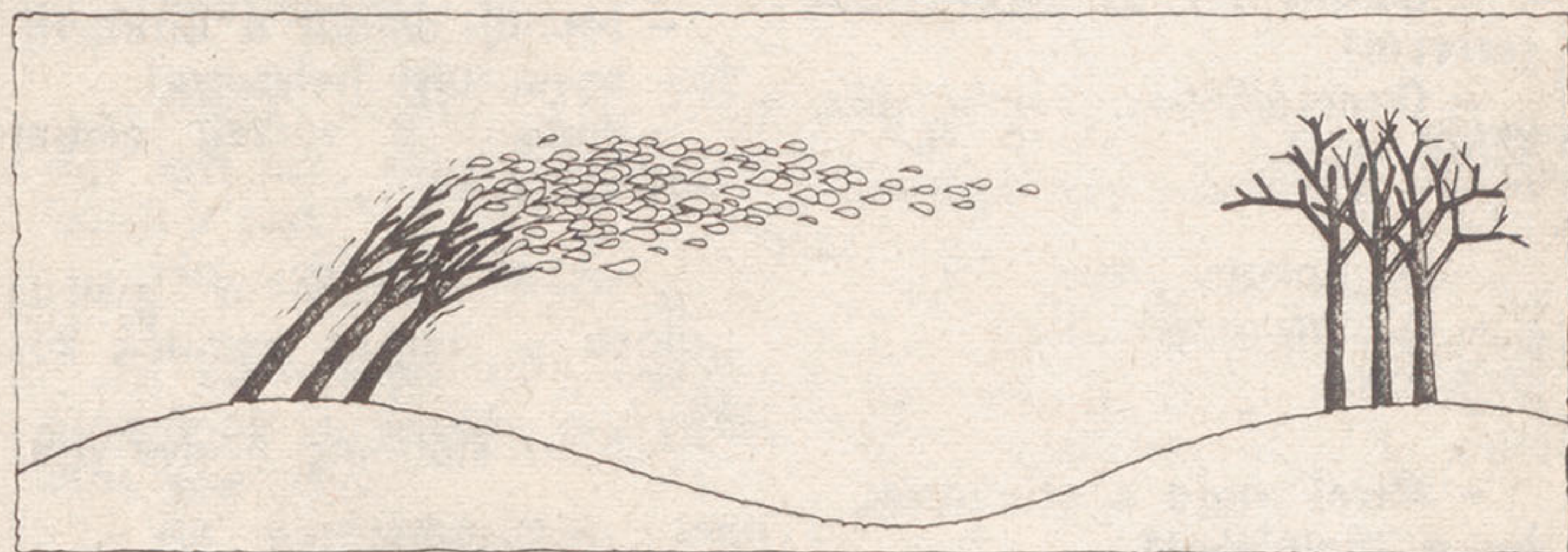
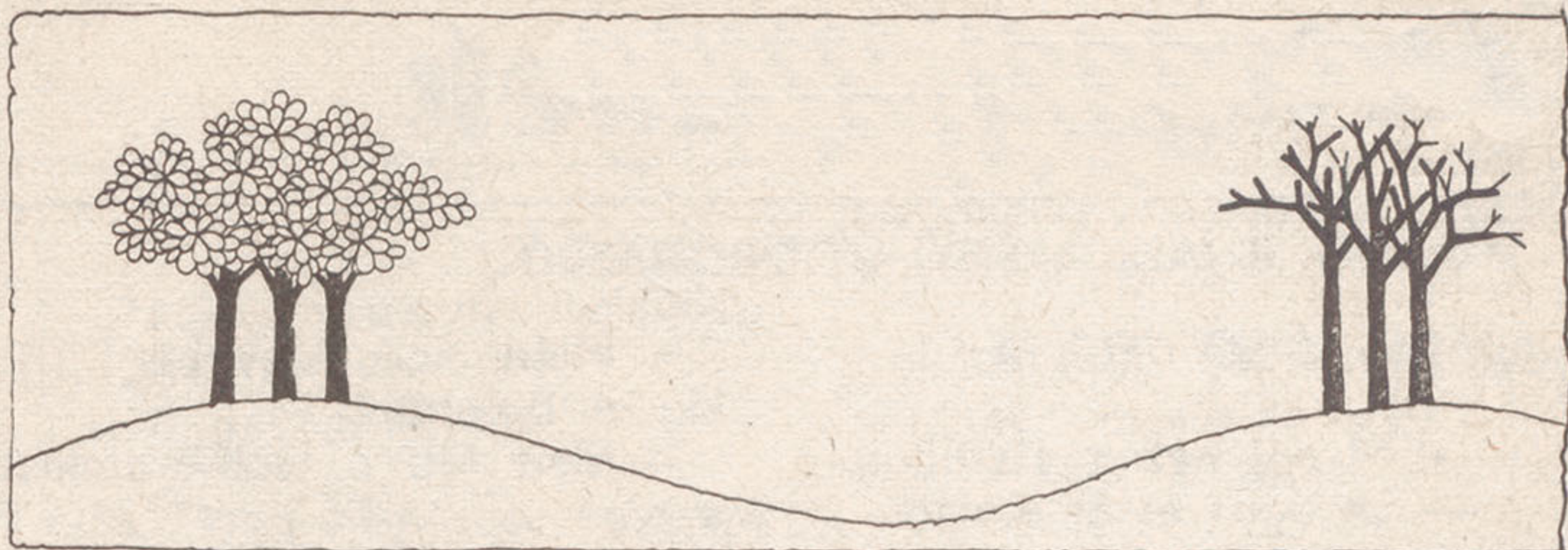
Ha egy úszó UFO
Keresztezi utad,
Számolj tízig és
Keressél egy kutat!

KISZÁMOLÓ

Rongyóka
Mondóka
Világbajnok
Anyóka
Nekifut és ugrik
Mert az élet
Nem az
Életkoron
Múlik

A BAROMÉTER DALA

Zum! Fel!
Zum! Le!
Mindig ez a
Változás
Az lenne szép,
Ha megszűnne
A légnyomás.

Aranyköpések

(KÜLDTEK A JÁSZBERÉNYI ÚTTÖRŐHÁZBÓL)

KÉRDÉS, MEG FELELET:

— Mondj nekem tíz állatot!
— Öt tigris és öt elefánt.

— Ki a könyvnyomtatás feltalálója?

— Könyves Kálmán.

— Mi történik, ha rézszulfátba cinkből készült kulcsot teszünk?

— A kulcs berezel!

— Sorold fel az ipari fűtőgázokat!

— Generátorgáz, városi gáz, falusi gáz!

— A Bakony ásványkincsei?

— A barnaszén, a bauxit és a cukor!

— Mivel rágja a szarvasmarha a táplálékot?

— A nyelőcsővével!

— Milyen műfaj a fuga?

— A fuga olyan műfaj, melyben a művészek kergetik egymást.

— Melyik államcsoport tagja Ausztrália?

— Az erszényeseké!

— Miért nem fagy be fenéig a Balaton?

— Mert fűti a Golf-áramlás!

— Mondj példát a lecsapódásra!

— Ha egy szemüveges ember a hidegről bemegy a melegre, akkor lecsapódik!

— Hol csapódik le a gőz?

— A gladiátorok csőrendszerében!

— Mondj példát a bizonytalan egyensúlyi helyzetre!

— Amikor a részeg ember kerékpározik!

— Miért tartozik a gyilkos galóca a mérges gombák közé?

— Mert kiölthető nyelve van!

— Hol telel a sündisznó?

— Rovarokban!!

— Mondd meg nekem Tibor, melyik ütközetben esett el Nagy Sándor?

— Az utolsóban!

Míg Jancsi a fűben legelész,
Nyája a subán heverész!

— Hol kutatott Magyar László?

— A fiókban!

— Mondj példát az egyszerű gépek alkalmazására.

— Csavart használnak a káposzta savanyítására!

— Hogyan akadályozzák meg az izzószál eléégését?

— Kikapcsolják a kapcsolót!

— Hogyan hívták azt a tudóst, aki feltalálta az izzólámpát?

— Volframnak!

— Mikor mozog a Földön egy test úgy, mint a „magára hagyott test?”

— Ha gyámoltalan.

Az ébresztőórának vagy a karórának nagyobb a rugalmas energiája?

— Az ébresztőórának, mert az ébreszt, a karóra csak kegyeg!

— Ki volt az a feltaláló, aki először készített izzólámpát?

— Tungsram!

A transzformátort megalkotó három magyar tudós:

— Déry, Miksa és Titusz.

— Az elektromos gyújtásnál a primér tekercs áramkörébe megszakítót kötnek, amely a főtengely fordulatszámának megfelelően a primér áramkört jól szétszaggatja!

— Mondjál olyan testeket, amelyek elnyelik a hőt!

— Például a sötét éjszaka!

— A transzformátor egy közös zárt magház!

DOLGOZATOKBÓL:

„Mátyás király sokáig guggolt a bokorban, de a szarvas csak nem jött”.

„Belgiumnak szorulása van szénből.”

„A király letette kegyelmes fenekét egy hatalmas trónra”.

„A cinkék télen nagyon szeretik a fára kötözött szalonnadarabkákat. Én is sok disznóságot kötöztem ki a fa ágaira.”

— Sötét fejekben napfény a holdvilág.

— Ha a testet sűrűn összekarcolt üveglapon csúsztatjuk, akkor a súrlódási erő karistol!

A 45 km/h sebesség azt jelenti, hogy a mozgó test lassú!

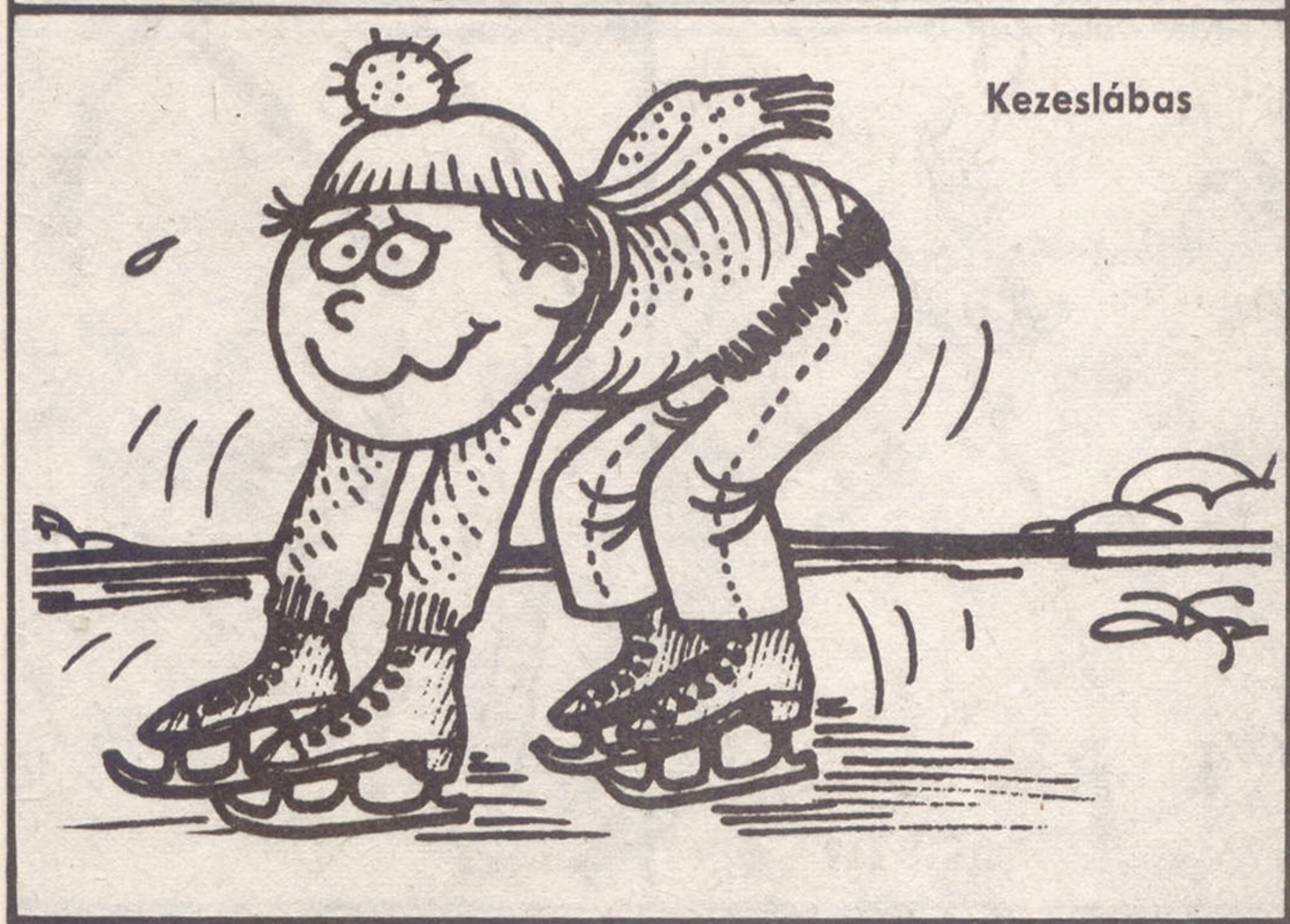
Lendület

Hátsí?

Ki hagyta a sílécet a lépcsőn?

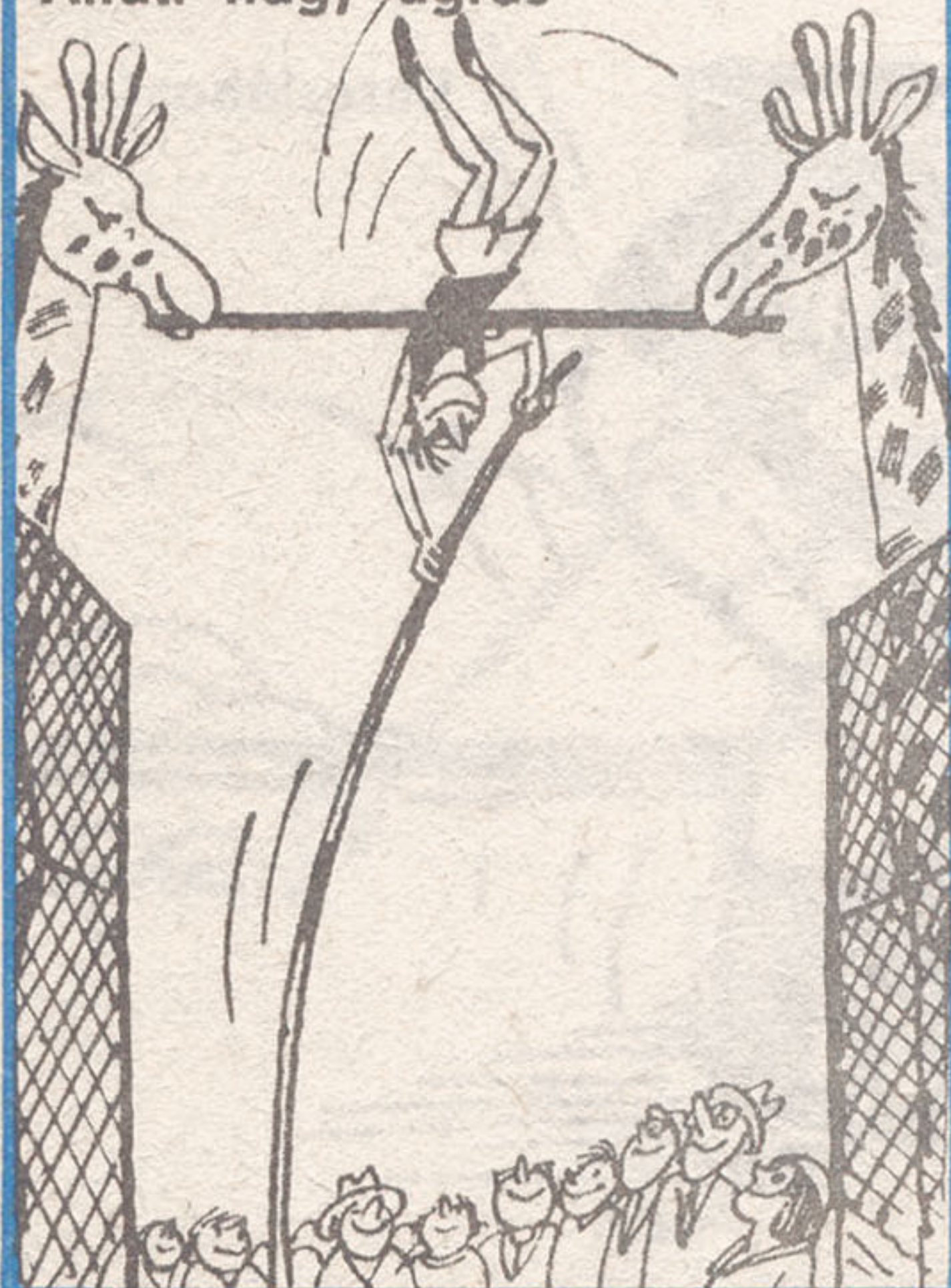
Kezeshláb

EDZŐ-LDSÉGEK

Viadal

Állati nagy ugrás

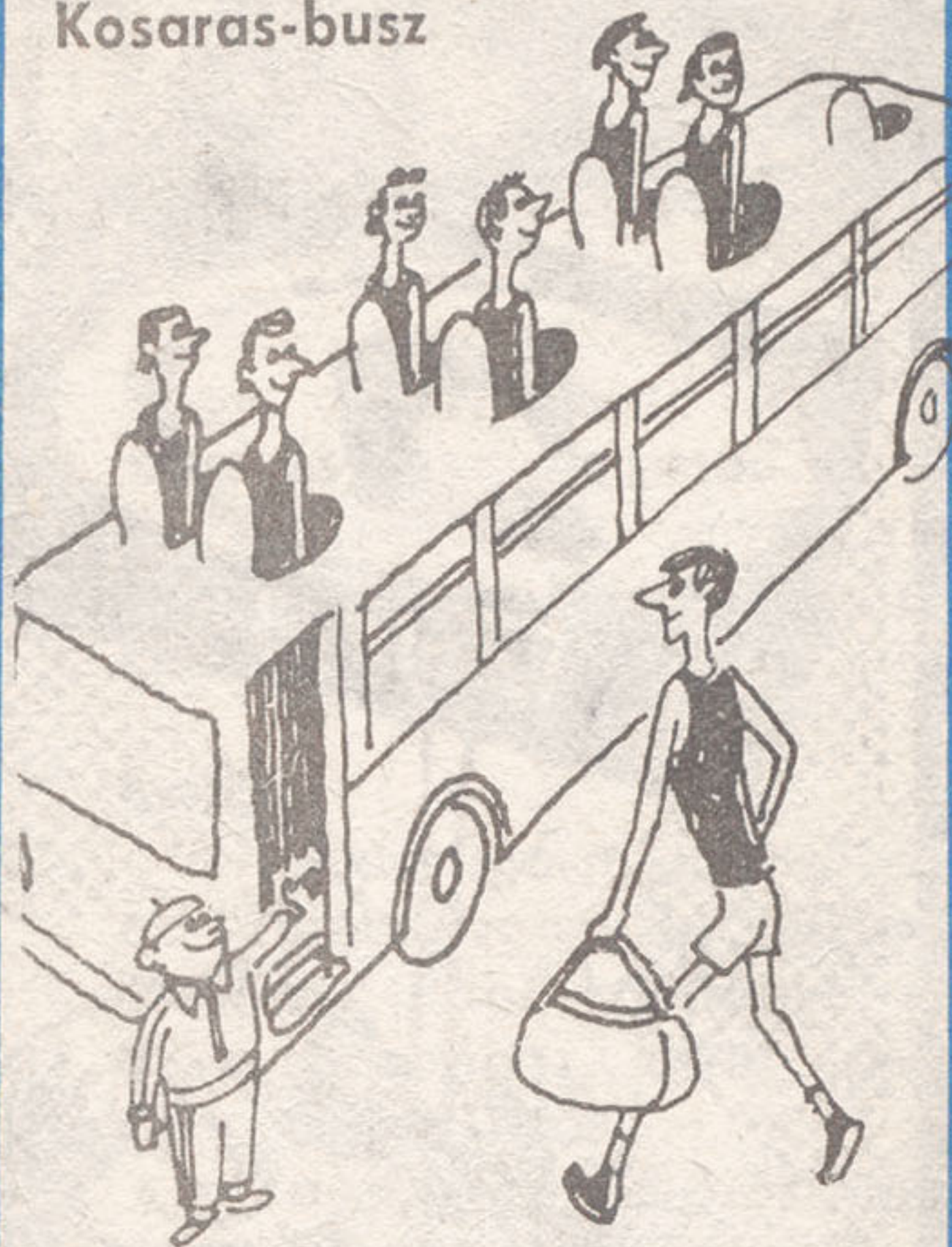
Praktikus hajviselet

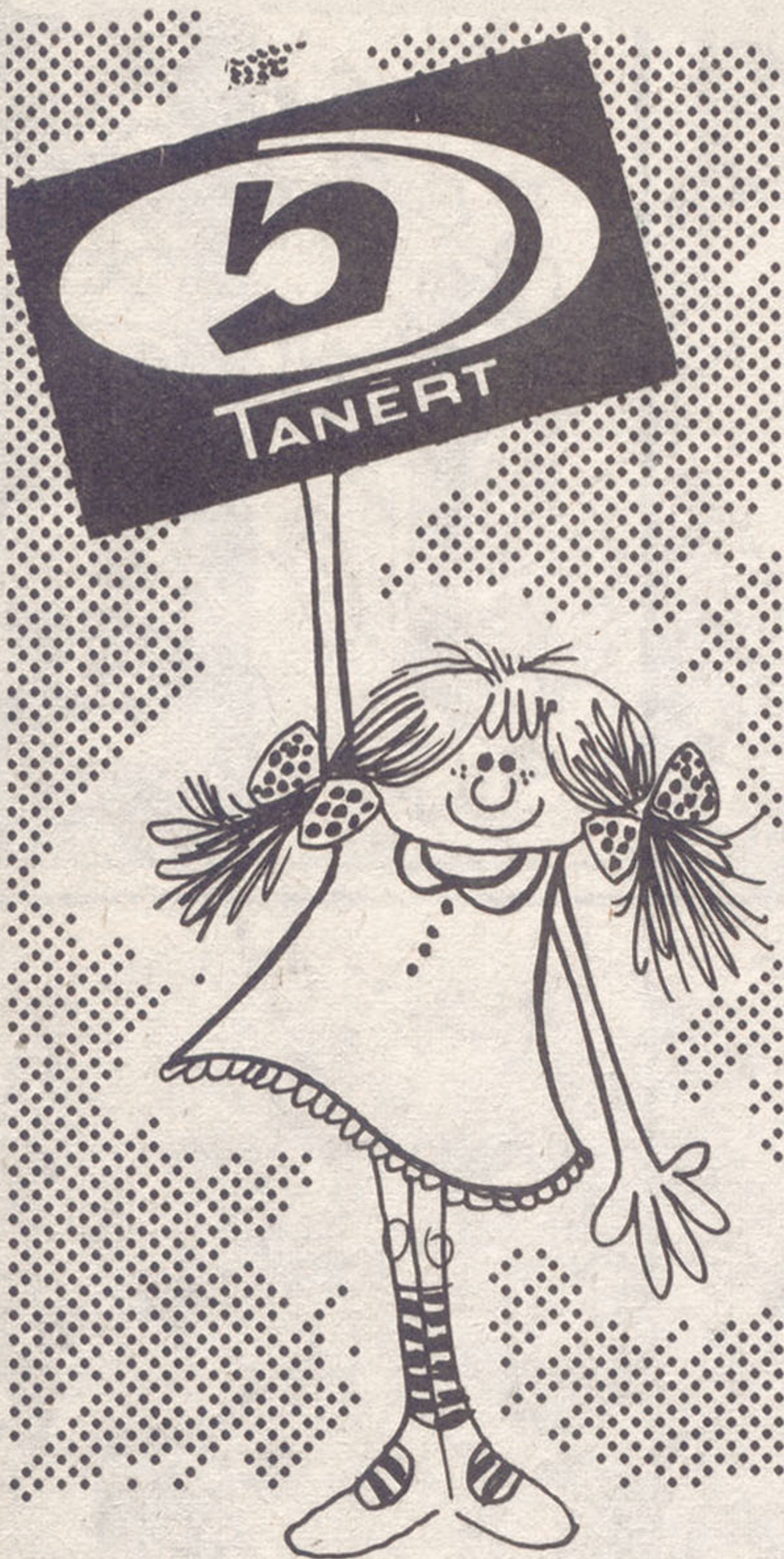
No, gyere kisfiam!

Kosaras-busz

Az első úszólecke

TANÉRT

1. Fejtsd meg,
melyik vállalat
teljes nevéből
alakult
ez a betűszó!
2. Mivel
foglalkozik
ez a vállalat?

A megfejtést
levelezőlapon
a következő
címre kérjük:

Ifjúsági Lapkiadó Vállalat hirdetési osztálya
Budapest, 1061 Dalszínház u. 10.

Tíz helyes megfejtő között nyereményeket sorsolunk ki.
Beküldési határidő: 1982. március 31.

KINEK A JAVÁRA?

ÉBRESZTŐ

Gábor a jégkorong-mérkőzés nézése közben elaludt a televízió mellett. Őccse ébresztgeti:

- Kelj fel, már tizenegy van!
- Kinek a javára?

MAJD A VÉGÉN

Az osztályfőnök a labdarúgópálya bejáratánál összetalálkozik Gedeonnal.

– Te mihaszna, hát azzal kéredzkedtél el az órákról,

hogy a bátyádnak eltörött a lába és meglátogatod.

– Tessék csak várni, a bátyám játékvezető és még nincs vége a mérkőzésnek!

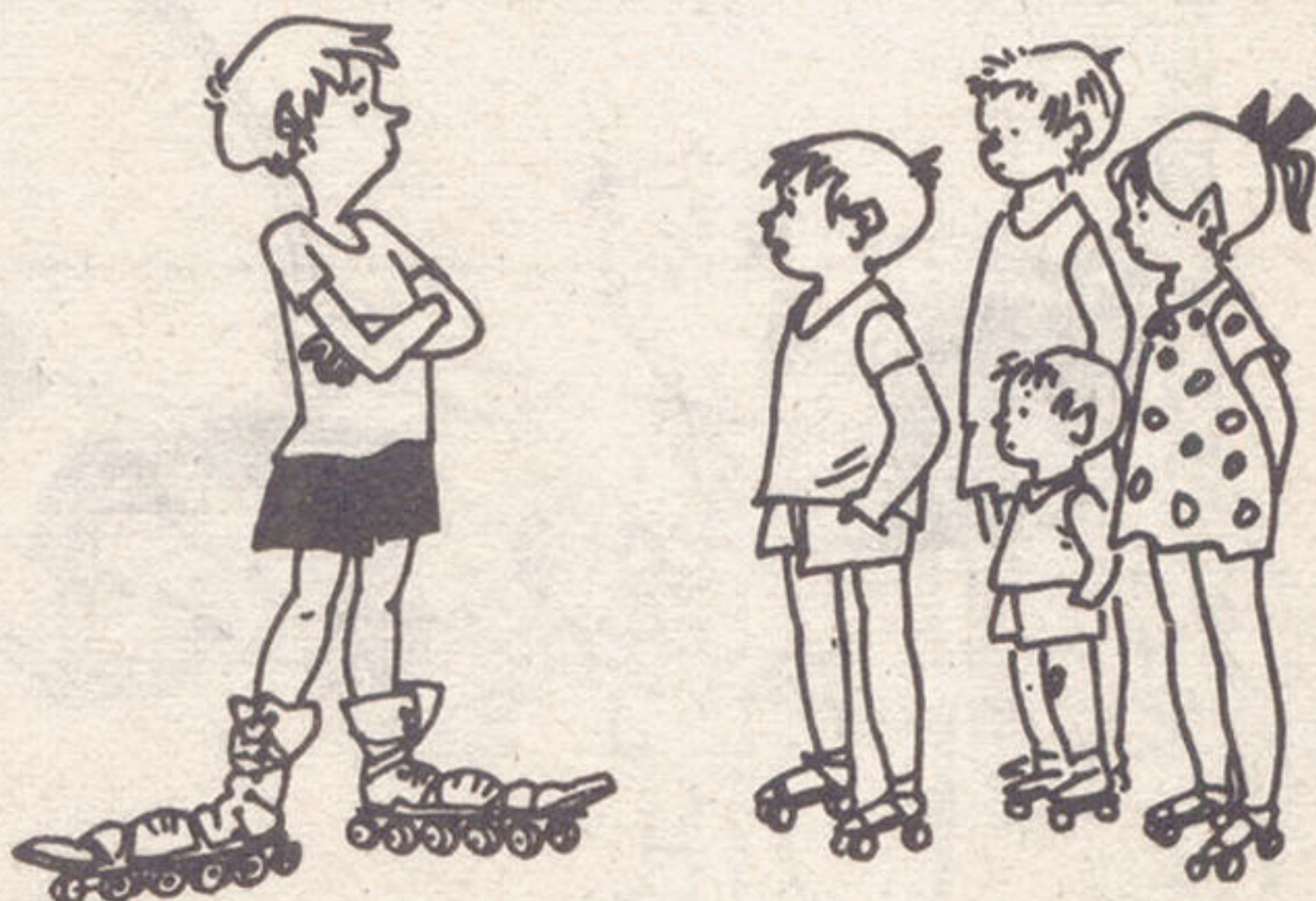
KÁR

A labdarúgó-mérkőzés óriási gólkülönbséggel ért véget. A vesztes csapat kapitánya odament a bíróhoz, kezét szorította vele, és így szólt:

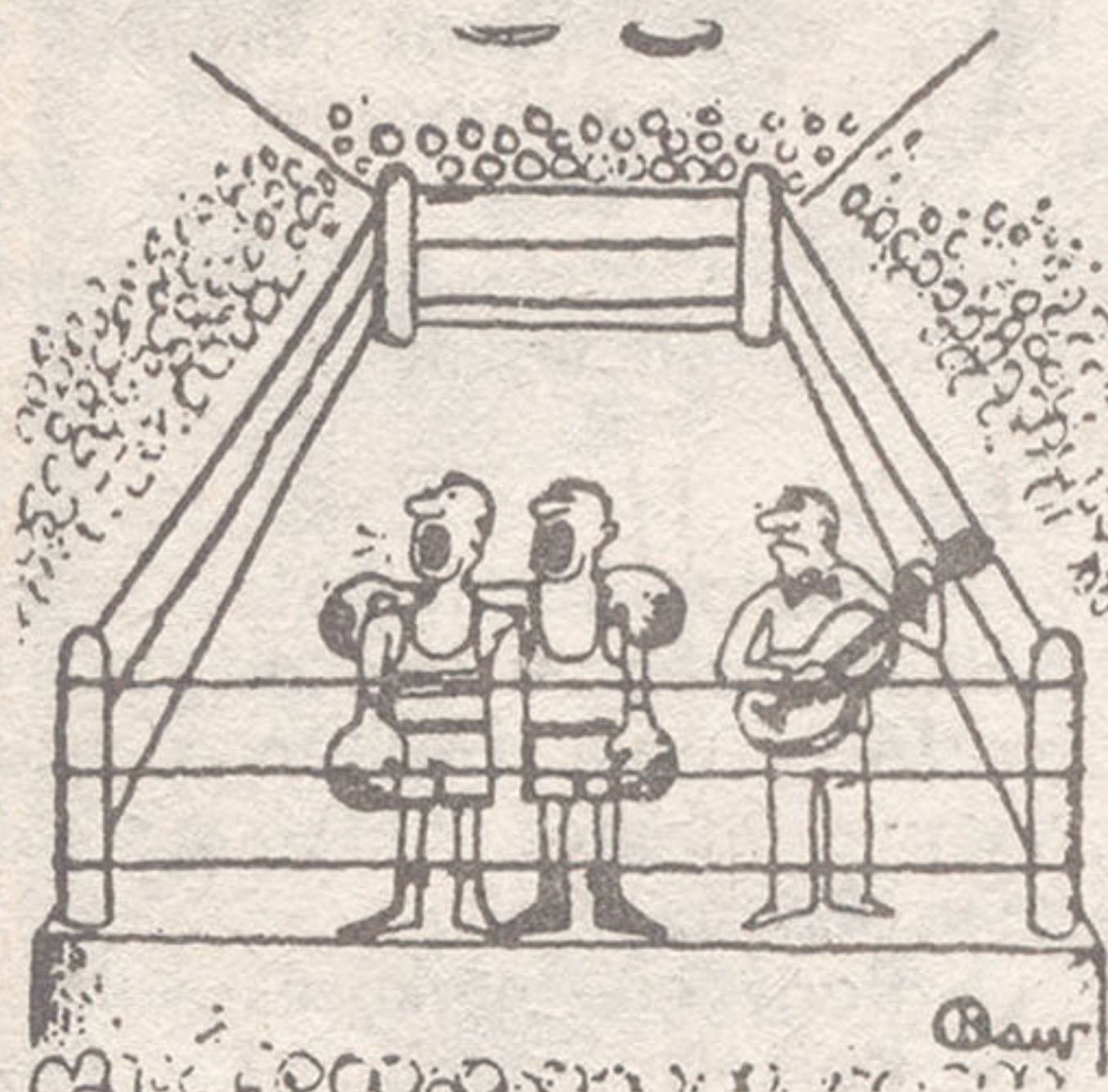
- Ragyogó mérkőzés volt!
- Komolyan mondja? – csodálkozott a bíró.
- Hát persze! Kár, hogy ön nem látta!

BUSZKESEG

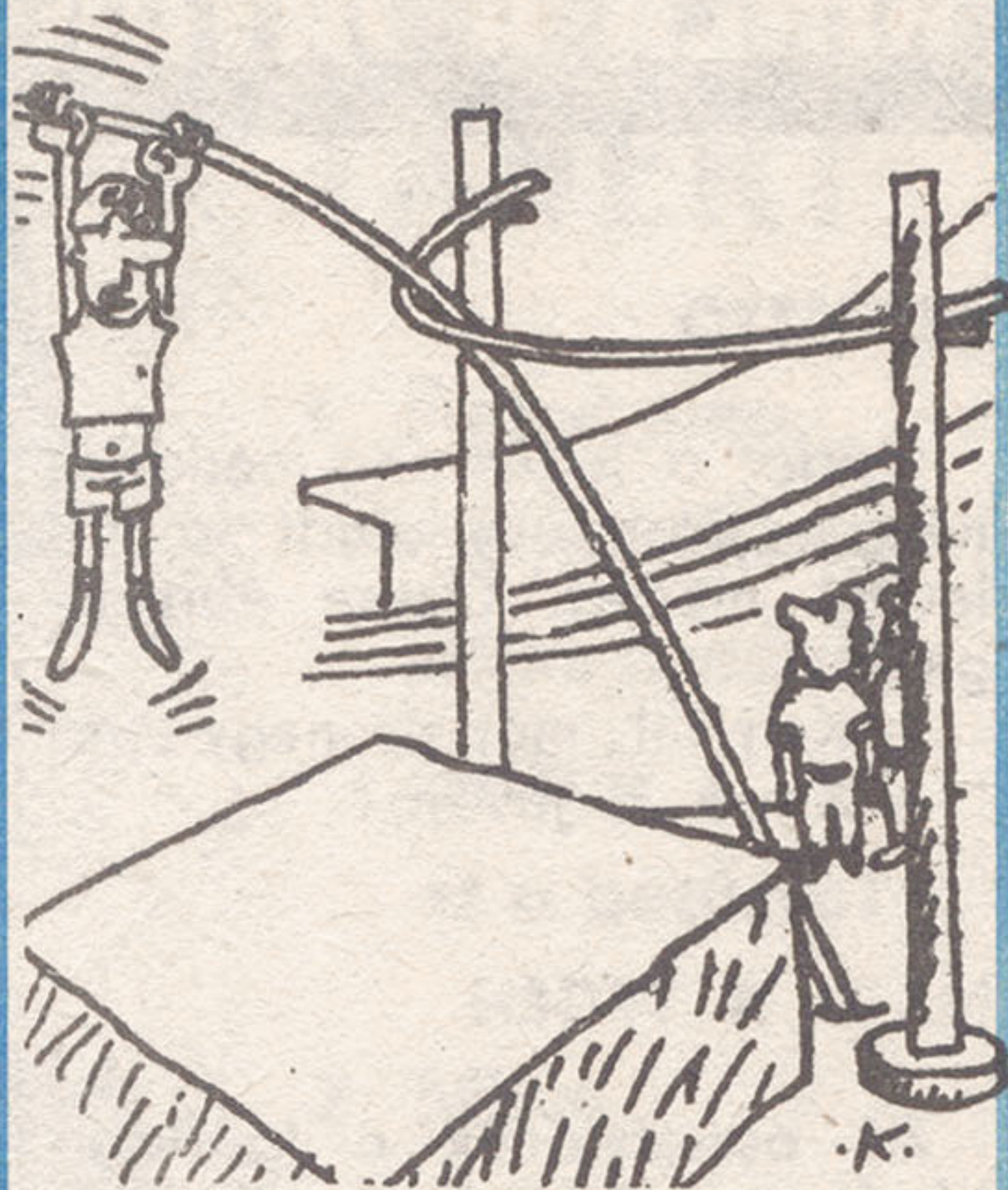
— Nektek még mindig csak négy kereketek van?

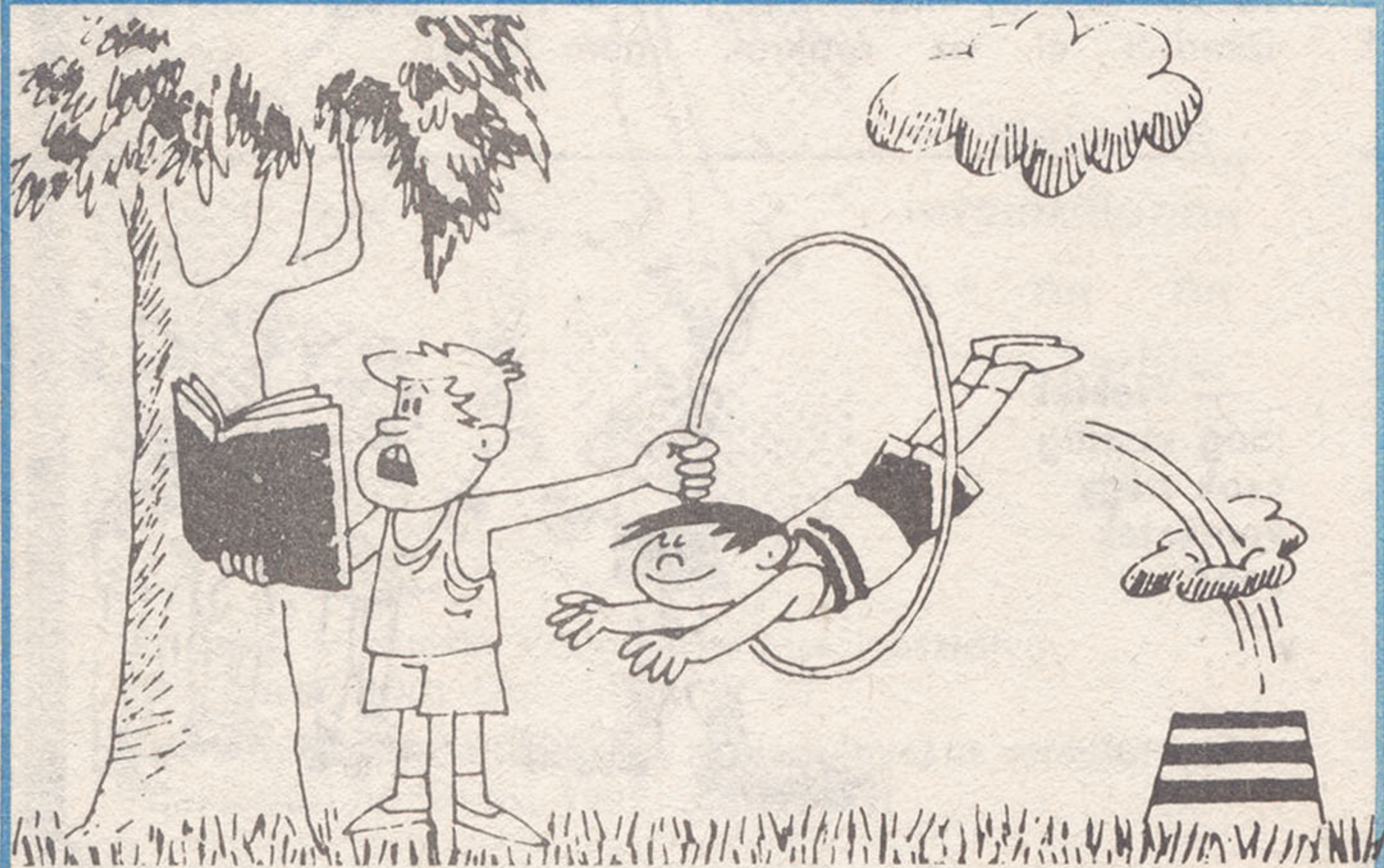
SPORT NÓTÁK

Szóljon hangosan az ének...

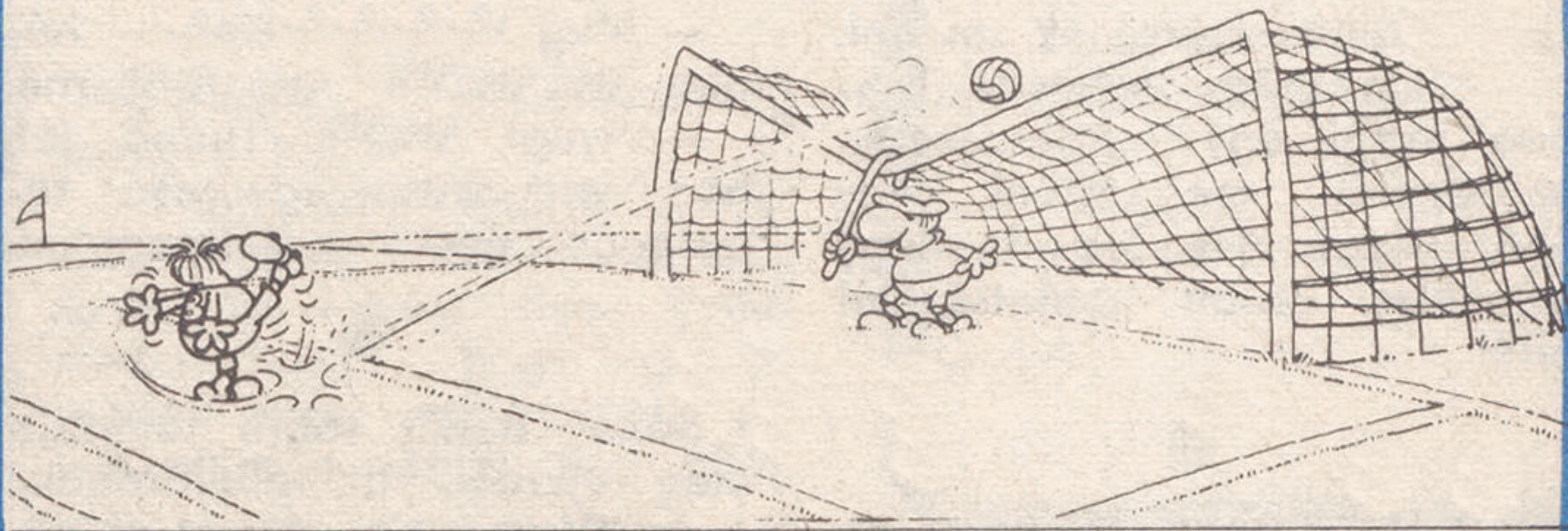
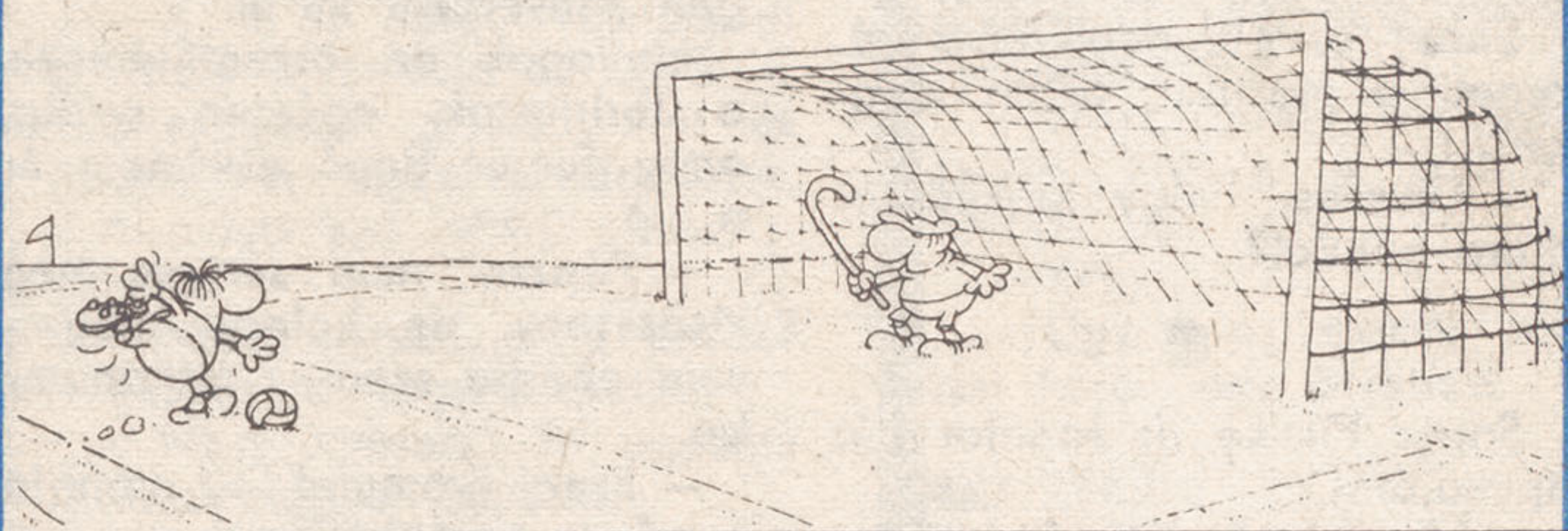
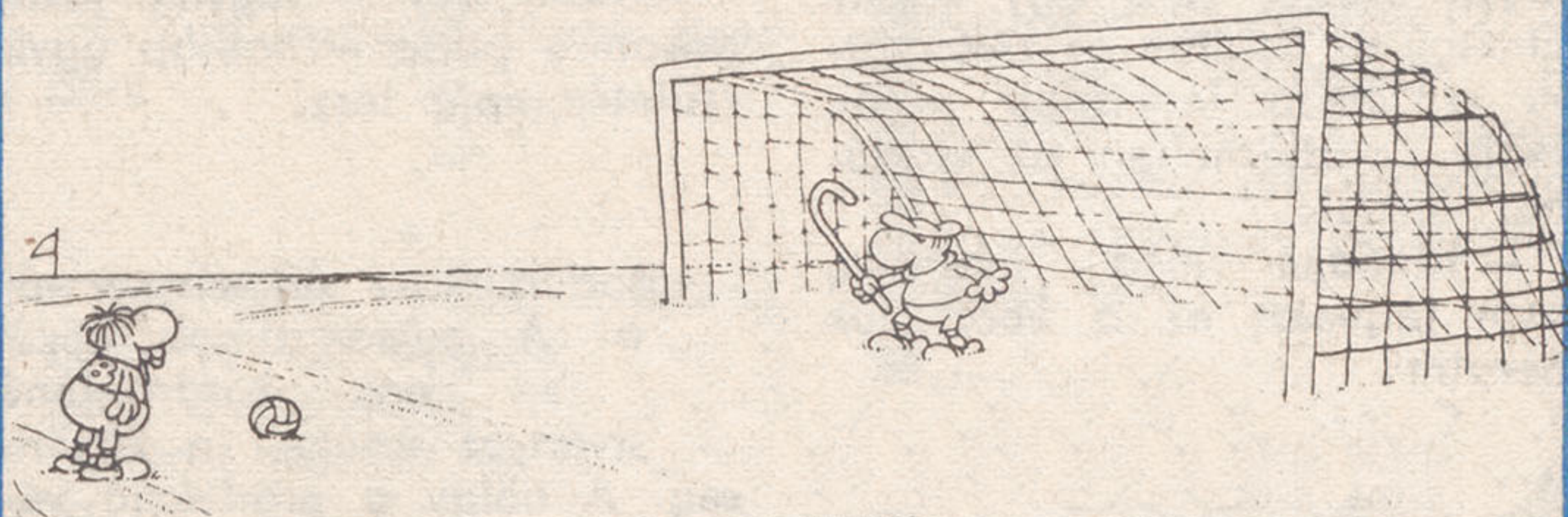
Érik a szőlő, hajlik a vessző...

Szállj, szállj fel magasra...

Kedves, elviszlek oda...

SÓHER-SÓDER

Sóher Pistike apukája, két évtizeden át tartó töprengés után végre rászánja magát, egye csoda, vesz egy kocsit. Elmegy az üzletbe és kiválasztja a létező legkisebb autót, majd gondterhelten az eladóhoz fordul:

— Mondja meg őszintén, nem fogyaszt ez a kocsi sok benzint?

— Ez az apró kis kocsi szinte alig fogyaszt valamit. Elég bele egy kanál benzin is.

Sóher úr elgondolkodva nézegeti a masinát, aztán megkérdi:

— Leveses-, vagy mokkáskánálra gondol?

Sóher Pistike tíz forintot kér apukájától.

— Minek neked tíz forint?

— Moziba szeretnék menni.

— Nem mégy sehova! Tegnap láttál egy autóbalesetet, tegnapelőtt megnéztünk egy égő házat. Azt hiszed, hogy az élet csupa mulatságból áll?!

Sóherné rémülten rohan be

a férjéhez.

— Képzeld Benő, a fiunk lenyelt egy forintost.

— Nem baj — legyint jóságon a papa — holnap úgyis születésnapja lesz.

Vándorcirkusz érkezik a városba. A műsorszámok közül különösen egy kardnyelző mutatványát értékeli a közönség. A hölgy a produkció végén tányérozni indul.

Hullanak az ötvenfilléresek, a forintosok, egészen addig, amíg Sóher Benő elé nem ér a nő.

— Pénzzel nem sértem meg kisasszony, de holnap meghívom ebédre szerény otthonomba.

— Ezer örömmel — mondja a nő és továbblép.

— Meg vagy örülve? — hápog kétségbeesetten Sóherné.

— Nyugi mama. Tudod jól, hogy van otthon egy rakás felesleges, ócska zsilettpengém.

Sóher Benőt rabló támadja meg éjszaka az aluljáróban:

— Pénzt, vagy életet! — dü-

börgi az ürge a fejére húzott harisnya alól.

Sóher Ernő a zsebébe nyúl és szárazon megkérdezi:

– Tud visszaadni egy tizesből?

MÁS

Két pesti ember verseng, hogy ki tud nagyobbát mondani a másiknál, s egy százforintost tesznek le az asztalra.

– A múlt héten felmentem a várba – mondja az egyik –, kiterjesztettem a karjaimat és átrepültem egész Budapestet.

A másik szó nélkül elteszi a százast.

– Miért teszed el a pénzt? – kérdezi a nagyotmondó.

– Mert nyertem! Én ugyanis láttalak téged repülni!

Az egyik férfi rosszallólag tekint a társára:

– Már harmadszorra emlékeztetsz arra a nyomorult százásra! Ez nekem olyan kellemetlen, hogy... hogy legszívesebben soha nem kérnék tőled kölcsön többé egy fillért sem.

KETTEN BESZÉLGETNEK

KÉT FIÚ

– Sajnos, otthon felejtettem a pénztárcámat.

– Ne haragudj – mondja a másik –, csak egy húszas van nálam, és én is szeretnék gesztenyepürét enni.

KÉT LÁNY

– Te hogyan tudod beosztani a havi száz forint zsebpénzedet?

– Nem kérem el egyszerre, hanem a szüleim osztják be!

– ???

– Úgy, hogy minden héten kérek egy ötvenest.

KÉT LÉGY

– Hogy ezek az emberek milyen ostobák!

– Miért?

– Rengeteg pénzért mennyezeteket építenek, és a végén mégis a földön járnak!

A SKÓT

A skót csapat edzője oktatja a csapat tagjait:

— Aztán a labdán legyen a szemetek!

— Sose féljen, mester! — nyugtatja a csapatkapitány. — Tudjuk, hogy kilenc fontba került!

— Papa! — mondja a skót kisfia. — Azt álmodtam az éjjel, hogy egy hatost adtál nekem.

— Oké, fiam! — válaszolja nagylelkűen az apa. — Megtarthatod...

A skót felháborodva rohan a szomszédjához:

— Uram, rájöttem, hogy ön alagutat fúrt a szenespincémig, és rendszeresen lopja a szenet.

— Fantasztikus! — feleli a szomszéd. — Én azt hittem, hogy egy szénbányát találtam!

— Az angolok bolondok! — meséli a Londonból hazatért

skót a barátjának. — Képzeld, éjjel kettőkor beront hozzám az egyik a szállodai szobámba, és üvöltve szitkozódni kezd, sőt, még a papucsát is hozzám vágja...

— Borzalmas! És te mit csináltál?

— Nyugodtan tovább fújtam a dudámat, hátha röpül a másik fele is!

A skót kiveszi a bankban lévő pénzét. Miután a pénztáros a takarékkönyvben szereplő összeget az utolsó fillérig átadja, a skót megszólal:

— Most visszaveheti az egészet! Csak azt akartam tudni, hogy megvan-e?

A skót vendégségbe hívja a barátját.

— Szereted a gesztenyével töltött pulykát? — kérdezi.

— Ó, az csodálatos étel! Amikor az ember megkóstolja a piros, ropogósra sült húst, azt hiszi nincs annál finomabb, pedig még csak ezután jön a java: a tökéletesen fűszerezett töltelék, amit...

— No, egy ilyen kiadós ebéd után most biztosan jól fog esni egy pohár ásványvíz!

ABSZOLÚT

Ki az abszolút borbély?

Aki megborotválja az egrest, és eladja szőlőnek.

Ki az abszolút szórakozott?

Aki gyertyát gyújt, hogy megnézzé, eloltatta-e a vilányt.

Ki az abszolút kicsi?

Aki sámlin állva néz a szőnyeg alá.

Mi az abszolút lehetetlen?

Kör alakú szobában a sarokba állni.

Ki az abszolút ügyetlen?

Akinek két ugrás a Sugár.

Szubjektív értelmező szótár

Reggel: mindennapi hülyeségeink starthelye.

Dél: A kajálás ünnepi fél-órája. Abban különbözik a Déli-sarktól, hogy nem a nap egyik sarkán van, hanem a közepén.

Délután: A délelőtt fordítottja.

Este: A nap vége, a tévé eleje.

Éjszaka: Durmolásbarlang, amely minden reggel beomlik és ezt nagyon megsínyli az ember.

Zokni: a zokogni ige kihasználásos alakja.

Bumeráng: eráng mártással leöntött bumszeletké. (Egzotikus étel).

Ballada: Az út bal oldalán közlekedő Lada.

Bőregér: Fizika példán rágódó diák.

Stúdió: A stú és a dió keresztezéséből létrehozott óriásgyümölcs.

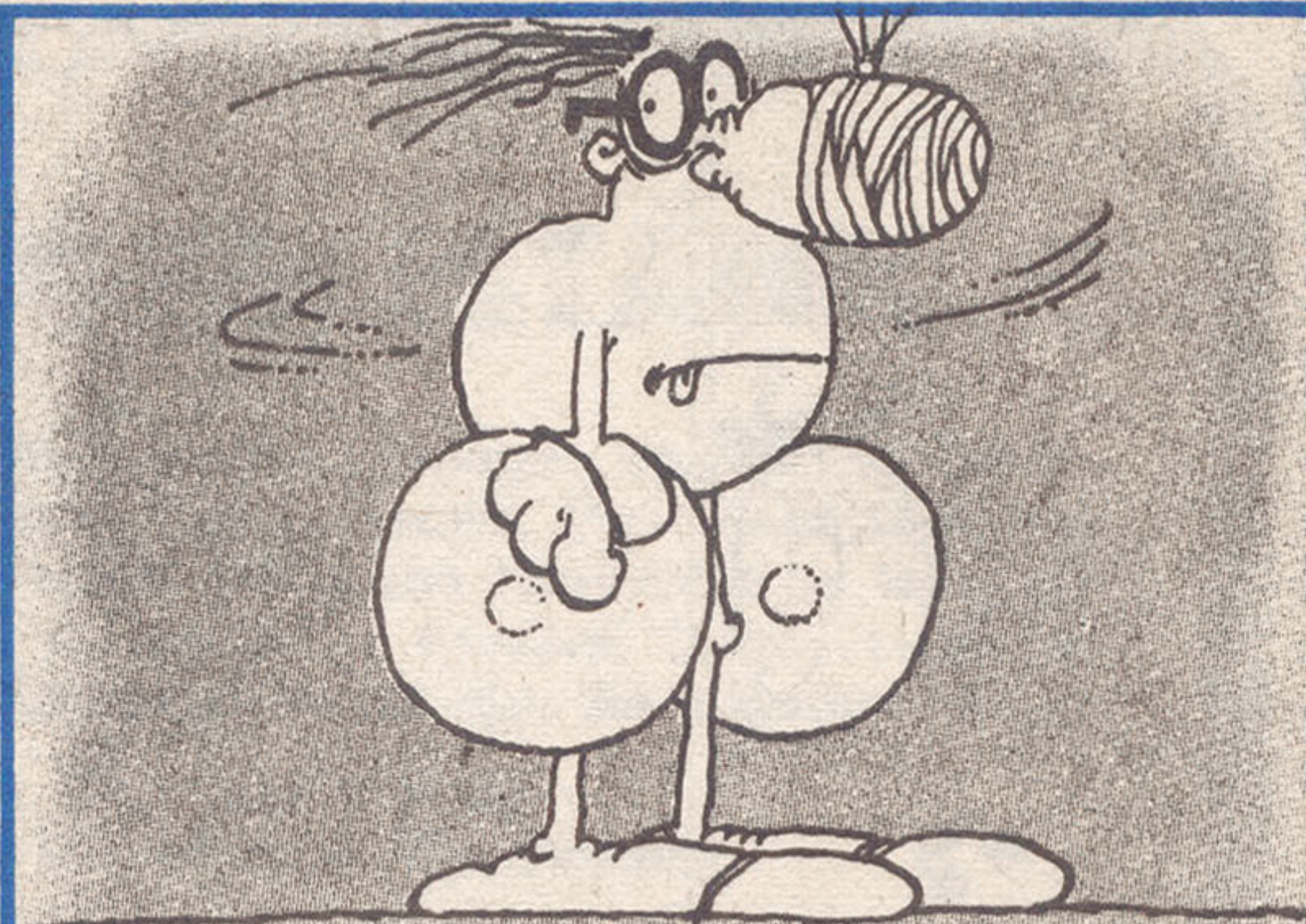
SLÁGERLISTÁNK

Korunk nonstop-poporock világát egyrészt a borongós líra, másrészt a lét és nemlét filozófiáján töprengő tendenciák jellemzik. Világosan tükröződik ez legújabb slágerlistánkon is, amelyet a hozzánk beérkezett csaknem két levél tüzetes elemzése alapján állítottunk össze.

1. ... Mint a fába szorult féreg! ...
(Kasza Blanka és a Wáschottak)
2. Na, mit szólsz a tapétánkhoz?
(Az Eurogang együttes)
3. Hátbavágtad a szívem ...
(Grafikon és az EKG)
4. Alízka, ne növessz pofaszakállt!
(Máxem Böschke, és a Longobárdok)
5. Tegye fel a kezét, aki belógott!
(A Burmai Hisztérikusok)
6. Jőjj kedvesem pókfocizni ...
(Koszta Rika, és a Bocy-Bocy Tarka)
7. Kaszkó, nyuszkó, diszkó!
(Az Onedin Family)
8. Dorka, Dorka, a te szemed a legkarcsúbb a világon ...
(Hetedhét Oszkár és a Handabanda)
9. Ha rád gondolok, mintha krokodilok vakarnák a hátam ...
(Helena Valachová)
10. Az arczsábámat tőled kaptam én ...
(Peter Nepál, és a Himalajnen együttes)

KONCERT

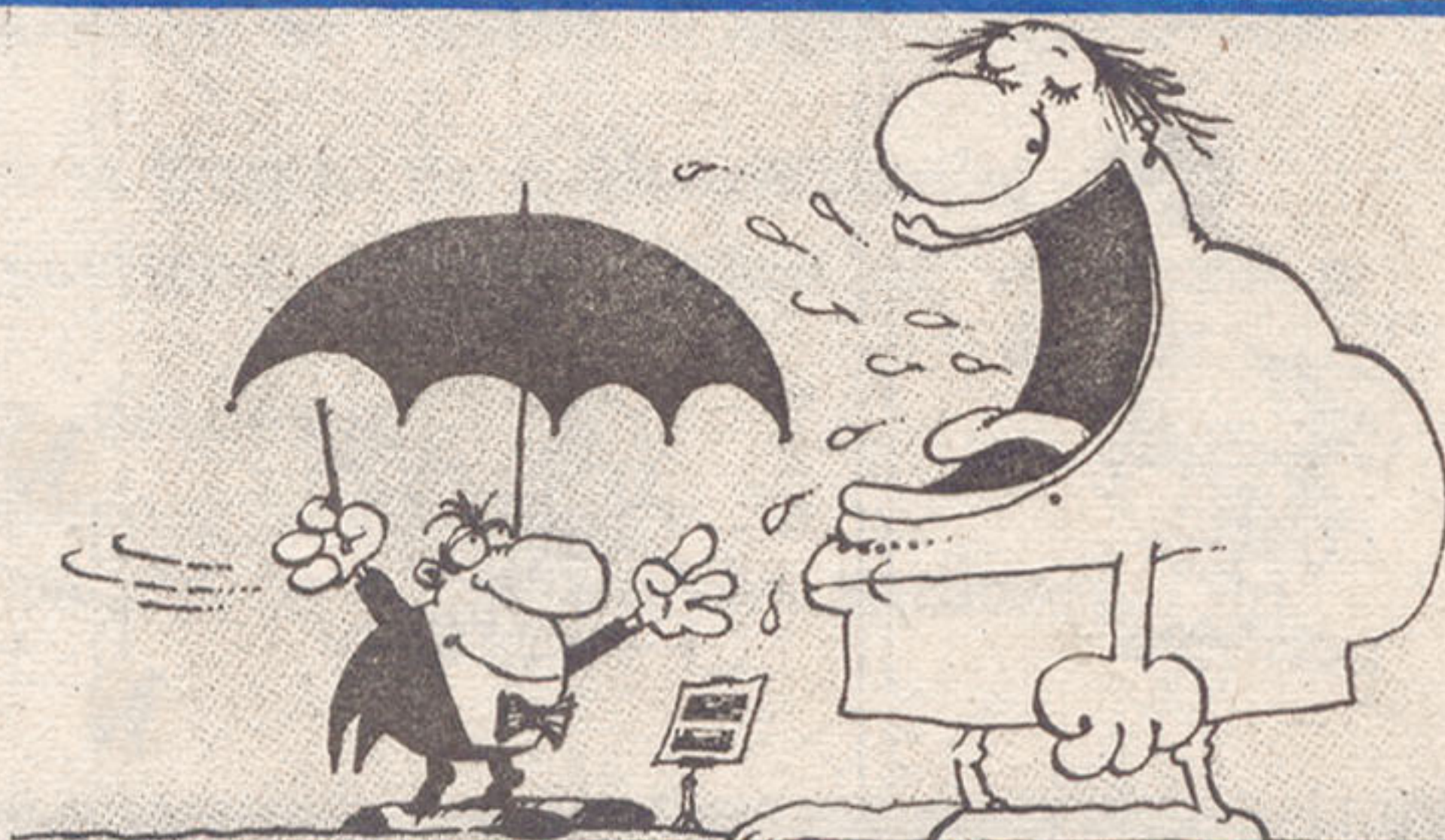

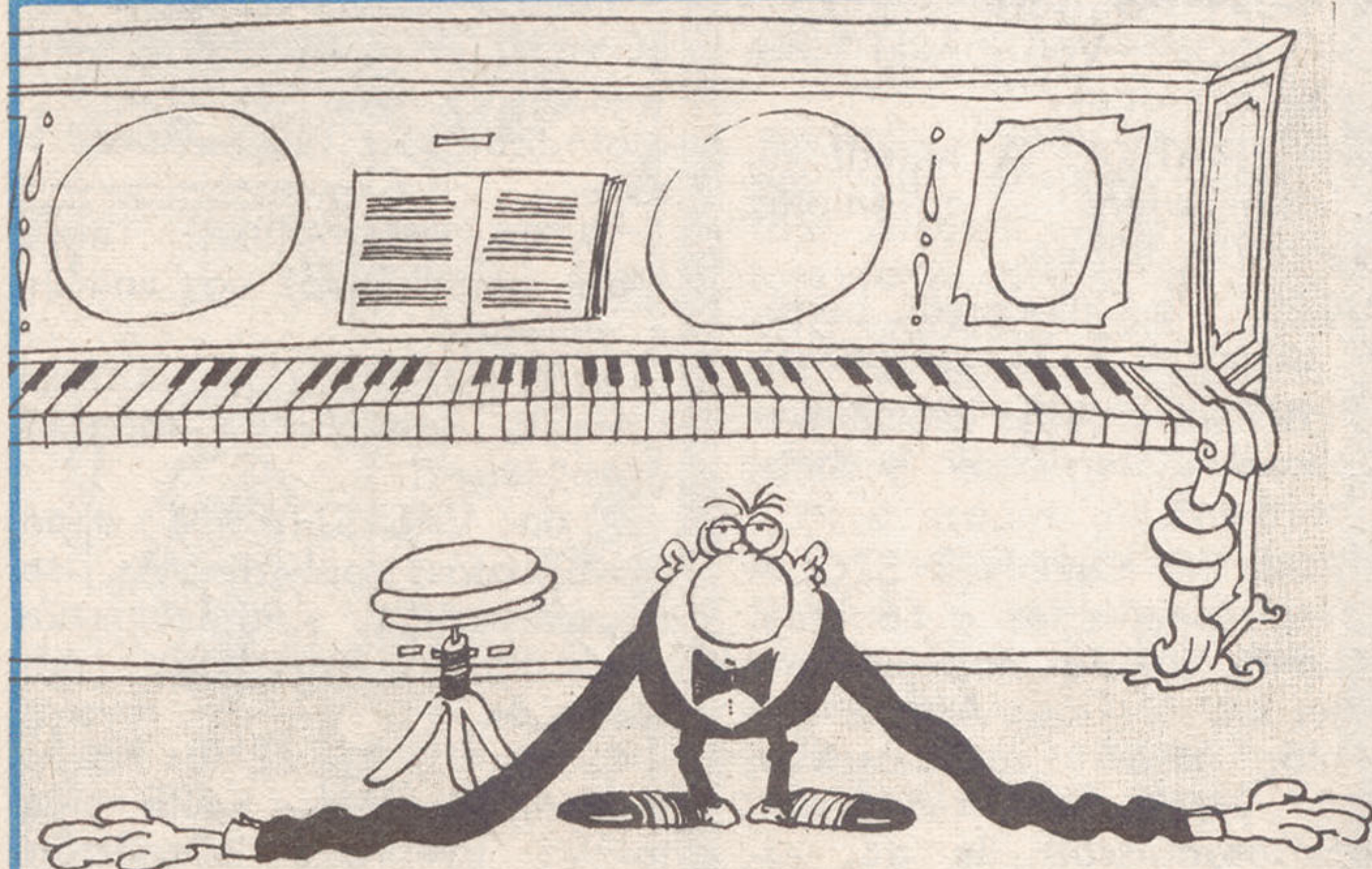
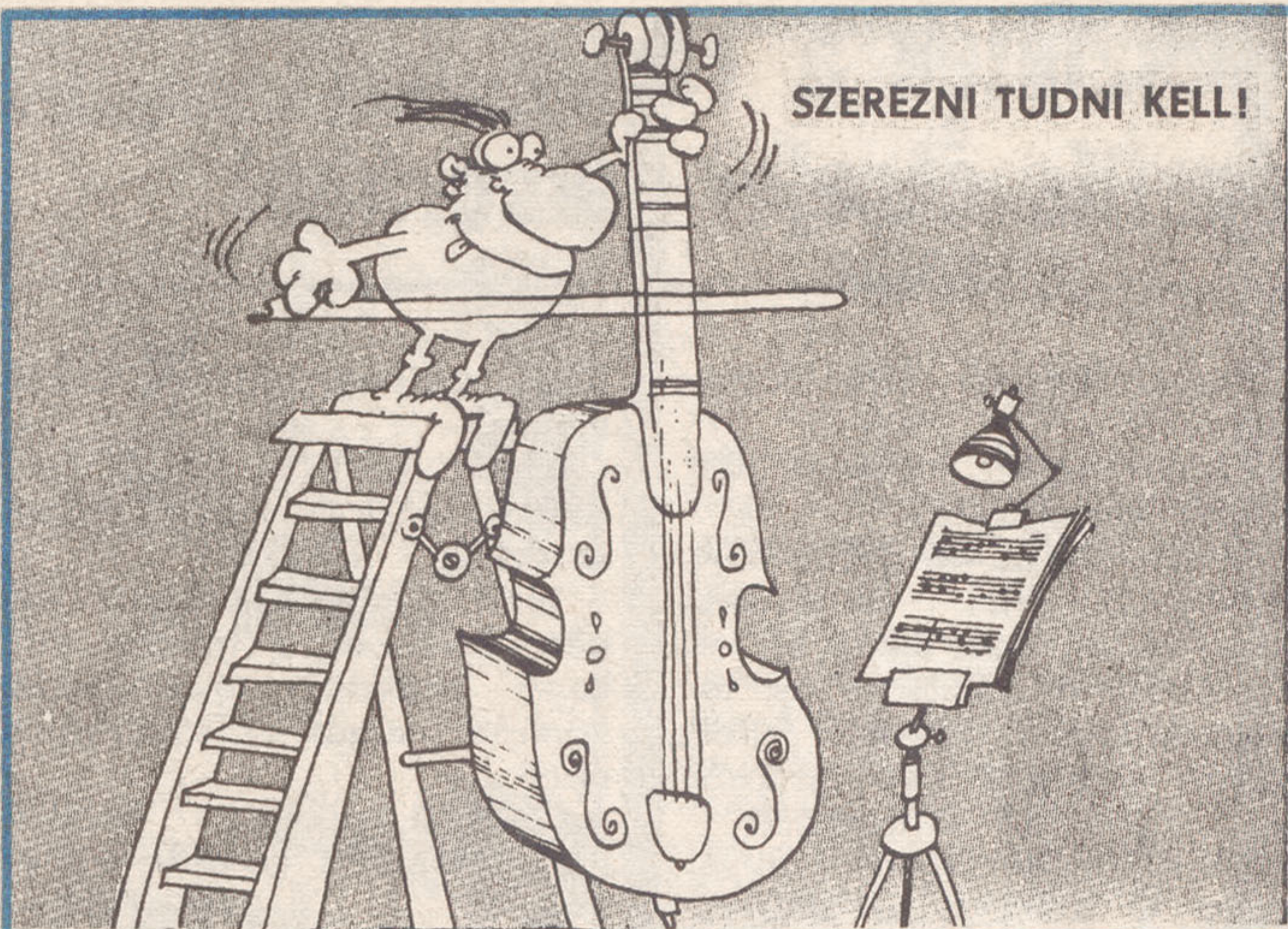
FÉLRE SIKERÜLT CINTÁNYÉR-ÜTÉS

IGEN ERŐTELJES FÚJÁS

— NEDVESEM,
EGY KICSIT
HALKABBAN!

Részletek a rádió április elsejei műsorából

06.45: Reggeli torta (virsli-vel).

07.00: Zenés műsor „fa” gyűjtő iskolásoknak.

09.00: ISKOLARÁDIÓ: TÖRTÉNELEM. Mai kérdéseink: Miért Asztik apát kente fel első Istvánt a trónra? Miért találta II. Endre fenekestül felforgatva országát és feleségét, amikor megtért külföldről?

ÉNEK: Mennyiben befolyásolja a trombita a poszméhek zenei hallását?

BIOLOGIA: Van-e lelki élete a vízgőzpárának?

MATEMATIKA: A hetedfokú, nyolcismeretlenű egyenletek megoldása fejben.

10.00: Az ellenőrzői beírások stílusa a X–XI. században.

11.00: EGY KIS TECHNIKA: Kaphatók-e verslábak a hobbi-boltban?

12.00: JÓ EBÉDHEZ SZÓL A NÓTA: Zenei adás a Ló utcai általános iskola napközijéből. Szólót kiabál Tojás Aranka nevelőnő, kíséri zajhatásokkal (villa, kanál, kis csörgéssel, fogcsikorgatással) és az udvarra az 5. osztályosokból alakult „Tejbegríz” együttes. Le-

öntve málnaöntetettel és szidalmakkal.

13.00: ÁBEL A RENGETEG-BEN: Melyik szakkört válasszam?

14.00: Hogyan sugjunk szépen, érthetően a tanítási órákon? Szakmai továbbképzés színházi sugók közreműködésével.

16.00: Társalgó: Mondd, fiam, szerinted ki törte be az ablakot?

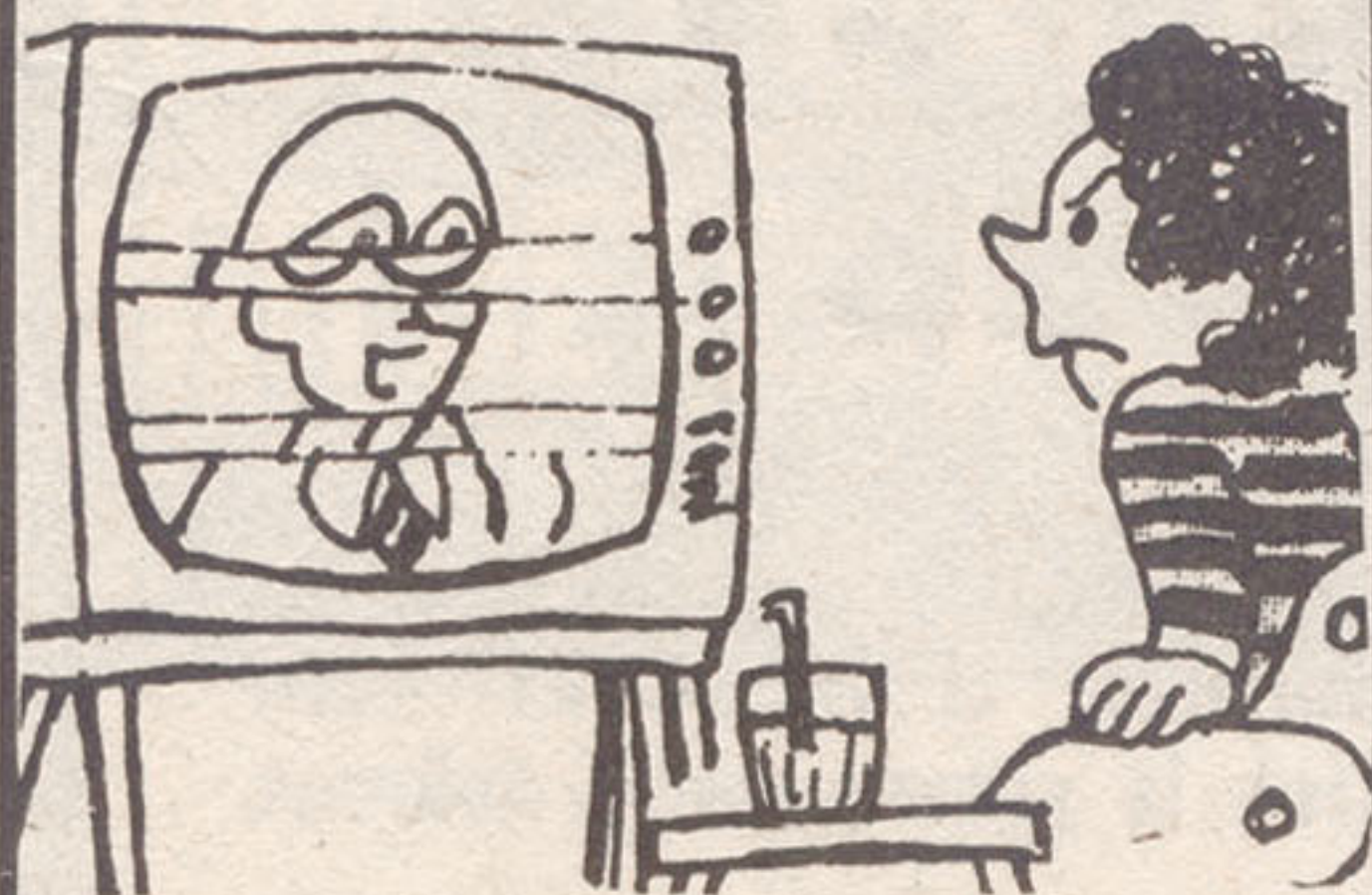
17.00: KERÉKASZTAL VITA EGY NÉGYSZÖGLETŰ ASZTALNÁL. Egy gyermek helye a családban. Az milyen hely = röhej.

19.50: ESTI MESE: Tetszik tudni, anyukám az úgy volt ma a suliban...

20.30: ÚTIRAJZOK: Útifestmények, útisobrok, útilapuk, útiköltségek.

21.00: VÁLASZTÁSOK: a pályaválasztás, pótválasztás, tanácsválasztás, térfélválasztás, csapatkapitány-választás, párválasztás.

22.00: KIS ÉJ ZENE: Kovács Gedeon ügyeletes szülő megtalálja gyermeke ellenőrzőjét az ágy alatt, ami olyan, mint az erdő (tele van fákkal).

A LEGÚJABB MÓDSZER

— Jó estét kívánok, kedves nézőink! Mint látják, készen áll a két csapat, hogy összemérje erejét nagyszerű fejtörőjátékunkban!

Bemutatom a zsűrit, igen, köszönöm a tapsot, namármost, mielőtt belezdenénk, szeretném ismertetni a kedves nézőkkel a szavazás új módját. A Magyar Televízió történetében először mi tartunk **ABLAK-SZAVAZÁST!**

Elhelyeztünk az ország mértani középpontjában egy igen érzékeny mikrofont. A játék végén, az én intésemre először akik az első csapatra, majd utána akik a második csapatra szavaznak, csapják be ablakukat, minél erősebben!

Az a csapat kapja majd a közönségszavazatot, amelyiknél erősebb üvegcsörömpölést érzékelt mikrofonunk!

És most, kezdődjek a fej- és üvegtörő játék!

EGY-KÉT BETŰVEL KEVESEBB

Sok-sok levél között, amelyet szerkesztőségünk kap tőletek, akad egynéhány, amelynek a mondanivalója nem egészen világos. Tán nektek is szerezhettek némi örömet, ha ezekből idézünk.

— Az új úttörőház minden helyiségét testkondicionálással látták el.

— A gyalogtúrán akik elfáradtak, s már nem tudnak továbbmenni, inkább fussanak.

— Lealudta magát a sárga földig.

— Rengeteg a dolgom. Hetente nyolc-kilenc estém is foglalt.

— A tízóraitam nem jól csomagolta be anyukám, ezért a vajaszömlémből kifolyt a zsír.

— Nyelvtanóránkon audio-vicinális eszközökkel tanultunk. Ez könnyebbé teszi a megértést! (?)

— Péter az akadályverseny során úgy eltévedt az erdőben, hogy azonnal hazament.

— Úgy zuhog az eső, mintha dézsába öntenék.

— Az öcsém két évvel idősebb, mint én.

HAJMERESZTŐ HIRDETÉSEK

KOPASZODÓ NYOLCADIKO- SOKNAK

Reggel odol, este odol
Soha meg nem kopaszodol.

EGÉSZSÉGŐRÖKNEK

Ne igyál mosatlan gyümölcs-
levet!

ROSSZ TANULÓKNAK

Megjön a kedve, ha vár a
keddre!

(A keddi órarend: testnevelés,
ének, osztályfőnöki, rajz, rajz.)

ROSSZCSONTOKNAK

Színes térdére is (bokára,
könyökre) átalánydíjas szerző-
dést köt a körzeti orvos.

FÁSÍTÓKNAK

Javíttasson nálunk — egyes-
ről kettesre!!!

Tanári Kar

AZ EGÉSZ OSZTÁLY MATEK DOLIJA ELÉGTELEN

Minden szinten
Szinte semmi.

KÖVÉR TÁVOLUGRÓKNAK

Csak egy ugrás a (remény)
sugár (a 2-es jegy)

AZOKNAK, AKIK NEM SZERET- NEK MOSAKODNI

Egy pohár víz, tiszta fej.
(Zutty!!!)

ÁLLÁS

Gépírni és gyorsírni tudó (az
sem baj ha versenyeket nyert)
szakembert keresünk örsi
naplónk vezetéséhez. Kezdő
első osztályosok kíméljenek
minket! „A-B-C” jeligére.

GYERMEK-GONDOZÁS

Szakképzett, hajókötél ideg-
zetű napközi vezető tanár, bé-
relne helyettest pár hétre —
amíg a nyugtatókúra tart —
csintalan kis nebulóinak gon-
dozására. „Nem vagyok ide-
ges...” jeligére.

BÚTOR

Intarziás, 11 darabból álló
stílbútort, velencei tükörrel,
kristály csillárral, valamint bie-
dermeier ülőgarnitúrával ki-
egészítve vennénk örsi búvó-
helyünk berendezésére. „Ami
egyszerű, az nagyszerű” jeli-
gére.

HOGYHOGY?

PANASZ

Örsvezető a helyettesének:

— Laci magatartása szinte elviselhetetlen. Soha nem hallgat rám. Csak az ostoba, mihaszna emberek véleményére figyel. Nem bírok vele. Beszélj vele te, talán rád hallgatni fog!

MEGÉRZÉS

Két ifivezető beszélget.

— Tudod, nekem elég, ha három percig beszélek egy gyerekkel, máris tudom, hogy mit gondol rólam — szólt az egyik.

— Hogyhogy? Ez rettenetes érzés lehet! — mondja némi gúnnal a másik.

A JÓ HÍRVIVŐ

A hírvivő tisztségviselők foglalkozásán az előadó megkérdezi, hogyan lehet egy hírt a leggyorsabban tudatni mindenkiel.

— Rádióval, telefonnal, hírvivővel — felelik a gyerekek.

— Dehogy, — szól közbe Csaba, — a leggyorsabb ak-

kor, ha elmondjuk az osztálytársamnak, a pletykás Jolinak...

TEKINTÉLY

Valaki dicsekszik a leányismerősének.

— Képzeld, olyan nagy tekintélyem van a suliban, hogy mindig az enyém az utolsó szó.

— Hogyhogy?

— Akárki, akármit mond nekem, a végén mindig azt felelem: Igenis!

TELITALÁLAT

Gábor magyaráz az örsnek. Észreveszi, hogy Jenő nem figyel rá. Megkérdezi, miről volt szó. Csönd. Erre ráförmed:

— Te vagy a világ legnagyobb számara!

Jenő sértődötten válaszol:

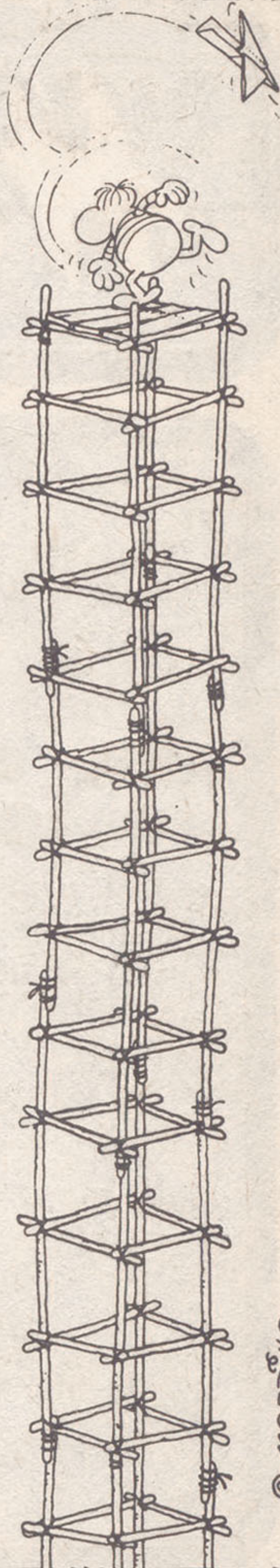
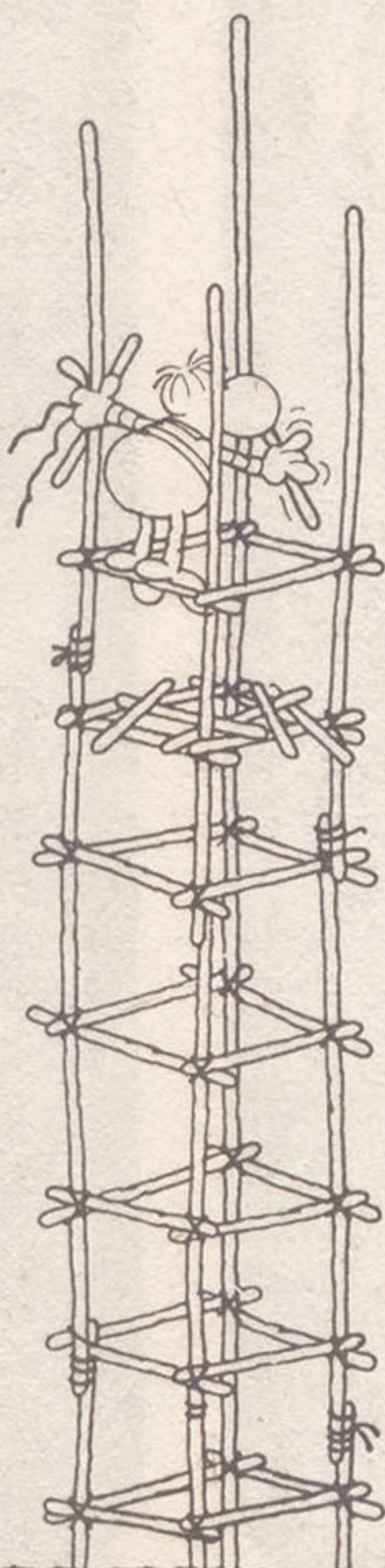
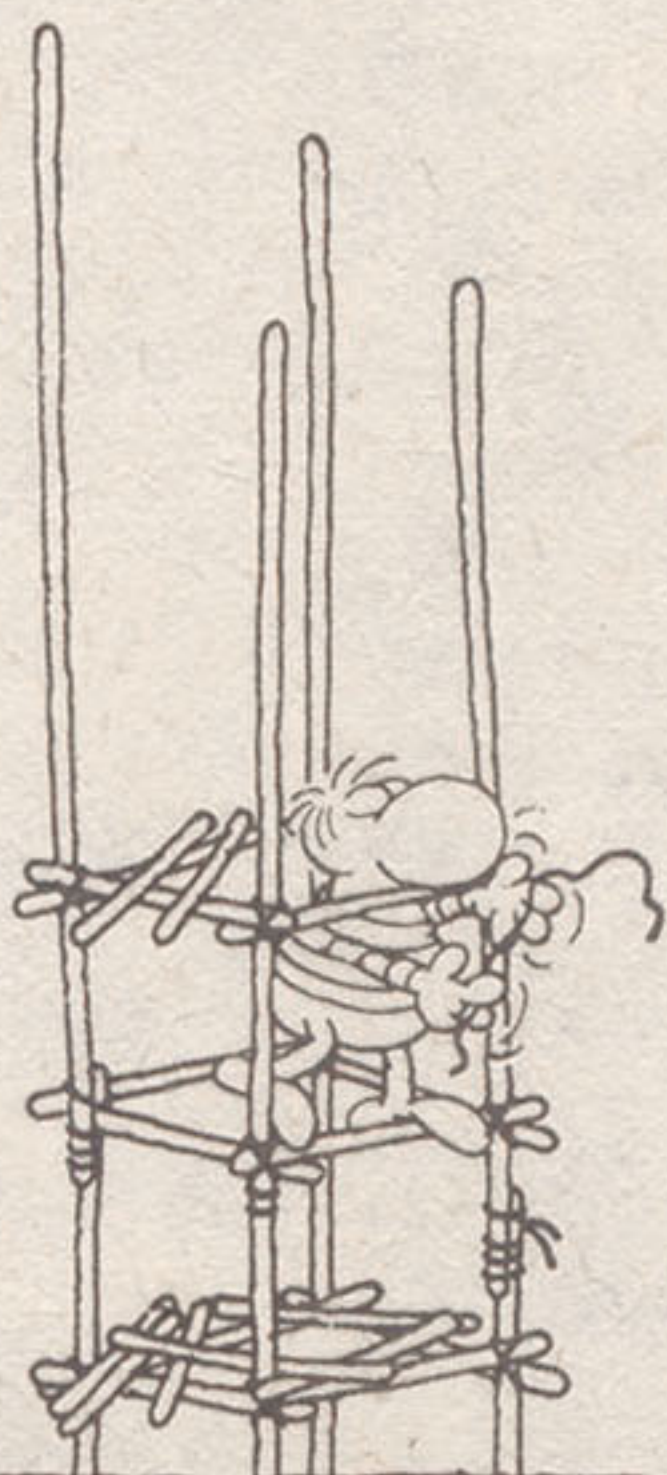
— Gábor, te megfeledkezel magadról!

HOGYHOGY?

— Mi van Andrissal?

— Dolgozik.

— Hogyhogy? Hát már egyáltalán nincs mit csinálnia?

© MORDILO

#aholca 6.

**KIADJA AZ IFJÚSÁGI
LAPKIADÓ VÁLLALAT**

**Felelős kiadó:
DR. PETRUS GYÖRGY**

**Felelős szerkesztő:
SOMOS ÁGNES**

**81-4699 Pécsi Szikra
Nyomda —
Felelős vezető:
SZENDRŐI GYÖRGY**

ISSN 0230-1636

ISBN 963 422 383 4

KÉSZÍTETTÉK:

**Böcs Ferenc
Czifferszky Béla
Cser Gábor
Csuzi Zsuzsa
Dargay Attila
Dési Péter
Endrődi István
Ferencz Mária
Forrai János
Forrai G. János
Füleki János
Géczi Éva
Görög Júlia
Horváth Mihály
Magyar Katalin
Somhegyi Béla
Somos Ágnes
Sinkovics Ferenc
Szigeti Piroska
Sztás György**

ÁRA: 12,50 Ft

hahota

